
தமிழ்நாட்டின் நிதி மேலாண்மை குறித்த

வெள்ளை அறிக்கை

பொது நிதி குறித்த ஓர் ஆய்வு

2021-22 முதல் 2025-26 வரை

ஜூன் 2026

நிதித் துறை

தமிழ்நாடு அரசு

பொருளடக்கம்

முகவுரை.....	10
ஆவணச் சுருக்கம்.....	13
அத்தியாயம் 1: அறிமுகம் மற்றும் தூழல்.....	26
1.1 நோக்கம் மற்றும் வரம்பு.....	26
1.2 ஆய்வுக்குட்பட்ட காலம்.....	29
1.3 அணுகுமுறையும் தரவு ஆதாரங்களும்.....	32
1.4 இணை மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பீடு.....	33
1.5 வெள்ளை அறிக்கையின் கட்டமைப்பு.....	34
அத்தியாயம் 2: அதிகளவிலான கடன்	37
2.1 கோட்பாடு.....	37
2.2 முதன்மை விவரங்கள்	39
2.3 கடன் போக்குகள்: 2021-22 முதல் 2025-26 வரை	40
2.4 உயர்ந்து வரும் மொத்தக் கடன் அளவு கொண்ட பெரிய மாநிலங்களுள் ஒன்று	43
2.5 வட்டிப் பிரச்சினை	47
2.6 வரவுகளில் வட்டியின் பங்கு	50
2.7. திருப்புமுனை: மூலதனச் செலவினத்தைவிட வட்டிச் செலவினம் அதிகரித்தல்.....	53
2.8. வேறுபாடு: அதிகரிக்கும் கடன்களும் முதலீட்டின் தேக்கமும்.....	55
2.9. மக்கள் தொகையியல் பரிமாணம்: முதியோர் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பும், நெருங்கி வரும் கடன் சுழலும்.....	56
அத்தியாயம் 3: உயர்ந்து வரும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை.....	65
3.1 கருத்துரு	65
3.2 போக்குப் பாதை: 2020-21ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை	67
3.3 மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பீடு.....	70
3.4 வருவாய்ப் பற்றாக்குறையின் கட்டமைப்புத் தன்மை	71
அத்தியாயம் 4: வருவாய் வரவினங்களின் வீழ்ச்சி.....	75
4.1 முழுமையான கண்ணோட்டம்.....	75
4.2 மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் செயல்பாடு.....	78
4.3 மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு.....	80

4.4. வரி வாரியான பகுப்பாய்வு.....	81
4.5. மாநிலத்தின் சொந்த வரியல்லாத வருவாய்.....	92
4.6. மத்திய அரசின் பகிர்ந்தளிப்புகள்:.....	94
4.7. தமிழ்நாட்டு குடிமக்களுக்கு வருவாய் வீழ்ச்சி உணர்த்தும் பொருள் என்ன?	97
அத்தியாயம் 5: பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினம் மற்றும் வளர்ச்சி முடக்கம்	101
5.1 கருத்தியல்.....	101
5.2 பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களின் மாறுதல் போக்கு.....	102
5.3. பிரிவுவாரியான பகுப்பாய்வு.....	103
5.4. தமிழ்நாட்டிற்கு இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு	108
5.5 பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட செலவினங்கள் தவிர: மாற்றியமைக்க இயலா கடமைகள்	110
5.6. வளர்ச்சி முடக்கத்தின் நடைமுறைத் தாக்கம்.....	115
5.7. பிற இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு.....	117
5.8 நிதிநிலை அறிக்கையின் நெகிழ்வற்றதன்மையால் முடக்கப்படுபவை.....	121
அத்தியாயம் 6: நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமை கோட்பாடுகளுடனான இணக்கம்.....	126
6.1 தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டம், 2003	126
6.2. நிதிப் பற்றாக்குறையின் போக்கு	127
6.3 மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒப்பீடு.....	129
6.4 தொடர் சட்டத் திருத்த நடைமுறை.....	131
6.5. கடன் மற்றும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதத்திற்கான உச்சவரம்பு.....	134
6.6 வரவு-செலவுத் திட்ட நம்பகத்தன்மையில் இடைவெளி.....	136
அத்தியாயம் 7: நிபந்தனைக்குட்பட்ட பொறுப்புகள் மற்றும் மோசமடைந்து வரும் நிதி நிலை.....	140
7.1. இருப்புநிலைக் குறிப்பின் மறைக்கப்பட்ட மறுபக்கம்	140
7.2. நிலுவையிலுள்ள அரசு உத்தரவாதங்கள்	141
7.3. நிறுவன வாரியான நிதிப் பொறுப்பு வெளிப்பாடு.....	145
7.4. மோசமடைந்து வரும் மாநிலப் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிதிநிலை	148
7.5. பொதுத்துறை மின் நிறுவனங்கள்	150
7.6. அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள்	157
7.7 தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்	162
7.8. மொத்த நிதிசார் இடர்	168
அத்தியாயம் 8: கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய நிதிநிலை சீரமைப்பில் தோல்வி (2021-22 முதல் 2025-26 வரை)	171

8.1. ஜந்தாண்டு காலகட்டம்: அமைப்பும் விளைவும்.....	171
8.2. வருவாய்ப் பற்றாக்குறை: போக்குகளும் எல்லை கடந்த பொறுப்புகளும்.....	173
8.3. வீழ்ச்சிக்கான நான்கு அடிப்படைக் காரணங்கள்	177
8.4. இணை மாநிலங்களுடனான கடன் நிலை: சீரமைப்பில் மந்தநிலை	187
8.5. இந்த ஐந்து ஆண்டுகளின் கண்டறிதல்கள்	190
அத்தியாயம் 9 - 2026-27 ஆம் நிதியாண்டிற்கான சவால்கள்	194
9.1. 2026-27 ஆம் ஆண்டு இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டம்: ஓர் ஆய்வு.....	194
9.2. முன்னோக்கிச் செல்லும் வழி	201
அத்தியாயம் 10: முடிவுரை	204
10.1. ஆறு ஆய்வு முடிவுகள்	204
10.2. ஒட்டுமொத்தப் பாதிப்பு	207
10.3. இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் நோக்கம்.....	209

அட்டவணைகள்	
அட்டவணை 2.1	: நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் 2020-21 முதல் 2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)
அட்டவணை 2.2	: நிலுவையில் உள்ள கடன் மற்றும் பொறுப்புகள் (ரூபாய் கோடியில்) தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு 2025-26 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடு
அட்டவணை 2.3	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் மற்றும் கடன் பொறுப்புகளின் விகிதம்- தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களிடையேயான ஒப்பீடுகள் (2025-26 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடு)
அட்டவணை 2.4	: தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களின் தனிநபர் கடன் பொறுப்பு, 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடு வரை (ரூபாயில்)
அட்டவணை 2.5	: ஆண்டு வட்டி செலுத்துதல்கள் – முக்கிய விகிதங்கள், 2021-22 முதல் 2025-26 - முதல்நிலைக் கணக்குகள்
அட்டவணை 2.6	: வட்டி / மொத்த வருவாய் வரவினம் – தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு (2025-26 திருத்த மதிப்பீடு)
அட்டவணை 2.7	: முதியோர் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மதிப்பீடுகள்
அட்டவணை 3.1	: வருவாய்ப் பற்றாக்குறை – 2020-21 - 2025-26-ஆம் ஆண்டிற்கான முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி
அட்டவணை 3.2	: வருவாய் கணக்கு நிலை – இணை மாநில ஒப்பீடு (2025-26 திருத்த மதிப்பீடு)
அட்டவணை 4.1	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மொத்த வருவாய் வரவுகளின் சதவீதம்-2021-22 முதல் 2025-26 வரை - திருத்த மதிப்பீடுகள் இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு
அட்டவணை 4.2	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விழுக்காடாக மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் மற்றும் மொத்த வருவாய் வரவுகள், (2021-22 முதல் 2025-26 வரை) (முதல்நிலை கணக்குகளின்படி)
அட்டவணை 4.3	: மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி – இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு 2025-26 (திருத்த மதிப்பீடுகள்)

அட்டவணைகள்	
அட்டவணை 4.4	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயின் கூறுகள் (சதவீதத்தில்): வரித் தலைப்பு வாரியான வருவாய் - அன்றைய நிலை மற்றும் இன்றைய நிலை ஒப்பீடு
அட்டவணை 4.5	: பொருளாதாரமும் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வசூலும் - இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு - 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு
அட்டவணை 4.6	: மாநில ஆயத்தீர்வை வரி - இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை (திருத்த மதிப்பீடுகள்) (ரூபாய் கோடியில்)
அட்டவணை 4.7	: முத்திரைத் தாள் கட்டணம் மற்றும் பதிவுக் கட்டணம் - இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு - 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை (திருத்த மதிப்பீடுகள்) (மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி சதவீதத்தில்)
அட்டவணை 4.8	: மத்திய வரிகளின் பங்கில் கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி வீதம்
அட்டவணை 4.9	: மாணியங்களுக்கான கூட்டு வருடாந்திர வளர்ச்சி வீதம்
அட்டவணை 5.1	: தமிழ்நாட்டில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினக் கூறுகளின் கட்டமைப்பு - 2021-22 முதல் 2025-26 (மு.நி.க.) வரை (ரூபாய் ஆயிரம் கோடியில்)
அட்டவணை 5.2	: பொறுப்பேற்றச் செலவினம் - தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு (2024-25)
அட்டவணை 5.3	: மூலதனச் செலவினம் - 2021-22 முதல் 2025-26 வரை
அட்டவணை 5.4	: மூலதனச் செலவினம் - பிற இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு (2025-26 திருத்த மதிப்பீடுகள்)
அட்டவணை 6.1	: நிதிப் பற்றாக்குறை - 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)
அட்டவணை 6.2	: தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டத் திருத்தங்கள் - நிதி இலக்குகள் காலவரிசை
அட்டவணை 7.1	: 31.3.2026 அன்று நிலவரப்படி எரிசக்தித் துறை, போக்குவரத்துத் துறைகள் மற்றும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிலுவைக் கடன் (தோராயமானது)

அட்டவணைகள்	
அட்டவணை 7.2	: நீர்சார் துறை வாரியங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு
அட்டவணை 7.3	: தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுவும் – ஒருங்கிணைந்த கடன் மற்றும் ஒட்டுமொத்த இழப்புகள் (2026 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31நிலவரப்படி) (ரூபாய் கோடிகளில்)
அட்டவணை 7.4	: தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் (TNPDC) – மின் விநியோகத்திற்கான சராசரி செலவு மற்றும் சராசரி வருவாய்க்கு இடையேயான இடைவெளியின் போக்கு, 2021-22 முதல் 2025-26 வரை (ஒரு அலகிற்கு ரூபாயில்)
அட்டவணை 7.5	: தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுமத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசு வழங்கிய உதவி, 2021-22 முதல் 2025-26 வரை (ரூபாய் கோடியில்)
அட்டவணை 7.6	: தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் (TNPDC) – மாதாந்திர பணப்புழக்க நிலை (நிதி ஆண்டு 2025-26)
அட்டவணை 7.7	: 2020-21 முதல் 2025-26 வரையிலான காலகட்டத்தில் மின்துறை நிறுவனங்களின் நிலுவையிலுள்ள கடன் மற்றும் ஒட்டுமொத்த இழப்புகளைக் காட்டும் அறிக்கை (ரூ. கோடியில்)
அட்டவணை 7.8	: அனைத்து மாநிலப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் நிலுவையிலுள்ள பொறுப்புகள், மொத்த இழப்பு மற்றும் நிகர ஆண்டு இழப்பு (ரூபாய் கோடியில்)
அட்டவணை 7.9	: மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு ஏற்படும் முக்கியச் செலவுகள் (ரூபாய் கோடியில்)
அட்டவணை 7.10	: அனைத்து மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் செயல்பாட்டு வருவாய் (ரூபாய் கோடியில்)
அட்டவணை 7.11	: தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் முக்கிய நிதி அளவீடுகள் (ரூபாய் கோடியில்)
அட்டவணை 8.1	: தமிழ்நாட்டின் நிதிநிலைக் குறியீடுகள் 2021-22 முதல் 2025-26 வரை (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)
அட்டவணை 8.2	: வருவாய்ப் பற்றாக்குறையின் போக்கு, 2021-22 முதல் 2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்) வரை
அட்டவணை 8.3	: கடன் - மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதத்தின் போக்கு – இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு

படங்கள்	
படம் 2.1	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவைக் கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகளின் விகிதம் - 2020-21 முதல் 2025-26 வரை (ரூபாய் ஆயிரம் கோடியில்)
படம் 2.2	: நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் - தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு (ரூபாய் கோடியில்)
படம் 2.3	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகளின் சதவீதம் - தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிறமாநிலங்களிடையேயான ஒப்பீட்டுத் தரவுகள் (2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடு வரை)
படம் 2.4	: தனிநபர் கடன் பொறுப்புகள் : தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு (ரூபாயில்)
படம் 2.5	: 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல்நிலைக் கணக்குகள் வரையிலான வட்டி செலுத்துதல்கள் (ரூ. கோடியில்)
படம் 2.6	: 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான முதல்நிலை கணக்குகளில் (சதவீதத்தில்) மொத்த வருவாய் வரவுகள் மற்றும் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயில் வட்டி செலுத்துதல்களின் பங்கு
படம் 2.7	: மொத்த வருவாய் வரவுகளில் வட்டி செலுத்துதல் சதவீதம் - 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை - திருத்த மதிப்பீடுகள் (சதவீதத்தில்) இணையான மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பீடு
படம் 2.8	: 2011-12 முதல் 2025-26 வரை (முதல்நிலை கணக்குகள்) வட்டி செலுத்துதல்கள் மற்றும் மூலதனச் செலவினம் (ரூபாய் ஆயிரம் கோடியில்)
படம் 2.9	: முதியோர் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் (2011-2031) – தமிழ்நாடு மற்றும் இணை மாநிலங்கள் ஒப்பீடு
படம் 2.10	: உழைக்கும் வயது மக்கள்தொகை (%) – தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியா, 2011 முதல் 2036 வரை
படம் 2.11	: வயதுப் பிரிவு வாரியாக தனிநபர் சுகாதாரச் செலவினம் – கனடா மற்றும் ஜப்பான்
படம் 3.1	: வருவாய் பற்றாக்குறையிலிருந்து மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதம் (ரூபாயில்) 2020-21 முதல் 2025-26 (மு.நி.க.)
படம் 4.1	: மொத்த வருவாய் வரவுகளின் கூறுகள் 2021-22 முதல் 2025-26 வரை முதல்நிலை கணக்குகளின் படி (சதவீதத்தில்)
படம் 4.2	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விழுக்காடாக மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் மற்றும் மொத்த வருவாய் வரவுகள், (2021-22 முதல் 2025-26 வரை) (முதல்நிலை கணக்குகளின் படி)
படம் 4.3	: மொத்த சரக்கு மற்றும் சேவை வரி மற்றும் 2025-26 மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பு ஆகியவற்றின் விகிதத்தில் சேவைத் துறையின் பங்களிப்பு

படங்கள்

படம் 4.4	:	தமிழ்நாட்டின் டீசல் மற்றும் பெட்ரோல் நுகர்வு (கோடி லிட்டர்களில்)
படம் 4.5	:	2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையில் தமிழ்நாட்டின் சுரங்க வருவாய் வசூல் (ரூபாய் (ம) சதவீதத்தில்),
படம் 5.1	:	தமிழ்நாட்டில் பொறுப்பேற்றச் செலவினக் கூறுகளின் கட்டமைப்பு - 2021-22 முதல் 2025-26 வரை (ரூ.ஆயிரம் கோடியில்)
படம் 5.2	:	தனி நபர் சம்பளம் (ரூபாயில்)
படம் 5.3	:	வருவாய் வரவினங்களில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களின் சதவீதம் - இனங்கள் வாரியாக
படம் 5.4	:	மொத்த வருவாய் வரவுகளில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களின் சதவீதம் - தமிழ்நாட்டிற்கு இணையாக பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு 2024-25
படம் 5.5	:	நெகிழ்வுத் தன்மையற்ற செலவுகள், 2021-22 முதல் 2025-26 (மு.நி.க.) வரை (ரூபாய் கோடியில் / சதவீதம்)
படம் 5.6	:	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மூலதனச் செலவினம் - 2021-22 முதல் 2025-26 வரை
படம் 5.7	:	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மூலதனச் செலவினத்தின் சதவீதம் – இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு
படம் 5.8	:	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் வளர்ச்சிக்கான செலவினங்கள் - பிற இணையான மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு 2021-22 முதல் 2025-26 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் (ஆதாரம் மாநில நிதிநிலை - வரவு செலவுத் திட்ட ஆய்வு)
படம் 6.1	:	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிதிப் பற்றாக்குறை விகிதம், 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை (முதல்நிலைக் கணக்குகள்) (ரூபாய் கோடியில் / சதவீதத்தில்)
படம் 6.2	:	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிதிப் பற்றாக்குறையின் சதவீதம் - தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு - 2021-22 முதல் 2025-26 திருத்திய மதிப்பீடு வரை
படம் 6.3	:	வருவாய் பற்றாக்குறை - வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, திருத்த மதிப்பீடு மற்றும் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட கணக்குகள் (ரூ. கோடியில்)
படம் 7.1	:	ஆண்டுக்கு ஆண்டு நிலுவையிலுள்ள பொறுப்புகள் மற்றும் நிலுவையிலுள்ள உத்தரவாதங்கள் (ரூபாய் கோடியில்)
படம் 7.2	:	நிலுவையிலுள்ள அரசு உத்தரவாதங்கள் - முழுமையான அளவிலும் மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் (GSDP) சதவீதமாகவும்
படம் 7.3	:	மொத்த வருவாய் வரவுகளில் நிலுவையில் உள்ள அரசு உத்தரவாதங்களின் பங்கு 2021-22 முதல் 2025-26 (முதல் நிலைக் கணக்குகள்) வரை (ரூபாய் கோடியில்/சதவீதத்தில்)

படங்கள்	
படம் 7.4	: நிலுவையிலுள்ள அரசு உத்தரவாதங்களின் கட்டமைப்பு - 31.03.2026 அன்றுள்ளவாறு (ரூபாய் கோடியில்/சதவீதத்தில்)
படம் 7.5	: 2021-22 முதல் 2025-26 வரை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு வழங்கப்பட்ட உணவு மானியம் (ரூபாய் கோடியில்)
படம் 8.1	: வருவாய் உபரி /பற்றாக்குறை - இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு - 2021-22 முதல் 2025-26 (திருத்த மதிப்பீடு) வரை (ரூபாய் கோடியில்)
படம் 8.2	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வருவாய் உபரி / பற்றாக்குறையின் சதவீதம் - இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு 2021-22 முதல் 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு வரை
படம் 8.3	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயின் சதவீதம் - 2021-22 முதல் 2025-26 (முதல் நிலை கணக்குகள்) வரை
படம் 8.4	: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மூலதனச் செலவினத்தின் சதவீதம் – இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழ்நாட்டின் வீழ்ச்சி - 2021-22 முதல் 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு வரை
படம் 8.5	: கடன்-மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் – இணை மாநிலங்களின் நிதிச் சீரமைப்பு மற்றும் தமிழ்நாடு (2020-21 முதல் 2025-26 வரை) (சதவீதத்தில்)
படம் 8.6	: வருவாய் உபரி / பற்றாக்குறை – இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு, 2025-26 (சதவீதத்தில்)
படம் 10.1	: படம் 10.1: முக்கிய ஆய்வு முடிவுகள் – தமிழ்நாடும் இணையான பிற மாநிலங்களும் 2025-26 திருத்த மதிப்பீடுகள் (சதவீதத்தில்)

முகவுரை

அரசு நிதி நிர்வாகம் என்பது ஒரு அரசின் முன்னுரிமைகளை வெளிப்படுத்தும் அறிக்கையாகும். ஓர் அரசு ஈட்டும் வருவாயும், செலவு செய்யும் ஒவ்வொரு ரூபாயும் அதன் குடிமக்கள் பெறக்கூடிய பள்ளிகள் மற்றும் மருத்துவமனைகளின் தரம், அவர்களின் பொருளாதாரத்தைத் தீர்மானிக்கக்கூடிய சாலைகள் மற்றும் குடிநீர் விநியோகக் கட்டமைப்பு மற்றும் வருங்காலத் தலைமுறையினர் மீது சுமத்தப்படும் கடன் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்கக்கூடியதாக அமைகின்றது. இத்தகைய சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே, தமிழ்நாட்டின் நிதி மேலாண்மை குறித்த இந்த வெள்ளை அறிக்கையை தமிழ்நாடு அரசு மாநில மக்களின் முன் வைக்கிறது.

மாநிலத்தின் தற்போதைய பொது நிதி நிலவரம் குறித்த ஒரு நேர்மையான, வெளிப்படையான மற்றும் ஆதாரப்பூர்வமான அறிக்கையை தெளிவாகவும், நேரடியாகவும் வெளியிடுவதே இதன் நோக்கமாகும். இது, கடந்தகாலத் தவறுகள் குறித்து குறை கூறுவதற்கான முயற்சியோ அல்லது அரசியல் சார்ந்த ஓர் அறிக்கையோ அல்ல. இது, தற்போதைய நிதி நிலைமை, இந்நிலைமை எட்டப்பட்ட பாதை மற்றும் எதிர்வரும் சவால்கள் ஆகிய உண்மைத் தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் ஓர் அறிக்கையாகும். இந்த அறிக்கையில் அளிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்துப் புள்ளிவிவரங்களும் தமிழ்நாடு மற்றும் அதன் இணை மாநிலங்களின் வரவு-செலவு திட்ட ஆவணங்கள், இந்தியத் தலைமை கணக்குத் தணிக்கையாளரின் அறிக்கை, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் மத்திய நிதிக்குழு ஆகியவற்றின் அறிக்கைகள் உட்பட பொதுவெளியில் கிடைக்கக்கூடிய மற்றும் சரிபார்க்கத்தக்க ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் கையாளப்பட்டுள்ளன.

கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையிலான ஐந்து ஆண்டுகளை இந்த வெள்ளை அறிக்கை ஆய்வு செய்கிறது. இக்காலகட்டத்தில்தான் நிதிநிலை சீரமைப்பிற்கான வாய்ப்புகள் இருந்தன. அக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டின் இணை மாநிலங்கள் இந்த மீட்சியைப் பயன்படுத்தி தங்களின் நிதி நிலையை சீரமைத்துக் கொண்டன. மேலும், அக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாடு மேற்கொண்ட தெரிவுகளும், தவிர்க்கப்பட்ட தெரிவுகளுமே மாநிலம் தற்போது சந்தித்து வரும் நிலையை வடிவமைத்துள்ளன. மேலும், 2026-27 ஆம் நிதியாண்டில் நாம் எதிர்கொள்ளவிருக்கும் உடனடி சவால்களையும் இது ஆய்வு செய்கிறது. கண்டறியப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள் மிகவும் கவலையளிப்பதாக உள்ளன. இவை மாநில நிதியின் அமைப்புரீதியான வீழ்ச்சியைப் புலப்படுத்துகின்றன. இந்நிலையை சீரமைக்கத் தவறினால், அது ஆண்டுதோறும் பன்மடங்காகப் பெருகி, அதைத் தாங்கும் சக்தி மிகவும் குறைந்த இளைய தலைமுறையினரைத்தான் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கும்.

இருப்பினும், இது ஒரு அவநம்பிக்கை அளிக்கும் அறிக்கை அல்ல. தமிழ்நாடு, தனது நிதி நிலையைச் சீரமைப்பதற்கான பொருளாதாரத் திறன், அமைப்புரீதியிலான வலிமை மற்றும் மனித வளங்களைக் கொண்ட மாநிலமாகத் திகழ்கிறது. பிரச்சினை குறித்த சரியான புரிதலும், நெறிப்படுத்தப்பட்ட வருவாய் ஈட்டல், சிக்கனமான செலவின மேலாண்மை மற்றும் நேர்மையான, ஊழலற்ற நல்லாட்சி ஆகியவற்றின் வழியாக இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான மன உறுதியும் அவசியத் தேவைகளாகும். பிரச்சினையை நேர்மையுடன் அளவிடுவதும், அதனை பொறுப்புக்கூறக் கடமைப்பட்டுள்ள தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குச் சமர்ப்பிப்பதே எந்தவொரு பிரச்சினையையும் சரிசெய்வதற்கான முதல் படியாகும்.

மாண்புமிகு நிதி, திட்டம் மற்றும் வளர்ச்சித் துறையின் அமைச்சர் திரு. மரிய வில்சன் அவர்களின் தொடர் வழிகாட்டுதலின்படி சாத்தியமாகியுள்ளது. இத்தகைய மிக முக்கியமான வெள்ளை அறிக்கையை மிகக் குறுகிய கால இடைவெளியில் தயாரித்து வெளியிடுவதற்குத் தலைமை தாங்கி செயலாற்றிய நிதித்துறையின் கூடுதல் தலைமைச் செயலாளர், திரு.எம்.ஏ.சித்திக், இ.ஆ.ப. அவர்களின் பங்களிப்பிற்கு எனது மனமார்ந்த பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இவ்வெள்ளை அறிக்கை வெளிவருவதற்குக் காரணமாய் இருந்த திருச்சிராப்பள்ளிமாவட்ட ஆட்சியர் திரு.பிரத்திக் தாயள், இ.ஆ.ப., அரசின் துணைச் செயலாளர் (வரவு-செலவு திட்டம்) திரு. செ.ஆ.ரிஷப், இ.ஆ.ப., அரசின் இணைச் செயலாளர் திரு. ர. நரசிம்ம ராகவன், அரசின் துணைச் செயலாளர் திரு. வெ. சீனிவாசன், அரசின் சார்புச் செயலாளர் செல்வி இராபூமாதேவி ஆகியோரின் பங்களிப்பையும், நிதித்துறையின் வரவு-செலவுத் திட்டப் பிரிவைச் சேர்ந்த அனைத்துப் பணியாளர்களின் கூட்டு முயற்சியையும் இத்தருணத்தில் நன்றியோடு நினைவு கூறுகிறேன்.

ஒரு நாட்டின் உயர்வு என்பது அந்நாட்டு மக்களின் மன உறுதியைப் பொறுத்தே அமையும் என்ற திருக்குறளின் அழியாத கோட்பாட்டின் மீதான நம்பிக்கையுடனும், அதே உறுதியுடனும் இவ்வெள்ளை அறிக்கை மக்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

ச. ஜோசப் விஜய்
முதலமைச்சர்
தமிழ்நாடு அரசு

ஆவணச் சுருக்கம்

1. இந்த வெள்ளை அறிக்கை, தமிழ்நாட்டின் பொது நிதிகள் குறித்த வெளிப்படையான, ஆதார அடிப்படையிலான விவரங்களை அளிக்கிறது. இந்த ஆவணம் கடந்த கால தவறுகளைக் குறைக்கவும் ஒரு முயற்சியோ அல்லது ஒரு அரசியல் அறிக்கையோ அல்ல. இது நிதிநிலை உண்மைகளின் பகுப்பாய்வு அறிக்கையாகும். கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான ஐந்தாண்டு காலக்கட்டமே இவ்வெள்ளை அறிக்கையின் மையப் பகுப்பாய்வுக் காலம் ஆகும். இந்தக் காலகட்டத்தில்தான், பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய மீட்சிக் காலமானது, நிதியியல் சீரமைப்பிற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கியது. இக்காலகட்டத்தில், தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரிய இணை மாநிலங்களான கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் ஆகியவை அந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்தித் தங்களின் நிதிநிலைக் குறியீடுகளை மீட்டெடுத்தன. மேலும், இக்காலகட்டத்தில்தான் மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக் குறியீடுகள் எதிர் திசை நோக்கி நகர்ந்தன. கோவிட் பெருந்தொற்றால் பாதிக்கப்பட்ட 2020-21 ஆம் ஆண்டினை அடிப்படை அளவீடாகக் கொண்டுள்ளதோடு, இந்த ஆவணம் 2026-27 ஆம் நிதியாண்டில் உள்ள உடனடி சவாலையும் வெளிக்கொணர்கிறது.

2. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலம் முழுவதும் நிதிநிலைச் சரிவு தொடர்ச்சியாக இருந்து வருகிறது என்பதும், அது சுழற்சித் தன்மையுடையதாக இல்லாமல் கட்டமைப்பு ரீதியாக உள்ளது என்பதும் முக்கியக் கண்டுபிடிப்பாகும். இது மூன்று வலுவான போக்குகளால் வரையறுக்கப்படுகிறது: தோராயமாக இருமடங்காக அதிகரித்து ஏறக்குறைய 10 இலட்சம் கோடி ரூபாய் அளவிலாக, நிலுவையில் உள்ள

கடன் பொறுப்புகள், இதுவரை பதிவு செய்யப்பட்டதிலேயே மிக உயர்ந்த அளவை எட்டியுள்ள, தொடர்ச்சியான மற்றும் தற்போது கட்டமைப்பு ரீதியான வருவாய்ப் பற்றாக்குறை; மற்றும் ஒரு காலத்தில் இந்தியாவின் மிக அதிகமாக வருவாய் திரட்டும் மாநிலங்களுடன் ஒன்றாக திகழ்ந்த தமிழ்நாடு, தற்போது சராசரியான பெரிய மாநிலங்களை ஒப்பிடும் போது மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைவான வருவாயையே ஈட்டும் மாநிலமாக உள்ளது. உள்ளபடியே பெருந்தொற்று என்பது ஒருமுறை நிகழ்ந்த அதிர்ச்சியான ஒன்றாக இருப்பினும், மீட்சி ஆண்டுகளில் மாநிலத்தின் சொந்த வரி திரட்டும் திறனில் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட சரிவு, மாநிலத்தின் சொந்த அதிகார வரம்பிற்குள் இருந்த கொள்கை முடிவுகளின் விளைவாகும்.

ஐந்தாண்டு காலம் - ஒரு பார்வை

3. இந்தக் காலகட்டத்தின் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் ஒப்பிட்டு, அதன் போக்கை ஆறு முக்கியக் குறியீடுகளில் சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

குறியீடு	காலத்தின் தொடக்கம் (2021-22)	காலத்தின் முடிவு (2025-26 முதல்நிலைக் கணக்குகள்)
வருவாய் பற்றாக்குறை (ரூபாய் கோடியில்)	46,538	78,324
மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதமாக வருவாய் பற்றாக்குறை	2.25%	2.22%
மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (சொந்த வரி திரட்டும் திறன்)	5.93%	5.45%
நிலுவையிலுள்ள கடன் பொறுப்புகள் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	28.7%	28.3%

குறியீடு	காலத்தின் தொடக்கம் (2021-22)	காலத்தின் முடிவு (2025-26 முதல்நிலைக் கணக்குகள்)
மூலதனச் செலவினம் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	1.79%	1.44%
பொறுப்பேற்றச் செலவினம் / மொத்த வருவாய் வரவுகள்	60.4%	64.4%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு வரவு-செலவு திட்ட ஆவணங்கள்.

4. ஆறு முக்கிய ஆய்வு முடிவுகள்

4.1. நிலுவையிலுள்ள கடன் ஐந்து ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ இருமடங்காகியுள்ளது. நிலுவையில் உள்ள கடன் பொறுப்புகளின் இருப்பு, 2021 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ஆம் நாளன்று 5.13 லட்சம் கோடி ரூபாயாக இருந்து, 2026 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31-ஆம் நாளன்று ஏறக்குறைய 10 லட்சம் கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது, கூட்டு வருடாந்திர வளர்ச்சி விகிதத்தில் 14.3 சதவீத வளர்ச்சியாகும். இது, இந்தக் காலகட்டத்தின் பெரும்பாலான ஆண்டுகளின் பெயரளவு மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சியை விட அதிகமானது. கடன் மற்றும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம், கோவிட் பெருந்தொற்று காலத்தில் உச்சமாக இருந்ததிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க சீரமைப்பு ஏதுமின்றி, இந்த காலகட்டம் முழுவதும் உயர்ந்த நிலையிலேயே இருந்து வந்து, 2025-26 முதல்நிலை கணக்குகளில் 28.3 சதவீதமாக உள்ளது. தனிநபர் கடன் சுமை 1,28,934 ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது இணை மாநிலங்களை விட மிக அதிகமானதாகும். இணை மாநிலங்கள் மீட்சியைப் பயன்படுத்தி, தங்கள் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் விகிதத்தைக் குறைத்த நிலையில், தமிழ்நாடு அவ்வாறு செய்யத் தவறியது.

4.2. வட்டிச் செலுத்துதல்கள் தற்போது முதலீட்டிற்கான வாய்ப்பைக் குறைக்கின்றன. ஆண்டு வட்டிச் சுமையானது, 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 41,564 கோடி ரூபாயாக இருந்த நிலையில், 2025-26-ல் (முதல்நிலைக் கணக்குகளில்) 67,050 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது, 61 சதவீத உயர்வாகும். தற்போது, மொத்த வருவாய் வரவுகளில் சுமார் 22.8 சதவீதமும், மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயில் 34.8 சதவீதத்திற்கு மேல் வட்டிச் செலுத்துதலுக்கே செல்கிறது. அதாவது, நிதி ஒதுக்கீடு குறித்த முடிவுகள் எடுக்கப்படுவதற்கு முன்பே, வருவாயில் ஒவ்வொரு நான்கு ரூபாயிலும் ஏறக்குறைய ஒரு ரூபாய் வட்டி செலுத்துதலுக்காகவே முன்சுட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்டு விடுகிறது. இணை மாநிலங்கள் மொத்த வருவாய் வரவுகளில் வட்டி செலுத்துதல்கள் விகிதத்தை குறைந்த அளவில் பராமரித்து வரும் நிலையில், தமிழ்நாட்டின் வட்டிச் சுமை இணை மாநிலங்களிலேயே, குறிப்பாக குஜராத் மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநிலங்களின் வட்டிச் சுமையை விட சுமார் இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உள்ளது. 2025-26-ல் வட்டிச் செலுத்துதலுக்கும் மூலதனச் செலவினத்திற்குமான விகிதம் சுமார் 1.32:1 ஆக உள்ளது. எதிர்காலத்திற்கான சொத்துக்களை உருவாக்குவதை விட, கடந்த காலக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும் மற்றும் அது குறித்த செலவுகளுக்குமே மாநிலம் தற்போது அதிக செலவு செய்கிறது.

4.3. வருவாய் பற்றாக்குறை என்பது ஒரு கட்டமைப்பு சார்ந்த பிரச்சினையாக மாறியுள்ளது. 2025-26 ஆம் ஆண்டில் (முதல்நிலைக் கணக்குகளில்) பதிவாகியுள்ள 78,324 கோடி ரூபாய் வருவாய் பற்றாக்குறை (மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.22 சதவீதம்) என்பது மாநில வரலாற்றிலேயே மிக அதிகபட்சமானதாகும். இது, கோவிட் பாதிப்புக்குள்ளான 2020-21 ஆண்டின்

பற்றாக்குறை அளவைவிட தொகையளவில் அதிகமானது. 2013-14 முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இத்தகைய பற்றாக்குறை நிலவி வருகிறது: சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, தற்போதைய நுகர்வுச் செலவுகளை ஈடுகட்டவே மாநிலம் கடன் பெறுகிறது என்பதை இது உணர்த்துகிறது. 2025-26- ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டின் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, கர்நாடகா அல்லது மகாராஷ்டிராவின் பற்றாக்குறையைப் போல ஏறக்குறைய 2.5 மடங்கு அதிகமாக உள்ளது. அதேவேளையில் குஜராத் மாநிலம் உபரி வருவாயைக் கொண்டுள்ளது. இதனால், வருவாய் கணக்கு நிதிநிலை ஆரோக்கியத்தின் அடிப்படையில், இணை மாநிலங்களின் குழுவில் தமிழ்நாட்டின் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை அளவு மிக அதிகம் என்ற நிலையில் உள்ளது.

4.4. மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் ஈட்டும் திறன் சரிந்துவிட்டது. மொத்த வருவாய் வரவுகள் 2021-22- ஆம் ஆண்டில் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் சுமார் 10 சதவீதமாக இருந்த நிலையில், 2025-26- ஆம் ஆண்டின் (முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி) 8.32 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. அதேபோல, மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் மற்றும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு இடையிலான விகிதம் 5.93 சதவீதத்திலிருந்து 5.45 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. இது, மாநில வரலாற்றிலேயே மிகக் குறைந்த அளவாகும். மேலும், ஒப்பீட்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மாநிலங்களிலேயே மிக அதிகளவிலான சரிவுமாகும். இணை மாநிலங்கள் தங்களது வரி வருவாய் ஈட்டும் திறனை மேம்படுத்தியுள்ள நிலையில், தமிழ்நாடு அவ்வாறு செய்யத் தவறியுள்ளது. 2022-23- ஆம் ஆண்டில் இருந்த உச்சபட்ச அளவான 6.33 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில், இது கடந்த ஆண்டுகளில் சுமார் 51,000 கோடி ரூபாய் வருவாய் இழப்பைச் சட்டிக்காட்டுகிறது.

இந்தச் சரிவு சரக்கு மற்றும் சேவை வரி, பெட்ரோலியம் மீதான மதிப்புக் கூட்டு வரி, மாநில ஆயத்தீர்வை வரி, முத்திரைத் தாள் கட்டணம் மற்றும் வாகன வரி என அனைத்து முக்கிய வரி இனங்களிலும் காணப்படுகிறது. இது, கொள்கை மற்றும் நிர்வாகம் சார்ந்த காரணங்களால் ஏற்பட்டுள்ளது: கட்டமைப்பு சார்ந்த பொருளாதாரப் பின்னடைவை விட, வருவாய் வசூலிக்கும் துறைகளில் நிலவும் குறைபாடுகள் மற்றும் அமைப்புசார் ஊழலே இதற்கு முக்கியக் காரணம் என்று இந்த 'வெள்ளை அறிக்கை' உணர்த்துகிறது.

4.5 பொறுப்பேற்றச் செலவினங்கள் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பைக் குறைத்துவிட்டன. சம்பளம், ஓய்வூதியம் மற்றும் வட்டி போன்ற பொறுப்பேற்றச் செலவினங்கள், 1.25 இலட்சம் கோடி ரூபாயிலிருந்து 1.89 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளன. இதனால் வருவாய் வரவுகளில் இவற்றின் பங்கு சுமார் 60 சதவீதத்திலிருந்து, 64.4 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. இது, இணை மாநிலங்கள் பராமரிக்கும் 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவான அளவை விட மிக அதிகமாகும். சட்டரீதியான மற்றும் மாற்றியமைக்க முடியாத பிற கடமைகளையும் சேர்த்தால், ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட தயாரிப்புப் பணிகள் தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே வருவாய் வரவுகளில் சுமார் 87 சதவீதம் ஏற்கனவே இச்செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டதாகிவிடுகிறது. இதன் விளைவாக, மூலதனச் செலவினங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தச் செலவினத்தில் மூலதனச் செலவினங்கள் 11.8 சதவீதமாக உள்ளது, ஒப்பீட்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இணை மாநிலங்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த அளவாகும். இதனால் புதிய திட்டங்கள், பொருளாதாரச் சுழற்சிக்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகள் மற்றும் தனியார் முதலீட்டை ஈர்ப்பதற்கான முதலீடுகள்

ஆகியவற்றுக்குத் தேவையான நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கான வாய்ப்புகள் இல்லாமல் போகிறது.

4.6 தற்செயல் கடன் பொறுப்புகள் மாநிலத்தின் உண்மையான கடன் நிலையை மேலும் அதிகரிக்கின்றன. அரசின் நிலுவையிலுள்ள உத்தரவாதப் பொறுப்புகள் 2021ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 65,659 கோடி ரூபாயாக இருந்த நிலையில், 2026 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் 1,79,782 கோடி ரூபாயாக, ஏறத்தாழ மூன்று மடங்கு அதிகரித்துள்ளன. இது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2021ஆம் ஆண்டு 3.7 சதவீதமாக இருந்து தற்போது 5.1 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. மின்சாரம், போக்குவரத்து மற்றும் குடிமைப்பொருள் வழங்கல் ஆகிய முக்கிய துறைகளைச் சார்ந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் மொத்தக் கடன் ஏறத்தாழ 3.18 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உள்ளது; இதில் மின்சாரத் துறை நிறுவனங்களின் கடன் மட்டும் 2.47 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உள்ளது. மேலும், மின் துறையின் ஒட்டுமொத்த இழப்பு 1.82 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இவற்றை, மாநில அரசின் நேரடிக் கடனுடன் சேர்த்துக் கணக்கிடும்போது, மொத்த நிதிப் பொறுப்புகள் சுமார் 13.18 இலட்சம் கோடி ரூபாயை எட்டுகிறது. இது, அரசின் அறிவிக்கப்பட்ட மொத்தக் கடன் தலைப்பில் வெளிப்படுத்தப்படாத மற்றும் போதிய அளவில் கவனத்திற்கு வராத ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிதி அபாயத்தையும் உருவாக்குகிறது.

5. விதிமுறை அடிப்படையிலான நிதி ஒழுங்குமுறையின் குறைபாடு

ஆய்வுக்குட்பட்ட காலப்பகுதியில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நிதிப் பற்றாக்குறை, நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டத்தின் 3 சதவீத உச்சவரம்பை மீறியே இருந்து வந்துள்ளது. 2025-26ஆம் ஆண்டின் முதல் நிலை கணக்குகளின் படி நிதிப்

பற்றாக்குறை 1,33,208 கோடி ரூபாயாகவும், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 3.77 சதவீதமாகவும் உயர்ந்துள்ளது. இது, இதுவரை பதிவானவற்றில், தொகையளவில் மிக உயர்ந்த அளவிலான நிதிப் பற்றாக்குறையாகும். 2003ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டம், வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை ஒழிக்கும் இலக்கை முதலில் 2007-08ஆம் ஆண்டாக நிர்ணயித்திருந்த நிலையில், அந்த இலக்கு பின்னர் பலமுறை திருத்தப்பட்டு, அண்மையில் 2026-27ஆம் ஆண்டுவரை தொடர்ச்சியாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நடைமுறை, நிதிக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கருத்துக்களை மறுஆய்வு செய்து இலக்குகளை மாற்றியமைத்ததன் விளைவாக அல்லாமல், நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்குகள் மீறப்படவிருக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப அவற்றைத் தொடர்ந்து மாற்றியமைத்ததையே வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள், திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள் மற்றும் தணிக்கை செய்யப்பட்ட கணக்குகளுக்கிடையேயுள்ள தொடர்ச்சியான இடைவெளியும் கவலைக்குரியதாகவே உள்ளது. இது, வெளிப்படைத்தன்மை சார்ந்த பொருண்மையாக தலைமை கணக்குத் தணிக்கையாளரால் (CAG) சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

6. வரவிருக்கும் 2026-27ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிசார்ந்த சவால்

தனது பகுப்பாய்வை அடுத்தகட்டத்திற்குக் கொண்டுசெல்லும் வகையில், இந்த வெள்ளை அறிக்கை 2026-27ஆம் ஆண்டிற்கான இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை ஆய்வு செய்கிறது. வழக்கமான செயல்பாட்டு சூழ்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஆய்வு செய்தாலும், இம்மதிப்பீடுகள் மிகையான நம்பிக்கையுடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகின்றன. மாநிலத்தின் சொந்த

வரி வருவாய் 2,29,579 கோடி ரூபாயாக, அதாவது 19 சதவீத வளர்ச்சியுடன் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், வழக்கமான செயல்பாட்டு தூழ்நிலையின் அடிப்படையில் உண்மையான வளர்ச்சி விகிதம் சுமார் 8 சதவீதமாகவே இருக்கும் எனக் கருதப்படுகின்றது. அதன்படி, வருவாய் சுமார் 2,08,000 கோடி ரூபாயாக மட்டுமே இருக்கும். இது, வருவாய் கணிப்பில் சுமார் 14,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கூடுதல் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகிறது. செலவினங்களைப் பொறுத்தவரை, முக்கியத் தொடர் செலவினங்கள் இந்த மதிப்பீடுகளில் இடம்பெறவில்லை. குறிப்பாக, தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகத்திற்கு ஆண்டுதோறும் வழங்கப்பட வேண்டிய சுமார் 16,000 கோடி ரூபாய் இழப்பீட்டுத் தொகை மற்றும் உச்ச நீதிமன்ற உத்தரவின்படி ஒழுங்குமுறைச் சொத்துகளுக்காக இந்நிறுவனத்திற்கு ஆண்டுதோறும் செலுத்தப்பட வேண்டிய 11,800 கோடி ரூபாயும் முழுமையாக கணக்கில் கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் வருவாய் செலவின ஒதுக்கீடு சுமார் 27,800 கோடி ரூபாய்க்கும் குறைவாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவை அனைத்தும் இணைந்து, இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வருவாய்ப் பற்றாக்குறை சுமார் 48,696 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக, 2026-27 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக 90,500 கோடி ரூபாயை எட்டக்கூடும் என்பதையும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ள நிதிப் பற்றாக்குறை 1,22 இலட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக, 1,64 இலட்சம் கோடி ரூபாயை நெருங்கக்கூடும் என்பதையும் உணர்த்துகின்றன. நிதியாதாரம் பெருமளவு வரம்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒன்றிய அரசின் நிகரக் கடன் வரம்பு, மின்துறை சீர்திருத்தங்கள், ஓய்வூதியத் திட்டச் செயலாக்கம் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு மூலதனத் திட்டங்களுக்கான சிறப்பு நிதியுதவி

ஆகியவற்றிற்காக அனுமதிக்கப்படக்கூடிய கூடுதல் கடன் வரம்பையும் சேர்த்து, மாநில அரசு இயல்பாக எதிர்பார்க்கக்கூடிய அதிகபட்ச கடன் வரம்பு சுமார் 1.52 இலட்சம் கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஆகும். இது, பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நிதிக் கடமைகளை பூர்த்தி செய்யவே போதுமானதாக இருக்காது என்பதால், புதிய திட்டங்களுக்கான வாய்ப்பு மிகக் குறைவாகவே உள்ளதுடன், நிதிப் பற்றாக்குறை மேலும் அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது. இந்த வெள்ளை அறிக்கை முன்வைக்கும் தீர்வு சவாலானது: ஆனால் சாத்தியமற்றது அல்ல. வருவாய் வசூலிக்கும் துறைகளில் உள்ள இழப்புகள் மற்றும் ஊழலைக் கட்டுப்படுத்துதல், சரக்கு கொள்முதல் மற்றும் பணிகளுக்கான செலவுகளைக் குறைத்தல், பொதுமக்கள் மீது புதிய சுமை ஏதுமின்றி கூடுதல் நிதியாதாரங்களைத் திரட்டுதல் ஆகியவையே அந்த வழிமுறைகள் ஆகும்.

கால அவகாசம் குறைந்து வருவது எதனால்?

மக்கள்தொகை அமைப்பே, இந்த நிலையை எதிர்கொள்வதைக் காலத்தின் கட்டாயமாக மாற்றுகிறது. இதர பெரிய மாநிலங்களை விட வயது முதிர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை தமிழ்நாட்டில் மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. தமிழகத்தில் முதியவர்களின் பங்கு 2011-ஆம் ஆண்டில் 10.6 சதவீதமாக இருந்த நிலையில், அது 2031-ஆம் ஆண்டிற்குள் 18.2 சதவீதமாக உயரும் என்றும், முதியோர் சார்ந்திருக்கும் விகிதம் 2021-ஆம் ஆண்டில் 20.6 சதவீதமாக இருந்த நிலையில், அது 2036-ஆம் ஆண்டிற்குள் 32.7 சதவீதமாக உயரும் என்றும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. பணிபுரியும் வயதினரின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதால், வரி செலுத்துவோரின் எண்ணிக்கையும் குறைகிறது. அதே வேளையில், அதிகரித்து வரும் முதியவர்களின் எண்ணிக்கை சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும்

சுகாதார சேவைகளுக்கான செலவினங்களை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. இந்த "கத்தரிக்கோல் விளைவு" மாநிலத்தைக் கடன் வலையை நோக்கி தள்ளுகிறது. முக்கிய மாநிலங்களை விடவும் இம்மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை சாதகக் கூறுக் காலம் மிகக் குறைவானது; அது தற்போதே முடிவுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. இதனால், மக்கள்தொகைச் சாதகத்தைக் கொண்டு நிதியியல் திருத்தங்களை மேற்கொள்வதற்கான கால அவகாசம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்து வருகிறது. சுருக்கமாகக் கூறுவதென்றால், மாநிலம் வளர்ச்சியடைவதற்கு முன்பே முதிர்வடை எட்டும் அபாயம் நிலவுகிறது.

முடிவுரை

இந்த ஆறு முடிவுகளும், தனித்தனியான கருத்துரைகள் அல்ல; அவை அனைத்தும் ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரே மாதிரியான நிதியியல் வீழ்ச்சியின் வெவ்வேறு பரிமாணங்கள் ஆகும். இவை அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளின் மீது சுமத்தும் சுமை, இப்போது பெரும்பாலும் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா, குஜராத் ஆகிய மாநிலங்கள் தத்தம் நிதிநிலையைச் சீர்படுத்தியுள்ள நிலையில், தமிழ்நாடு அனைத்து முக்கியக் குறியீடுகளிலும் சரிவைக் கண்டுள்ளது. வரவிருக்கும் ஆண்டு, இதற்குக் குறுகிய காலத் தீர்வுகளை மட்டுமே தருவதாகத் தோன்றுகிறது. இதைச் சரிசெய்வதற்கு வருவாய் திரட்டுதல், செலவின மேலாண்மை, பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் சீர்திருத்தம் மற்றும் கடன் மேலாண்மை ஆகிய அனைத்து நிலைகளிலும், தூய்மையான, ஊழலற்ற நிர்வாகத்துடன் இணைந்து எந்தவொரு தனிப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்ட சுழற்சியையும் கடந்து, நீண்ட கால அடிப்படையிலான முறையான முயற்சியும், திட்டமிட்ட உழைப்பும் இதற்குத் தேவையாகும்.

ஒரு குறையைக் களைவதற்கான முதற்படி, அதனைத் துல்லியமாக மதிப்பிடுவதும், வெளிப்படையாக முன்வைப்பதுமே ஆகும். இந்த வெள்ளை அறிக்கை அதனையே தனது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்

வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.

– திருக்குறள் 941

*“மருத்துவ நூல்களில் கூறப்படும் வாதம், பித்தம், கபம் என்ற மூன்றும்
அளவுக்கு மிகுந்தாலும், குறைந்தாலும் நோய் உண்டாகும்”*

அத்தியாயம் 1

அறிமுகம் மற்றும் சூழல்

அத்தியாயம் 1: அறிமுகம் மற்றும் சூழல்

1.1 நோக்கம் மற்றும் வரம்பு

1.1. உலகப் பொதுமறையான திருக்குறளை அருளிய திருவள்ளுவரின், காலத்தால் அழியாத ஞானச் செல்வத்திலிருந்து, தமிழ்நாட்டின் ஆட்சிமுறை எப்போதும் பேருக்கமும் வழிகாட்டுதலும் பெற்று வந்துள்ளது. ஆட்சியாளர்கள், நிர்வாகிகள் மற்றும் குடிமக்கள் அனைவருக்குமான வழிகாட்டியாக திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் போற்றப்படுகிறது. திருக்குறளின் எண்ணற்ற அழியாத குறட்பாக்களுள், பொது நிதியின் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்கான அரசின் கடமையை பின்வரும் குறட்பாவானது மிகச் சரியாக எடுத்துரைக்கிறது:

ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை

—திருக்குறள் 478

"பொருள் வரும் வழி (வருவாய்) சிறிதாக இருந்தாலும், போகும் வழி (செலவு) விரிவுபடாவிட்டால், அதனால் தீங்கு இல்லை."

1.2. அய்யன் திருவள்ளுவரின் அழியா வாக்கிற்கிணங்க, நிதி நிலைத்தன்மை என்பது வருவாயின் ஒட்டுமொத்த அளவை மட்டுமே பொறுத்தது அல்ல. மாறாக, செலவினங்களை அவ்வருவாய்க்குள் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும் நிதி ஒழுக்கத்தையும் பொறுத்ததாகும். இக்கருத்து இன்றைய தமிழ்நாட்டிற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஏனெனில், நமது மாநிலம் தற்போது நாட்டிலேயே மிக அதிக அளவிலான கடன் சுமையைக் கொண்ட மாநிலங்களில் ஒன்றாக மாறியுள்ளதுடன், தற்போதைய வருவாயில், ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு ரூபாயிலும் மூன்றில் இரண்டு பங்கானது, அதிகரித்துக்கொண்டே வரும் சம்பளம், ஓய்வூதியம்

மற்றும் கடந்தகால கடன்களுக்கான வட்டி முதலான அரசின் பொறுப்பேற்ற செலவினங்களுக்காக செலவிடப்படுகிறது. இதனால், அதிகளவிலான மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் கல்வி, சுகாதாரம், உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நலத்திட்டங்களுக்கு செலவிடப்படக்கூடிய நிதியானது படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

1.3. இந்த வெள்ளை அறிக்கை, மாநிலத்தின் பொது நிதியின் தற்போதைய நிலையை, வெளிப்படையான சான்றுகளான கணக்குகளின் அடிப்படையில் எடுத்துரைக்கும் ஒற்றை நோக்கத்துடன், தமிழ்நாட்டு மக்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. இந்த அறிக்கையானது, கடந்த கால தவறுகளைக் குறைகூறும் ஒரு முயற்சியோ அல்லது ஒரு அரசியல் அறிக்கையோ அல்ல. இது, தற்போதைய நிதி நிலைமை, மாநில நிதியின் மதிப்பாய்வு, அது சந்தித்து வரும் சவால்கள் மற்றும் நாம் எதிர்கொள்ளவிருக்கும் நிதிசார் இடர்கள் குறித்த துல்லியமாகவும், விரிவாகவும் எடுத்துரைக்கக்கூடிய ஓர் நிதிசார் விவரங்களின் பகுப்பாய்வு அறிக்கையாகும்.

1.4. தமிழ்நாட்டின் நிதிநிலையை முழுமையாக ஆய்வு செய்த பின், அதன் முதன்மைத் தரவுகள் மிகவும் கவலை அளிப்பதாக உள்ளது. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தையகாலமான 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டின் நிதி நிலைமை தொடர்ந்து சரிவைச் சந்தித்து வருகிறது. இந்த வீழ்ச்சியை மூன்று முக்கியப் போக்குகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன:

- i. நிலுவையிலுள்ள மொத்தக் கடன் பொறுப்புகளின் அளவு தொடர்ந்து உயர்ந்து, நிலைத்தன்மையற்றதாக மாறி, 2020-21 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ இருமடங்காக உயர்ந்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டில்

ஏறத்தாழ 10 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக (மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 28.33 சதவீதம்) உள்ளது:

- ii. தொடர்ச்சியான மற்றும் தற்போதைய வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, எதிர்கால சந்ததியினருக்கான மூலதனச் சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, இன்றைய அரசின் அன்றாட நடப்புச் செலவுகளை மேற்கொள்வதற்காகவே மாநில அரசு கடன் பெறுவதைக் காட்டுகிறது. இது 2025-26 ஆம் ஆண்டில் (முதல்நிலைக் கணக்குகள்) இதுவரை இல்லாத அளவாக 78,324 கோடி ரூபாயை எட்டியுள்ளது. இது, கோவிட் பெருந்தொற்றால் பாதிக்கப்பட்ட 2020-21 ஆம் ஆண்டை விடவும் அதிகமாகும்; மற்றும்
- iii. மாநிலத்தின் பொருளாதார உற்பத்தி மற்றும் பிற இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் ஈட்டும் முயற்சியில் பெரும் சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், ஒரு காலத்தில் இந்தியாவில் மிக அதிக அளவில் வருவாய் ஈட்டும் மாநிலங்களில் ஒன்றாக இருந்த தமிழ்நாடு, தற்போது, அதன் மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்புடன் ஒப்பிடும்போது சராசரி நிலை மாநிலங்களின் வருவாயை விடக் குறைவான வருவாயையே ஈட்டுகிறது.

1.5. இவை ஏதோ ஒர் வெளிப்புற அசாதாரண சூழ்நிலையால் ஏற்பட்ட தற்காலிக முரண்பாடுகள் அல்ல. 2020-21 ஆம் ஆண்டின் கோவிட் பெருந்தொற்று என்பது வருவாயை பாதித்து, அவசரகால செலவினங்களை அவசியமாக்கிய ஒருமுறை நிகழ்வாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதலான மீட்சி ஆண்டுகள், பிற இணை மாநிலங்களுடன்

ஒப்பிடுகையில் மோசமான அல்லது மேலும் சரிவடைந்த நிதிச் செயல்பாட்டையே காட்டுகின்றன. இச்சரிவானது, கட்டமைப்பு சார்ந்த தன்மையைக் கொண்டதும், ஆய்வுக்குட்பட்ட காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட கொள்கை முடிவுகளின் விளைவுகளால் நேர்ந்ததும் ஆகும்.

1.6. ஜனநாயகம், அதன் குடிமக்கள் விழிப்புணர்வுடன் இருக்கும்பொழுது, மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது. நிதி சார்ந்த முடிவுகள், முக்கிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் முடிவுகளில் ஒன்றாகும், மற்றும் அவை அரசின் கொள்கை முன்னுரிமைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. அவை, வருங்கால சந்ததியினருக்குக் கிடைக்கவிருக்கும் சாலைகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் பள்ளிகளின் தரத்தை தீர்மானிப்பதுடன், இனி பிறக்க உள்ள குழந்தைகள் மீதும் விதிக்கப்படும் வரிச் சுமையைத் தீர்மானிக்கின்றன. மேலும், அடுத்த நெருக்கடி வரும்போது அதை எதிர்கொள்ளும் மாநிலத்தின் திறனை நிர்ணயிக்கின்றன. இந்த வெள்ளை அறிக்கை அடிப்படையில், விளைவுகளை முழுமையாக அறிந்து, முடிவுகளை எடுப்பதில் பொதுமக்கள் பங்குபெறுவதை ஊக்குவிக்கும் ஒரு முயற்சியாகும்.

1.2 ஆய்வுக்குட்பட்ட காலம்

1.7. இந்த வெள்ளை அறிக்கை, கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையிலான ஐந்து ஆண்டுகால பொது நிதியை ஆய்வு செய்கிறது. இக்காலக்கட்டம், கோவிட் பெருந்தொற்றைத் தொடர்ந்து நிதிநிலை சீரமைப்பிற்கான சூழல் நிலவிய காலத்தையும், தமிழ்நாட்டின் இணை மாநிலங்கள் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய தங்களின் நிதி நிலையை மீட்டெடுத்த காலத்தையும் உள்ளடக்கியது. கோவிட் பெருந்தொற்றால் பாதிக்கப்பட்ட 2020-21 ஆம் ஆண்டு, மாநிலத்தின் மீட்பு மற்றும் அடுத்தடுத்த நிதிப் பாதையை அளவிடுவதற்கான

அடிப்படை ஆண்டாக விளங்குகிறது. இது, ஒன்றிய அரசின் பதினைந்தாவது நிதி ஆணையத்தின் காலக்கட்டத்தையும், மாநில நிதிக் கட்டமைப்பில் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை எற்படுத்திய ஒற்றை அமைப்புசார் நிகழ்வான ஜூன் 2022 இல் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (GST) இழப்பீடு நிறுத்தப்பட்டதையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

2020-21 கோவிட் அடிப்படை ஆண்டு

1.8. 2020-21 ஆம் ஆண்டு பெருந்தொற்றுப்பரவல் காரணமாக, அவ்வாண்டை அடிப்படை ஆண்டாகத் தேர்ந்தெடுத்தது, தெளிவாக ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு முடிவாகும். அனைத்து நிதிக் குறியீடுகளிலும் கடும் சரிவிற்கான காரணத்தை புறக் காரணியாகக் கொண்ட ஆண்டாகும். அதனைத் தொடர்ந்து, 2021-22 முதல் 2025-26 வரை நிகழ்ந்தது கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய நிகழ்வாகும்: அதாவது மாநில அரசு தனது நிதிநிலையை சரிசெய்வதற்கான வாய்ப்பிருந்த போதிலும், அதைச் செய்யத் தவறிய காலம். கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலக்கட்டத்தின் தொடக்கமாக அமைந்த 2021-22 ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாடு அதற்கு முந்தைய பத்தாண்டுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட மூன்று அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது:

- **உயர்த்தப்பட்ட கடன் இருப்பு:** 2020-21 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் நிலுவையிலுள்ள மொத்தக் கடன் அளவு 5.13 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இது, மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 28.7 சதவீதமாகும். இது, அண்மைக் காலக்கட்டத்தில் வரலாற்றில் மிக உயர்ந்த நிதிக் குறியீடாகும்.

- **சொந்த வரி வருவாய் திரட்டும் திறனில் சரிவு:** மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் (GSDP) தமிழ்நாட்டின் மாநிலச் சொந்த வரி வருவாயின் (SoTR) சதவீதம், எந்தவொரு பெரிய மாநிலத்தையும் விட மிக அதிகமாக இருந்தது. இந்த உயர்வு விகிதம், மாநிலத்தின் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட தொழில்துறை பொருளாதாரம், பரந்த நுகர்வுத் தளம் மற்றும் திறன்மிகு வருவாய் நிர்வாகம் ஆகியவற்றை பிரதிபலிப்பதாகும். 2006-07 இல் 8.94 சதவீதமாக உச்சத்தில் இருந்த இவ்விகிதம், கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய 2021-22 காலகட்டத்தின் தொடக்கத்தில் 5.93 சதவீதமாகத் தொடர்ந்து சரிந்தது.
- **கட்டமைப்பு சார்ந்த வருவாய்ப் பற்றாக்குறை:** கடந்த பத்தாண்டுகளின் தொடக்கத்தில் வருவாய் உபரியைக் கொண்டிருந்த மாநிலம், தற்பொழுது வருவாய்ப் பற்றாக்குறை அதிகரித்து வரும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. கோவிட் காலத்தில் பெறப்பட்ட அதிகப்படியான கடன்களால், இது மேலும் மோசமடைந்தது. ஏனைய முக்கிய மாநிலங்கள் தங்களது நிதிநிலையை சீரமைத்து வலுப்படுத்தும் பாதையில் பயணித்துக் கொண்டிருந்த ஆண்டில், வருவாய்ப் பற்றாக்குறை உயர்வுக்கான எந்தவொரு நியாயமான காரணமும் இன்றி, 2025-26 ஆம் நிதியாண்டின் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை அளவுகள் கோவிட் ஆண்டுகளை விட அதிகமாகவே இருந்தன என்பதைக் காண முடிகிறது.

1.9. பெருமளவிலான கடன், சொந்த வரி வருவாய் திரட்டும் திறனில் ஏற்பட்ட சரிவு மற்றும் கட்டமைப்பு சார்ந்த வருவாய்ப் பற்றாக்குறை ஆகிய இம்மூன்று அம்சங்கள் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தின் தொடக்கத்தில் நிதிநிலையை

வரையறுக்கும் முக்கிய காரணிகளாக அமைந்தன. 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான ஐந்தாண்டு காலம், மேற்காணும் காரணிகளிலிருந்து மாநிலம் மீண்டதை காட்டுவதற்கு மாறாக, நிலைமை மேலும் மோசமடைந்ததையே வெளிப்படுத்துகிறது. இப்போக்குகள் பின்வரும் அத்தியாயங்களில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1.3 அணுகுமுறையும் தரவு ஆதாரங்களும்

1.10. வெள்ளை அறிக்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்கள் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கப்பெறும் சரிபார்க்கத்தக்க ஆதாரங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவையாகும். இதில், தமிழ்நாடு மற்றும் அந்தந்த மாநிலங்களின் மாநில வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள், இந்தியக் கணக்காய்வு மற்றும் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் (CAG) அறிக்கைகள், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் ஒன்றிய நிதிக்குழுவின் அறிக்கைகள் ஆகியவை அடங்கும். 2025-26 ஆம் ஆண்டிற்கான முதல்நிலைக் கணக்குகள் அரசிடம் உள்ளன. மேலும், இக்கணக்குகள் இதுவரை கணக்குத்துறைத் தலைவரால் இறுதி செய்யப்படவில்லை. இந்த மதிப்பாய்வின் நோக்கங்களுக்காக, நிலுவையிலுள்ள புத்தகப் பதிவுகள் உட்பட்ட முதல்நிலைக் கணக்குகள் அரசால் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதாவது, 2025-26 ஆம் ஆண்டிற்கான தரவுகள், உள்ளபடியான கணக்குகளுக்கு மிக நெருக்கமானதாகும். அவை இறுதி செய்யப்பட்ட முழுமையான கணக்குகள் அல்ல. ஏனைய மாநிலங்களுக்கு, 2025-26 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீட்டுத் தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒப்பீட்டில் ஒரே சீரான தன்மையைப் பேணுவதற்காக, புள்ளியியல் மற்றும் திட்ட அமலாக்க அமைச்சகம் (MoSPI) வெளியிட்ட சமீபத்திய மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் தரவு இந்த அறிக்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1.11. இயன்றவரையிலும், மாநிலங்களுக்கிடையேயான மற்றும் ஆண்டுகளுக்கு இடையேயான அனைத்து ஒப்பீடுகளும், பணவீக்கம் அல்லது பெயரளவிலான வளர்ச்சியின் கணக்கீடுகளின் மாறுபட்ட நிலையை தவிர்ப்பதற்காக, இவ்வெள்ளை அறிக்கையில், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பின் சதவீதமாகவோ, மொத்த வருவாய் வரவுகளின் சதவீதமாகவோ, தனிநபர் அடிப்படையிலோ வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1.4 இணை மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பீடு

1.12. ஒரு மாநிலத்தின் நிதிச் செயல்பாட்டைத் தனித்து மதிப்பிட இயலாது. இந்த வெள்ளை அறிக்கை முழுவதும், தமிழ்நாட்டின் நிதிக் குறியீடுகள், கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் ஆகிய மூன்று பெரிய மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடப்பட்டு மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1.13. கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் ஆகியவை தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரியத்தை ஒத்த மாநிலங்கள் ஆகும். இம்மாநிலங்கள், பெரும்பாலும் ஒத்த தனிநபர் வருமான அளவுகள், பன்முகத் தொழில் கட்டமைப்புகள், குறிப்பிடத்தக்க நகர்ப்புற மக்கள் தொகை மற்றும் வரலாற்று ரீதியாக ஒத்த நிதி தொடக்க நிலைகளைக் கொண்டுள்ளன. எனவே, இந்த இணை மாநிலங்களின் குழுவினருந்து ஏற்படும் வேறுபாடுகள், மாநிலத்தின் குறிப்பிட்ட கொள்கை மற்றும் நிர்வாகத் தேர்வுகளால் ஏற்படுபவையே தவிர, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளால் அல்ல.

1.5 வெள்ளை அறிக்கையின் கட்டமைப்பு

1.14. இந்த வெள்ளை அறிக்கை, பத்து அத்தியாயங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது, ஒவ்வொன்றும், மாநிலத்தின் நிதி நிலையின் தனித்துவமான பரிமாணத்தை ஆராய்வதாக அமைகிறது.

1.15. அத்தியாயம் 2 இல் பகுப்பாய்வு தொடங்குகிறது. இது, கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலகட்டம் முழுவதும் மாநிலத்தின் நிலுவையிலுள்ள கடன் அளவு, அதன் வகைப்பாடு குறித்த விவரம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான வழிவகைகளை ஆராய்வதுடன், இந்தத் திரட்டப்பட்ட கடன் இருப்பினால் ஏற்படும் அதிகரித்து வரும் வட்டிப் பொறுப்பையும் ஆராய்கிறது.

1.16. அத்தியாயம் 3, வருவாய்ப் பற்றாக்குறையின் வளர்ச்சிப் போக்கையும், அதன் கட்டமைப்பு சார்ந்த தன்மையையும் பதிவு செய்கிறது. அத்தியாயம் 4, அடிப்படை வருவாய் குறித்து ஆராய்கிறது. அதாவது, ஒன்றிய அரசின் நிதிப் பகிர்வுப் போக்குகளுடன் சேர்த்து, மாநிலத்தின் சொந்த வரி மற்றும் வரியல்லாத வருவாய்களின் வளர்ச்சி நிலையை விவரிக்கிறது.

1.17. அத்தியாயம் 5, செலவினத்தை மதிப்பிடுகிறது. கடன் அதிகரிப்பும், வருவாய் பாதிப்புகளும் ஒருங்கிணைந்து பொதுச் செலவினங்களின் மீது எவ்வகையில் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை விளக்குகிறது.

1.18. அத்தியாயம் 6, நிதிப்பொறுப்பு மற்றும் வரவு-செலவுத் திட்ட மேலாண்மை வரையறைகளின் கீழ், சட்டப்பூர்வ நிதிப் பொறுப்புகளை மாநிலம் கடைப்பிடிப்பதையும், தொடர்ந்து நிகழ்ந்த விதிமீறல்கள், விதி சார்ந்த நிதி ஒழுக்கத்தின் படிப்படியான

சீர்குலைவுகள் மற்றும் இக்காலகட்டத்தில் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளுக்கும், உண்மையான கணக்குகளுக்கும் இடையேயான இடைவெளி ஆகியவற்றை ஆவணப்படுத்துகிறது.

1.19. அத்தியாயம் 7, மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்தக் கடன் சுமை குறித்த பார்வையை மேலும் விரிவுபடுத்தி, அதன் ஏற்பு பொறுப்புகளையும், அரசு வழங்கியுள்ள உத்தரவாதங்களையும் விவரிப்பதுடன், மாநிலப் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிதி நிலையையும் விரிவாக ஆராய்கிறது. மேலும், இந்நிறுவனங்கள் அரசின் வரவு-செலவுத் திட்ட ஆதரவினைச் சார்ந்திருப்பதையும், இடர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதற்கான பங்களிப்பையும் இணைத்து, பெரும்பாலும் குறைத்து மதிப்பிடப்படும் நிதிசார் இடர்களை விளக்குகிறது.

1.20. அத்தியாயம் 8, 2023-24 முதல் ஏற்பட்ட நிதிநிலை சரிவிற்கான நான்கு அடிப்படைக் காரணங்களையும், இதனால், எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய நிதி இடைவெளிக்கான விளைவுகளையும் கண்டறிந்து, 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான ஐந்து ஆண்டு காலகட்டத்தின் நிதிநிலையை ஒட்டுமொத்தமாக தொகுத்தளிக்கிறது.

1.21 அத்தியாயம் 9 இல், தற்போதைய அரசு எதிர்கொள்ள வேண்டிய சவால்களையும், அத்தியாயம் 10 இல் இந்த ஆய்வுகளின் முடிவுகளுடன் வெள்ளை அறிக்கை நிறைவு பெறுகிறது.

அத்தியாயம் 2

அதிகளவிலான கடன்

அத்தியாயம் 2: அதிகளவிலான கடன்

2.1 கோட்பாடு

2.1 தமிழ்நாட்டின் பொது நிதியில் மிக முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது, நிலுவையிலுள்ள மொத்தக் கடன் அளவின் இருப்பு ஆகும். பொது நிதி மேலாண்மையில், கடன் என்பது ஒரு அவசியமான மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அங்கமாகும். ஆனால், அது இரண்டு அடிப்படை நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது. அவை நோக்கம் மற்றும் அளவு ஆகியனவாகும். நோக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மூலதன உருவாக்கத்திற்காகக் கடன் வாங்கும்போது மட்டுமே கடன் வாங்குதல் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது, தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால சந்ததியினருக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய மூலதனச் சொத்துக்கள் மற்றும் அறிவுசார் சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்காக மட்டுமே கடன் வாங்கப்பட வேண்டும். கடன் அளவைப் பொறுத்தமட்டில், வாங்கும் கடன் இருப்பு பொருளாதாரத்தின் அளவோடு ஒத்துப்போவதாக இருக்க வேண்டும்: அப்போதுதான் பொருளாதாரத்தின் மூலம் ஈட்டப்படும் வருவாயைக் கொண்டு, அத்தியாவசியச் செலவினங்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாமல், அந்தக் கடன் பொறுப்புகளைச் செலுத்த முடியும். இந்த இரண்டு நிபந்தனைகளின் அடிப்படையிலும் பார்க்கும்போது, இந்த ஆய்வுக் காலகட்டத்தில், தமிழ்நாட்டின் கடன் அளவு மிகவும் கவலைக்குரியதாக உள்ளது.

2.2. இந்த அத்தியாயம், மாநிலத்தின் நிலுவையிலுள்ள கடன் பொறுப்புகளின் அளவு மற்றும் அதன் போக்குநிலையை, பொருளாதாரத்தின் அளவோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்வதுடன், தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்களுடன் நிலைமையை ஒப்பிட்டு மதிப்பீடு செய்கிறது. மாநிலத்தின் கடன் சுமை, நிதிசார் கட்டுப்பாடுகளைத்

கடந்துள்ளதுடன், நீண்ட கால நிதி நிலைத்தன்மைக்கு கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் வகையில், உற்பத்தி சார்ந்த அடிப்படைக் கோட்பாடுகளிலிருந்து படிப்படியாக விலகிச் சென்றுள்ளது.

வகைப்பாடு குறித்த குறிப்பு

2.3. இந்த நிதிப்பாதையை விரிவாக ஆராய்வதற்கு முன், வகைப்பாடு சார்ந்த சிக்கலைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. நிதிசார் கருத்தாடல்களில் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படும் மாநிலக் கடனின் இரண்டு அளவீடுகள் பின்வருமாறு:

(i) வரவு-செலவுத் திட்டக் கடன்கள் இது, பொதுக் கடன் (முக்கியமாக மாநில மேம்பாட்டுக் கடன்கள், நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் வெளிநாட்டு முகமைகளிடமிருந்து பெறப்படும் கடன்கள்) மற்றும் சிறு சேமிப்புகள், பொது வருங்கால வைப்பு நிதி, ஆசிரியர் வருங்கால வைப்பு நிதி ஆகியவற்றின் மொத்த இருப்புத் தொகையைக் குறிக்கிறது. இவை அடிப்படையில், பொதுமக்கள் மற்றும் அரசு ஊழியர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட, எதிர்காலத்தில் மாநில அரசு திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய நிதியாகும்.

(ii) நிலுவையிலுள்ள மொத்தக் கடன் பொறுப்புகள்: இது, வரவு-செலவுத் திட்டக் கடன்கள் மற்றும் மாநிலத்தின் பொதுக் கணக்கில் பதிவாகியுள்ள அனைத்து கடன் பொறுப்புகளையும் உள்ளடக்கிய நிலுவையிலுள்ள மொத்தக் கடன் பொறுப்புகளின் இருப்பைக் குறிக்கிறது. மாநிலப் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிதியை சேமித்து வைப்பதற்கான ஒரு வங்கியாளராக, மாநில அரசு செயல்படுவதால் இதன் இருப்புகளும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

2.4. தமிழ்நாடு காலங்காலமாக, வரவு-செலவுத் திட்டக் கடன் கோட்பாட்டையே பின்பற்றி வரும்பொழுது, மத்திய நிதி அமைச்சகம், இந்தியக் கணக்காய்வு மற்றும் தணிக்கைத் துறைத் தலைவர் மற்றும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, ஆகியோரின் தேசிய அளவிலான கருத்தாடல்கள், நிலுவையிலுள்ள மொத்தக் கடன் பொறுப்புகள் என்ற பரந்த அளவீட்டையே பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளன. இந்த வெள்ளை அறிக்கை, தேசியத் தரநிலைகளுக்கு ஏற்ப இந்த பரந்த அளவீட்டையே பயன்படுத்துவதால், இது அரசின் நிலுவையிலுள்ள கடன் பொறுப்புகள்/கடன்களின் உண்மை நிலவரத்தை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கிறது.

2.2 முதன்மை விவரங்கள்

2.5. கண்டறியப்பட்ட முதன்மை விவரங்கள், ஓர் ஆபத்தான போக்கைக் காட்டுகிறது. 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின் முடிவில், மாநிலத்தின் நிலுவையிலுள்ள கடன் பொறுப்புகள் ஏறக்குறைய 10 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 28.3 சதவீதமாகும். இது, அண்மைக் காலகட்டத்தில் மாநிலம் பதிவு செய்துள்ள மிக உயர்ந்த மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் விகிதங்களில் ஒன்றாகும், மேலும், இந்தியாவில் உள்ள பெரிய, தொழில்துறை சார்ந்த மாநிலங்களில், மிக உயர்ந்த கடன் விகிதங்களில் ஒன்றாகும். கோவிட் பெருந்தொற்று ஆண்டான 2020-21 இல், நிலுவையிலுள்ள கடன் பொறுப்புகள் 5.13 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக அல்லது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 28.7 சதவீதமாக இருந்தது. கோவிட் பெருந்தொற்று ஆண்டான 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், கடன் இருப்பு ஏறக்குறைய இருமடங்காக அதிகரித்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி, 10 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உள்ளது. தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்களான குஜராத்,

மகாராஷ்டிரா மற்றும் கர்நாடகா ஆகிய மாநிலங்கள் கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய பெயரளவிலான மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மீட்டெடுப்பைப் பயன்படுத்தித் தங்களின் கடன் விகிதங்களைக் குறைத்துக் கொண்டன; ஆனால், தமிழ்நாடு அதைச் செய்யத் தவறியது.

2.3 கடன் போக்குகள்: 2021-22 முதல் 2025-26 வரை

2.6. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையிலான ஐந்து ஆண்டுகாலக் கடன் போக்குகள், ஏற்கனவே உயர்ந்த அளவில் இருந்த அடிப்படை ஆண்டின் தரவுகளிலிருந்து விலகி, நிதிநிலையை சீரமைக்கத் தவறியதைக் காட்டுகிறது. கோவிட் பெருந்தொற்று ஆண்டான 2020-21 ஆம் ஆண்டில், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் விகிதம் 28.7 சதவீதமாக இருந்தது. புறக்காரணிகளால் ஏற்பட்ட விளைவு என்பதால் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால், அதற்கு அடுத்த மீட்சிக் காலங்களில் இந்த விகிதம் ஒரு நிலைத்தன்மையை எட்டும் அளவிற்கு குறைக்கப்படவில்லை; மாறாக, இந்த விகிதம் இக்காலக்கட்டம் முழுவதும் 27 முதல் 29 சதவீத வரம்பிலேயே நீடித்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டில் 28.3 சதவீதமாக இருந்தது.

கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய போக்குகள் (2021-22 முதல் 2025-26 வரை)

2.7. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய ஐந்து ஆண்டுகளில் நிலுவையிலுள்ள கடன் பொறுப்புகளின் கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதம் 14.3 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. இது, இக்காலக்கட்டத்தின் பெரும்பாலான ஆண்டுகளில் பெயரளவிலான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் வளர்ச்சியை விட அதிகமானதாகும். 2021ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாத இறுதியில் 5.13 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக இருந்த கடன்களின் ஒட்டுமொத்த இருப்பு, 2025-26 ஆம் ஆண்டில்

10 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. அதாவது, ஐந்து ஆண்டுகளில் 4.87 இலட்சம் கோடி ரூபாய் கடன் கூடுதலாகச் சேர்ந்துள்ளது. இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மட்டும் சேர்ந்துள்ள கடனளவு என்பது, கடந்த 60 ஆண்டுகளில் சேர்ந்த ஒட்டுமொத்த கடன் அளவை விட மிக அதிகமானதாகும்.

கண்டறியப்பட்ட முக்கியக் குறைபாடு: இணை மாநிலங்கள் செய்ததும், தமிழ்நாடு செய்யத் தவறியதும்.

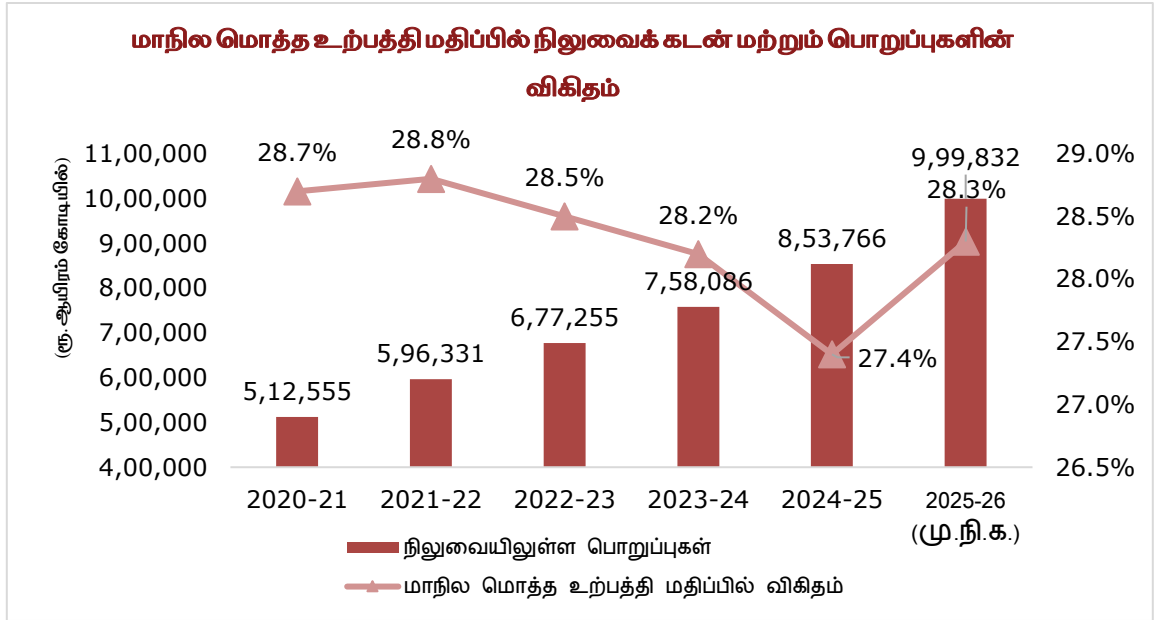
2.8. 2021-22 முதல் 2024-25 வரையிலான காலத்தில் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் விகிதம் ஏறக்குறைய 27.4 சதவீதம் முதல் 28.8 சதவீதம் வரை இருந்துள்ளது. 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 28.3 சதவீதமாக நிலைபெற்றது. ஒட்டுமொத்தக் கடன் இருப்பு, இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் 14.3 சதவீதம் கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதத்தில் வளர்ந்தது, இது பெரும்பாலான ஆண்டுகளில் பெயரளவிலான மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சியை விட அதிகமானதாகும்.

2.9. **இருப்பினும், மிக முக்கியமான குறிப்பு என்னவென்றால்:** தமிழ்நாட்டிற்கு இணை மாநிலங்களான குஜராத், மகாராஷ்டிரா மற்றும் கர்நாடகா ஆகியவை கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய மீட்புக் காலத்தைப் பயன்படுத்தி தங்களின் நிதி நிலைமையை சீர்படுத்திக்கொண்டன. இதனால், அம்மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 2020-21 இல் உச்சத்தில் இருந்த கடன் விகிதங்கள் நிலையானதாக மாறின அல்லது குறைந்துள்ளன, ஆனால், தமிழ்நாடு அவ்வாறு செய்யவில்லை. மீட்புக் காலத்தில் தமிழ்நாடு பெயரளவிலான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில், தனது நிதிநிலையை சீர்படுத்தத் தவறியுள்ளது என்பதே இந்தக் கடன் பகுப்பாய்வில் கண்டறியப்பட்ட மிக முக்கிய கவலைக்குரிய செய்தியாகும்.

அட்டவணை 2.1: நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் 2020-21 முதல் 2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)

ஆண்டு	நிலுவையில் உள்ள கடன் பொறுப்புகள் (ரூ. கோடியில்)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவைக் கடன் மற்றும் பொறுப்புகளின் சதவீதம்	ஆண்டு வளர்ச்சி (%)
2020-21	5,12,555	28.7%	21.0%
2021-22	5,96,331	28.8%	16.3%
2022-23	6,77,255	28.5%	13.6%
2023-24	7,58,086	28.2%	11.9%
2024-25	8,53,766	27.4%	12.6%
2025-26 (முதல் நிலைக் கணக்குகள்)	9,99,832	28.3%	17.1%

ஆதாரம் : தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI GSDP அறிக்கை.

படம் 2.1: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவைக் கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகளின் விகிதம் - 2020-21 முதல் 2025-26 வரை (ரூபாய் ஆயிரம் கோடியில்)

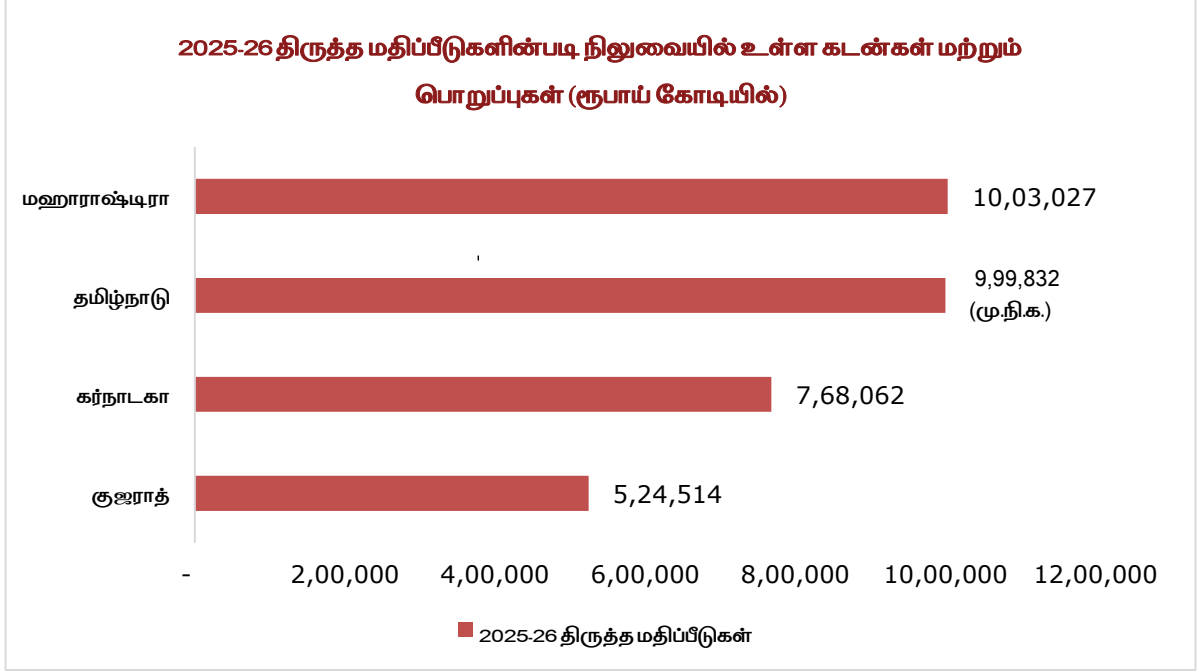
2.4 உயர்ந்து வரும் மொத்தக் கடன் அளவு கொண்ட பெரிய மாநிலங்களுள் ஒன்று

2.10. மொத்தக் கடன் அளவுகோலின்படி இந்தியாவிலேயே மிக அதிகமான நிலுவைக் கடனைக் கொண்ட மாநிலங்களில் ஒன்றாகத் தமிழ்நாடு தற்போது விளங்குகிறது. இந்த நிலை, கோவிட் பெருந்தொற்று ஆண்டிலிருந்து தொடர்வதுடன், கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய மீட்சி ஆண்டுகளிலும் மாறவில்லை. தமிழ்நாட்டிற்கு இணையாக ஒப்பிடத்தக்க, மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ள குஜராத் மாநிலம், ஏறத்தாழ 5.25 இலட்சம் கோடி ரூபாய் நிலுவைக் கடனைக் கொண்டுள்ளது. இது, தமிழ்நாட்டின் கடனளவில் ஏறக்குறைய பாதியளவே ஆகும். கணிசமான அளவு பெரிய பொருளாதாரத்தைக் கொண்டுள்ள மகாராஷ்டிரா மாநிலம், தமிழ்நாட்டின் கடன் அளவிற்கு நிகரான கடன் அளவைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் மிக நெருங்கிய கட்டமைப்பு மற்றும் இணையான மாநிலமான கர்நாடகத்தின் கடனானது, தமிழ்நாட்டின் கடனைவிட தொகையளவில் 23 சதவீதம் குறைவானதாகும்.

**அட்டவணை 2.2: நிலுவையில் உள்ள கடன் மற்றும் பொறுப்புகள் (ரூபாய் கோடியில்)
தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு 2025-26 ஆம் ஆண்டிற்கான
திருத்த மதிப்பீடு**

மாநிலம்	2020-21	2021-22	2022-23	2023-24	2024-25	2025-26 திருத்த மதிப்பீடு
மகாராஷ்டிரா	5,48,176	6,06,295	6,60,754	7,50,279	8,76,874	10,03,027
தமிழ்நாடு (மு.நி.க.)	5,12,555	5,96,331	6,77,255	7,58,086	8,53,766	9,99,832
கர்நாடகா	3,97,506	4,73,573	5,36,057	6,20,052	6,77,960	7,68,062
குஜராத்	3,57,893	3,80,802	4,12,378	4,20,180	4,59,460	5,24,514

ஆதாரம்: இந்திய கணக்கு மற்றும் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் மாநில நிதிகள், மாநில நிதிக் கணக்குகள் மற்றும் மாநில நிதிநிலை அறிக்கை ஆவணங்கள்

படம் 2.2: நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் - தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு (ரூபாய் கோடியில்)

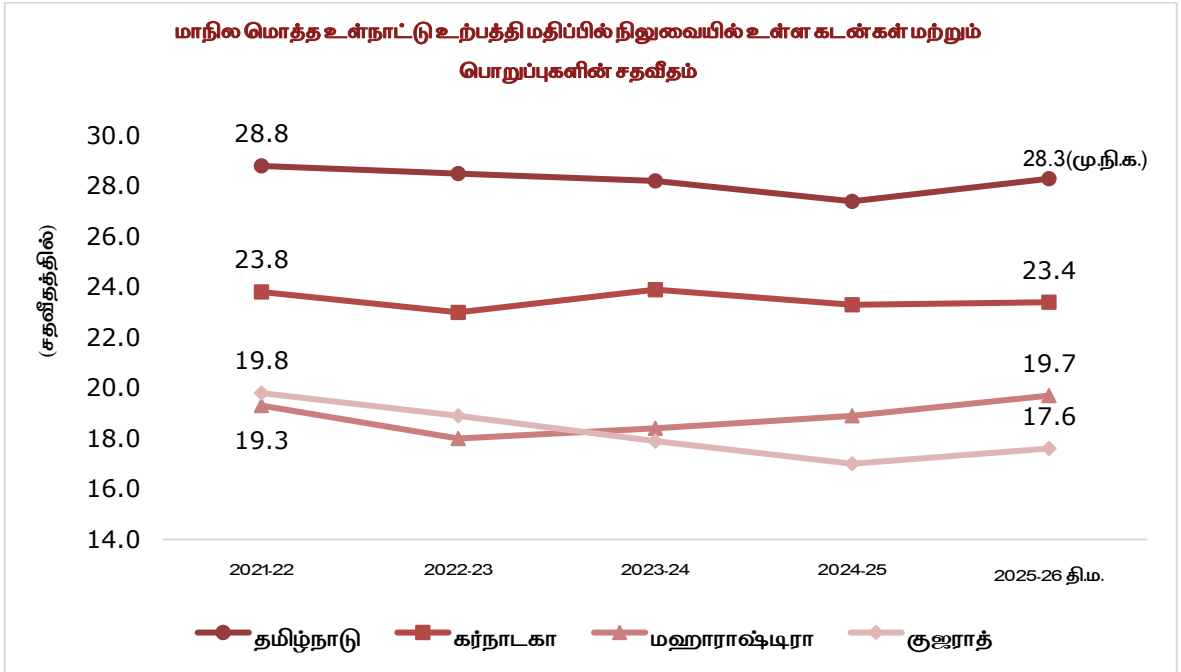
தமிழ்நாட்டிற்கும் பிற இணை மாநிலங்களுக்கும் இடையேயான விரிவடைந்து வரும் இடைவெளி:

2.11. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தின் தொடக்கமான 2021-22 ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டின் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் விகிதம் 28.8 சதவீதமாக இருந்தது. இது ஏற்கெனவே தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்களின் விகிதத்தைக் காட்டிலும் மிக உயர்ந்ததாக இருந்தது. ஆனால், 2025-26 ஆம் ஆண்டிற்குள், குஜராத் 17.6 சதவீதமாகவும், மகாராஷ்டிரா 19.7 சதவீதமாகவும், கர்நாடகா 23.4 சதவீதமாகவும் தங்களின் நிதிநிலையை சீரமைத்துக் கொண்டன. அதே நேரத்தில் தமிழ்நாடு 28.3 சதவீதத்திற்கு நகர்ந்தது. இது இந்த நான்கு மாநிலங்களில் மிக அதிகமாகும்.

அட்டவணை 2.3: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் மற்றும் கடன் பொறுப்புகளின் விகிதம்- தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிறமாநிலங்களிடையேயான ஒப்பீடுகள் (2025-26 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடு)

மாநிலம்	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் விகிதம்(%)
தமிழ்நாடு (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	28.3%
கர்நாடகா	23.4%
மகாராஷ்டிரா	19.7%
குஜராத்	17.6%

ஆதாரம்: மாநில நிதிக் கணக்குகள், மாநில நிதிநிலை அறிக்கை ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI-GSDP அறிக்கை

படம் 2.3: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகளின் சதவீதம்- தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிறமாநிலங்களிடையேயான ஒப்பீட்டுத் தரவுகள் (2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடு வரை)

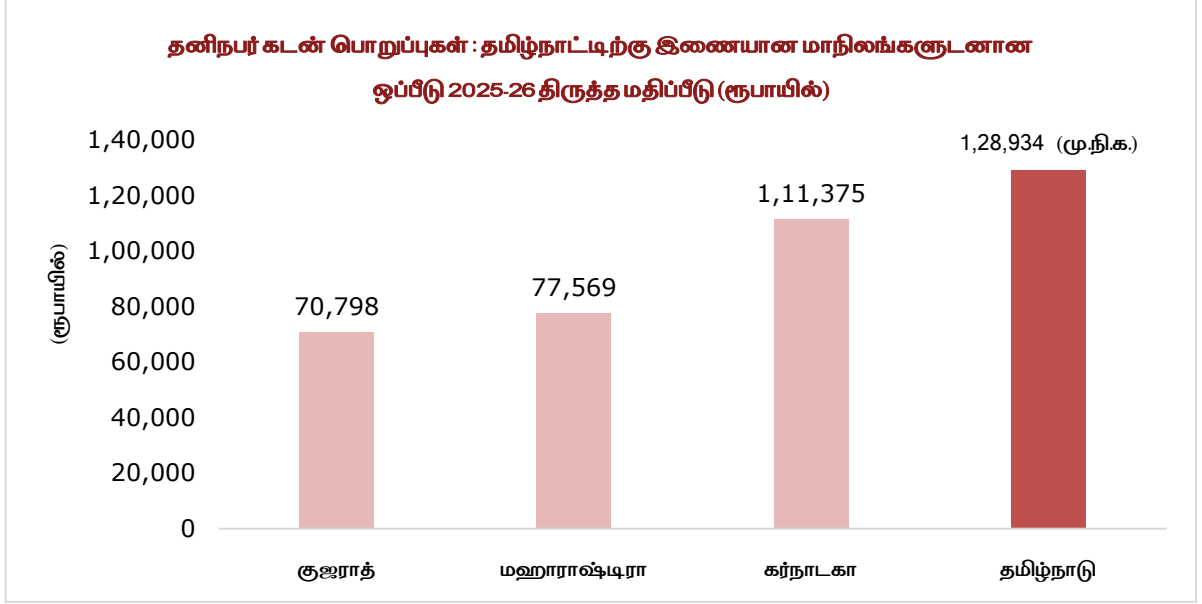
தனிநபர் கடன் பொறுப்பு

2.12. பெரிய மாநிலங்களில், மிக அதிகமான தனிநபர் கடன் பொறுப்பினைக் கொண்ட மாநிலமாக தமிழ்நாடு உள்ளது. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டின் தனிநபர் கடன் பொறுப்பு 77,819 ரூபாயாக இருந்தது. இது, ஏற்கனவே தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்களைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாகும். மேலும், இது 2025-26 ஆம் ஆண்டில் 1,28,934 ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது, ஐந்து ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு குடிமகனின் மீதும் 51,115 ரூபாய் கூடுதல் கடன் சுமையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 2025-26 ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொரு குழந்தையின் மீதும் இருக்கக்கூடிய தனிநபர் கடன் சுமை, ஏனைய இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது மிக அதிகமாகும்.

அட்டவணை 24: தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களின் தனிநபர் கடன் பொறுப்பு, 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடு வரை (ரூபாயில்)

ஆண்டு	2021-22	2022-23	2023-24	2024-25	2025-26 (திருத்த மதிப்பீடுகள்)
குஜராத்	53,901	57,670	58,062	62,745	70,798
மஹாராஷ்டிரா	48,345	52,281	58,910	68,327	77,569
கர்நாடகா	70,401	79,191	91,030	98,917	1,11,375
தமிழ்நாடு (மு.நி.க.)	77,819	88,115	98,339	1,10,424	1,28,934

ஆதாரம்: இந்திய கணக்கு மற்றும் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் மாநில நிதிகள் மற்றும் மாநில நிதிநிலை அறிக்கை ஆவணங்கள் மற்றும் 2011-2036 வரையிலான இந்தியா மற்றும் மாநிலங்களின் மக்கள்தொகை கணிப்பு

படம் 2.4 : தனிநபர் கடன் பொறுப்புகள் : தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு (ரூபாயில்)

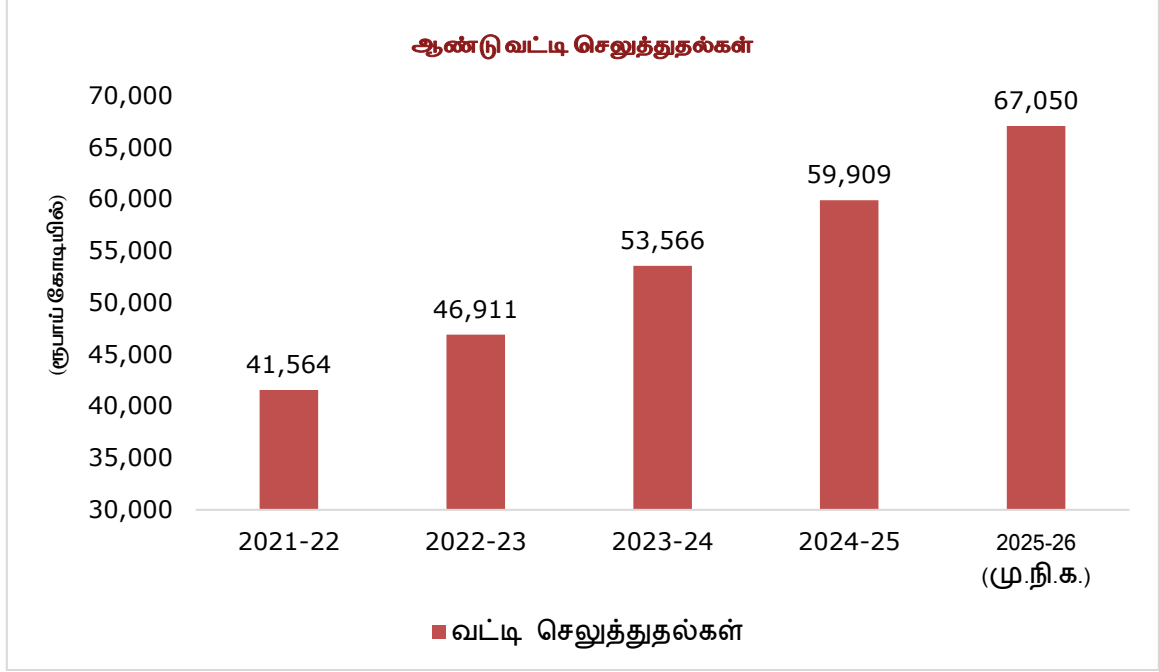
2.5 வட்டிப் பிரச்சினை

2.13. இந்த அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்ட நிலுவையிலுள்ள கடன்களின் இருப்பு ஒரு நோய் என்றால், வட்டிச் செலுத்துதல்கள் என்பது அந்நோயின் தெளிவான அறிகுறிகளும் மற்றும் மிக அபாயகரமான பரவல் முறையும் ஆகும். வட்டி என்பது தவிர்க்க இயலாத, நிரந்தரமான பொறுப்பாகும். ஒத்திவைக்கக்கூடிய ஒரு திட்டச் செலவினம் போலவோ, அல்லது படிப்படியாகச் செயல்படுத்தக்கூடிய ஒரு மூலதனத் திட்டம் போலவோ, அல்லது கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சம்பள உயர்வு போலவோ அல்லாமல், நிலுவையிலுள்ள கடனுக்கான வட்டி முழுமையாகவும், சரியான நேரத்திலும் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

2.14. வட்டியை ஆபத்தானதாக மாற்றும் கூட்டுவட்டி இயங்குதன்மையை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கடனின் இருப்பு, ஆண்டிற்கான வட்டிப் பொறுப்பாக மாறுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டின் புதிய கடனும் இந்த இருப்பைக்

கூட்டுகிறது. அதிகரித்து வரும் வட்டிச் செலவினம், மேலும் கடன் வாங்குவதற்கான ஒரு காரணமாக மாறுகிறது: ஏனெனில் மாநில அரசு வட்டிச் செலுத்துதலுக்கான நிதியை எங்கிருந்தாவது பெற வேண்டும். மேலும் வருவாய் வரவுகள் போதுமானதாக இல்லாதபோது, கூடுதல் கடன் பெற்று இந்த இடைவெளி நிரப்பப்படுகிறது. இதுவே, "கடன்-வட்டி சுழல்" ஆகும். தமிழ்நாடு, இப்போது இதன் தொடக்க கட்டத்தில் அடியெடுத்து வைத்துள்ளது.

2.15. மொத்த வருவாய் வரவுகளில் வட்டி செலுத்துதல்கள் ஏறத்தாழ 22.8 சதவீதமும், மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயில் 34.8 சதவீதத்தையும், தமிழ்நாடு எட்டியுள்ளது. வட்டிச் செலுத்துதல்கள் இப்போது ஆண்டு மூலதனச் செலவினங்களை விடக் கணிசமான அளவு அதிகமாக உள்ளன. மாநில அரசு வருங்கால தலைமுறையினருக்கான மூலதனச் சொத்துக்களை உருவாக்குவதை விட, கடந்த காலக் கடன்களுக்கு வட்டி செலுத்துவதற்கே அதிகம் செலவிடுகிறது. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 41,564 கோடி ரூபாயாக இருந்த ஆண்டு வட்டிச் செலவினம், 2025-26 ஆம் ஆண்டில் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 67,050 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது, ஐந்து ஆண்டுகளில் 61 சதவீத வளர்ச்சியாகும், இது, கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் ஆண்டிற்கு ஏறத்தாழ 25,500 கோடி ரூபாய் கூடுதல் வட்டிச் சுமையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

படம் 2.5: 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல்நிலைக் கணக்குகள் வரையிலான வட்டி செலுத்துதல்கள் (ரூ. கோடியில்)

2.16. இந்த வளர்ச்சி சீரான வளர்ச்சியாக இல்லை. 2024-25 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்போது, 2025-26 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் வட்டிச் செலுத்துதலில் ஏற்பட்டுள்ள உயர்வு, ஆண்டிற்கு ஏறத்தாழ 7,141 கோடி ரூபாயாகும். இது, பெரும்பாலான நடுத்தர அளவிலான மாநிலங்களின் ஒட்டுமொத்த வட்டி செலுத்துதலைவிட அதிகமாகும். கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலங்களில், கடன் இருப்பு உயர்விற்கேற்ப வட்டி செலுத்துதல்களின் ஆண்டு கூட்டு வளர்ச்சி விகிதம் ஆண்டிற்கு 13 சதவீதமாக தொடர்ந்து உயர்ந்து வருகிறது.

அட்டவணை 2.5: ஆண்டு வட்டி செலுத்துதல்கள் – முக்கிய விகிதங்கள், 2021-22 முதல்
2025-26 - முதல்நிலைக் கணக்குகள்

ஆண்டு	வட்டி (ரூ. கோடியில்)	வளர்ச்சி விகிதம்	வட்டி/ மொத்த வருவாய் வரவுகள் (%)	வட்டி/ மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் (%)
2021-22	41,564	13.88%	20.03%	33.83%
2022-23	46,911	12.86%	19.25%	31.23%
2023-24	53,566	14.19%	20.24%	32.02%
2024-25	59,909	11.84%	21.18%	33.24%
2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	67,050	11.92%	22.82%	34.83%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை ஆவணங்கள்.

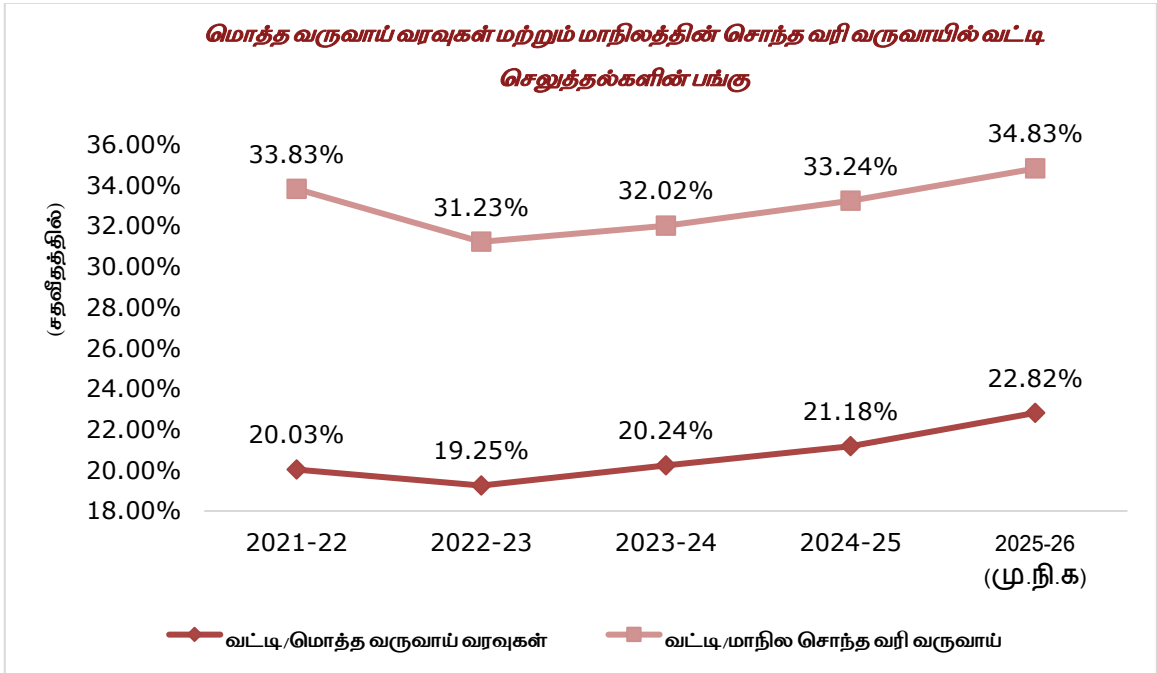
2.6 வரவுகளில் வட்டியின் பங்கு

2.17. வருவாய் வரவுகளில் வட்டிச் செலுத்துதல்களின் சதவீதம், மாநில நிதிநிலையை புரிந்துகொள்வதற்கான மிகச் சிறந்த விளக்க அளவீடுகளில் ஒன்றாகும். இந்த விகிதமானது, சுகாதாரம், கல்வி, உட்கட்டமைப்பு அல்லது நலத்திட்டங்கள் உள்ளிட்ட பிற நோக்கங்களுக்கு ஒரு ரூபாயை ஒதுக்குவதற்கு முன்பாகவே, கடன் செலுத்துதலுக்காக மாநிலத்தின் மொத்த வருவாய் வரவுகளிலிருந்து முன்சுட்டியே எடுத்துக்கொள்ளப்படும் பங்கினை அளவிடுகிறது.

- (i) மொத்த வருவாய் வரவுகளில் வட்டியின் பங்கு: 2021-22 ஆம் ஆண்டில், மொத்த வருவாய் வரவுகளில் ஏறக்குறைய 20.03 சதவீதம் வட்டிச் செலுத்துதலுக்கு செலவிடப்பட்டுள்ளது. 2021-22 ஆம் ஆண்டில், இது ஏற்கனவே தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்களின் அளவைக் காட்டிலும் மிக அதிகமானதாக இருந்தது. 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல்நிலைக்

கணக்குகளின்படி, மொத்த வருவாய் வரவுகளில் 22.82 சதவீதம் வட்டி செலுத்துவதற்கு மட்டுமே செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதன் பொருள், எந்தவொரு நிதிஒதுக்கீடு முடிவையும் எடுப்பதற்கு முன்பாகவே, மாநில வருவாயில் ஒவ்வொரு நான்கு ரூபாயிலும் கிட்டத்தட்ட ஒரு ரூபாய் கடன் செலுத்துதலுக்கே ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது என்பதாகும்.

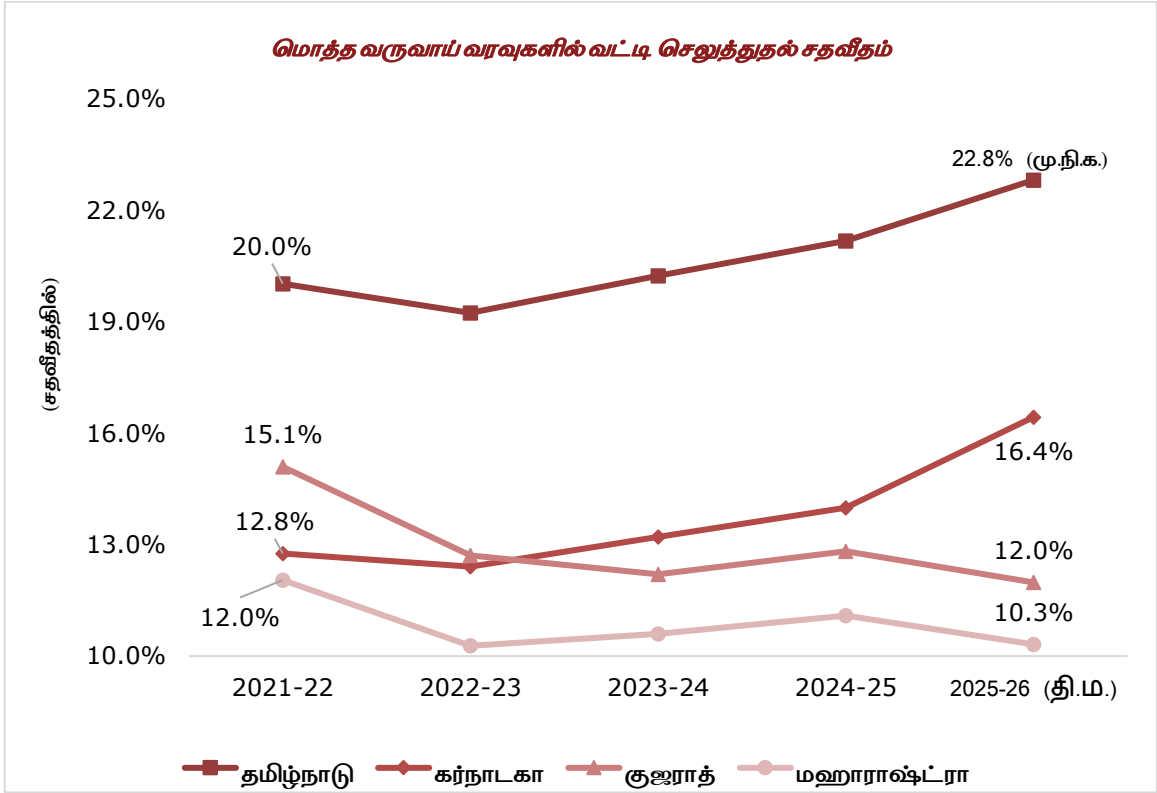
- (ii) மாநிலச் சொந்த வரி வருவாயில் வட்டியின் பங்கு: இந்த விகிதம் 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 33.83 சதவீதத்திலிருந்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 34.83 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. மாநில அரசு தனது சொந்த வரி வசூல் முயற்சியின் வாயிலாக திரட்டும் ஒவ்வொரு ரூபாயிலும் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் மேல் நேரடியாகக் கடந்தகால கடன்களுக்கான வட்டியைச் செலுத்த செலவிடப்படுகிறது.

படம் 2.6: 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான முதல்நிலை கணக்குகளில் (சதவீதத்தில்) மொத்த வருவாய் வரவுகள் மற்றும் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயில் வட்டி செலுத்துதல்களின் பங்கு

2.18. மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயின் வளர்ச்சி வீதம் மந்தமடைந்துள்ளதால், மொத்த வருவாய் வரவினங்களுடைய வளர்ச்சியின் வேகம் குறைந்துள்ளது. மொத்த வருவாய் வரவினங்களின் தற்போதைய வளர்ச்சி வீதமானது, வட்டிச் செலுத்துதல்களின் வளர்ச்சி வீதத்தை விடக் குறைவாக உள்ளது.

2.19. இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் ஒப்பிடப்பட்டுள்ள மூன்று மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், தமிழ்நாட்டின் வட்டி செலுத்துதலுக்கும் மொத்த வருவாய் வரவினத்திற்கும் இடையிலான விகிதம், கணிசமான அளவில் அதிகமாக உள்ளது.

படம் 2.7: மொத்த வருவாய் வரவுகளில் வட்டி செலுத்துதல் சதவீதம் - 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை - திருத்த மதிப்பீடுகள் (சதவீதத்தில்) இணையான மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பீடு

**அட்டவணை 2.6: வட்டி / மொத்த வருவாய் வரவினம் –தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான
பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு (2025-26 திருத்த மதிப்பீடு)**

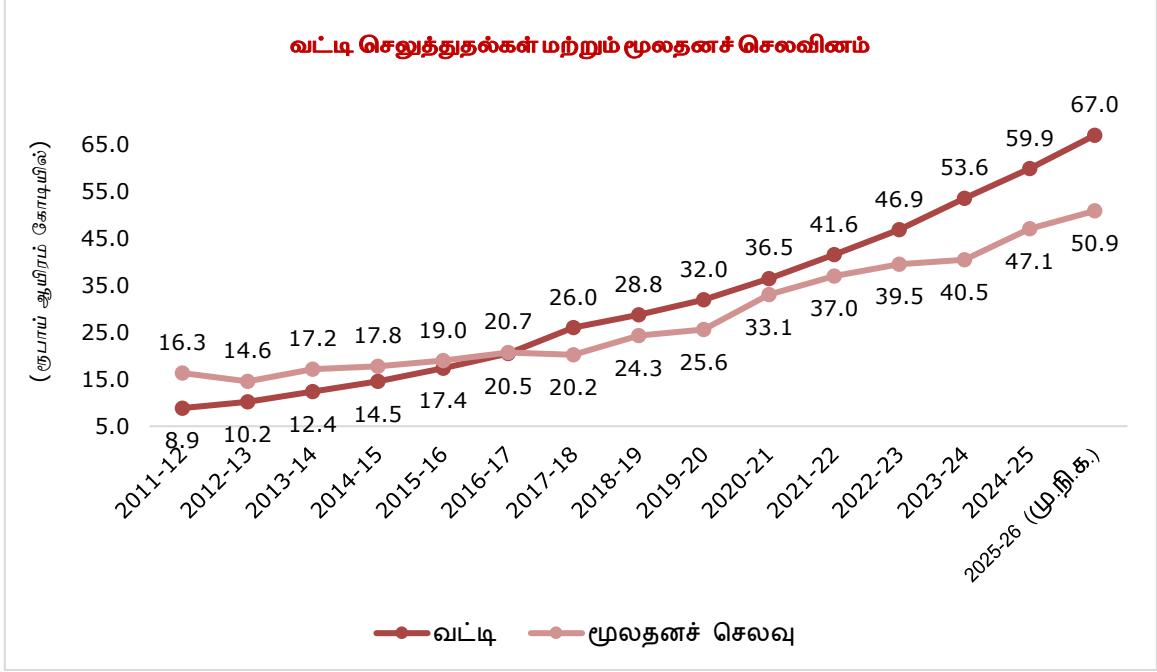
மாநிலம்	வட்டி/மொத்த வருவாய் வரவினம் (%)	இடைவெளி Vs. தமிழ்நாடு (PP)
தமிழ்நாடு (மு.நி.க.)	22.8%	
கர்நாடகா	16.4%	- 6.4%
குஜராத்	12.0%	- 10.8%
மகாராஷ்டிரா	10.3%	-12.5%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலை குறித்த ஆவணங்கள்.

2.20 வருவாய் வரவுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், தமிழ்நாட்டின் வட்டிச் சமை தற்போது மகாராஷ்டிராவை விட இரண்டு மடங்கிற்கும் அதிகமாக உள்ளது.

2.7. திருப்புமுனை: மூலதனச் செலவினத்தைவிட வட்டிச் செலவினம் அதிகரித்தல்

2.21 வட்டி செலுத்துதலுக்கும் மூலதனச் செலவினத்திற்குமான இடைவெளியே தமிழ்நாட்டின் நிதிக் கட்டமைப்பினை விளக்கும் முக்கிய அம்சமாகும். வட்டி செலுத்துதல், 2017-18 ஆம் ஆண்டில் முதன்முறையாக மூலதனச் செலவினத்தைவிட அதிகரித்துள்ளதுடன், அதன் பின்னர் ஒவ்வோராண்டும் அதிகமாகவே இருந்து வருவது, நிதிக் கட்டமைப்பில் சமமின்மையை குறிக்கிறது. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலகட்டம் இதை மாற்றியமைப்பதற்கு மாறாக, இந்த இடைவெளியை மேலும் அதிகரித்துள்ளது.

படம் 2.8: 2011-12 முதல் 2025-26 வரை (முதல்நிலை கணக்குகள்) வட்டி செலுத்துதல்கள் மற்றும் மூலதனச் செலவினம் (ரூபாய் ஆயிரம் கோடியில்).

2.22 2021-22 ஆம் ஆண்டில் செலுத்தப்பட்ட வட்டித் தொகைகள் (41,564 கோடி ரூபாய்) மூலதனச் செலவினத்தை விட (37,011 கோடி ரூபாய்) 4,553 கோடி ரூபாய் அதிகமாக உள்ளது. மேலும், இந்த இடைவெளி தொடர்ந்து நீடித்து வருகிறது. 2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்) ஆம் நிதியாண்டில், வட்டி செலுத்துவதற்காக 67,050 கோடி ரூபாயும், மூலதனச் செலவினங்களுக்காக 50,911 கோடி ரூபாயும் என தோராயமாக 1.32 : 1 விகிதத்தை கொண்டுள்ளது. இதனால், எதிர்காலத்திற்கான சொத்துக்களை உருவாக்குவதை விட, கடந்த காலக் கடன்களுக்கான வட்டியை செலுத்துவதற்கே தற்போது அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது என்பது தெளிவாகிறது.

2.23 இம்மாற்றம், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்கான தற்காலிக முரண்பாடல்ல. மாறாக, இது இம்மாநில நிதிநிலையின் கட்டமைப்பு சார்ந்த நிலையாகும். இதன்

முக்கியத்துவத்தை குறைத்து மதிப்பிட இயலாது. சாலைகள், மேம்பாலங்கள், மருத்துவமனைகள், குடிநீர் விநியோக அமைப்புகள், தொழில் பூங்காக்கள் மற்றும் மின்சார உட்கட்டமைப்புகள் ஆகியவற்றிற்காக மேற்கொள்ளப்படும் மூலதனச் செலவினம், அரசின் செலவுகள் மூலம் நீடித்த உற்பத்தித் திறனை உருவாக்குவதற்கான முதன்மை வழிமுறை என்பதுடன், அரசு கடன் பெறுவதற்கு உகந்த காரணமும் இதுமட்டுமே ஆகும். இருப்பினும், வட்டி செலுத்துதல் மூலதனச் செலவினத்தை விட அதிகரிக்கும் போது, மாநிலம், எதிர்மறையான நிதிநிலையைக் கொண்டுள்ளது; அதாவது, எதிர்காலத் திறன்களுக்கு முதலீடு செய்வதற்குப் பதிலாக, கடந்த கால நுகர்வுச் செலவுகளுக்காகக் கடன் வாங்கும் சூழல் ஏற்படுகிறது.

2.8. வேறுபாடு: அதிகரிக்கும் கடன்களும் முதலீட்டின் தேக்கமும்

2.24 2020-21 ஆம் நிதியாண்டில் 5.13 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக இருந்த நிலுவையிலுள்ள மொத்தக் கடன்கள் 2025-26 ஆம் நிதியாண்டில் 10.00 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது, 94 சதவீத வளர்ச்சியாகும். அதே வேளையில், ஆண்டு மூலதனச் செலவினம் 37,011 கோடி ரூபாயிலிருந்து, 50,911 கோடி ரூபாயாக மட்டுமே உயர்ந்துள்ளது; இது 37.55 சதவீத வளர்ச்சியாகும். கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலத்தில், மூலதன உருவாக்கத்தின் வேகத்தைவிட கடனின் வளர்ச்சி 2 மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. ஒரு அரசு, உட்கட்டமைப்பு மற்றும் மனித வள மேம்பாட்டிற்காக மட்டுமே கடன் வாங்க வேண்டுமே தவிர, அன்றாடச் செலவுகளுக்காக அல்ல என்பதுதான் பொது நிதி நிர்வாகத்தின் முதன்மைக் கொள்கையாகும். இவ்விதிப்படி, கடந்த சில ஆண்டுகளாக மாநிலத்தின் கடன் வாங்கும் திறன் தொடர்ந்து மோசமடைந்துள்ளது.

2.25 இந்த நிதி வேறுபாட்டின் விளைவுகள் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அதிகளவில் கடன் பெற்று, மிகக் குறைந்த அளவில் முதலீடு செய்யும் ஒரு மாநிலமானது, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான வருவாயை ஈட்டக்கூடிய உற்பத்தித் திறனை உருவாக்காமல், தனது எதிர்கால நிதி ஆதாரங்களை வீணடிக்கிறது. இது தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான நிதிப் பகிர்வில் உள்ள பெரும் முரண்பாட்டை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது: இன்றைய தலைமுறையினர் கடனுதவி மூலம் பெறப்படும் நடப்பு நுகர்வுச் செலவுகளின் பயன்களை அனுபவிக்கும் அதே வேளையில், அடுத்த தலைமுறையினர் அதற்கு இணையான உட்கட்டமைப்பு, தொழில் திறன் அல்லது பொதுச் சேவைகள் போன்ற எந்தவொரு பலன்களுமின்றி, கடனை மட்டுமே பெறுகின்றனர்.

2.9. மக்கள் தொகையியல் பரிமாணம்: முதியோர் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பும், நெருங்கி வரும் கடன் சுழலும்

2.26 மேலே ஆராயப்பட்ட கடனின் வளர்ச்சிப் போக்கானது எந்தவொரு மாநிலத்திற்கும் நிதிசார் கவலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாகும். இருப்பினும், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இது மிகவும் பேராபத்தானதாகும். ஏனெனில், இந்தியாவின் பிற பெரிய மாநிலங்களை விடத் தமிழ்நாட்டில் முதியோர்களின் மக்கள் தொகை மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. வேகமாக உயர்ந்து வரும் கடன் சுமையும், மறுபுறம் வேகமாகக் குறைந்து வரும் உழைக்கும் வயதினரின் மக்கள் தொகையும் ஒன்றிணையும் போது, அது ஒரு நிதிசார் கடன் சுழலை உருவாக்குவதுடன், இதிலிருந்து மீள்வது காலப்போக்கில் மிகவும் கடினமாகிவிடும்.

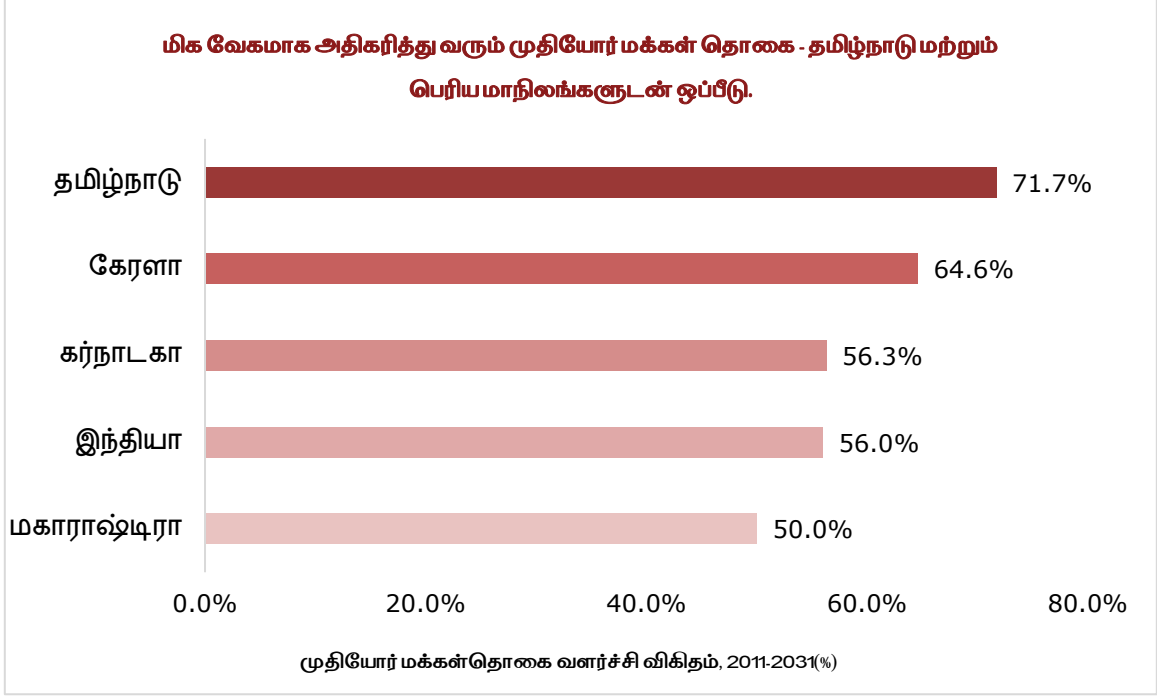
தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகையியல் விவரக்குறிப்பு:

2.27 இந்தியாவின் பெரிய மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு இரண்டாவது மிக அதிகமான முதியோர் மக்கள் தொகையைக் கொண்டுள்ளது; இங்கு சராசரி வயது தோராயமாக 34.25 ஆண்டுகள் ஆகும். இது, உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தை விட ஏறத்தாழ 9.5 ஆண்டுகள் அதிகமாகும். தமிழ்நாட்டின் கல்வி, மருத்துவம் மற்றும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஆகிய துறைகளில் பெற்ற ஆரம்பகால வெற்றியின் நேரடி விளைவாக, மாநிலத்தின் மக்கள் தொகையில் மாற்றம்பெரும்பாலான பிற இந்திய மாநிலங்களை விட முன்னதாகவும் வேகமாகவும் நிகழ்ந்தது. இந்த மாற்றம், ஒரு மேம்பாட்டுச் சாதனையாக இருந்தாலும், அதற்கென ஒரு நிதிசார் விளைவையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது: அவ்வகையில், சார்ந்திருப்போர் விகிதம் அதிகரித்தும், உழைக்கும் வயதினரின் பங்களிப்பு குறைந்தும் வருகிறது: மேலும், சாதகமான மக்கள் தொகையில் கட்டமைப்பு மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதற்கும், வருவாய் திரட்டுவதற்குமான வாய்ப்பும் தற்போது முடிவுற்று வருகிறது.

அட்டவணை 2.7: முதியோர் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மதிப்பீடுகள்

மாநிலம்	முதியோர் % (2011)	முதியோர் % (2031)	வளர்ச்சி விகிதம் (%)	முதியோர் % (2100)	முதியோர் துறை 2036
தமிழ்நாடு	10.6%	18.2%	71.7%	~48%	327
கேரளா	12.7%	20.9%	64.6%	—	—
கர்நாடகா	9.6%	15.0%	56.3%	—	—
இந்தியா	8.4%	13.1%	56.0%	~27%	—
மகாராஷ்டிரா	10.0%	15.0%	50.0%	—	—

ஆதாரம்: இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 2011; நிதி ஆயோக் மக்கள் தொகை மதிப்பீடுகள்: தேசிய மக்கள் தொகை ஆணையம்.

படம் 2.9: முதியோர் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் (2011-2031) – தமிழ்நாடு மற்றும் இணை மாநிலங்கள் ஒப்பீடு

2.28. முக்கிய மக்கள்தொகை விவரங்கள் பின்வருமாறு:

- அதிவேக வயது முதிர்வு:** தமிழ்நாட்டின் முதியோர் மக்கள்தொகை 2011 ஆம் ஆண்டில் 10.6 சதவீதத்திலிருந்து, 2031 ஆம் ஆண்டிற்குள் 18.2 சதவீதமாக உயரும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இது, 71.7 சதவீத வளர்ச்சி விகிதமாகும். இது பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிக அதிகமாகும். ஒன்றிய சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நல அமைச்சகத்தின் கணிப்புகளின்படி, 2031ஆம் ஆண்டுக்குள், இந்தியாவின் எந்தவொரு பெரிய மாநிலத்தையும் விட, தமிழ்நாடு அதிக வயதான மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருக்கும்.
- குறைந்து வரும் உழைக்கும் வயதினரின் மக்கள் தொகை:** 15 முதல் 59 வயதுக்குட்பட்ட உழைக்கும் வயதினரின் மக்கள் தொகை விகிதம், கடந்த

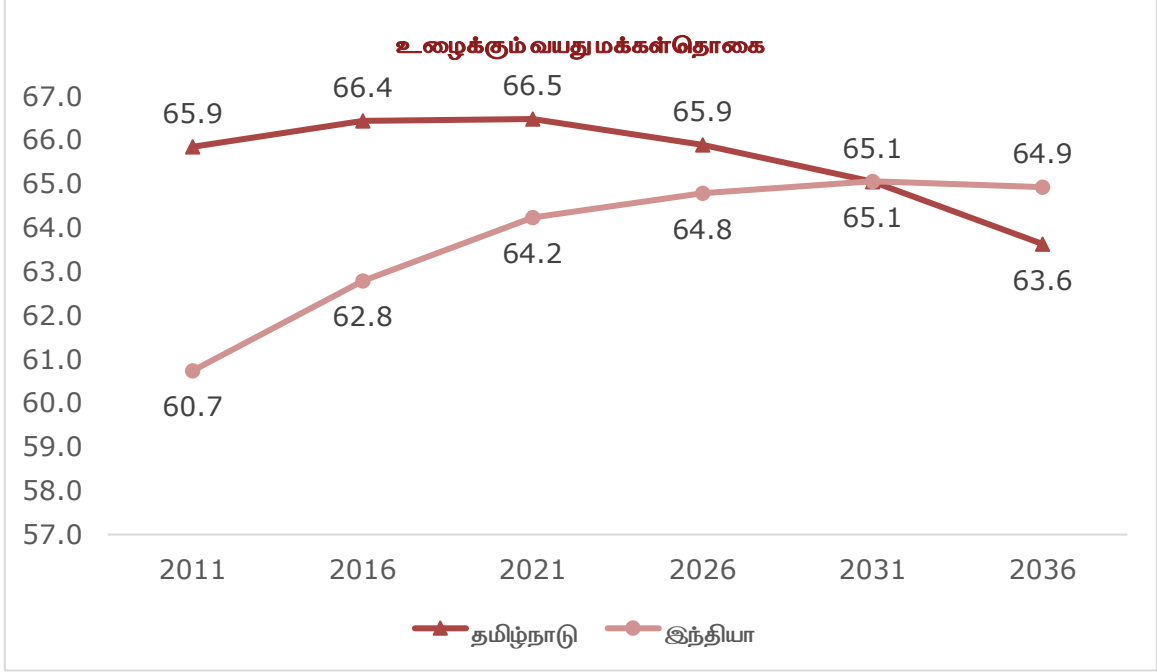
2021 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக 66.4 சதவீதமாக உயர்ந்து, அதன் உச்சத்தை எட்டியதுடன், 2036 ஆம் ஆண்டிற்குள் 63.6 சதவீதமாகக் குறையும் எனவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒன்றிய சுகாதாரம் மற்றும் குடும்பநல அமைச்சகத்தின் கணிப்புகளின்படி, இந்த வீழ்ச்சியானது, வரி செலுத்துவோருக்கும், அவர்களைச் சார்ந்திருப்போருக்கும் இடையிலான விகிதாச்சாரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு நிரந்தர மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது.

- **அதிகரித்து வரும் சார்ந்திருப்போர் விகிதம்:** தமிழ்நாட்டின் முதியோர்களுக்கான சார்ந்திருப்போர் விகிதம், கடந்த 2021 ஆம் ஆண்டில் 20.6 ஆக இருந்த நிலையில், 2036 ஆம் ஆண்டிற்குள் 32.7 ஆக உயரும் என கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இது, இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் வேகமான உயர்வாகும்
- **நீண்ட கால தொலைநோக்கு:** வரும் 2100 ஆம் ஆண்டிற்குள், தமிழ்நாட்டின் ஒட்டுமொத்த மக்கள் தொகையில் தோராயமாக பாதியளவு முதியவர்களாக வகைப்படுத்தப்படுவார்கள் எனத் தரவுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதே காலகட்டத்தில், இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்த முதியோர் மக்கள் தொகை சராசரி 27 சதவீதமாக மட்டுமே இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2.29 நிதிசார் பின்விளைவுகள் நேரடியானதும் தவிர்க்க இயலாததும்:

(1) **சரிந்து வரும் வரி ஆதாரம்:** உழைக்கும் வயதினரின் மக்கள் தொகை சரிவு என்பது, தனிநபர் வருமான வரி, நுகர்வு வரி மற்றும் ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் சார்ந்த இதர வரி வருவாய்களின் அடிப்படையையே பெருமளவில் சுருக்குவதாக அமையும். இந்தியாவின் பிற முக்கிய மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில்,

மக்கள் தொகை ஆதாயக் காலப் பலன்களைப் பெறுவதற்கான தமிழ்நாட்டின் வாய்ப்பு மிகக்குறுகியதாகும்: மேலும், அத்தகைய வாய்ப்பு ஏற்கெனவே நிறைவடையத் தொடங்கியுள்ளது.

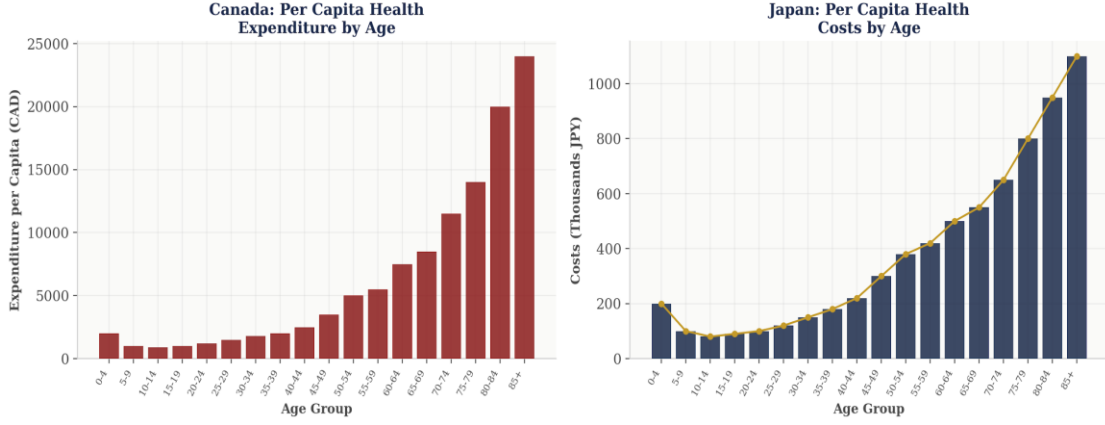

படம் 2.10: உழைக்கும் வயது மக்கள்தொகை (%) – தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியா, 2011 முதல் 2036 வரை

கடனிலிருந்து மீள்வதற்கான அரசின் வளர்ச்சித் திறன், ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து சரிவடைந்துவருகிறது.

(2) **அதிகரித்து வரும் சமூகப் பாதுகாப்பு கடமைகள்:** அதிகரித்து வரும் முதியோர் மக்கள்தொகையானது, சுகாதாரப் பராமரிப்பு, ஓய்வூதியங்கள், சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் முதியோர் நலன் தொடர்பான செலவினங்களுக்கான தேவையை அதிகரிக்கிறது. பன்னாட்டு அனுபவங்களில், குறிப்பாக, ஜப்பான் மற்றும் கனடாவில் – 60 வயதுக்குப் பின்னர் தனிநபர் மருத்துவ மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்புச் செலவுகள் கடுமையாக உயர்கின்றன என்பதை நிரூபிக்கின்றன.

Per Capita Medical Costs Rise Sharply After Age 60

படம் 2.11: வயதுப் பிரிவு வாரியாக தனிநபர் சுகாதாரச் செலவினம் – கனடா மற்றும் ஜப்பான்

மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த மக்கள் தொகையில் முதியோர்களின் பங்களிப்பு தற்போதுவரை 15 சதவீதத்திற்குக் குறைவாகவே உள்ளதால், தமிழ்நாட்டின் சுகாதாரம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்புச் செலவினங்களில் இத்தகைய செலவு அதிகரிக்கும் போக்கு இன்னும் முழு வீச்சில் வெளிப்படவில்லை. ஆனால், 2031ஆம் ஆண்டுக்குள் முதியோர்களின் பங்கு 18 சதவீதத்தை நோக்கி உயர்ந்து, அதன்பின்னரும் தொடர்ந்து அதிகரிக்கும்போது, முதியோர் மருத்துவப் பராமரிப்பு, நாட்பட்ட நோய் மேலாண்மை, நீண்டகாலப் பராமரிப்பு வசதிகள் மற்றும் முதுமையால் ஏற்படும் நோய்களுக்கான சிகிச்சைகள் போன்ற செலவினங்களால், மாநில வரவு-செலவுத் திட்டம் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்குக் கடுமையான நிதி நெருக்கடியை சந்திக்க நேரிடும். மேலும், மாநில அரசு, பெருமளவிலான முதியோர் சமுதாயத்திற்கு சமூகப் பாதுகாப்புக்கான பணப் பரிமாற்றங்களை வழங்க வேண்டியிருக்கும். தகுதிக்கான அளவுகோல்கள் மாறாதிருப்பினும், பயனாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும்.

3) **கத்தரிக்கோல் விளைவு:** குறைந்து வரும் வருவாய் அதிகரித்து வரும் கட்டாயச் செலவினங்கள் இணைவதை 'கத்தரிக்கோல் விளைவு' (Scissors effect) என மக்கள் தொகை ஆய்வாளர்கள் மற்றும் பொருளாதார வல்லுநர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அதாவது, வருவாய் ஈட்டும் திறனுக்கும், செலவினப் பொறுப்புகளுக்கும் இடைவெளி காலப்போக்கில் பெருமளவில் அதிகரிக்கிறது. இந்த இடைவெளி, கடனால் நிரப்பப்படுவதுடன், கடனுக்கான வட்டி அந்த இடைவெளியை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்கிறது. இதுவே ஒரு மாநிலம் கடன் சுழலில் சிக்கிக்கொள்வதற்கான காரணியாகும். தமிழ்நாடு இன்னும் கடன் சுழலில் சிக்கவில்லை. இருப்பினும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதத்தில் கடன்தொகை 28.3 சதவீதமாக இருப்பது, நிரந்தர வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, குறைந்து வரும் சொந்த வரி வசூல் திறன் மற்றும் எந்தவொரு பெரிய மாநிலத்தையும் விட மிக வேகமாகக் குறைந்து வரும் மக்கள்தொகையின் ஆதாயக் காலம் ஆகிய அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்துள்ள சூழலில், தற்போதைய நிலைமைக்கும் மீளமுடியாத ஒரு கடன் சூழலுக்கான இடைவெளி முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது.

2.30. தற்போதைய நிதிசார் வளர்ச்சிப் பாதை எவ்வகையிலும் நிலைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதே மறுக்க இயலாத உண்மையாகும். இந்த மக்கள் தொகையில், நமது மாநிலம் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றத்தை அடையும் முன்னரே, முதியோர்கள் அதிகம் வாழும் மாநிலமாக மாறிவிடும் என்பது தற்போதைய மற்றும் உடனடி ஆபத்தை உணர்த்துகிறது. இதனைச் சீரமைப்பதில் ஏற்படும் காலதாமதம், இச்சிக்கலை மேலும் தீவிரமாக்கும்: ஒவ்வொரு ஆண்டின் நிரந்தர வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, ஒட்டுமொத்தக் கடன் சுமையைக் கூட்டுவதுடன், வட்டிச் செலவையும் அதிகரிக்கும். இறுதியாக, முதுமை அடைந்து வரும் ஒரு சமூகத்திற்கு அவசியமாகத்

தேவைப்படும் சுகாதாரம், கல்வி, திறன் மேம்பாடு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு போன்ற முக்கிய முதலீடுகளுக்கான நிதி வழங்கலை மேலும் குறைத்துவிடும்.

2.31. இச்சிக்கலான சூழலில், அழியாப் புகழ்பெற்ற தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவரின் கூற்றினைக் குறிப்பிடுவது மிகப்பொருத்தமானதாகும். “அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க” (குறள் 36) அதாவது, ‘பின்பு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தள்ளிப்போடாமல், செய்ய வேண்டிய நற்செயல்களை இன்றே செய்ய வேண்டும்’. எனவே, இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை ஆய்வானது, கல்விசார் பயிற்சியல்ல. மாறாக, இச்சிக்கலைச் சரிசெய்வதில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏற்படும் காலதாமதம், இப்பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலாக்கும் என்பதுடன், இந்த நிதிச் சீர்திருத்தங்களைத் தள்ளிப்போடுவது என்பது, காலப்போக்கில் பன்மடங்கு பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய, மற்றொரு தவறான கொள்கை முடிவாகவே அமையும்.

அத்தியாயம் 3

உயர்ந்து வரும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை

அத்தியாயம் 3: உயர்ந்து வரும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை

3.1. கருத்துரு

3.1. பெரும்பாலான இந்திய மாநிலங்களில் நிதி சார்ந்த விவாதம் என்பது, கடன் என்னும் அளவீட்டினால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறது. ஆனால், தலைமுறைகளுக்கு இடையே நிலவும் இத்தகைய சமத்துவத்திற்குத் தேவையான இன்றியமையாத வினா என்னவெனில், கடன் வாங்கப்பட்ட பணம் எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது? என்பதுதான். முதலீட்டிற்காகக் கடன் வாங்குவதற்கும், நுகர்விற்காகக் கடன் வாங்குவதற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடே பொது நிதியில் மிக முக்கியமான எல்லையாகும்.

3.2. சாலைகள், மருத்துவமனைகள், தொழிற்பூங்காக்கள், குடிநீர் அமைப்புகள், மின் வழித்தடங்கள் மற்றும் பள்ளிக் கட்டடங்கள் போன்ற நீண்டகாலப் பயன் தரும் சொத்துகளை உருவாக்குவதற்காக அரசு கடன் பெறுவது நியாயமானதுடன், ஏற்கத்தக்கதுமாகும். அதேபோன்று, ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள், மருத்துவர்கள், உதவித்தொகைகள் மற்றும் மக்களின் திறன்களையும் உற்பத்தித் திறனையும் மேம்படுத்தும் பிற நலத்திட்டங்கள் மூலம் மனிதவளத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட மூலதனத்தை மேம்படுத்துவதற்கான முதலீடுகளும் அவசியமானவையாகும். இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் உட்கட்டமைப்பு சார்ந்த மற்றும் மனிதவள மூலதனச் சொத்துகள் பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வருவாய் உருவாக்கத்திற்கும் வலுவான அடித்தளமாக அமைகின்றன. அவற்றின் பலன்களை தற்போதைய தலைமுறையினருடன் எதிர்கால தலைமுறையினரும் பகிர்ந்து கொள்வதால், இதற்கான செலவுகளையும் தலைமுறைகள் கடந்து பகிர்ந்து கொள்வது

முற்றிலும் பொருத்தமானதாகும். எனவே, கடன் மூலம் மூலதனத்தை உருவாக்குவது என்பது எதிர்கால வளர்ச்சியையும் நீடித்த பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் இலக்காகக் கொண்டு அரசுகள் மேற்கொள்ளும் பொறுப்புமிக்க, நியாயமான மற்றும் நிலையான முதலீட்டு அணுகுமுறையாகும்.

3.3. கடன் வாங்குவதன் மூலம் கிடைக்கும் நிதி, தற்போதைய நுகர்வுச் செலவினங்களான சம்பளங்கள், ஓய்வூதியங்கள், மானியங்கள், கடந்தகாலக் கடன்களுக்கான வட்டி அல்லது பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் செயல்பாட்டு இழப்புகள் போன்ற மூலதனத்தை உருவாக்காமல், தற்போதைய நுகர்வுத் தன்மையை மட்டுமே கொண்ட செலவினங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும்போது, அதன் பொருளாதாரத் கோட்பாடு தலைகீழாக மாறுகிறது. இப்போதைய நுகர்வின் நன்மைகள் முற்றிலும் தற்போதைய காலத்திற்கு மட்டுமே கிடைக்கின்றன. ஆனால், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் பொறுப்பு, இருபது முதல் முப்பது ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கிறது. அடுத்த தலைமுறையினர் அதன் பலன்களைப் பெறாமல், அந்தக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் பொறுப்பினை மட்டுமே சுமக்க நேரிடுகிறது.

3.4. இதன் காரணமாக, தமிழ்நாடு 2003 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை பொறுப்புடைமைச் சட்டம், (TNFR Act), ஆரம்பத்தில் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை படிப்படியாக குறைப்பதைக் கட்டாயமாக்கியதுடன், 2008-09 ஆம் ஆண்டிற்குள் வருவாய் சமநிலையை (பூஜ்ஜிய வருவாய்ப் பற்றாக்குறை) இலக்காகக் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும், இச்சட்டத்தில், அடுத்தடுத்த எட்டு திருத்தங்கள் வாயிலாக—2010 (2 திருத்தங்கள்), 2015, 2016, 2020, 2021, 2023 மற்றும் 2025 ஆகிய ஆண்டுகளில் இந்தக் காலக்கெடு மீண்டும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. 2025 ஆம் ஆண்டின் சமீபத்திய திருத்தம், வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை குறைப்பதற்கான காலக்கெடுவாக

2026-27 ஆம் ஆண்டை நிர்ணயித்தது. ஆனால், 2025-26 ஆம் ஆண்டு 78,324 கோடி ரூபாய் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையைப் பதிவு செய்துள்ளது. இது மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் (GSDP) 2.22 சதவீதமாகும். இது, வருவாய்ப் பற்றாக்குறை தொகையளவில், கோவிட் தொற்றால் பாதிக்கப்பட்ட 2020-21 ஆம் ஆண்டைக் காட்டிலும் அதிகமாக உள்ளதுடன் மாநிலத்தின் வரலாற்றிலேயே பதிவான மிக உயர்ந்த அளவாகும்.

3.2 போக்குப் பாதை: 2020-21 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை

3.5. 2020-21 முதல் 2025-26 வரையிலான போக்குப் பாதையின் நிலை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டு கோவிட் டை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆண்டாகும்: இது நியாயப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சீர்குலைவாகும். கோவிட் நோய்த்தொற்றிற்கு பிந்தைய ஆண்டுகள், மீட்பினை வெளிப்படுத்தாமல் தொடர் சரிவினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கோவிட் பாதிப்பு (2020-21)

3.6. பெருந்தொற்று ஆண்டான 2020-21 இல் 62,326 கோடி ரூபாய் (மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 3.49 சதவீதம்) வருவாய்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இது வெளிப்புற பாதிப்பினாலும், ஒன்றிய அரசின் விரிவாக்கப்பட்ட கடன் பெறும் அனுமதியின் விளைவாகவும் ஏற்பட்டதால் நியாயப்படுத்தக்கூடியதாகும். இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலமும் இதேபோன்ற சரிவைத்தான் பதிவு செய்தன.

கோவிட் நோய்த்தொற்றிற்கு பிந்தைய போக்கு (2021-22 முதல் 2025-26 வரை)

3.7. நிதி நிலையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் குறுகிய காலமே நீடித்தது. கோவிட் நோய்த்தொற்றிற்கு பிந்தைய ஆண்டுகளில், தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்கள் தங்களின் வருவாய் கணக்குகளை மீண்டும் உபரியாக அல்லது சமநிலைக்கு அருகில் கொண்டு வருவதற்கு, பெயரளவிலான மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GSDP) மீட்பினைப் பயன்படுத்தின. தமிழ்நாடு அவ்வாறு செய்யவில்லை. இதனால், 2021-22 ஆம் ஆண்டில் இருந்த பற்றாக்குறையான 46,538 கோடி ரூபாயிலிருந்து 2022-23 ஆம் ஆண்டில் 36,215 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்தது. ஆனால், இது பெருந்தொற்றுக் கால சிக்கன நடவடிக்கையிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட செலவினக் கட்டுப்பாடு மற்றும் மற்ற காரணிகள் சார்ந்த வருவாய்களின் மீட்பு ஆகிய தற்காலிகக் காரணிகளால் பிரதிபலித்தது. 2023-24 ஆம் ஆண்டு முதல், பற்றாக்குறை மீண்டும் அதிகரித்தது.

3.8. ஆண்டுவாரியான போக்குப் பாதை பின்வரும் காரணிகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. பற்றாக்குறையானது, 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 46,538 கோடி ரூபாயிலிருந்து (மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 2.25 சதவீதம்) 2022-23 ஆம் ஆண்டில் 36,215 கோடி ரூபாயாகக் (மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 1.53 சதவீதம்) குறைந்தது. பின்னர் 2023-24 ஆம் ஆண்டில் 45,121 கோடி ரூபாயாக (மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 1.68 சதவீதம்) அதிகரித்தது. இது, 2024-25 ஆம் ஆண்டில் 45,840 கோடி ரூபாய் (மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 1.47 சதவீதம்) என்ற அளவில் மாற்றமின்றி நீடித்தது. 2025-26 ஆம் ஆண்டிற்கான முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி, இது 78,324 கோடி ரூபாயை எட்டியுள்ளது (மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி

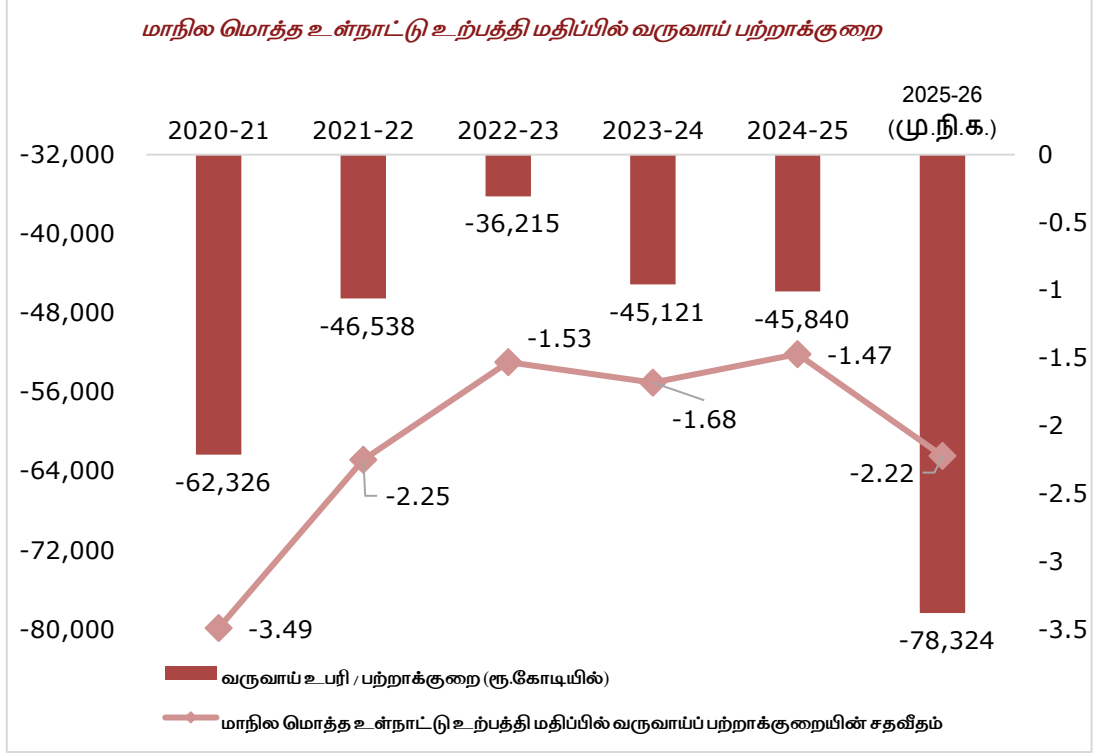
மதிப்பில் 2.22 சதவீதம்). இது கோவிட் ஆண்டான 2020-21 ஆம் ஆண்டின் அளவைக் காட்டிலும் அதிகமாக, மாநில வரலாற்றில் பதிவான மிக உயர்ந்த வருவாய்ப் பற்றாக்குறையாகும்.

அட்டவணை 3.1: வருவாய்ப் பற்றாக்குறை – 2020-21-2025-26 ஆம் ஆண்டிற்கான

முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி

ஆண்டு	வருவாய் உபரி (+) / பற்றாக்குறை (-) (ரூபாய் கோடியில்)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் சதவீதம்	நிலை
2020-21	-62,326	-3.49%	கோவிட் நோய்த் தொற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு
2021-22	-46,538	-2.25%	பற்றாக்குறை
2022-23	-36,215	-1.53%	பற்றாக்குறை
2023-24	-45,121	-1.68%	பற்றாக்குறை
2024-25	-45,840	-1.47%	பற்றாக்குறை
2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி)	-78,324	-2.22%	பற்றாக்குறை

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலை குறித்த ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI.GSDP அறிக்கை.

படம் 3.1 வருவாய் பற்றாக்குறையிலிருந்து மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதம் (ரூபாயில்) - 2020-21 முதல் 2025-26 (மு.நி.க.)

3.3 மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பீடு

3.9. மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பீடு, தமிழ்நாட்டின் வருவாய் பற்றாக்குறையை தேசிய அளவிலான சூழலுடன் ஒப்பிடுவதுடன், வரலாற்று ரீதியாக ஒப்பிடப்பட்டு வந்த பிற மாநிலங்களின் குழுவிலிருந்து இம்மாநிலம், எந்த அளவிற்கு வேறுபட்டுள்ளது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

3.10. 2025-26 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடுகளில், குஜராத் மாநிலம் அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 0.8 சதவீதம் வருவாய் உபரியாகக் கொண்டிருக்கும் என மதிப்பிட்டுள்ளது; கர்நாடகா, அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 0.8 சதவீதம் என்ற அளவில் சமநிலைக்கு நெருக்கமான வருவாய் பற்றாக்குறையையும்; மகாராஷ்டிரா, அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில்

0.7 சதவீதம் என்ற அளவில் சமநிலைக்கு நெருக்கமான வருவாய்ப் பற்றாக்குறையையும் மதிப்பிட்டுள்ளன. ஆனால், அதே ஆண்டில், தமிழ்நாடு, முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி, அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 2.2 சதவீதம் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையைப் பதிவு செய்துள்ளது. இது, கர்நாடகா மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநிலங்களின் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையோடு ஒப்பிடுகையில், ஏறத்தாழ 2.5 மடங்கு அதிகமாகும்.

அட்டவணை 3.2: வருவாய் கணக்கு நிலை – இணை மாநில ஒப்பீடு

(2025-26 திருத்த மதிப்பீடு)

மாநிலம்	வருவாய் உபரி/பற்றாக்குறை(% மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி)
குஜராத்	+0.8%
மகாராஷ்டிரா	-0.7%
கர்நாடகா	-0.8%
தமிழ்நாடு (முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி)	-2.2%

ஆதாரம் : தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலை குறித்த ஆவணங்கள்

3.4 வருவாய்ப் பற்றாக்குறையின் கட்டமைப்புத் தன்மை

3.11. நிதி சார்ந்த பகுப்பாய்வில் முக்கியமான வேறுபாடு என்னவெனில், அதன் சுழற்சி சார்ந்த பற்றாக்குறை மற்றும் கட்டமைப்பு சார்ந்த பற்றாக்குறை ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடாகும். தற்காலிகப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளினால், வரி வருவாயைக் குறைக்கும் பொருளாதார மந்தநிலை மற்றும் செலவினங்களை உயர்த்தும் அவசரநிலை போன்றவற்றால் சுழற்சி சார்ந்த பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. மேலும், சூழ்நிலைகள் இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பும்போது, இது தானாகவே சரியாகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால், கட்டமைப்பு சார்ந்த

பற்றாக்குறை என்பது மாநிலத்தின் நிரந்தர வருவாய் மற்றும் செலவினக் கட்டமைப்பைச் சார்ந்துள்ளதால், பொருளாதாரச் சுழற்சியைப் பொருட்படுத்தாமல் தொடர்கிறது.

3.12. தமிழ்நாட்டின் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை என்பது ஒரு கட்டமைப்பு சார்ந்த தன்மையைக் கொண்டதாகும். 2013-14 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இக்குறைபாடு காணப்படுகிறது; பொருளாதார மீட்சி, விரிவாக்கம் மற்றும் கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலத்தில் ஏற்பட்ட மாநிலத்தின் பெயரளவிலான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மீண்டும் உயர்ந்த நிலையிலும் இது தொடர்கிறது. வருவாய்க் கணக்கின் இரு கூறுகளான, செலவினங்கள் அதிகரித்தல் மற்றும் வருவாய் குறைதல் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் ஒரே சமயத்திலான மாற்றங்களிலிருந்தே இக்கட்டமைப்பு சார்ந்த தன்மை உருவாகிறது; இவ்விரு தன்மைகளும் அடுத்து வரும் அத்தியாயங்களில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

(i) வருவாய் வரவுகளின் வீழ்ச்சி

3.13. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக 10.0 சதவீதமாக இருந்த மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மொத்த வருவாய் வரவுகளின் பங்கானது, 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி 8.32 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. மாநிலத்தின் சொந்த வரி திரட்டும் திறன், இன்னும் மிகக் கடுமையாக பலவீனமடைந்துள்ளது. மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய், 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 5.93 சதவீதமாக இருந்த பங்கானது, 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி 5.45 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. கோவிட் தொற்றுக்குப் பிந்தைய பொருளாதார மீட்சியின் காரணமாக, மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய், 2022-23 ஆம் ஆண்டின்

மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 6.33 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. 2022-23 ஆம் ஆண்டில் அடையப்பட்ட இந்த வருவாய் வளர்ச்சி அடுத்த 3 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்திருக்குமேயானால், இக்காலகட்டத்தில் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் கூடுதலாக 51,000 கோடி ரூபாய் அதிகரித்திருக்கக் கூடும்.

(ii) வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான வாய்ப்பைக் குறைக்கும் வகையிலான அதிகரித்து வரும் பொறுப்பேற்றச் செலவினங்கள்

3.14. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக 1,25,375 கோடி ரூபாயாக இருந்த பொறுப்பேற்றச் செலவினங்களான சம்பளங்கள், ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் வட்டிச் செலுத்துதல்கள், 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி 1,89,115 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இதனால், ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்குள் வருவாய் வரவுகளில் அதன் பங்கு, தோராயமாக 60 சதவீதத்திலிருந்து, 64 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. மொத்தச் செலவினங்களின் கட்டமைப்பு மற்றும் மூலதனம் மற்றும் வளர்ச்சித் தலைப்புகளின் கீழ் செலவினத் தரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சரிவு ஆகியவை அத்தியாயம் 5 இல் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன: பொறுப்பேற்றச் செலவினங்கள் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஏற்படுத்தும் நெகிழ்வற்ற தன்மை அத்தியாயம் 5 இல் ஆராயப்படுகிறது.

3.15. ஒரே நேரத்தில் செலவினங்களின் அதிகரிப்பும் வருவாய் குறைவுமே, கோவிட் ஆண்டுகளில் கணிசமாக உயர்ந்த பற்றாக்குறையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாததற்குக் காரணமாக அமைந்ததுடன், அது 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலகட்டத்தில் வழக்கமான ஒரு நிகழ்வாக மாறியதற்குமான காரணியாகும்.

அத்தியாயம் 4

வருவாய் வரவுகளின் வீழ்ச்சி

அத்தியாயம் 4: வருவாய் வரவினங்களின் வீழ்ச்சி

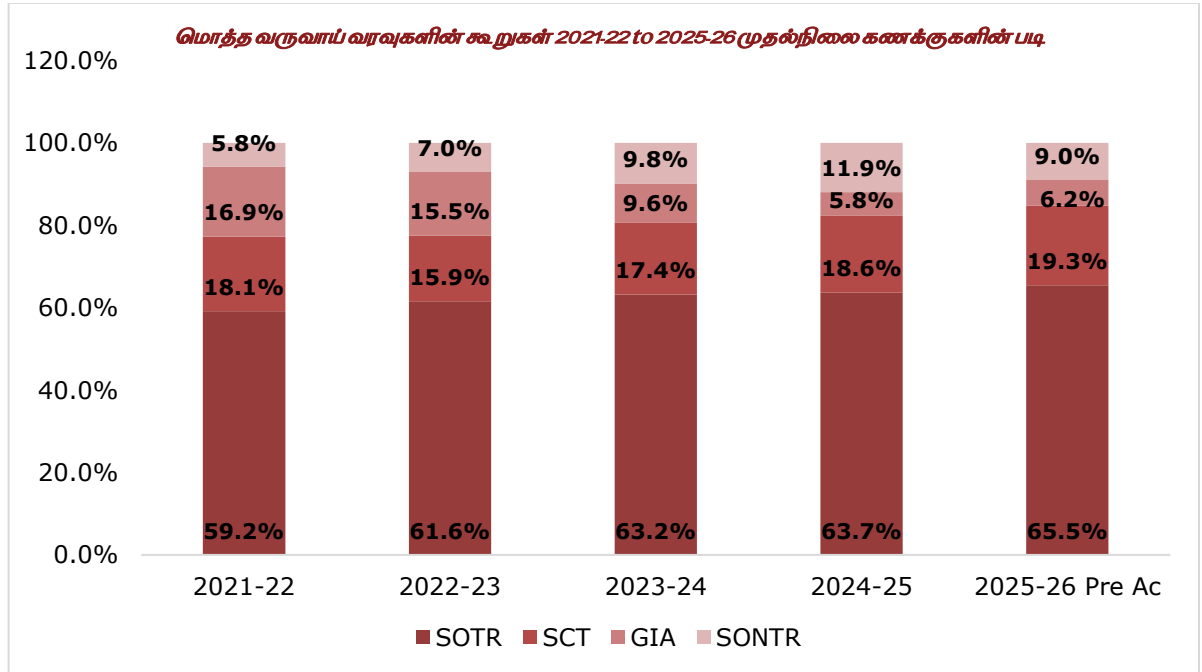
4.1 முழுமையான கண்ணோட்டம்

4.1. செலவு தொடர்பான முடிவுகள் கொள்கை சார்ந்த தேர்வுகளாக இருந்தாலும், அத்தேர்வுகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான நிதிசார்ந்த வாய்ப்புகளை வருவாய் ஈட்டும் திறனை தீர்மானிக்கிறது. திறம்பட வருவாய் ஈட்டும் ஒரு மாநிலத்தால் நிலைநிறுத்த முடியாத அளவிற்கு புதிய கடன்களை வாங்காமல், முதலீடுகளை மேற்கொள்ளவும், பொருளாதார அதிர்வுகளைச் சமாளிக்கவும், தனது நிதிப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றவும் முடிகிறது. வருவாய் ஈட்டும் முயற்சியில் சரிவைச் சந்திக்கும் மாநிலம் படிப்படியாக இந்த வாய்ப்பை இழக்கிறது: இறுதியில், முதலீட்டிற்காக அல்லாமல், அன்றாட நிதிப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்காக மட்டுமே கடன் வாங்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் வருவாய் நிலை அத்தகையதொரு சரிவையே காட்டுகிறது.

4.2. மொத்த வருவாய் வரவுகள் நான்கு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன: மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய், மாநிலத்தின் சொந்த வரியல்லாத வருவாய், மத்திய வரிகளின் பகிர்வில் மாநிலத்தின் பங்கு மற்றும் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் நிதியுதவி மாணியங்கள் ஆகும். இவற்றில், மாநிலத்தின் தனித்த சட்டப்பூர்வ மற்றும் நிருவாக முயற்சிகளின் மூலம் திரட்டும் வருவாயான மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய், மாநிலத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கும் மிகப்பெரிய கூறாகவும், நிதி செயல்பாட்டுத் திறனைக் காட்டும் மிகச் சிறந்த அளவீடாக விளங்குகிறது.

4.3. இதன் முதன்மையான ஆய்வின் வெளிப்பாடு மிகவும் அதிர்ச்சியளிப்பதாக உள்ளது. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மொத்த

வருவாய் வரவுகளின் பங்கானது, தோராயமாக 10 சதவீதமாக இருந்த நிலையில், 2025-26 முதல்நிலை கணக்குகளின்படி 8.3 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது – இது கோவிட் பெருந்தொற்றிற்குப் பிந்தைய ஐந்து ஆண்டு காலப்பகுதியில் தோராயமாக 1.7 சதவீதப் புள்ளி வீழ்ச்சியாகும். இதன் பொருள் என்னவென்றால், மாநிலம் பொருளாதார உற்பத்தியில் தான் ஈட்டும் ஒவ்வொரு ரூபாயையும் அடிப்படையாகக் கணக்கிடும்பொழுது, 2021-22 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் வசூலித்ததை விட தற்போது வருவாய் வசூல் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது. மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு நிகராக வசூலிக்கப்படும் வருவாயை, மற்ற பெரிய மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகையில், தமிழ்நாடு குறைவான வருவாயையே வசூலிக்கிறது. வரலாற்று ரீதியாக இந்தியாவில் மிக அதிகமாக வருவாய் திரட்டும் மாநிலங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்ந்த ஒரு மாநிலத்திற்கு, இது ஒரு வியக்கத்தக்க ஆய்வு முடிவுகளாகும்.

படம் 4.1: மொத்த வருவாய் வரவுகளின் கூறுகள் 2021-22 முதல் 2025-26 வரை முதல்நிலை கணக்குகளின்படி (சதவீதத்தில்)

4.4. இந்த காலகட்டத்தில், மொத்த வருவாய் வரவுகளின் கூறுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. 2021-22 ஆம் ஆண்டில், மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய், மொத்த வருவாய் வரவுகளில் தோராயமாக 59 சதவீதமாக இருந்தது. 2025-26 முதல் நிலை கணக்குகளில், அந்தப் பங்கு தோராயமாக 66 சதவீதமாகவே நீடிக்கிறது. மத்திய அரசின் நிதிப் பகிர்வுகள் – வரிப் பகிர்வு மற்றும் நிதியுதவி மானியங்கள் ஆகிய இரண்டின் பங்குமே – தோராயமாக 35 சதவீதத்திலிருந்து தோராயமாக 26 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

4.5. இக்காலகட்டத்தில், மொத்த வருவாய் வரவினங்கள் மற்றும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் 1 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ள நிலையில், கர்நாடகா மற்றும் குஜராத் 1.38 சதவீதம் மற்றும் 0.21 சதவீதம் முறையே சரிவடைந்த நிலையிலும், தமிழ்நாடு 1.69 சதவீதம் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது.

அட்டவணை 4.1: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மொத்த வருவாய் வரவுகளின் சதவீதம்-2021-22 முதல் 2025-26 வரை – திருத்த மதிப்பீடுகள்
இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு

மாநிலம்	2021-22	2022-23	2023-24	2024-25	2025-26 திருத்த மதிப்பீடு
மகாராஷ்டிரா	10.60%	11.07%	10.46%	10.43%	11.79%
குஜராத்	8.68%	9.11%	9.08%	8.08%	8.47%
கர்நாடகா	9.83%	9.85%	9.00%	8.88%	8.45%
தமிழ்நாடு (முதல் நிலை கணக்குவரை)	10.01%	10.27%	9.84%	9.07%	8.32%

ஆதாரம்: மத்திய கணக்காய்வுத் துறையின் மாநில நிதி, மாநில வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI .GSDP அறிக்கை

4.2 மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் செயல்பாடு

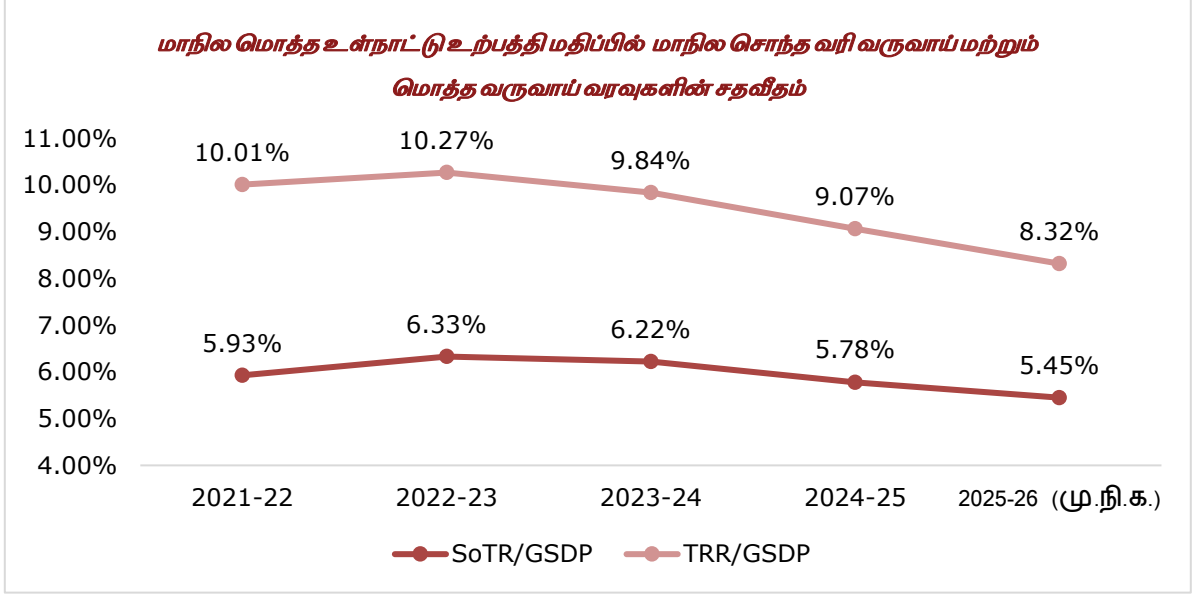
4.6. கோவிட் பெருந்தொற்றிற்குப் பிந்தைய காலம் முழுவதும் தமிழ்நாட்டின் சொந்த வரி வருவாய் செயல்பாடு வீழ்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சொந்த வரி வருவாயின் விகிதம் 5.93 சதவீதமாக இருந்த நிலையில், இது அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் குறைந்து 2025-26 முதல் நிலை கணக்குகளில் 5.45 சதவீதமாக சரிந்துள்ளது. இது மாநிலத்தின் அண்மைக்கால நிதி வரலாற்றிலேயே மிகக் குறைந்த அளவாகும். வரலாற்று உச்சமான 8.94 சதவீதத்திலிருந்து (2006-07) ஏற்பட்டுள்ள இந்த ஒட்டுமொத்த வீழ்ச்சியானது, ஆண்டுக்கு சுமார் 1.23 இலட்சம் கோடி ரூபாய் வருவாய் இழப்பைக் குறிக்கிறது – இது 2025-26 (முதல்நிலை கணக்குகளின் படி) நிதியாண்டின் நிதிப் பற்றாக்குறையில் ஏறத்தாழ 90 சதவீதமாகும்.

தற்காலிக மீட்சியும் தொடர் சரிவும்

4.7. கோவிட் பெருந்தொற்று காலத்தின்போது நிறுத்திவைக்கப்பட்ட பரிவர்த்தனைகள் (முத்திரைத்தாள் கட்டணம், மோட்டார் வாகன வரி போன்றவை) மீட்கப்பட்டதன் விளைவாக, மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய்- மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் 2021-22-இல் 5.93 சதவீதத்திலிருந்து 2022-23-இல் 6.33 சதவீதமாக தற்காலிகமாக அதிகரித்ததைக் காட்டுகிறது. இருப்பினும், இந்த உயர்வு குறுகிய காலம் மட்டுமே நீடித்தது; இது மாநில வருவாய் ஆதாரத்தின் கட்டமைப்பு மேம்படுத்தப்பட்டதை குறிக்கவில்லை.

4.8. மாநிலத்தின் அண்மைக்கால நிதி வரலாற்றிலேயே 2025-26 முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி புள்ளிவிவரமானது, மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் - மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு இடையிலான மிகக் குறைந்த சராசரி விகிதத்தைப்

பதிவு செய்துள்ளது. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலத்தில் மற்ற மாநிலங்களில் அடைந்துள்ள மீட்பானது சாத்தியமாக்கப்படவில்லை.

படம் 4.2: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விழுக்காடாக மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் மற்றும் மொத்த வருவாய் வரவுகள், (2021-22 முதல் 2025-26 வரை) (முதல்நிலை கணக்குகளின் படி)

அட்டவணை 4.2: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விழுக்காடாக மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் மற்றும் மொத்த வருவாய் வரவுகள், (2021-22 முதல் 2025-26 வரை) (முதல்நிலை கணக்குகளின் படி)

ஆண்டு	மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் (ரூபாய், கோடியில்)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மாநில சொந்த வரி வருவாய் / (%)	மொத்த வருவாய் வரவுகள் (ரூபாய், கோடியில்)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மொத்த வருவாய் வரவுகள் / (%)
2021-22	1,22,866	5.93%	2,07,492	10.01%
2022-23	1,50,223	6.33%	2,43,749	10.27%
2023-24	1,67,278	6.22%	2,64,597	9.84%
2024-25	1,80,225	5.78%	2,82,829	9.07%
2025-26 (முதல்நிலை கணக்குகளின் படி)	1,92,493	5.45%	2,93,763	8.32%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் வரவு செலவுத்திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI.GSDP அறிக்கை

4.3 மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு

4.9. மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் - மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விகிதம் குறித்த பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒரு கவலைக்குரிய பகுப்பாய்வை முன்வைக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் வருவாய் வீழ்ச்சியானது வெளிப்புறக் கட்டமைப்புக் காரணிகளின் விளைவா அல்லது உள்ளமைக் கொள்கை மற்றும் நிருவாகத் தோல்வியா என்ற கேள்வியை இது எழுப்புகிறது.

4.10. 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான கோவிட்பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலத்தில், மகாராஷ்டிராவின் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் - மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம், 1 சதவீதம் வளர்ச்சியடைந்த நிலையில், சிறிய அளவிலான ஏற்ற இறக்கங்களுடன் கர்நாடகா மற்றும் குஜராத் ஆகிய மாநிலங்கள் தங்கள் நிலையைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளன. ஆனால், ஒப்பீட்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மாநிலங்களிலேயே மிகக் கடுமையான சரிவாக, தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இந்த விகிதம் 2021-22-ல் 5.93 சதவீதத்திலிருந்து 2025-26-ல் 5.45 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. இதுவே பதிவானவற்றில் மிகக் குறைந்த விகிதமாகும். சொந்த வரி வருவாய் ஈட்டும் முயற்சியைப் பொறுத்தவரை, ஒப்பீடு செய்யப்பட்ட நான்கு மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு 0.48 சதவீதம் சரிவடைந்த நிலையில் இருப்பதை ஒப்பீட்டு அட்டவணை 4.3 இல் காணலாம்.

அட்டவணை 4.3: மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி – இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு 2025-26 (திருத்த மதிப்பீடுகள்)

மாநிலம்	மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் 2021-22	மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் 2025-26	மாற்றம் (சதவீதப் புள்ளி)
மஹாராஷ்டிரா	7.03%	8.03%	+1.00
குஜராத்	5.08%	5.19%	+0.11
கர்நாடகா	6.06%	5.89%	-0.17
தமிழ்நாடு (முதல்நிலை கணக்குகளின் படி)	5.93%	5.45%	-0.48

ஆதாரம்: இந்தியத் தலைமைக் கணக்காய்வுத் துறையின் மாநில நிதிநிலை, மாநில வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI-GSDP அறிக்கை.

4.4. வரி வாரியான பகுப்பாய்வு

4.11. மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் வீழ்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ள, வரி கூறுகளைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். தமிழ்நாட்டின் சொந்த வரி வருவாய் ஐந்து முதன்மையான ஆதாரங்களில் இருந்து பெறப்படுகிறது. இந்த வீழ்ச்சியானது ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரித் தலைப்பில் மட்டும் குவிந்திருக்கவில்லை என்பதைத் தரவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இது அனைத்து முக்கிய ஆதாரங்களிலும் பரவியுள்ளது, இது மறைமுக வரி அமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள கட்டமைப்பு மாற்றங்கள், நுகர்வு முறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் மற்றும் நிருவாகச் சீர்திருத்தங்களின் செயல்படும் விகிதம் ஆகியவற்றின் கூட்டு விளைவைப் பிரதிபலிக்கிறது.

அட்டவணை 4.4: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயின் கூறுகள் (சதவீதத்தில்): வரித் தலைப்பு வாரியான வருவாய் - அன்றைய நிலை மற்றும் இன்றைய நிலை ஒப்பீடு

ஆண்டு	2021-22	2025-26 முதல்நிலைக் கணக்குகள்
வணிக வரிகள்	2.22%	2.08%
பெட்ரோல் மீதான மதிப்புக் கூட்டு வரி	0.96%	0.71%
மாநில ஆயத்தீர்வை மற்றும் மதுபானங்கள் மீதான மதிப்புக் கூட்டு வரி	1.75%	1.44%
முத்திரைத்தாள் மற்றும் பத்திரப் பதிவு	0.69%	0.72%
மோட்டார் வாகனங்கள் மீதான வரி	0.27%	0.35%
இதர வரிகள்	0.03%	0.16%
மொத்த மாநில சொந்த வரி வருவாய்	5.93%	5.45%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI-GSDP அறிக்கை

வணிக வரிகள்

4.12. பரந்த அளவிலான வணிக வரிகள் தலைப்பின் கீழ், சரக்கு மற்றும் சேவை வரி தோராயமாக 53 சதவீதத்தையும், மதுபானம் மீதான மதிப்புக் கூட்டு வரி தோராயமாக 28 சதவீதத்தையும், பெட்ரோலிய பொருட்கள் மீதான மதிப்புக் கூட்டு வரி தோராயமாக 19 சதவீதத்தையும் கொண்டுள்ளன. மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வணிக வரிகளின் விகிதம் 2021-22 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக 4.53 சதவீதமாக இருந்த நிலையில் 2025-26 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக 3.89 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. இந்த வீழ்ச்சியானது மற்ற இணை மாநிலங்களில் ஏற்படவில்லை.

சரக்கு மற்றும் சேவை வரி

4.13. சரக்கு மற்றும் சேவை வரியின் செயல்திறனின் முக்கியமான அளவுகோல் என்பது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வசூலுக்கும் இடையிலான விகிதமாகும். அதாவது, மாநிலத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் எவ்வளவு பங்கு சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வருவாயாகப் பெறப்படுகிறது என்பதாகும். இந்த அளவீட்டின்படி, ஒப்பிடக்கூடிய நான்கு மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு மிகக் குறைந்த விகிதத்தைப் பதிவு செய்துள்ளது. 2025-26 இல், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வசூலின் பங்கு மகாராஷ்டிராவிற்கு 3.83 சதவீதமாகவும், குஜராத்திற்கு 2.71 சதவீதமாகவும், கர்நாடகாவிற்கு 2.66 சதவீதமாகவும், தமிழ்நாட்டிற்கு 2.04 சதவீதமாகவும் இருந்தது. இந்த இடைவெளியின் தன்மையே இதன் விளைவின் முக்கிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. 2025-26 இல் தமிழ்நாட்டின் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி தோராயமாக 35.29 இலட்சம் கோடி ரூபாய் என்பது இந்த ஒப்பிடக்கூடிய இணை மாநிலங்களின் குழுவில் இரண்டாவது பெரிய மாநிலமாகும். அதாவது கர்நாடகா மற்றும் குஜராத்தை விட கணிசமான அளவு பெரியது, மகாராஷ்டிராவிற்கு அடுத்தபடியாக இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது. இருப்பினும், தமிழ்நாட்டின் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வசூலான 72,008 கோடி ரூபாய் என்பது, கர்நாடகாவின் (87,256 கோடி ரூபாய்) மற்றும் குஜராத்தின் (80,823 கோடி ரூபாய்) வசூலை விட முழுமையான மதிப்பில் குறைவாக உள்ளது. சிறிய பொருளாதார அமைப்பைக் கொண்ட இரு இணை மாநிலங்கள், தமிழ்நாட்டை விட முழுமையான மதிப்பில் அதிக சரக்கு மற்றும் சேவை வரியை வசூலிக்கின்றன. வணிகவரித் துறையின் நிர்வாகத் திறமையின்மை காரணமாக ஏற்பட்ட அமைப்புசார்ந்த ஊழலால்,

வளர்ச்சியானது தடைப்பட்டு சரக்கு மற்றும் சேவை வரியின் வளர்ச்சி மற்ற இணை மாநிலங்களை விட குறைவாகவே உள்ளது காண முடிகிறது.

அட்டவணை 4.5: பொருளாதாரமும் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வசூலும் - இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு - 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு

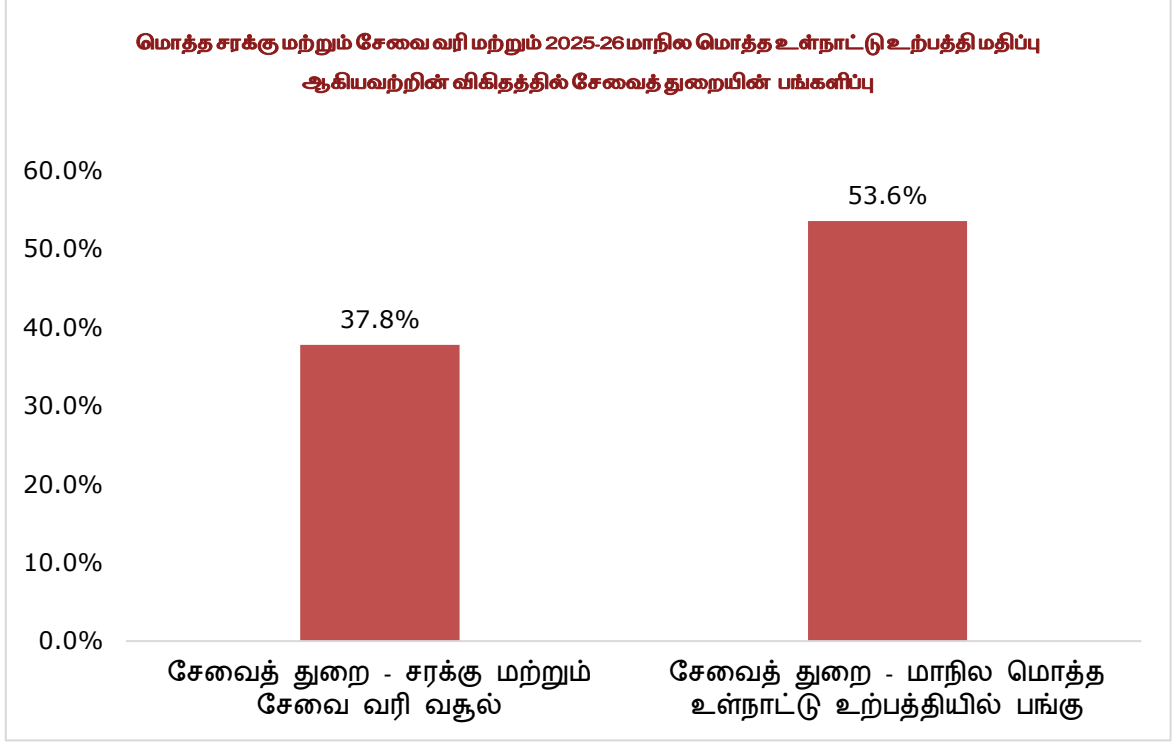
மாநிலம்	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (ரூ.கோடியில்)	சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வசூல் (ரூ.கோடியில்)	சரக்கு மற்றும் சேவை வரி / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கான விகிதம்
தமிழ்நாடு (மு.நி.க.)	35,29,052	72,008	2.04%
கர்நாடகா	32,81,065	87,256	2.66%
குஜராத்	29,84,449	80,823	2.71%
மகாராஷ்டிரா	51,00,597	1,95,500	3.83%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு சரக்கு மற்றும் சேவை வரி இணையதளம், மொத்த அடிப்படையிலான வரி வசூல்

சேவைத் துறையின் கட்டமைப்பு

4.14. தமிழ்நாட்டின் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி கட்டமைப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சம் தனிக் கவனத்திற்குரியதாக உள்ளது. சேவைத் துறையானது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் தோராயமாக 53.6 சதவீதம் பங்களிப்பை வழங்குகிறது, ஆனால் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வசூலில் இது 37.8 சதவீதம் மட்டுமே (2025-26 இல்) கொண்டுள்ளது. இது இத்துறையின் பொருளாதார உற்பத்திப் பங்களிப்பிற்கும், மாநிலத்தின் மிகப்பெரிய வரி வருவாய் பங்களிப்பிற்கும் இடையே ஏறத்தாழ 16 சதவீதம் வேறுபாட்டைக் காட்டுகிறது. பொருளாதாரத்தின் மிகப்பெரிய பகுதி, நடைமுறையில் அதன் விகிதாசாரப் பங்களிப்பை விடக் குறைவான அளவிலேயே பங்களிப்பை அளிக்கிறது.

4.15. இந்த இடைவெளியின் ஒரு பகுதி கட்டமைப்பு சார்ந்தது ஆகும். வரம்பிற்குட்பட்ட உள்ளீட்டு வரி வரவு தொடரைக் கொண்ட நிதிச் சேவைகள், கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற விலக்கு அளிக்கப்பட்ட பிரிவுகள், குடியிருப்பு வாடகைகள் மற்றும் பதிவு செய்வதற்கான வரம்பிற்குக் கீழே செயல்படும் மிகச் சிறிய சேவை வழங்குநர்களின் நீண்ட தொடரமைப்பு ஆகியவை இதில் அடங்கும். இருப்பினும், மீதமுள்ள பகுதியானது கொள்கை மற்றும் நிர்வாகக் குறைபாடுகளால் ஏற்படுவதாகும். இது, சேவைத் துறைகளில் குறைந்த அளவிலானபதிவு பரவலாக்கம், பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் இடையிலான வகைப்பாடு குறித்த தெளிவின்மை மற்றும் சிறு மற்றும் நடுத்தர சேவை வழங்குநர்களிடையே காணப்படும் சீரற்ற வரி இணக்கத் தன்மை ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகும். பரந்த அளவிலான பதிவு முறைகள், துல்லியமான வகைப்படுத்தல், வழிமுறைகள் மற்றும் பலப்படுத்தப்பட்ட துறைசார்ந்த அமலாக்கம் ஆகியவற்றின் மூலம் இந்த இடைவெளியின் ஒரு பகுதியை நிரப்புவதனால்கூட, தற்போதைய சரக்கு மற்றும் சேவை வரிக் கட்டமைப்பிற்குள்ளேயே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வருவாய் வாய்ப்பை உருவாக்கும்.

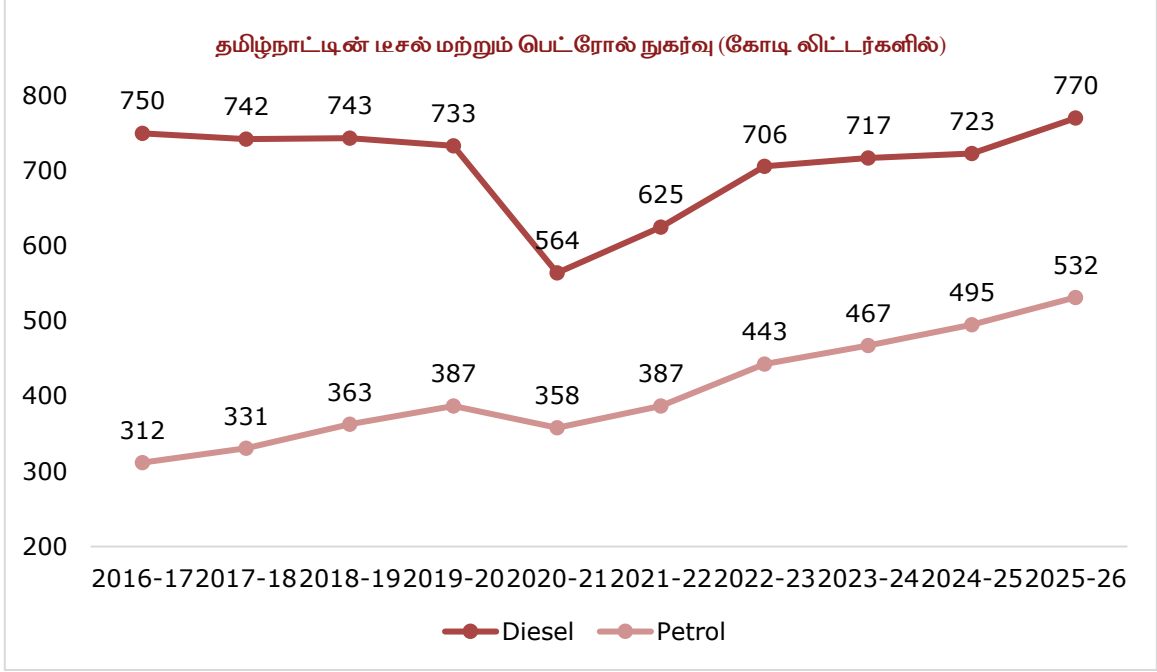
படம் 4.3: மொத்த சரக்கு மற்றும் சேவை வரி மற்றும் 2025-26 மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பு
ஆகியவற்றின் விகிதத்தில் சேவைத் துறையின் பங்களிப்பு

பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மீதான விற்பனை வரி/மதிப்புக் கூட்டு வரி

4.16. பெட்ரோலியப் பொருட்கள், சரக்கு மற்றும் சேவை வரி கட்டமைப்பிற்கு உட்படாதவை. மேலும், பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மீதான விற்பனை வரி, தொடர்ந்து அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வருவாய் ஆதாரமாக இருந்து வருகிறது. பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மீதான வரிகள் முக்கியமாக பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் மீதான வரிகளை உள்ளடக்கியது, மேலும் இவற்றின் கீழ் வசூலிக்கப்படும் வரியானது பெருமளவில் சர்வதேச அளவிலான கச்சா எண்ணெய் விலைகளின் மாற்றங்களின் காரணமாக வரலாற்று ரீதியாக ஏற்ற இறக்கமான ஒரு போக்கையே காட்டியுள்ளது. இருப்பினும், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஒரு பங்காக, இதன் போக்கு தொடர்ச்சியான சரிவையே காட்டியுள்ளது. பெட்ரோலிய வரி வருவாய் 2021-22 ஆம் ஆண்டில், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.96 சதவீதமாக

இருந்த நிலையில் 2025-26 ஆம் ஆண்டில் (முதல் நிலை கணக்குகளின்படி) 0.71 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது.

4.17. அடிப்படையான நுகர்வு முறையே இந்த வருவாய் வளர்ச்சிப் பாதையை விளக்குகிறது. மாநிலத்தில் டீசல் நுகர்வு 2016-17 ஆம் ஆண்டில், 750 கோடி லிட்டராக இருந்தது, 2020-21 ஆம் ஆண்டில் கொரோனா பெருந்தொற்று கால வீழ்ச்சியின் போது 564 கோடி லிட்டராக சரிந்தது, அதன்பின்னர், படிப்படியாக மீண்டு 2025-26 ஆம் ஆண்டில் 770 கோடி லிட்டராக உயர்ந்துள்ளது. இது அடிப்படையில் முழுமையான மதிப்பில் பெரிய மாற்றமில்லாமல் சமமாகவே இருந்து வருகிறது. பெட்ரோல் நுகர்வு மிகவும் சீராக அதிகரித்துள்ளது, அதாவது 2016-17 ஆம் ஆண்டில் 312 கோடி லிட்டராக இருந்த நிலையில் 2025-26 இல் 532 கோடி லிட்டராக அதிகரித்துள்ளது. இது தோராயமாக 6 சதவீதம் கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி வீதமாகும். இந்த இரண்டு நுகர்வுப் போக்குகளும் இதே காலக்கட்டத்தில் ஆண்டுக்கு தோராயமாக 7 சதவீதமாக இருந்த உண்மையான மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதத்தைக் காட்டிலும் கணிசமான அளவில் குறைவாகவே உள்ளன. இந்த நுகர்வு அளவு தேக்கத்திற்கான காரணங்கள் கட்டமைப்பு சார்ந்ததாகவே இருக்கின்றன: எரிபொருள் திறன் மேம்பாடு, அழுத்தப்பட்ட இயற்கை எரிவாயு மற்றும் மின்சார வாகனங்களின் அதிகரித்து வரும் பயன்பாடு மற்றும் சரக்குப் போக்குவரத்து முறைகளின் மாற்றம் ஆகியவை இதில் அடங்கும். தற்போது நடந்து வரும் எரிசக்தி மாற்றத்தினால், இந்த வருவாய் தலைப்பின் போக்கு மேலும் மோசமடைய வாய்ப்புள்ளது.

படம் 4.4. தமிழ்நாட்டின் டீசல் மற்றும் பெட்ரோல் நுகர்வு (கோடி லிட்டர்களில்)

மதுபானம் மீதான வரிகள்

4.18. மாநிலத்தின் ஆயத்தீர்வை வரி மற்றும் மதுபானம் மீதான மதிப்புக் கூட்டு வரி ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயில் தோராயமாக 26 சதவீதமாக அமைகின்றன. இந்த முக்கியப் பங்களிப்பானது, மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த வருவாய் நிலைக்கு இத்தலைப்பின் செயல்பாட்டை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக மாற்றுகிறது.

4.19. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒப்பீடு, பின்வருவனவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது. 2025-26 ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீட்டின்படி, மாநிலத்தின் ஆயத்தீர்வை வரி வசூலானது கர்நாடகாவில் 41,000 கோடி ரூபாயாகவும், மகாராஷ்டிராவில் 34,170 கோடி ரூபாயாகவும், தமிழ்நாட்டில் 11,836 கோடி ரூபாயாகவும் இருந்தது. தமிழ்நாட்டிற்கான ஆயத்தீர்வை வரி வசூலானது இணையான மூன்று

மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பீட்டில் மிகக் குறைந்த வசூலாகும். நாட்டின் வருவாய் வளர்ச்சிப் போக்கு, இந்த வேறுபாட்டைக் குறைக்கவில்லை. 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான காலத்தில் மாநிலத்தின் ஆயத்தீர்வை வரி வசூல், கூட்டு வருடாந்திர வளர்ச்சி வீதம் கர்நாடகாவில் 11.66 சதவீதம், மகாராஷ்டிராவில் 18.69 சதவீதம், தமிழ்நாட்டில் 9.49 சதவீதம் வருடாந்திர வளர்ச்சி வீதத்திலும் அதிகரித்துள்ளது. மேலும், இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், தமிழ்நாடு மிகச் சிறிய ஆயத்தீர்வை வரி அடிப்படையையும், இத்துறையில் மிக மெதுவான வளர்ச்சி வேகத்தையும் கொண்டுள்ளது, இதன் விளைவாக, இந்த வருவாய் வேறுபாடானது, மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த சொந்த வரி வருவாய் இடைவெளியில் அடையாளம் காணக்கூடிய மிகப்பெரிய கூறுகளில் ஒன்றாக உள்ளது.

அட்டவணை 4.6: மாநில ஆயத்தீர்வை வரி – இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை (திருத்த மதிப்பீடுகள்) (ரூபாய் கோடியில்)

மாநிலம்	2025-26 ஆம் ஆண்டின் போது வரி வசூல் திருத்திய மதிப்பீடு	2021-22 ஆம் ஆண்டின் போது வரி வசூல்	2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையிலான கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி வீதம்	2025-26 ஆம் ஆண்டு மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சதவீதம் திருத்திய மதிப்பீடுகள்
கர்நாடகா	41,000	26,378	11.66%	1.25%
மகாராஷ்டிரா	34,170	17,221	18.69%	0.67%
தமிழ்நாடு (மு.நி.க.)	11,836	8,237	9.49%	0.34%

ஆதாரம்: மாநில கணக்குத் துறைத் தலைவரின் மாநில நிதியறிக்கைகள் மற்றும் வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் குஜராத் மாநிலத்தில் மதுவிலக்குக் கொள்கை அமலில் இருப்பதால் இந்த ஒப்பீட்டில் இல்லை.

முத்திரைத்தாள் கட்டணம் மற்றும் பதிவுக் கட்டணங்கள்

4.20. மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இந்த வருவாய்ப் பிரிவின் பங்களிப்பானது, கொரோனா காலத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தின் தொடக்கத்தில் (2021-22) சுமார் 0.69 சதவீதமாக இருந்தது. மேலும், 2022-23 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு (முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி) வரை மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இது 0.74-0.72 சதவீத அளவில் நிலைத்தே உள்ளது. மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா மற்றும் குஜராத் ஆகிய மாநிலங்கள் கொரோனா தொற்றுக் காலத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க மீட்சியைக் கண்டுள்ள நிலையில், தமிழ்நாட்டின் மீட்சி மந்தமாகவே உள்ளது. கர்நாடகா அல்லது குஜராத்துடன் ஒப்பிடுகையில் பல நகர்ப்புறக் குழுமங்களைக் கொண்டு, மாநிலத்தில் மிக உயர்ந்த மதிப்புமிக்க சொத்துச் சந்தை இருந்தபோதிலும், இந்த வருவாயானது பரிவர்த்தனை மதிப்புகளுக்கு இணையாக இல்லை.

4.21. இங்கு முக்கிய கவலைக்குரிய அம்சங்கள் என்னவெனில், பதிவின் போது சொத்து மதிப்பை குறைத்துக் காட்டுதல், பதிவு செய்வதில் தாமதம், பதிவு செயல்முறையின் போது ஏற்படும் வருவாய் கசிவுகள் ஊழல் மற்றும் சொத்தின் மதிப்பை நிர்ணயிப்பதற்கான மேல்முறையீட்டு வழிமுறைகளில் உள்ள குறைபாடுகள் சேர்ந்து வருவாய் வளர்ச்சியை மந்தநிலைக்கு உட்படுத்தியுள்ளது.

4.22. இந்த வருவாய்ப் பிரிவின் வளர்ச்சித் திறன் என்பது வழிகாட்டி மதிப்புகளுக்கும் சந்தை மதிப்புகளுக்கும் இடையிலான சீரமைப்பு, பதிவு செயல்முறைகளின் திறன் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிலச் சந்தையின் பரவல் ஆகியவற்றோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. வழிகாட்டி மதிப்புகளில் அவ்வப்போது செய்யப்பட வேண்டிய திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை, மேலும் பல சொத்து வகையிலும், பல்வேறு

பகுதிகளிலும் வழிகாட்டி மதிப்புகளுக்கும் சந்தை மதிப்புகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளி இன்னும் கணிசமாகவே உள்ளது.

**அட்டவணை 4.7: முத்திரைத் தாள் கட்டணம் மற்றும் பதிவுக் கட்டணம்-
இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு - 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை
(திருத்த மதிப்பீடுகள்) (மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி சதவீதத்தில்)**

மாநிலங்கள்	2021-22	2022-23	2023-24	2024-25	2025-26 திருத்த மதிப்பீடு	PP improvement (2021-22 Vs 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு)
மஹாராஷ்டிரா	1.13%	1.24%	1.23%	1.28%	1.33%	.0.20
குஜராத்	0.54%	0.65%	0.63%	0.65%	0.66%	.0.12
கர்நாடகா	0.70%	0.76%	0.78%	0.77%	0.76%	.0.06
தமிழ்நாடு (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	0.69%	0.74%	0.71%	0.70%	0.72%	.0.03

ஆதாரம்: மாநில கணக்குத் துறைத் தலைவரின் மாநில நிதியறிக்கைகள், வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI .GSDP அறிக்கை

மோட்டார் வாகன வரி

4.23. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக 5,627 கோடி ரூபாயாக இருந்த மோட்டார் வாகன வரி வசூல், 2025-26 ஆம் ஆண்டில் (முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி) 12,488 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஒரு பங்காக, மோட்டார் வாகன வரி 2025-26 ஆம் ஆண்டில் (முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி) 0.35 சதவீதமாக இருந்தது.

4.24. நீண்ட காலமாக வரி விகிதங்கள் திருத்தப்படாமல் இருந்த நிலையில், மாநில அரசு, 2023 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் மோட்டார் வாகன வரி வீதங்களில் பெரிய திருத்தம்

ஒன்றை மேற்கொண்டது. இந்தியாவின் மிகப்பெரிய வாகனப் பதிவுத் தளங்களில் தமிழ்நாடும் ஒன்றாகும்: எனவே, இந்த வருவாய் பிரிவின் கீழ் கிடைக்கக்கூடிய சாத்தியமான வருவாய்க்கும் உண்மையான வருவாய்க்கும் இடையிலான இடைவெளி கணிசமான அளவில் உள்ளது.

4.5. மாநிலத்தின் சொந்த வரியல்லாத வருவாய்

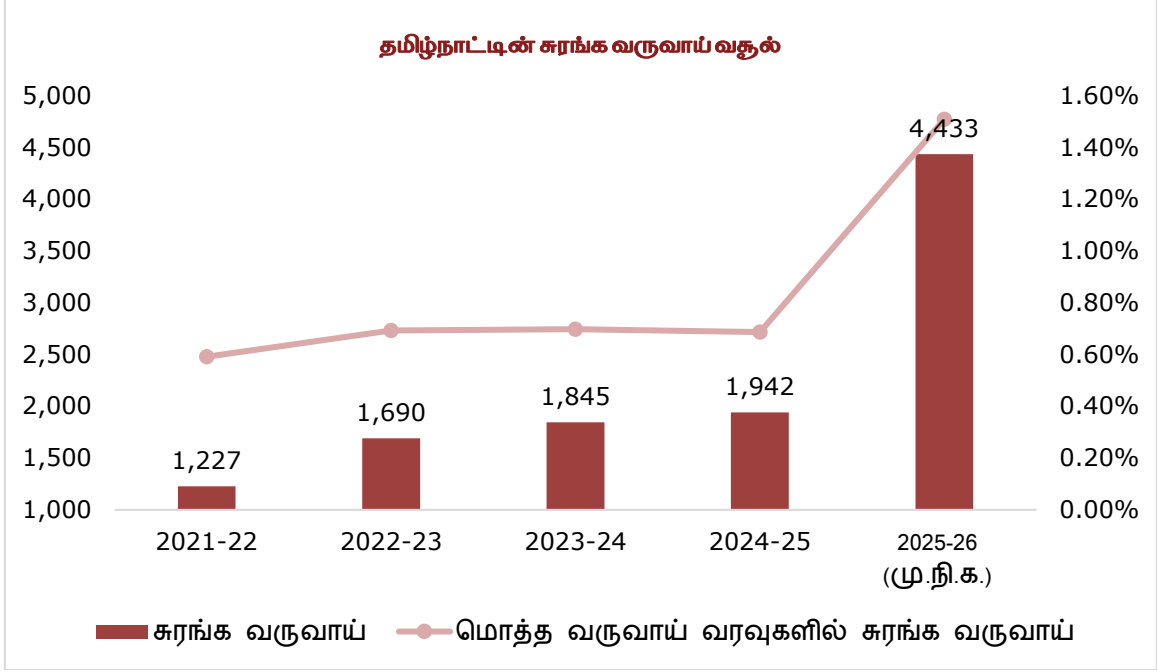
4.25. வரியல்லாத வருவாய் என்பது பல்வேறு வகையான வரவுகளை உள்ளடக்கியது. அரசு சேவைகளுக்கான கட்டணங்கள் மற்றும் பயனாளர் கட்டணங்கள், அபராதங்கள் மற்றும் தண்டத்தொகைகள், மாநில பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் ஏனைய அமைப்புகளிடமிருந்து பெறப்படும் ஆதாயப் பங்கு மற்றும் வட்டி, சுரங்கங்கள் மற்றும் கனிமங்களிலிருந்து வரும் வரவுகள் மற்றும் ஏனைய வரவுகள் ஆகியவை இதில் அடங்கும். மொத்த வருவாய் வரவுகளின் ஒரு பங்காக, இந்த வகைப்பாட்டின் அடிப்படையான வசூலில் நிலையான முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக, பெரும்பாலும் ஒருமுறை மட்டுமே கிடைக்கக்கூடிய அல்லது மொத்தமாக வரும் வரவுகளால் இது ஏற்ற இறக்கம் காணப்படுகிறது.

சுரங்க வருவாய்

4.26. வரியல்லாத வருவாயில் ஏற்பட்டுள்ள தேக்கநிலைக்கு சுரங்க வருவாய் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க உதாரணங்களில் ஒன்றாகும். சுரங்கத் தொழிலில் இருந்து வரும் வரவுகள் – முக்கியமாக உரிமத்தொகை, வாடகைகள் மற்றும் சிறு கனிமங்கள் மீதான சுரங்க உரிமை கட்டணம் – கனிமங்கள் கொண்ட நில வரியை விதித்த பின்னரும், கொரோனா காலத்திற்குப் பிந்தைய காலக்கட்டத்தில் பெரிய மாற்றமின்றி நீடித்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டில் (முதல் நிலைக் கணக்குகள்) தோராயமாக

4,433 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. மொத்த வருவாய் வரவுகளின் பங்களிப்பில், இது வெறும் 1.5 சதவீதத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. 2025-26 ல் கனிமவளம் கொண்ட நிலத்திற்கான வரி விதிக்கப்பட்டதால் வருவாய் உயர்ந்துள்ளது.

4.27. இது வளப் பற்றாக்குறையின் பிரதிபலிப்பன்று. தமிழ்நாட்டில் கிராண்ட், சுண்ணாம்புக்கல், மணல், குவார்ட்ஸ், வெர்மிகுலைட் மற்றும் பல வகையான ஏனைய சிறு கனிமங்களின் கணிசமான இருப்புக்கள் உள்ளன. இத்துறையின் வருவாய் ஈட்டும் திறன் என்பது தற்போதைய வசூலைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாக உள்ளது. இதற்குப் பங்களிக்கும் காரணிகள் நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன: கட்டணங்களில் திருத்தம் செய்யப்படாமை, சிறு கனிம அகழ்வை மதிப்பிடுவதில் ஏற்படும் வருவலாய் கசிவுகள், அனுமதியற்ற சுரங்கத் தொழிலுக்கு எதிரான போதிய அமலாக்க நடவடிக்கையின்மை மற்றும் துறைசார் அமைப்புகளின் நவீனமயமாக்கலில் உள்ள மெத்தனப் போக்கு ஆகியவை இதில் அடங்கும். இதன் விளைவாக, மாநில அரசு தனக்குச் சொந்தமான கனிம வளங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய குறிப்பிடத்தக்க சொந்த ஆதார வருவாயை ஆண்டுதோறும் இழந்து வருகிறது.

படம் 4.5: 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையில் தமிழ்நாட்டின் சுரங்க வருவாய் வசூல் (ரூபாய் (ம) சதவீதத்தில்).

4.6. மத்திய அரசின் பகிர்ந்தளிப்புகள்:

4.28. கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில், மத்திய அரசிலிருந்து மாநிலத்திற்கு வழங்கப்படும் நிதிப் பகிர்வுப் போக்குகளும் தமிழ்நாட்டிற்குச் சாதகமாக அமையவில்லை. இந்த நிதிப் பகிர்வு இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது: மத்திய வரிகளில் மாநிலத்திற்கான பங்கு மற்றும் மத்திய அரசால் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களுக்காக ஒன்றிய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் மானியங்கள். மத்திய வரிகளில் மாநிலத்திற்கான பங்கைப் பொறுத்தவரையில், அடுத்தடுத்து அமைக்கப்பட்ட ஒன்றிய நிதிக் குழுக்களின் பரிந்துரைகளின்படி, தமிழ்நாட்டின் பங்கு குறைந்து கொண்டே வந்துள்ளது: பத்தாவது நிதிக் குழுவின் காலத்தில் சுமார் 6.64 சதவீதமாக இருந்த இப்பங்கு, பதினாறாவது நிதிக் குழுவின் காலத்தில் 4.097 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது—இது ஒட்டுமொத்தமாக சுமார் 38 சதவீதம் குறைவு ஆகும்.

4.29. தேசியப் பொருளாதாரத்தில் 9 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக பங்களிப்பை வழங்கி, நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 6 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாகக் கொண்டுள்ள ஒரு மாநிலத்திற்கு, வரிப் பகிர்வில் வெறும் 4 விழுக்காடு மட்டுமே பங்கு கிடைப்பது போதுமானதாக இல்லை. கடந்த இரண்டு நிதிக் குழுவிலும், இந்தப் பங்கு கிட்டத்தட்ட தேக்கமடைந்துள்ளது. ஆனால் 14-வது நிதிக் குழுவில் ஏற்பட்ட கடுமையான சரிவை இது இன்னும் ஈடுசெய்யவில்லை. அப்போது மாநிலத்தின் பங்கு 4.969 சதவீதத்திலிருந்து 4.023 சதவீதமாக குறைந்தது. இதுமட்டுமின்றி, மேல் வரி மற்றும் கூடுதல் கட்டணங்கள் ஆகியவை மத்திய அரசின் மொத்த வரி வருவாயில் பெருகிய முறையில் அதிகப் பங்காக மாறிவருவதால், மாநில அரசுகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய வரி ஆதாரங்கள் மறுக்கப்படுவதற்கு இது மேலும் வழிவகுக்கிறது.

4.30. இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலக்கட்டத்தில் மத்திய வரிகளின் பங்கில் ஏற்பட்ட கூட்டு வருடாந்திர வளர்ச்சி வீதம் தமிழ்நாட்டிற்குத்தான் மிகக் குறைவாக இருந்தது.

அட்டவணை 4.8: மத்திய வரிகளின் பங்கில் கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி வீதம்

மாநிலம்	2021-22 ஆம் ஆண்டில் நிதிப் பகிர்வு (ரூ.கோடியில்)	2025-26 ஆம் ஆண்டில் நிதிப் பகிர்வு (திருத்த மதிப்பீடுகள்) (ரூ.கோடியில்)	கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி வீதம்
மகாராஷ்ட்ரா	54,318	87,994	12.82%
குஜராத்	31,106	48,448	11.71%
கர்நாடகா	33,284	50,802	11.15%
தமிழ்நாடு (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	37,459	56,819	10.98%

ஆதாரம்: மாநில கணக்குத் துறைத் தலைவரின் மாநில நிதியறிக்கைகள் மற்றும் ஒன்றிய அரசின் வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள்

4.33 உதவி மானியங்களைப் பொறுத்தவரையில், 2022 ஆம் ஆண்டில் சரக்கு மற்றும் சேவை வரியின் (GST) இழப்பீட்டுத் தொகை நிறுத்தப்பட்டதே குறைவிற்கான முக்கியமான காரணமாகும். 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு (முதல் நிலைக் கணக்குகளின்படி) வரையிலான காலத்தில் உதவி மானியங்களின் கூட்டு வருடாந்திர வளர்ச்சி வீதம் (CAGR) தோராயமாக -15.26 சதவீதமாக இருந்தது. இது ஒப்பிடப்பட்ட மாநிலங்களில் மிகவும் குறைவானதாகும். இது மத்திய அரசின் திட்டங்களுக்கான அலகுக் கட்டணங்கள் திருத்தியமைக்கப்படாத நிலையையே பிரதிபலிக்கிறது; இதனால், மத்திய அரசால் நிதியுதவி அளிக்கப்படும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கான சூமை மாநில அரசுகளின் மீது அதிகளவில் சுமத்தப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 4.9: மானியங்களுக்கான கூட்டு வருடாந்திர வளர்ச்சி வீதம்

மாநிலம்	2021-22 ஆம் ஆண்டில் உதவி மானியம் (ரூ.கோடியில்)	2025-26 ஆம் ஆண்டில் உதவி மானியம் (திருத்த மதிப்பீடு) (ரூ.கோடியில்)	கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி வீதம்
மகாராஷ்டிரா	38,760	68,000	.15.09%
குஜராத்	24,028	22,036	-2.14%
கர்நாடகா	29,962	16,000	-14.52%
தமிழ்நாடு (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	35,051	18,078	-15.26%

ஆதாரம்: மாநில கணக்குத் துறைத் தலைவரின் மாநில நிதிகள் மற்றும் மாநில அரசின் வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள்

4.32. மத்திய வரிப் பகிர்வு மற்றும் மானியங்கள் ஆகியவை இணைந்து 2021-22 ஆம் ஆண்டில் மொத்த வருவாய் வரவுகளில் தோராயமாக 34.95 சதவீதமாகவும், 2025-26 ஆம் ஆண்டில் (முதல் நிலை கணக்குகளின்படி) 25.5 சதவீதமாகவும் இருந்தன. இந்த வீழ்ச்சியானது முக்கியமாக உதவி மானியங்களில் காணப்படுகிறது, ஏனெனில் சரக்கு மற்றும் சேவை வரி இழப்பீட்டு முறை 2022 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்ததுடன் மாநில நிதியின் மீது மத்திய அரசால் நிதியுதவி அளிக்கப்படும் திட்டங்களின் சுமை அதிகரித்துள்ளது. இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைக்கும் மத்திய அரசின் பகிர்ந்தளிப்புகளின் வளர்ச்சி மிகக் குறைவாகவே உள்ளது, இது தொடர்ந்து கவலைக்குரிய விஷயமாக நீடிக்கிறது.

4.7. தமிழ்நாட்டு குடிமக்களுக்கு வருவாய் வீழ்ச்சி உணர்த்தும் பொருள் என்ன?

4.33. மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய்க்கும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும் இடையிலான விகிதங்கள் மற்றும் வரி மிதப்புத்தன்மை போன்ற தொழில்நுட்ப மொழிகள், வருவாய் வீழ்ச்சியின் நடைமுறை விளைவுகளை

மறைத்துவிடக்கூடும். எளிமையான சொற்களில் கூறினால், இந்த அத்தியாயத்தில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள வருவாய் வீழ்ச்சி பின்வருவனவற்றை உணர்த்துகிறது:

4.34. ஒவ்வொரு புதிய திட்டத்திற்கும் புதிய கடன் தேவைப்படுகிறது. மாநிலத்தின் வருவாய் ஈட்டும் திறன் குறைந்துள்ளதால், பொருளாதார வளர்ச்சியின் மூலம் நிதிச் சூழலில் கிடைக்கும் கூடுதல் நிதி வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. மாநிலத்தின் மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வரி வருவாயின் விகிதம் அதிகரித்து வரும் நிலையில், வளர்ச்சியால் கிடைக்கும் கூடுதல் வருவாயைக் கொண்டு புதிய திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்க முடியும். ஆனால், இந்த விகிதம் குறைந்து வரும் ஒரு மாநிலம், ஒவ்வொரு புதிய பொறுப்பிற்கும் கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகிறது; இது அத்தியாயம் 2-இல் விவாதிக்கப்பட்ட கடன் தொடர்பான சிக்கல்களை மேலும் தீவிரமாக்குகிறது.

4.35. மாநிலத்தின் நிதிசார் சுதந்திரம் குறைந்து வருகிறது. மத்திய வரிப் பங்கீட்டில் அதிகப் பங்களிப்பைப் பெறவும், நிதித் தன்னாட்சியைப் பாதுகாக்கவும், மாநிலம் போராடி வரும் நிலையில், மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயை அதிகரிக்கும் முயற்சிகள் குறைவாகவே உள்ளது. சரக்கு மற்றும் சேவை வரி, மதுபான வரி, எரிபொருள் வரி, பதிவுக் கட்டணங்கள் மற்றும் வருவாய் இனங்களில் வளர்ச்சி திருப்திகரமாக இல்லை. இதனால், மாநிலத்தின் நிதி அதிகாரப் பகிர்வு வேண்டும் என்று வாதிடும் திறன் பலவீனமடைகின்றது. மேலும், கூடுதல் நிதிசார் நெகிழ்வுத்தன்மை கோரும் மாநிலத்தின் வாதங்களின் நம்பகத்தன்மையும் பாதிக்கப்படுகின்றது.

4.36. இந்தச் சுகமை அடுத்த தலைமுறையின் மீது விழுகிறது. இன்று வசூலிக்கப்படாத வருவாய், நாளை வட்டியுடன் செலுத்த வேண்டிய கடனாக மாறுகிறது. ஆண்டுக்கு 1.23 இலட்சம் கோடி ரூபாய் வருவாய் இடைவெளி என்பது (2006-07 இன் மாநில சொந்த வரி வருவாய்க்கும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும் இடையிலான விகிதத்தின்படி) ஒருமுறை ஏற்படும் இழப்பு அல்ல; இது ஒரு நிரந்தரக் கடன் சுகமையாகத் திரளும் தொடர்ச்சியான வருடாந்திர பற்றாக்குறையாகும். இன்றைய அரசு சேவைகளைப் பெறுபவர்களிடமிருந்து, அதன் விளைவாக ஏற்படும் கடனை அடைக்கப் போகும் நாளை வரி செலுத்துவோருக்கு இந்தச் சுகமை மாற்றப்படுவதுதான், இந்தக் காலகட்டத்தின் முக்கியமான நிதி சமத்துவமின்மையாகக் கருதப்படுகின்றது.

4.37. கடினமான சீர்திருத்தங்கள் மூலம் இந்த நிலையைச் சரி செய்ய முடியும். இந்த வருவாய் இடைவெளி என்பது பொருளாதாரத்தின் கட்டமைப்பின் பலவீனத்தால் ஏற்பட்டதல்ல. தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிராவிற்கு அடுத்தபடியாக இந்தியாவில் இரண்டாவது பெரிய மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைக் கொண்டுள்ள மாநிலமாகும். பன்முகப்படுத்தப்பட்ட தொழில் மற்றும் சேவைப் பொருளாதாரத்தையும், பெரிய அளவிலான ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட வரி அடிப்படையையும் பெற்றுள்ளது. இந்த இடைவெளியைச் சரிசெய்ய, வருவாய் ஈட்டும் துறைகளில் நிலவும் ஊழலைக் கட்டுப்படுத்துதல், வழிகாட்டி மதிப்புகளை நியாயப்படுத்துதல் மற்றும் நலத்திட்டச் செலவுகளுக்கம், மூலதன முதலீட்டுச் செலவுகளுக்கும் இடையே சமநிலையை ஏற்படுத்தும் மனவலிமை ஆகிய சீர்திருத்தங்கள் அவசியம் என்று இப்பகுதி வலியுறுத்துகிறது.

அத்தியாயம் 5

பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட செலவினம் மற்றும்
வளர்ச்சி முடக்கம்

அத்தியாயம் 5: பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினம் மற்றும் வளர்ச்சி முடக்கம்

5.1 கருத்தியல்

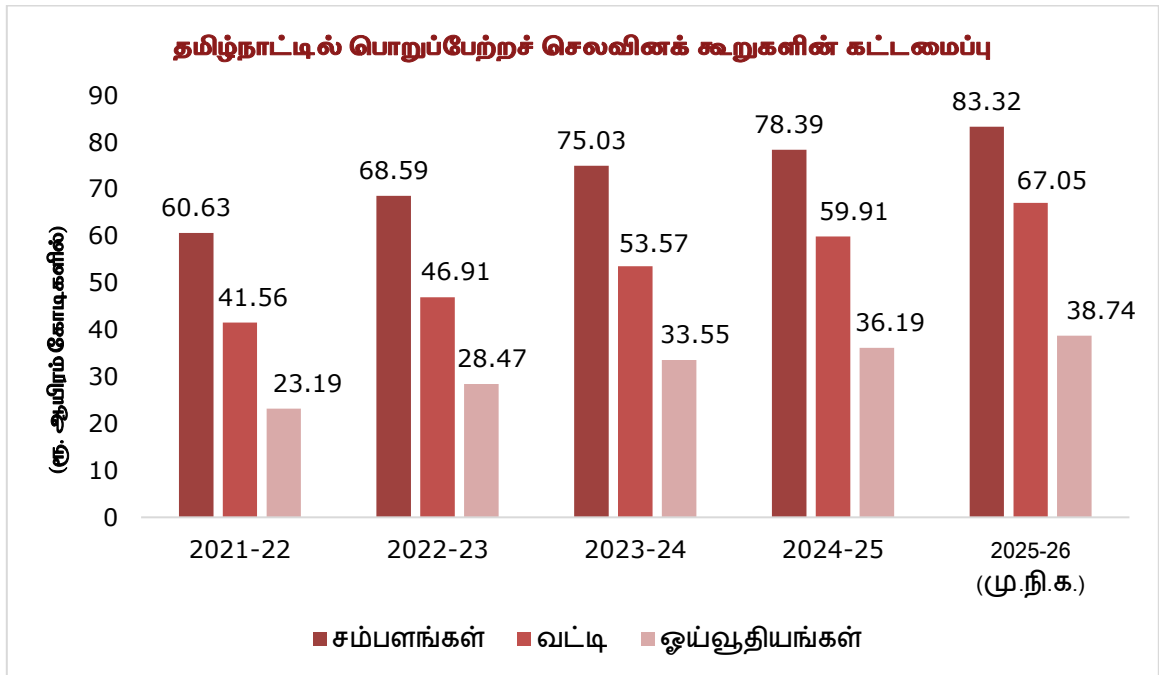
5.1. பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினம் என்பது, மாநில அரசு தனது கொள்கை முன்னுரிமைகள் அல்லது நிதிச் சூழ்நிலைகள் எவ்வாறாக இருப்பினும் கண்டிப்பாகச் செலுத்த வேண்டிய மூன்று கூறுகளை உள்ளடக்கியதாகும். பணியிலுள்ள ஊழியர்களுக்கான சம்பளம், ஓய்வுபெற்ற ஊழியர்களுக்கான ஓய்வூதியம் மற்றும் நிலுவையிலுள்ள கடனுக்கான வட்டி. இம்மூன்று செலவினங்களையும் குறுகிய காலத்தில் தள்ளிப்போடவோ, நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள் வாயிலாகக் குறைக்கவோ அல்லது வேறு தேவைகளுக்கு மாற்றவோ இயலாது. புதிய திட்டங்கள், மூலதனத் திட்டங்கள், சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் அல்லது அவசரகாலப் பணிகளுக்கு ஒரு ரூபாய் நிதியை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு முன்னதாகக் கூட, அரசு கண்டிப்பாகச் செலுத்த வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத செலவினத்தை இவை குறிக்கின்றன.

5.2. கோவிட் தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலக்கட்டத்தில், தமிழ்நாட்டின் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவின விகிதம் பாதகமான போக்கில் அமைந்துள்ளது. 2021-22 ஆம் ஆண்டில், மொத்த வருவாய் வரவினங்களில் ஏறத்தாழ 60 சதவீதத் தொகை இந்த பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களுக்காகவே செலவிடப்பட்டுள்ளது. 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி, இந்த விகிதம் ஏறத்தாழ 64 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. இதிலிருந்து நிதிநிலையின் போக்கு தெளிவாகவும், பாதகமான போக்கில் இருப்பதும், இந்த உயர்வுக்கு சுழற்சி

மாற்றங்கள் காரணமல்ல என்பதும், மாறாக கட்டமைப்பு சார்ந்த சிக்கல்களே காரணம் என்பதும் தெளிவாகப் புலனாகிறது.

5.2 பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களின் மாறுதல் போக்கு

5.3. பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களின் ஒட்டுமொத்தப் போக்கை ஆராயும்போது, அது அரசின் நிதி நிலையில் தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் சூழலையே வெளிப்படுத்துகிறது. மதிப்பீட்டு அளவில், பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினம் 2021-22 ஆம் ஆண்டில் இருந்த 1,25,375 கோடி ரூபாயிலிருந்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 1,89,115 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. இது ஐந்தாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள 51 சதவீத உயர்வாகும். மொத்த வருவாய் வரவினங்களின் பங்காகப் பார்க்கும்போது, இவ்விகிதம் ஏறத்தாழ 60 சதவீதத்திலிருந்து தோராயமாக 64 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது.

படம் 5.1: தமிழ்நாட்டில் பொறுப்பேற்றச் செலவினக் கூறுகளின் கட்டமைப்பு - 2021-22 முதல் 2025-26 வரை (ரூ.ஆயிரம் கோடியில்)

அட்டவணை 5.1: தமிழ்நாட்டில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினக் கூறுகளின் கட்டமைப்பு – 2021-22 முதல் 2025-26 (மு.நிக.) வரை (ரூபாய் ஆயிரம் கோடியில்)

ஆண்டு	சம்பளம்	ஓய்வூதியம்	வட்டி	மொத்த பொறுப்பேற்றச் செலவுகள்	மொத்த வருவாய் வரவுகள்	மொத்த வருவாய் வரவுகளில் பொறுப்பேற்றச் செலவுகள் சதவீதம்
2021-22	60.63	23.19	41.56	125.37	207.49	60.4%
2022-23	68.59	28.47	46.91	143.97	243.75	59.1%
2023-24	75.03	33.55	53.57	162.15	264.60	61.3%
2024-25	78.39	36.19	59.91	174.49	282.83	61.7%
2025-26 (மு.நிக.)	83.32	38.74	67.05	189.11	293.76	64.4%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள்

5.3. பிரிவுவாரியான பகுப்பாய்வு

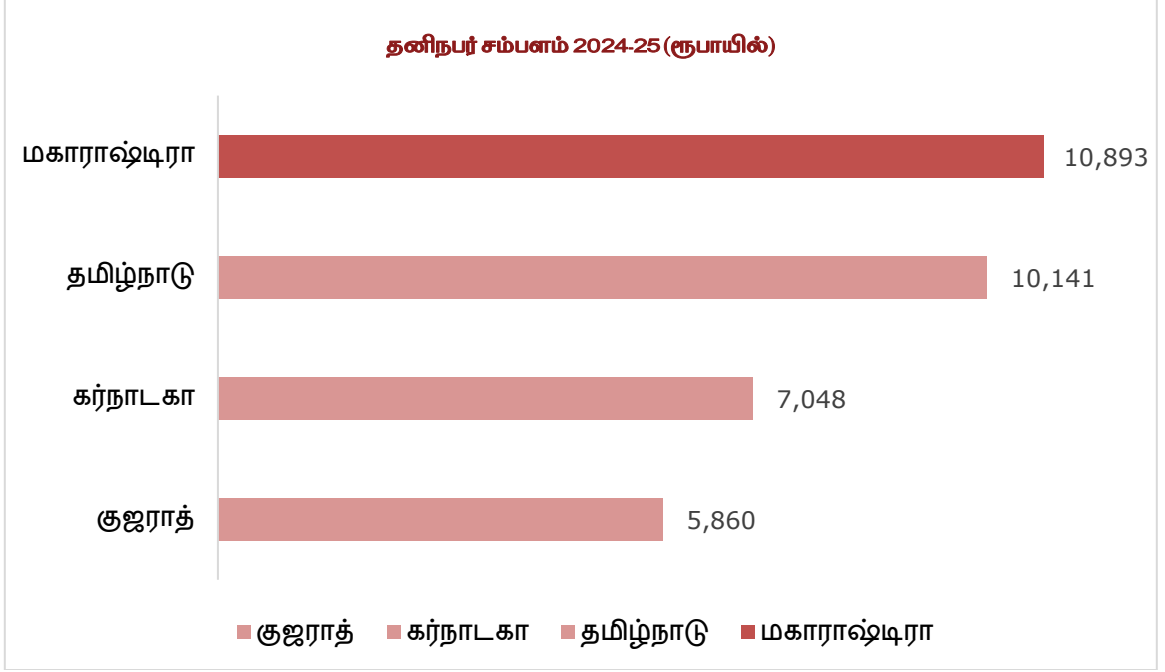
5.4. பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினத்தின் மூன்று பிரிவுகளும் தனித்துவமான போக்குகளைக் கொண்டுள்ளன. எனவே, அரசின் நிதிச் செயல்பாட்டின் நெகிழ்வுத்தன்மையை மறுசீரமைப்பு செய்வதற்கு, இந்த ஒவ்வொரு கூறின் தன்மையையும் விரிவாகப் புரிந்துகொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

சம்பளங்கள்

5.5. மாநில அரசின் ஒட்டுமொத்தச் சம்பளச் செலவினமானது, அதன் விரிவான பொதுத்துறைப் பணியாளர் கட்டமைப்பைக் காட்டுகிறது; குறிப்பாகக் கல்வி, மருத்துவம் மற்றும் பொதுச் சுகாதாரம், மற்றும் காவல்துறை ஆகிய துறைகள் இதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. கடந்த காலங்களில், நிதியுதவி பெறும் நிறுவனங்களின் பணியாளர்களைத் தமிழ்நாடு அரசு, அரசுப் பணியாளர்களாக ஈர்த்துக்

கொண்டதன் விளைவாக, அரசின் சம்பளச் செலவினச் சுமை மேலும் கூடியுள்ளது. அவ்வப்போது அறிவிக்கப்படும் ஊதியக் குழுக்களின் பரிந்துரைகள், செலவினங்களில் திடீர் உயர்வை ஏற்படுத்தி, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கூடுதல் சுமையை உண்டாக்கியுள்ளன. சம்பளத்திற்கான மொத்தச் செலவு 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 60,630 கோடி ரூபாயிலிருந்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டு முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 83,320 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. இது ஐந்தாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள 37 சதவீத உயர்வாகும். மொத்த வருவாய் வரவினங்களைப் பார்க்கும்போது, கோவிட் தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலக்கட்டம் முழுவதும் ஊழியர்களின் சம்பளச் செலவினம் 28 முதல் 29 சதவீதம் என்ற அளவிலேயே நிலைபெற்றுள்ளது.

5.6. தனிநபர் வாரியான சம்பளச் செலவினத்தில், பெரிய இந்திய மாநிலங்களின் வரிசையில் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்திற்கு (ரூ.10,893) அடுத்தபடியாகத் தமிழ்நாடு (ரூ.10,141) இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது. தொடர்ச்சியான சேவைத் தரத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகப் பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் பிற சமூக நலத்துறை சார்ந்த நிறுவனங்களின் பணியாளர்களைத் தனது அரசு ஊதியப் பட்டியலின் கீழ் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கு அரசே நேரடியாக ஊதியம் வழங்குவது, மாநில அரசின் திட்டமிட்ட கொள்கையை வெளிப்படுத்துகிறது. இத்தகைய கொள்கை முடிவுகள் கண்கூடான மனித மேம்பாட்டுப் பயன்களைத் தந்துள்ள போதிலும், அவை மாநிலத்தின் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினக் கட்டமைப்பிற்குள் நிரந்தரமான ஒரு நிதிச் சுமையை ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும், இந்தச் செலவினம் ஒவ்வொரு புதிய ஊதியக் குழுவின் அறிவிப்பின் போதும் தொடர்ந்து அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கிறது.

படம் 5.2: தனிநபர் சம்பளம் (ரூபாயில்)

ஓய்வூதியம்

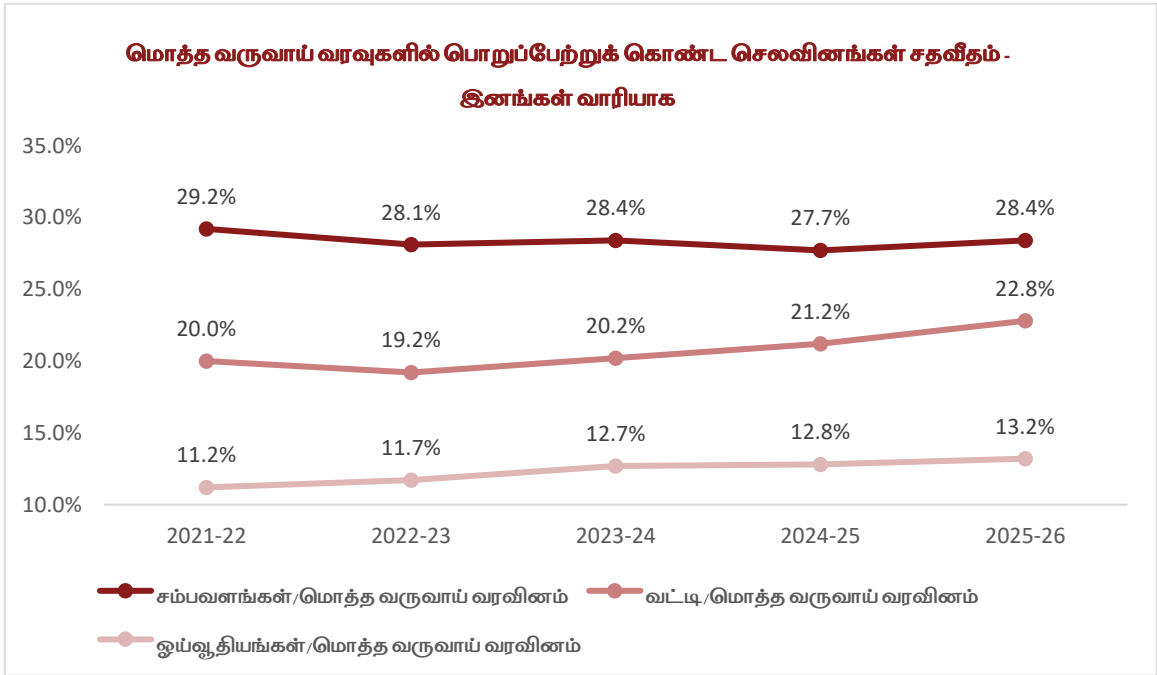
5.7. ஓய்வூதியத்திற்கான மொத்தச் செலவினம் 2021-22 இல் இருந்த 23,185 கோடி ரூபாயிலிருந்து, 2025-26 முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 38,745 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. இது, ஐந்தாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள 67 சதவீத உயர்வைக் காட்டுகிறது. இந்தியாவின் பெரிய மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், தனிநபர் வாரியான ஓய்வூதியச் செலவினத்தில் தமிழ்நாடு 2024-25 ஆம் ஆண்டில், (ரூ.4,682) முதலிடத்தில் உள்ளது. ஓய்வுபெற்ற அரசு ஊழியர்களின் அதிகப்படியான எண்ணிக்கையும், பழைய ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் கீழ் கடந்த காலங்களில் நடைமுறையில் இருந்த தாராளமான ஓய்வூதிய விதிகளுமே இந்த உயர்வுக்குக் காரணமாகும்.

5.8. 2003 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பாட்டில் இருந்த பங்களிப்பு ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் மாற்றம் செய்து, 2026 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் தமிழ்நாடு உறுதியளிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத் திட்டம் எனக் கொண்டு வரப்பட்ட இந்தப் புதிய திட்டத்தின் அறிமுகம், மாநிலத்தின் ஓய்வூதியச் செலவினங்களின் போக்கை மேலும் சிக்கலாக்கியுள்ளது. இப்புதிய உத்தரவாத ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் கீழ், பணியாளர்கள் இறுதியாகப் பெற்ற அடிப்படைச் சம்பளம் மற்றும் அகவிலைப்படியை உள்ளடக்கிய தொகையில் 50 சதவீதத்தை ஓய்வூதியமாகப் பெறுவது உறுதி செய்யப்படுகிறது. இதில், ஊழியர்களின் திரண்ட பங்களிப்புத் தொகைக்கும், அரசு வழங்க வேண்டிய உத்தரவாதப் பொறுப்புத் தொகைக்கும் இடையே ஏதேனும் பற்றாக்குறை ஏற்படும் நேர்வில், அந்த முழு நிதிப் பொறுப்பையும் அரசே ஏற்கும். இப்புதிய திட்ட மாற்றத்தினால், தோராயமாக 13,000 கோடி ரூபாய் மதிப்பிலான ஒருமுறைக்கான இடைக்கால நிதி தேவைப்படுவதுடன், ஆண்டுதோறும் சுமார் 5,000 கோடி ரூபாய் கூடுதல் தொடர் பங்களிப்புத் தொகையும் தேவைப்படும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகை அதன் பின்னர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தோராயமாக 10 சதவீதம் என்ற அளவில் உயரும். இப்புதிய உறுதியளிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத் திட்டம், அரசுப் பணியாளர்களின் நியாயமான எதிர்பார்ப்பைப் பூர்த்தி செய்யும் அதே வேளையில், அதன் நிதிநிலைமீதான தாக்கம், ஏற்கெனவே உயர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஓய்வூதியச் செலவினப் பாதையில் ஒரு புதிய நிரந்தரக் கட்டமைப்புச் சூழலை உருவாக்குகிறது.

வட்டி செலுத்துதல்

5.9. அத்தியாயம் 2-இல் விவாதிக்கப்பட்டபடி, வட்டிச் செலுத்தல்களானது மிக வேகமாக வளர்ந்து வரும் கூறாகவும், கொள்கை ரீதியாகப் பார்க்கும்போது, பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட செலவினங்களிலேயே மேலாண்மை செய்வதற்கு மிகவும்

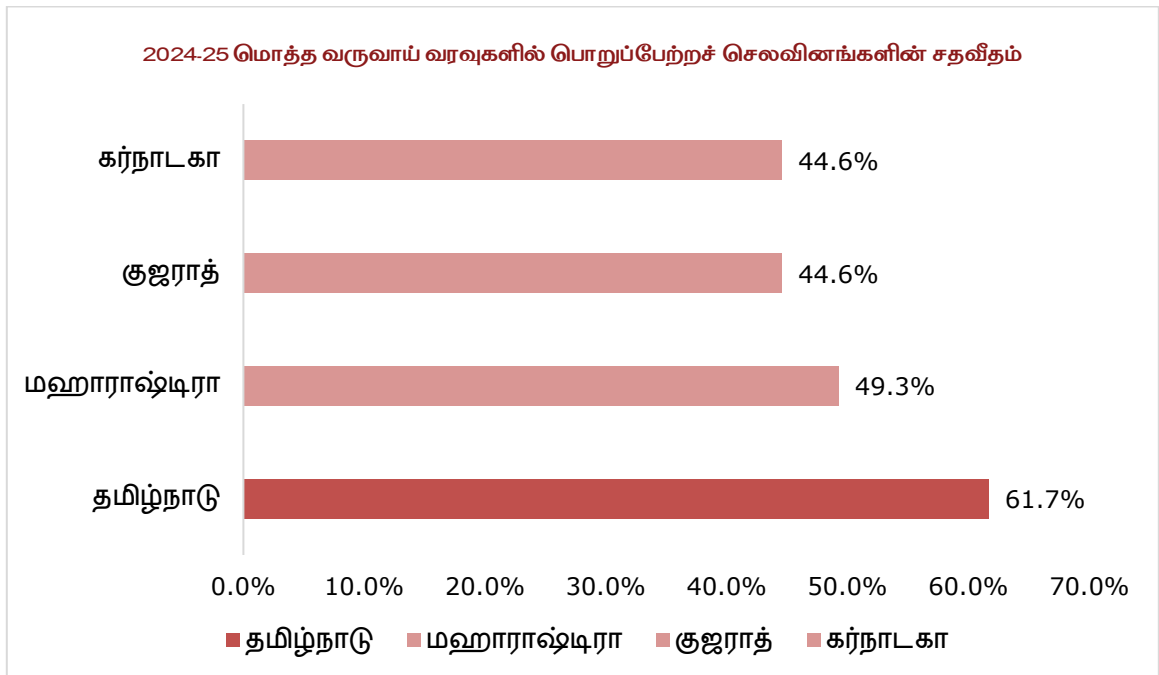
கடினமான ஒரு பகுதியாகவும் உள்ளது. பணியாளர் நியமனக் கொள்கை, ஓய்வு வயது வரம்பு மற்றும் ஓய்வூதிய விதிமுறைகளில் மாற்றங்களைச் செய்வதன் மூலம் சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதியச் சுமையைக் காலப்போக்கில் மாற்றியமைக்க முடியும். ஆனால், வட்டிச் செலவினங்கள் அவ்வாறானவை அல்ல. அவை பெரும்பாலும் மாற்ற முடியாத இரண்டு முக்கியக் காரணிகளைச் சார்ந்தே இருக்கின்றன: அவை, தற்போதைய நிலுவைக் கடன் இருப்பு மற்றும் அக்கடன்களுக்கான கூட்டுச் சராசரி வட்டி விகிதம் ஆகியவையாகும். தமிழ்நாட்டின் ஒட்டுமொத்தக் கடன்களில் சுமார் 90 சதவீதம் தற்போதைய மாநில மேம்பாட்டுக் கடன்களின் வட்டி விகிதங்களின்படியே பெறப்படும் சந்தைக் கடன்களாக இருப்பதால், தற்போதைய வட்டிச் சுமையானது முந்தைய காலங்களில் எடுக்கப்பட்ட கடன் முடிவுகளின் விளைவாகவே அமைகிறது. எனவே, நிலுவையில் உள்ள கடன் இருப்பை நேரடியாகக் குறைப்பதைத் தவிர, வட்டிச் செலவைக் கணிசமாகக் குறைப்பதற்கு வேறு வழியில்லை.

படம் 5.3: வருவாய் வரவினங்களில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களின் சதவீதம் - இனங்கள் வாரியாக

5.4. தமிழ்நாட்டிற்கு இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு

5.10. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களை ஒப்புநோக்கும் போது, தமிழ்நாடு பிற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் சவாலான நிதி நெருக்கடிச் சூழலில் இருப்பதை அறிய முடிகிறது. பிற இணை மாநிலங்களுடன் 2024-25 ஆம் நிதியாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொறுப்பேற்றச் செலவினங்களின் ஒப்பீட்டு விவரம் பின்வருமாறு:

படம் 5.4: மொத்த வருவாய் வரவுகளில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களின் சதவீதம் - தமிழ்நாட்டிற்கு இணையாக பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு 2024-25

அட்டவணை 5.2: பொறுப்பேற்றச் செலவினம் – தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு (2024-25)

மாநிலம்	பொறுப்பேற்றச் செலவினம் (ரூ.கோடியில்)	மொத்த வருவாய் வரவுகளில் பொறுப்பேற்றச் செலவினங்களின் சதவீதம்	மீதமுள்ள விருப்புரிமை (%)
கர்நாடகா	1,15,048	44.6%	55.4%
குஜராத்	97,447	44.6%	55.4%
மஹாராஷ்டிரா	2,37,615	49.3%	50.7%
தமிழ்நாடு	1,74,488	61.7%	38.3%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் மாநில நிதிக் கணக்குகள்

5.11. கர்நாடகா, குஜராத் மற்றும் மகாராஷ்டிரா ஆகிய மாநிலங்கள் தங்களது பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவினங்களை வருவாய் வரவுகளில் 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே பராமரிக்கின்றன. இதன் மூலம், தங்களின் வருவாயில் தோராயமாக பாதிளவைத் தங்களின் விருப்பப்படி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான வாய்ப்பை பெற்றுள்ளன. மாநிலத்தின் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட செலவின விகிதம் 64.4 சதவீதமாக (2025-26 முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி) உயர்ந்துள்ளதால், தமிழ்நாடு வழக்கமாக ஒப்பிடப்படும் அதன் பிற இணை மாநிலங்களின் நிதி அளவீடுகளைக் காட்டிலும் மிகவும் கூடுதலான நிலையில் உள்ளது. இது, தமிழ்நாட்டின் ஒப்பீட்டு நிதி நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு கட்டமைப்பு மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது. பொருளாதார ரீதியாகத் தமிழ்நாட்டை ஒத்திருக்கக்கூடிய பிற மாநிலங்கள்—அதாவது, தொழில்மயமான மற்றும் அதிக தலா வருமானம் கொண்ட மாநிலங்கள்—தங்களின் கட்டாயச் செலவின விகிதங்களைக் கணிசமாகக் குறைவான அளவில் பராமரித்து வருகின்றன: மேலும், இந்த ஆய்வு செய்யப்பட்ட

காலக்கட்டத்தில் அவற்றுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையிலான இந்த இடைவெளி மேலும் அதிகரித்துள்ளது.

5.5 பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட செலவினங்கள் தவிர: மாற்றியமைக்க இயலா கடமைகள்

5.12. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட செலவின வீதம் - 2025-26 முதல்நிலை கணக்குகளின்படி மொத்த வருவாய் வரவுகளில் 64 சதவீதம் ஆகும். இது, வரவு-செலவுத் திட்ட இறுக்கத்தன்மையின் முழு அளவையும் வெளிப்படுத்தவில்லை. சம்பளங்கள், ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் வட்டிகள் ஆகியவற்றைத் தவிர, மாநில வரவு-செலவுத் திட்டம் இரண்டாவது நிலை கடமைகளைக் கொண்டுள்ளது. நடைமுறையில் அவை, அதே அளவில் முக்கியமானதாகவும், மாற்றியமைக்க இயலாதவையாகவும் உள்ளன. இவற்றை விருப்புரிமையற்ற செலவினங்கள் என்று குறிப்பிடலாம். அதாவது, சட்டத்தின்படி, அரசமைப்பு ஆணையின்படி, ஒன்றிய அரசின் நிபந்தனையின்படி அல்லது ஏற்கனவே செயல்பாட்டில் உள்ள திட்டங்களின் கட்டமைப்பின்படி அரசு மேற்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ள இனங்களாகும். சட்டரீதியான விளைவுகள், நிறுவன ரீதியான சீர்குலைவு அல்லது அரசுகளுக்கு இடையேயான கடமைகளில் தவறு ஏற்படுதல் ஆகியவை இன்றி இவற்றை ஒத்திவைக்கவோ, குறைக்கவோ அல்லது திசைதிருப்பவோ இயலாது.

5.13. இந்த விருப்புரிமையற்ற செலவினங்கள் என்ற அடுக்கிற்குள் ஆறு வகைப்பாட்டிலான செலவினங்கள் அடங்குகின்றன. முதலாவதாக, மாநில நிதிக் குழுக்கள் மற்றும் ஒன்றிய நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் பேரில், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்கள், சட்டரீதியான பரிமாற்றங்களாகும்.

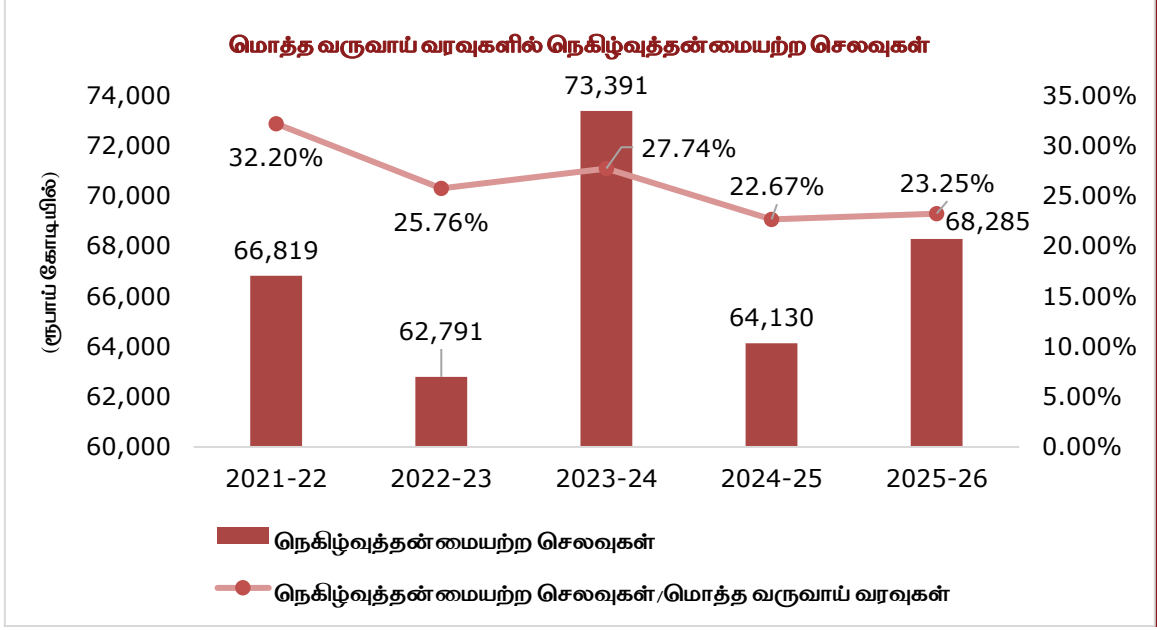
இவற்றின் அளவு, சுதந்திரமான அரசமைப்பு அமைப்புகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மேலும், இவற்றை விடுவிக்க மாநில அரசு கடமைப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாக, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுடன் வருவாயை ஒதுக்கீடு செய்தல் மற்றும் உரிமைப் பங்குக் கட்டணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் உள்ளிட்ட சட்டரீதியான நிதி வழங்கலாகும். இவை, சட்ட விதிமுறைகளின்படி மேற்கொள்ளப்படுபவையாகும். மேலும், அரசால் தன்னிச்சையாக மாற்ற முடியாதவை ஆகும். மூன்றாவதாக, ஒன்றிய அரசு நிதியுதவி பெறும் திட்டங்களில் மாநில அரசின் பங்கு என்பது ஒன்றிய அரசின் பங்கைப் பெறுவதற்கான ஒரு நிபந்தனையாகும். அதை நிறைவேற்றாத நிகழ்வில் ஒன்றிய அரசின் நிதி இழக்கப்பட நேரிடும். இதனால் இச்செலவினம் பயனுள்ள வகையில் கட்டாயமானதாகிறது. நான்காவதாக, ஒழுங்குமுறை உத்தரவுகள், நீதிமன்ற உத்தரவுகள், தேர்தல் தொடர்பான செலவுகள் உள்ளிட்ட ஒன்றிய அரசு வழிகாட்டுதல்களால், கட்டாயமாக்கப்பட்ட சில செலவினங்கள், மாநிலத்தின் நிதி நிலையைப் பொருட்படுத்தாமல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஐந்தாவதாக, மாநிலப் பேரிடர் மீட்பு நிதியின் கீழ் பேரிடர் மேலாண்மை செலவினங்கள் ஒன்றிய அரசின் நெறிமுறைகளின்படி கையாளப்படுகிறது, அதனை நிறுத்தி வைக்க முடியாது. ஆறாவதாக, ஓய்வூதியத் திட்டத்திற்கான அரசின் பங்களிப்பு - ஆரம்பத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட பங்களிப்பு ஓய்வூதியத் திட்டம், மற்றும் 2026 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் தமிழ்நாடு உறுதியளிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத் திட்டம் - என்பது பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கான ஒரு ஒப்பந்தக் கட்டுப்பாடாகும், இது வருவாய்க் கணக்கில் அதிகரித்து வரும் மற்றும் மாற்றியமைக்க இயலாத செலவினங்களைக் குறிக்கிறது.

5.14 இத்தகைய தவிர்க்க முடியாத நிதிக் கடமைகள் யாவும் ஒன்றாக இணைந்து, மாநில அரசின் 'நெகிழ்வற்ற அல்லது எக்காரணம் கொண்டும் குறைக்க இயலாத

செலவின வரம்பை' முறைப்படி ஏற்படுத்துகின்றன. இவை அனைத்தும் பொறுப்பேற்றச் செலவினங்களுடன் சேர்க்கப்படும் போது, நிதிநிலை அறிக்கையின் 'உண்மையான முன்சுட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட பங்கை' வரையறை செய்கின்றன. அதாவது, ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கும் பணியை தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே, நடைமுறையில் ஏற்கனவே செலவிடப்பட்டுவிட்ட ஒரு பகுதியை இது குறிக்கிறது. இதற்கேற்ப, பொறுப்பேற்றச் செலவினங்கள் மட்டுமே கழிக்கப்பட்டது போக எஞ்சியிருக்கக் கூடிய வருவாய் வரவினங்களின் ஏறத்தாழ 36 சதவீதப் பகுதியை விட, அரசிற்கு நடைமுறையில் கிடைக்கக்கூடிய நிதி ஆதாரம் என்பது கணிசமாக மிகக் குறைவானதாகவே இருக்கும். சட்டப்பூர்வமான மானியங்கள், மத்திய-மாநில கூட்டுத் திட்டங்களுக்கான மாநிலத்தின் பங்குத் தேவைகள், பேரிடர் மேலாண்மைக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் மற்றும் பங்களிப்பு ஓய்வூதியப் பங்களிப்பு ஆகியவை கணக்கில் கொள்ளப்பட்ட பிறகு, புதிய திட்டங்கள், கூடுதல் மூலதனப் பணிகள், பேரிடர் கால நிதி ஒதுக்கீடுகள், பொதுச் சொத்துக்களைப் பராமரித்தல் போன்ற முற்றிலும் அரசின் விருப்பமான ஒதுக்கீடுகளுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய எஞ்சிய நிதி ஆதாரத்தின் அளவு மிகவும் குறைந்து விடுகிறது.

5.15 தமிழ்நாட்டின் தற்போதைய நிதி நிலையை முடக்கியுள்ள தொடர் அடுக்கடுக்கான நிதி நெருக்கடி இதுதான். இதன் தீவிரத்தை இப்போது புள்ளிவிவரங்களுடன் அளவிட முடிகிறது. இதன் முதற்கட்டமாக, தவிர்க்க முடியாத கட்டாயச் செலவினங்கள் மட்டுமே, கடந்த 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி, மாநிலத்தின் வருவாய் வரவினங்களில் ஏறத்தாழ 64 சதவீதத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. இரண்டாவது கட்டமாக, எக்காரணம் கொண்டும் குறைக்கவோ, மாற்றியமைக்கவோ இயலாத தவிர்க்க முடியாத நிதிசார் கடமைகள்,

2025-26 ஆம் நிதியாண்டில் 23 சதவீதமாக ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. இந்த இரு அடுக்குகளும் இணைந்து, தற்போது மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த வருவாய் வரவினங்களில் தோராயமாக 87 சதவீதத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. இவையனைத்தும் போக, மிகக் குறைந்த அளவிலான நிதி ஆதாரம் மட்டுமே, தற்போது அரசின் வசம் எஞ்சியுள்ளது. இந்த மிகக் குறுகிய நிதி எல்லைக்குள், அரசு தனக்கு முன்னால் உள்ள பல்வேறு முக்கியத் திட்டங்களையும், இதர கட்டாயத் தேவைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளாகியுள்ளது. உணவு மானியங்கள், சமூக நலப் பாதுகாப்பு நிதியுதவிகள், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் வீட்டுவசதித் துறை சார்ந்த திட்டச் செலவினங்கள், புதிய மூலதனச் சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்கான மானிய உதவிகள் மற்றும் ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டுள்ள பெருமளவிலான பொது உட்கட்டமைப்புச் சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதற்கான செலவினம் என இந்தப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது. இவற்றுள் ஒவ்வொரு இனத்திற்கான தேவையும் தனிப்பட்ட முறையில் முற்றிலும் நியாயமானதே என்ற போதிலும், இவை அனைத்தும் ஒன்றாக இணையும் போது, எஞ்சியிருக்கும் இந்த சொற்ப நிதி வரம்பைக் கடந்து சென்று விடுகின்றன.

படம் 5.5: நெகிழ்வுத் தன்மையற்ற செலவுகள், 2021-22 முதல் 2025-26 (மு.நி.க.) வரை
(ரூபாய் கோடியில் / சதவீதம்)

5.16 குறியீடுகளின் அடிப்படையிலும், தன் கொள்கைகளை தேர்வு செய்யும் உரிமையிலும், தனது விருப்புரிமையை செயல்படுத்துவதற்கான போதிய வாய்ப்பு அரசிற்கு இருந்தது. உண்மையில் நிதி உபரி கொண்ட ஒரு அரசால், வறட்சியை சமாளிக்கவும், வருவாய் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டவும், ஒரு புதிய தொழில்துறை முன்னெடுப்பை தொடங்கவும், அல்லது உட்கட்டமைப்புசார் முதலீடுகளை மேற்கொள்ளவும் இயலும். தமிழ்நாடு தற்போது கொண்டிருக்கும் நிதிநிலை வரம்பிற்குள் செயல்படும் ஒரு அரசால், கடன் பெற்றாலே அன்றி இவற்றில் எதையும் செய்ய இயலாது. இது, பொறுப்பேற்றச் செலவினங்களில் வட்டிகளுக்கான செலவை மீண்டும் அதிகரித்து, அடுத்த ஆண்டில் மீதமுள்ள தொகையை மேலும் குறைத்துவிடும்.

5.17 வரவு-செலவை மாற்றி அமைப்பதற்கான நிதிச் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையில் நோக்கினால், கட்டாயச் செலவினங்கள் மற்றும் விருப்ப அதிகாரம் இல்லாத

இதர பொறுப்புகள் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே நடைமுறையில் எந்தப் பெரிய வித்தியாசமும் இல்லை. இவை இரண்டுமே அரசின் நிதி மாற்றியமைக்கும் திறனைக் கட்டுப்படுத்துவதில் ஒரே மாதிரியான விளைவையே ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த இருவகையான செலவினங்களுமே முன்கூட்டியே உறுதிசெய்யப்பட்ட நிதிப் பொறுப்புகள் தான். இவை இரண்டுமே சேர்ந்துதான், ஒவ்வொரு நிதியாண்டின் தொடக்கத்திலும் மாநில அரசுக்கு எந்த அளவிற்குத் நிதிச் சுதந்திரம் உள்ளது அல்லது அத்தகைய சுதந்திரம் முற்றிலுமாக முடக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன.

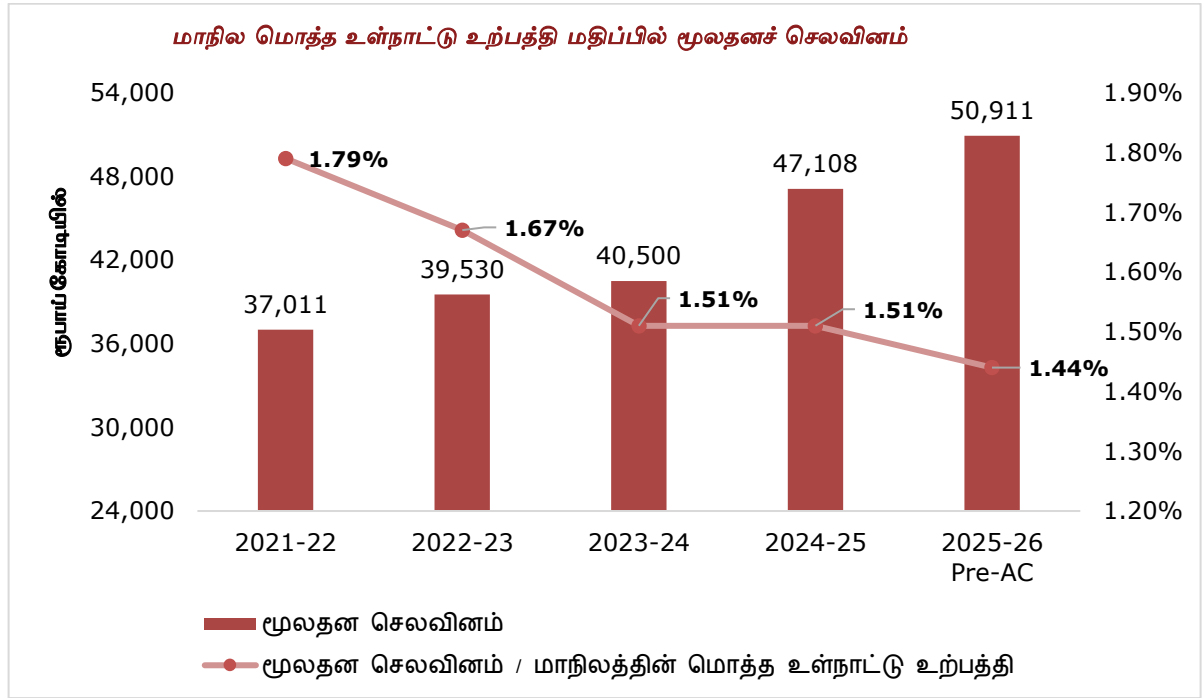
5.6. வளர்ச்சி முடக்கத்தின் நடைமுறைத் தாக்கம்

5.18 'வளர்ச்சி முடக்கம்' என்பது, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துதல் மற்றும் தவிர்க்க முடியாத இதர கட்டாயப் பொறுப்புகள் ஆகியவை அரசின் ஒட்டுமொத்த வருவாயில் மிக அதிகமான பங்கினை எடுத்துக் கொள்வதால், மாநிலத்தின் உற்பத்தி சார்ந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான நிதி ஆதாரம் சுருக்கப்படுகிறது. கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டின் நிதிநிலையின் போக்கானது, இக்கோட்பாட்டிற்கு மிகத் துல்லியமான ஒரு பாடநூல் நடைமுறை எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது.

மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மூலதனச் செலவின் விழுக்காடு

5.19 மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில், மூலதனச் செலவினத்தின் பங்கு ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிப் போக்கில், மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஒட்டுமொத்தக் கடன் இருப்பின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது, மூலதன முதலீடுகள் தொடர்ச்சியாகக் குறைவான அளவிலேயே செய்யப்பட்டுள்ள ஒரு நிலையை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

5.20 கடந்த 2021-22 ஆம் ஆண்டில் மூலதனச் செலவினமாக 37,011 கோடி ரூபாய் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 1.79 சதவீதமாகும். 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி, இச்செலவினம் 50,911 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ள போதிலும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் இதன் விகிதாச்சாரம் 1.44 சதவீதமாக குறைந்துள்ளது. இதே ஐந்து ஆண்டு காலக்கட்டத்தில், நிலுவையிலுள்ள ஒட்டுமொத்தக் கடன் பொறுப்புகள் 5.13 இலட்சம் கோடி ரூபாயிலிருந்து 10 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளன. இக்காலக் கட்டத்தில், கடனானது ஏறத்தாழ 14.3 சதவீத கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதத்தில் அதிகரித்துள்ளது; ஆனால், மூலதனச் செலவினமோ தோராயமாக 8.3 சதவீத கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதத்தில் மட்டுமே வளர்ந்துள்ளது. இது பெயரளவிலான மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சியை விடக் கணிசமாகக் குறைவானதாகும்.

படம் 5.6: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மூலதனச் செலவினம் - 2021-22 முதல் 2025-26 வரை

அட்டவணை 5.3: மூலதனச் செலவினம் – 2021-22 முதல் 2025-26வரை

ஆண்டு	மூலதனச் செலவுகள் (ரூபாய் கோடியில்)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மூலதனச் செலவுகளின் சதவீதம்	கடன் இருப்பு (ரூபாய் இலட்சம் கோடி)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் சதவீதம்
2021-22	37,011	179%	5.96	28.8%
2022-23	39,530	167%	6.77	28.5%
2023-24	40,500	151%	7.58	28.2%
2024-25	47,108	151%	8.54	27.4%
2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	50,911	144%	10.00	28.3%

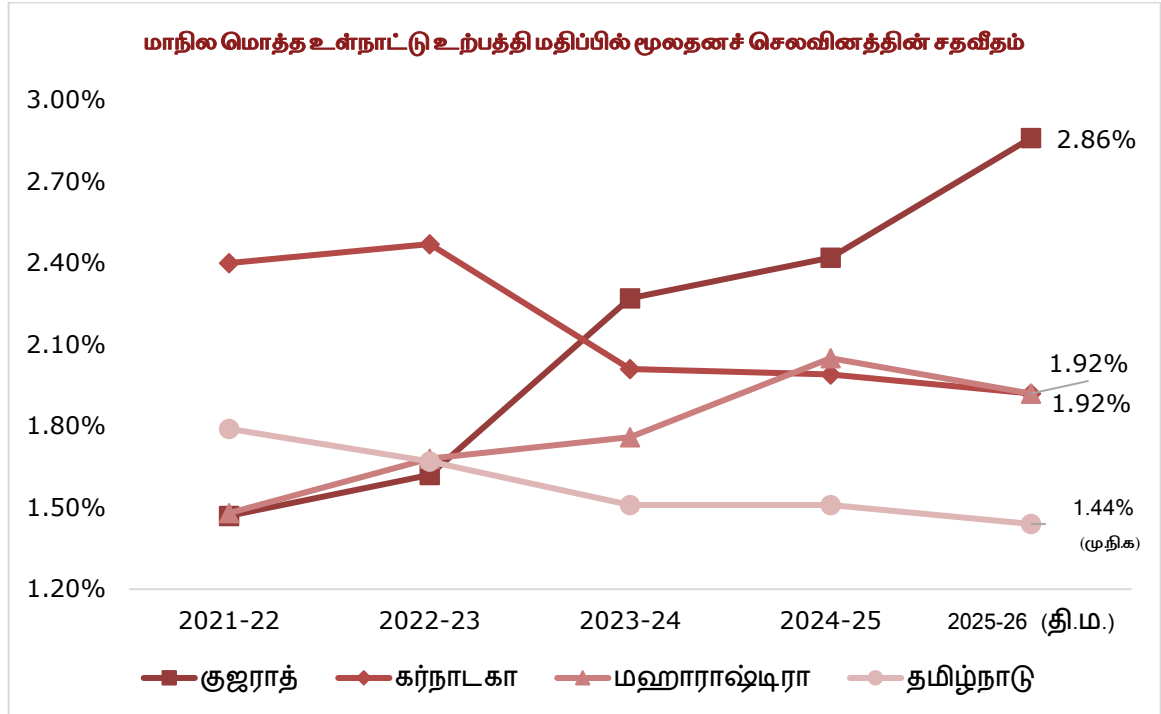
ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI-GSDP அறிக்கை

5.7. பிற இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு

5.21 மூலதனச் செலவினம் குறித்த இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடானது, தமிழ்நாட்டிற்கு மிகவும் சாதகமற்ற ஒரு நிதிச் சூழலையே வெளிப்படுத்துகிறது. இதற்கெனப் பயன்படுத்தப்பட்ட அளவீடு, ஒட்டுமொத்தச் செலவினத்தில் மூலதனச் செலவினத்தின் பங்காகும். இந்த அளவீடானது, மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்தச் செலவின வரம்பிற்குள் மூலதன முதலீட்டிற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள முன்னுரிமையைத் துல்லியமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

5.22 2025-26 ஆம் ஆண்டின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி, இந்த ஒப்பீடு பின்வருமாறு அமைகிறது. தனது ஒட்டு மொத்த செலவினத்தில், குஜராத் மாநிலம் 26.8 சதவீதத்தை மூலதன உருவாக்கத்திற்காக ஒதுக்குகிறது. கர்நாடகா 17 சதவீதத்தையும், மகாராஷ்டிரா 13 சதவீதத்தையும் ஒதுக்குகின்றன. ஆனால்,

தமிழ்நாடு முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 11.8 சதவீதத்தை மட்டுமே இதற்கென ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இந்த அளவீட்டில், ஒப்பீடு செய்யப்பட்ட நான்கு இணை மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு கடைசி இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இது, இந்த ஆய்வு காலக்கட்டத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்த நிலைக்கு முற்றிலும் தலைகீழான மாற்றமாகும். ஏனெனில், அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் மூலதனச் செலவினப் பங்கானது கர்நாடகாவிற்கு நிகராகவும், மகாராஷ்டிராவை விட அதிகமாகவும் இருந்தது.

படம் 5.7: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மூலதனச் செலவினத்தின் சதவீதம் – இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு

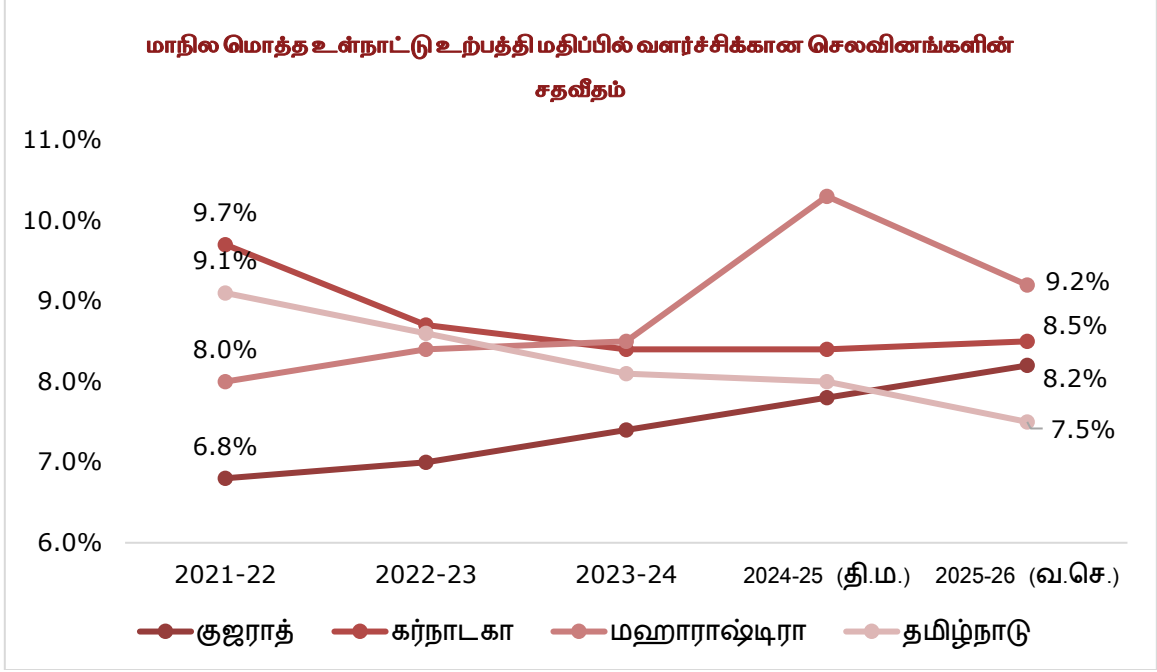
**அட்டவணை 5.4: மூலதனச் செலவினம் – பிற இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு
(2025-26 திருத்த மதிப்பீடுகள்)**

மாநிலம்	மொத்தச் செலவுகளில் மூலதனச் செலவுகளின் சதவீதம்	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மூலதனச் செலவுகளின் சதவீதம்
குஜராத்	26.8%	2.86%
கர்நாடகா	17.0%	1.92%
மஹாராஷ்டிரா	13.0%	1.92%
தமிழ்நாடு (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	11.8%	1.44%

ஆதாரம்: இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் இந்திய பொருளாதார புள்ளியியல் கையேடு மற்றும் மாநில வரவு செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள்

வளர்ச்சிச் செலவினம்: தமிழ்நாடு மற்றும் அனைத்து மாநிலங்கள் ஒப்பீடு

5.23. கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு போன்ற வளர்ச்சித் தலைப்புகளின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் மூலதனச் செலவினம் மற்றும் வருவாய்ச் செலவினம் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சிச் செலவினமானது மொத்த வருவாய் வரவுகளில் ஒரு பங்காகப் பார்க்கும்போது, இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைந்து வருவது தெரிய வருகிறது. 2021-22 ஆம் நிதியாண்டிலிருந்து ஒரு பெரிய இடைவெளி உருவாகியுள்ளது.

படம் 5.8: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் வளர்ச்சிக்கான செலவினங்கள் - பிற இணையான மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு 2021-22 முதல் 2025-26 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் (ஆதாரம் மாநில நிதிநிலை - வரவு செலவுத் திட்ட ஆய்வு)

5.24. 2025-26 ஆம் ஆண்டில், மொத்த வருவாய் வரவுகளில் தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிச் செலவினம் 7.5 சதவீதமாக உள்ளது. இது, பிற இணை மாநிலங்களின் சராசரியான 8 சதவீதத்துக்கு அதிகமான வளர்ச்சி செலவினத்தை ஒப்பிடுகையில் குறைவாகும். இந்த இடைவெளியானது சதவீத அடிப்படையில் சிறியதாகத் தோன்றினாலும், உண்மை மதிப்பின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, இது தேசிய நெறிமுறையுடன் ஒப்பிடுகையில் பல்லாயிரம் கோடி ரூபாய் வளர்ச்சிச் செலவினங்களை மாநிலம் இழந்துள்ளதைக் காட்டுகிறது. அதாவது, மாநிலத்தின் குடிமக்களுக்குச் சென்றடைய வேண்டிய சாலைகள், மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள், குடிநீர் விநியோகம் மற்றும் விவசாய உட்கட்டமைப்பு போன்றவற்றுக்கான செலவினங்கள் இதில் விடுபட்டுள்ளன.

5.8 நிதிநிலை அறிக்கையின் நெகிழ்வற்றதன்மையால் முடக்கப்படுபவை

5.25. வருவாய் வரவுகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை நெருங்கும் அளவிற்கு பொறுப்பேற்றச் செலவின விகிதத்தின் நடைமுறை விளைவுகள் சுருக்கமானவை அல்ல. அவை அரசாங்கத்தின் அன்றாடச் செயல்பாடுகளிலும், மாறிவரும் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப விரைந்து செயல்படும் மாநிலத்தின் திறனிலும் நேரடியாக வெளிப்படுகின்றன.

5.26. கடன் பெறாமல் புதிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கான நிதி வசதி இல்லாமை. ஒரு சமூக நலத் திட்டம், உட்கட்டமைப்புத் திட்டம் அல்லது ஒரு தொழில்முறை ஊக்கத்தொகைத் தொகுப்பு என எந்தவொரு புதிய திட்டமாக இருந்தாலும் அதனைச் செயல்படுத்துவதற்கு, தற்போதைய செலவினங்களைக் குறைப்பதையோ அல்லது நிதிப் பற்றாக்குறையை அதிகரிப்பதையோ அவசியமாக்குகிறது. ஏற்கனவே, 2025-26 ல் உள்ள நலத் திட்டங்களுக்கான 64 சதவீதப் பொறுப்பேற்றச் செலவின விகிதம் இருக்கும் சூழலில், அதனுடன் மானியங்களும், நிதிப் பரிமாற்றங்களும் மேலும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்கை எடுத்துக்கொள்வதால், கூடுதல் கடன் வாங்காமல் எந்தவொரு குறிப்பிடத்தக்க திட்டத்திற்கும் நிதியளிப்பதற்கும், புதிய முயற்சிகளுக்கு எஞ்சியிருக்கும் நிதி போதுமானதாக இல்லை.

5.27. மூலதனச் செலவினமானது நிரந்தரமாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்தியாயம்

6-இல் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி, அரசின் மூலதனச் செலவினம் மாநில மொத்த

உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 1.44 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. இந்த வீழ்ச்சியானது, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நெகிழ்வற்ற தன்மையின் நேரடி விளைவாகும். அதாவது, பொறுப்பேற்றச் செலவினங்கள் மற்றும் மானியங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கிய பின்னர், எஞ்சியிருக்கும் தொகையானது கடன் பெறாமல் எந்தவொரு அர்த்தமுள்ள மூலதன உருவாக்கத்திற்கும் ஆதரவளிக்கும் அளவுக்கு மிகச் சிறியதாக உள்ளது. மேலும், நாம் பெறும் அந்தக் கடனே மீண்டும் பொறுப்பேற்றச் செலவினத்தின் வட்டியுடன் சேர்ந்து, அதனை அதிகரித்துக்கொள்ளும் ஒரு சுழற்சியை உருவாக்குகிறது.

5.28. **உட்கட்டமைப்புப் பற்றாக்குறை.** முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி, 2025-26 ஆம் ஆண்டுக்கான மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் தமிழ்நாட்டின் மூலதனச் செலவினமான 1.44 சதவீதம், மாநிலத்தின் உட்கட்டமைப்பைப் பராமரிப்பதற்கும், விரிவுபடுத்துவதற்கும் தேவையான அளவை விட மிகவும் குறைவாக உள்ளது. தமிழ்நாடு 2036 ஆம் ஆண்டிற்குள் 1.5 டிரில்லியன் டாலர் பொருளாதாரமாக உயர இலக்கு கொண்டுள்ளது. அந்த இலக்கை அடைவதற்கு நகர்ப்புற உட்கட்டமைப்பு, தொழில் வழித்தடங்கள், நீர் பாதுகாப்பு, காலநிலை மீள்தன்மை மற்றும் இணைப்பு வசதிகள் ஆகியவற்றில் தொடர்ச்சியான பொது முதலீடு அவசியமாகும். ஆனால், தற்போதைய மூலதனச் செலவினத்தின் போக்கு அந்த இலக்கிற்கு ஆதரவளிக்கவில்லை.

5.29. **தனியார் முதலீடுகளை ஈர்ப்பதில் மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள போட்டித்திறன் வீழ்ச்சி:** பொது உட்கட்டமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே தனியார் முதலீடுகள்

ஈர்க்கப்படுகின்றன. சாலை வசதிகள், மின்சாரம், நீராதாரம் மற்றும் தொழிற்பூங்காக்கள் போன்றவற்றில் அரசு அதிக முதலீடுகளை மேற்கொள்ளும்போது, தனியார் மூலதனம் பெருமளவில் ஈர்க்கப்படும். தமிழ்நாட்டின் மூலதன முதலீட்டு விகிதம் தொடர்ந்து சரிவடைந்து வருவது, இதே போக்கில் நீடித்தால், பிற மாநிலங்களுடன் போட்டி போட்டுப் புதிய முதலீடுகளைத் தன்பால் ஈர்க்கும் திறனைத் தமிழ்நாடு இழக்க நேரிடும்.

5.30. சுழற்சி எதிர்ப்பு நிதி கொள்கையை செயல்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு அரசிடம் இல்லை. உலகளாவிய பொருளாதார மந்தநிலை, மாநில அளவிலான வறட்சி, பெருந்தொற்று அல்லது தொழில் துறை முடக்கம் போன்ற ஏதேனும் ஒரு பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்படும் காலங்களில், சந்தையின் தேவையைத் தக்கவைப்பதற்கு பொதுச் செலவினங்களை அதிகரிப்பதே நிலையான நிதிநிலை வழிமுறையாகும். 50 சதவீதம் பொறுப்பேற்றச் செலவினத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு மாநிலத்தால் மட்டுமே இத்தகையதொரு நிதிசார் எதிர்வினையை மேற்கொள்வதற்கான நிதி வசதியைப் பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால், 64 சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு மாநிலத்தால் அதனைச் செய்ய இயலாது. அடுத்ததாக ஏற்படக்கூடிய ஏதேனும் ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொள்வதற்கான தமிழ்நாட்டின் தகுதியானது, இந்த அத்தியாயத்தில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளவாறு நிதி முடக்கத் தன்மையால் பெருமளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

5.32 செலவினங்களின் தரம் என்பது நிதிநிலைக் கோட்பாட்டின் சுருக்கம் அல்ல. கடனாகப் பெறப்படும் பணம் குடிமக்களுக்கான புதிய மதிப்பை அல்லது சொத்துக்களை உருவாக்குகிறதா அல்லது தற்போதைய செலவுகளுக்கான கடன் சுமையை அந்த நிலையிலேயே அடுத்த தலைமுறையினரின் மீது சுமத்துகிறதா என்பதைத் தீர்மானிப்பதே இந்தச் செலவினத் தரம் எனும் காரணியாகும். இந்த அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்ட சான்றுகளின்படி, கோவிட் பெருந்தொற்றிற்குப் பிந்தைய காலக்கட்டத்தில் தமிழ்நாட்டின் செலவினத் தரம் கணிசமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இதில் மிகக் கடுமையான சரிவானது 2023-24 ஆம் நிதியாண்டிலிருந்து ஏற்பட்டுள்ளது. வருவாய் திரட்டல், பொறுப்பேற்றச் செலவின மேலாண்மை, பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் சீர்திருத்தங்கள் உண்மையான மூலதன உருவாக்கத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட மூலதன உருவாக்கம் மற்றும் மனிதவள மூலதனம் ஆகிய இரண்டிலும் திட்டமிட்ட நிதி மறுஒதுக்கீடு ஆகியவற்றின் மூலமாகச் செலவினங்களின் தரத்தை மீண்டும் மீட்டெடுப்பதே, இந்த அரசாங்கம் எதிர்கொண்டுள்ள மிக அவசரமான நிதிநிலை முன்னுரிமைகளுள் முக்கியமானதாகும்.

அத்தியாயம் 6

நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் நிதிநிலை நிர்வாக
பொறுப்புடைமை கோட்பாடுகளுடனான இணக்கம்

அத்தியாயம் 6: நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமை கோட்பாடுகளுடனான இணக்கம்

6.1 தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டம், 2003

6.1. அவ்வப்போது திருத்தப்பட்ட, 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டம், மூன்று நிதிநிலை அளவீடுகளுக்கான கட்டாய இலக்குகளை நிர்ணயம் செய்துள்ளது: அவை, மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிதிப் பற்றாக்குறை சதவீதம், வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, மற்றும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவையில் உள்ள கடன் சதவீதம். அரசின் கடன் வாங்குதல் மற்றும் செலவின முடிவுகள் மீது கட்டமைப்பு சார்ந்த ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டுவதே இதன் நோக்கமாகும். அதாவது, நிதி நிலைத்தன்மையை உறுதிசெய்ய வேண்டிய சட்டப்பூர்வக் கடமையின் மூலம், தற்போதைய நுகர்வுத் தேவைகளுக்காகக் கடன் வாங்கும் அரசியல் உந்துதலை கட்டுப்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும்.

6.2. 2004 ஆம் ஆண்டு சட்டத் திருத்தத்தின் வாயிலாக நிறுவப்பட்டு, பின்னர் மாற்றியமைக்கப்பட்ட முக்கிய இலக்குகள் பின்வருமாறு. நிதிப் பற்றாக்குறை, மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 3 சதவீதமாகக் கட்டுப்படுத்த இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வரம்பைத் தாண்டும்போது, அரசு தனது நீண்டகால நிலைத்தன்மைக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் விகிதத்தில் கடன் வாங்குவதாகக் கருதப்படுகிறது. வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, படிப்படியாக அகற்றப்பட வேண்டும்; பூஜ்ஜிய வருவாய்ப் பற்றாக்குறை இலக்கை எட்டுவதற்கான நாள், பலமுறை நீட்டிக்கப்பட்டு, அண்மையில் 2026-27 ஆம் ஆண்டாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

நிலுவையில் உள்ள கடன், 2014-15 ஆம் ஆண்டு முதல் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 25.2 சதவீதமாக அதிகபட்ச இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது, அதன் பின்னர், அவ்வப்போது பரிந்துரைக்கப்படும் விகிதத்தில் நிருவகிக்கப்பட வேண்டும்.

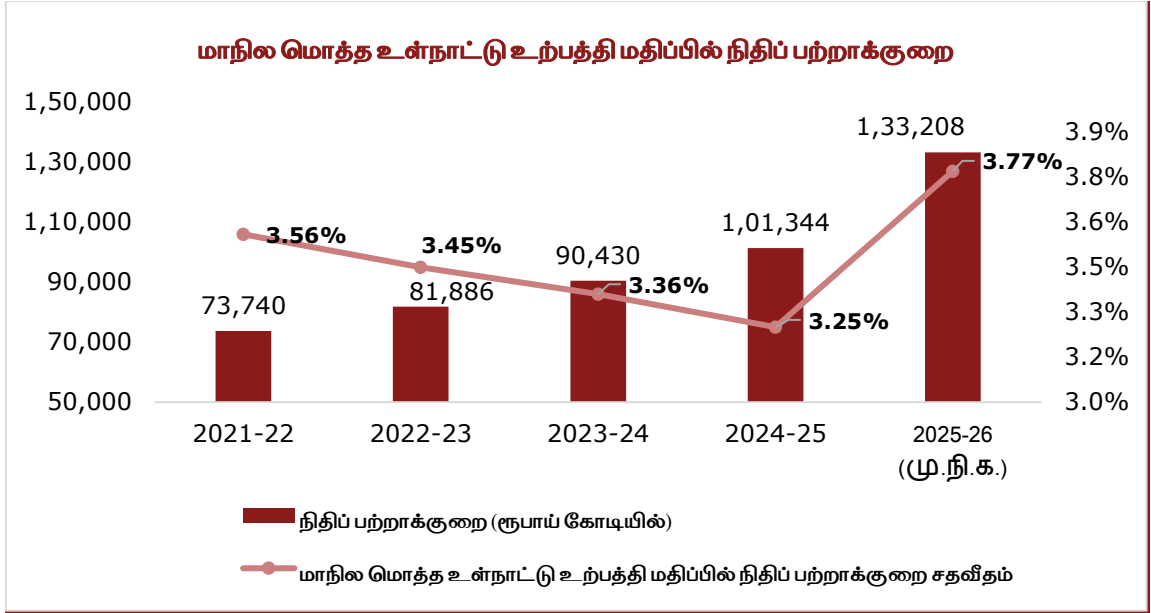
6.3. தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாக பொறுப்புடைமைச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட நேரத்தில், ஒரு நம்பகமான உறுதியளிக்கும் கருவியாக திகழ்ந்தது. தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாக பொறுப்புடைமைச் சட்டத்தை ஆரம்பத்திலேயே ஏற்றுக்கொண்ட மாநிலங்களில் தமிழ்நாடும் ஒன்றாகும். மேலும், சட்டம் இயற்றப்பட்ட முதல் பத்தாண்டுகளில் மாநிலத்தின் நிதிச் செயல்பாடு, அச்சட்டத்தின் இலக்குகளுடன் பெருமளவில் ஒத்திருந்தது. இருப்பினும், அதனைத் தொடர்ந்த பத்தாண்டுகளில், சட்டப்பூர்வ பொறுப்புகளுக்கும், நிதிநிலை செயல்பாடுகளுக்கும்மான வேறுபாடு படிப்படியாக அதிகரித்தது. இந்த வேறுபாடானது, சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளால் அல்லாமல், இலக்குகளை தொடர்ந்து திருத்தியதன் மூலம் சரிசெய்யப்பட்டது.

6.2. நிதிப் பற்றாக்குறையின் போக்கு

6.4. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய ஐந்தாண்டு காலக்கட்டத்தில் தமிழகத்தின் நிதிப் பற்றாக்குறையின் போக்கானது, 3 சதவீதம் எனும் அடிப்படை நிதிநிலை நிர்வாக பொறுப்புடைமை உச்சவரம்பிற்குக் கீழே நிலைபெறுவதில் தொடர்ச்சியான தோல்வியையே சந்தித்தது.

6.5. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய நிலவரம் (2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை): கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலக்கட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதிப் பற்றாக்குறை 3 சதவீதம் எனும் நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமை

உச்சவரம்பிற்கும் மிகுதியாகவே இருந்து வந்துள்ளது. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 3.56 சதவீதமாக இருந்த இந்தப் பற்றாக்குறை, 2022-23 ஆம் ஆண்டில் 3.45 சதவீதமாகவும், 2023-24 ஆம் ஆண்டில் 3.36 சதவீதமாகவும் குறைந்தது. இந்த முன்னேற்றங்கள் மிதமானவையாகவும், மாற்றம் சார்ந்த காரணிகளின் இயக்கத்தாலும் இருந்தன. 2024-25 ஆம் ஆண்டில் நிதிப் பற்றாக்குறை 3.25 சதவீதமாக இருந்தது. ஆனால், 2025-26 ஆம் ஆண்டில் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி இது, 3.77 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. இது மாநிலத்தால் இதுவரை பதிவு செய்யப்பட்டதிலேயே மிக அதிகளவு மதிப்பான 1,33,208 கோடி ரூபாய் நிதிப் பற்றாக்குறையாகும்,

படம் 6.1: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிதிப் பற்றாக்குறை விகிதம், 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை (முதல்நிலைக் கணக்குகள்) (ரூபாய் கோடியில் / சதவீதத்தில்)

**அட்டவணை 6.1: நிதிப் பற்றாக்குறை - 2021-22 முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரை
(முதல்நிலைக் கணக்குகள்)**

ஆண்டு	நிதிப் பற்றாக்குறை (ரூ. கோடி)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (ரூ. கோடி)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிதிப் பற்றாக்குறை சதவீதம்	தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாக பொறுப்புடைமைச் சட்டம் (3% உச்சவரம்பு)
2021-22	73,740	20,72,496	3.56	மீறப்பட்டது
2022-23	81,886	23,72,469	3.45	மீறப்பட்டது
2023-24	90,430	26,88,963	3.36	மீறப்பட்டது
2024-25	1,01,344	31,18,590	3.25	மீறப்பட்டது
2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	1,33,208	35,29,052	3.77	மீறப்பட்டது

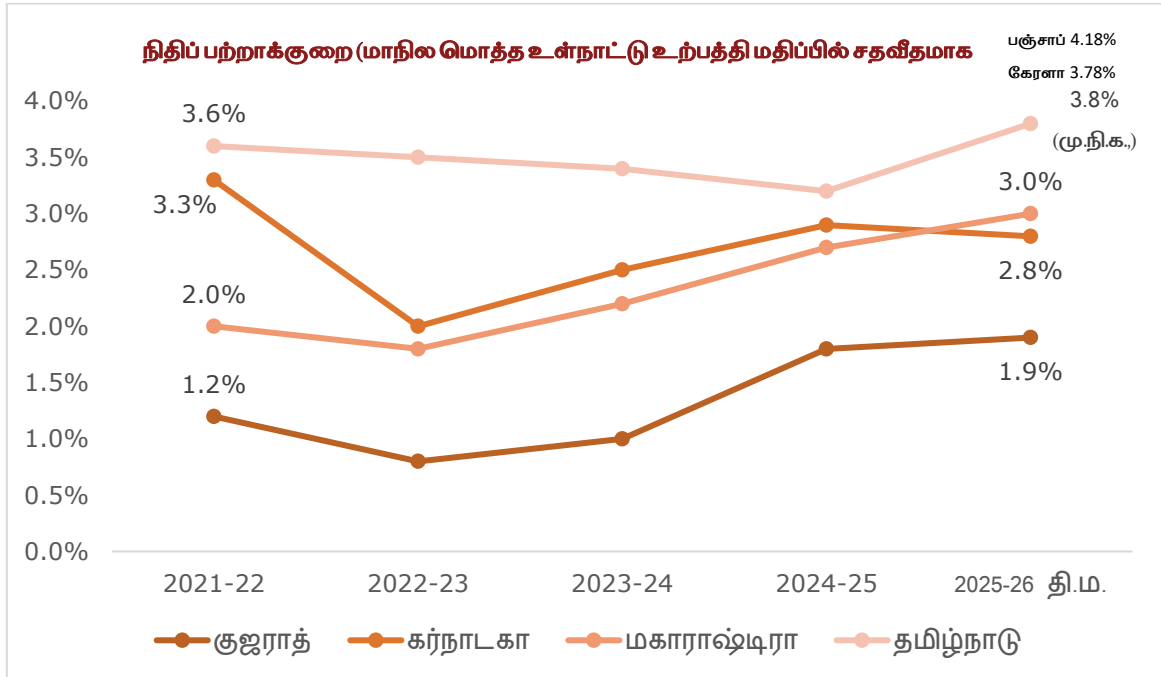
ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI-GSDP அறிக்கை

6.3 மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒப்பீடு

6.6. தமிழ்நாட்டின் நிதிப் பற்றாக்குறைச் செயல்பாட்டின் தூழலைப் புரிந்துகொள்ள மாநிலங்களுக்கு இடையிலான ஒப்பீடு உதவுகிறது. ஒப்பீட்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மூன்று மாநிலங்களில், 2025-26 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டின்படியான நிதிப் பற்றாக்குறை, குஜராத்தில் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 1.9 சதவீதமாகவும், மகாராஷ்டிராவில் 3.0 சதவீதமாகவும், கர்நாடகாவில் 2.8 சதவீதம், தமிழ்நாட்டில் 3.8 சதவீதமாகவும் உள்ளது. இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு செய்ததில், கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதிநிலை நிர்வாக பொறுப்புடைமை உச்சவரம்பை மீறி, 3 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான நிதிப் பற்றாக்குறையைப் பதிவு செய்த ஒரே மாநிலம் தமிழ்நாடு மட்டுமே ஆகும். 2020-21 ஆம் ஆண்டில் உச்சவரம்பை

மீறிய மற்ற மாநிலங்கள், அதைத் தொடர்ந்த ஆண்டுகளில் தங்கள் நிதிநிலையை வலுப்படுத்திக்கொண்டன; ஆனால் தமிழ்நாடு அவ்வாறு செய்யவில்லை.

6.7. கர்நாடகாவைத் தவிர மற்ற மாநிலங்கள் நிதிப் பற்றாக்குறையை குறைத்து, 3 சதவீத வரம்பிற்குள் நிருவகித்து வருகின்றன. கர்நாடகா மாநிலத்தில் மட்டும் 2021-22 நிதியாண்டில் நிதிப் பற்றாக்குறை 3.3 சதவீதமாகச் சரிந்து, பின்னர் மீண்டும் சரியான நிதிப் பாதைக்குத் திரும்பியது. நிதிப் பற்றாக்குறை அளவீட்டில் தமிழ்நாட்டிற்கு இணை, அதன் பாரம்பரிய இணை மாநிலங்கள் அல்ல; தற்போது பஞ்சாப் (4.2 சதவீதம்) மற்றும் கேரளா (3.8 சதவீதம்) ஆகிய மாநிலங்களுடன் இணைந்துள்ளது. இந்த மாநிலங்கள் நிதி நெருக்கடிக்கு நன்கு அறியப்பட்டவை ஆகும்.

படம் 6.2: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிதிப் பற்றாக்குறையின் சதவீதம். தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான பிற மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு - 2021-22 முதல் 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு வரை

6.4 தொடர் சட்டத் திருத்த நடைமுறை

6.8. நிதிநிலை நிர்வாக பொறுப்புடைமை சட்டம், 2003 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டதிலிருந்து 2004, 2005, 2010, 2011, 2015, 2016, 2017, 2020, 2021, 2023 மற்றும் 2025 ஆகிய ஆண்டுகளில் பதின்மூன்று முறை திருத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திருத்தங்களின் மிக முக்கியமான நோக்கம், அவை அறிமுகப்படுத்திய தொழில்நுட்ப மாற்றங்களில் அல்ல. மாறாக, அவை வெளிப்படுத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட போக்கேயாகும். அதாவது, நிதிசார் கட்டமைப்பை ஏதேனும் கொள்கை ரீதியான மறுமதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தி மாற்றங்கள் செய்வதற்குப் பதிலாக, நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிதிசார் இலக்குகள் மீறப்படும் சூழல் உருவாகும்போது, அந்த இலக்குகளைத் திட்டமிட்டு மாற்றியமைக்கும் போக்கே இதில் காணப்படுகிறது.

6.9. நிதிப் பொறுப்புணர்வு தொடர்பான அனைத்துச் சட்டங்களும் அவற்றில் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைக் கருத்தில் கொண்டு இயற்றப்படுகின்றன. பொருளாதார நிலையற்ற தன்மை, வருவாயில் ஏற்படும் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் மற்றும் வெளிப்புறத் தாக்கம் ஆகியவை நிதி இலக்குகளை மறுசீரமைக்க வேண்டிய சட்டப்பூர்வ தேவையை உருவாக்கக்கூடும். இங்குள்ள கேள்வி, திருத்தம் மேற்கொள்வது அனுமதிக்கப்பட்டதா என்பதல்ல; மாறாக, அத்திருத்தங்கள் மாறிய சூழலுக்கு ஏற்ப மேற்கொள்ளப்படும் உண்மையான மாற்றங்களா அல்லது நிதி இலக்குகள் மீறப்படுவதை மீண்டும் மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்வதா என்பதே ஆகும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, அதற்கான சான்றுகள் பிந்தைய நிலையையே வலுவாக உறுதிப்படுத்துகின்றன.

6.10. 2008-09-ஆம் ஆண்டிற்குள் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை முற்றிலுமாக நீக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு 2005-ஆம் ஆண்டு திருத்தம்

மேற்கொள்ளப்பட்டது. 2010-ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தம் இந்த இலக்கை 2011-12-ஆம் ஆண்டிற்கு மாற்றியமைத்தது. 2015-ஆம் ஆண்டு திருத்தம் அதனை மேலும் தள்ளிவைத்து, 2016-17-ஆம் ஆண்டாக நிர்ணயித்தது. கோவிட் பெருந்தொற்று கால விலக்கு விதியைப் பயன்படுத்தி, 2020 மற்றும் 2021-ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தங்கள் இந்த இலக்கை 2023-24-ஆம் ஆண்டிற்கு ஒத்திவைத்தன. மிக அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தமான 2025 ஆம் ஆண்டு திருத்தம், இதற்கான காலக்கெடுவை மீண்டும் ஒருமுறை 2026-27 ஆம் ஆண்டு வரை நீட்டித்துள்ளது. 2025-26-ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலை கணக்குகளின்படி வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, 78,324 கோடி ரூபாய் அல்லது மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 2.2 சதவீதமாக உள்ளது. அந்தக் காலக்கெடுவும் தவறவிடப்படும் நிலையிலேயே உள்ளது.

6.11. இத்தகைய தொடர் திருத்த முறையின் ஒட்டுமொத்த விளைவானது, தமிழ்நாடு நிதிப் பொறுப்புடைமைச் சட்டத்தை ஒரு நிதி கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாக இருக்கவிடாமல், எந்த விளைவுகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டதோ, அதே விளைவுகளுக்கு முன்தேதியிட்டுச் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் அளிக்கும் ஒரு கருவியாக மாற்றியமைத்துவிட்டது.

**அட்டவணை 6.2: தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டத் திருத்தங்கள் –
நிதி இலக்குகள் காலவரிசை**

திருத்த ஆண்டு	முதன்மை மாற்றம்	வருவாய் பற்றாக்குறை இலக்கு	நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்கு	நிலுவைக் கடன் இலக்கு
2003 (அசல்)	வருவாய் பற்றாக்குறை & நிதிப் பற்றாக்குறை உச்சவரம்பை ஆண்டுதோறும் மொத்த வருவாய் வரவுகளில் 3% வீதம் குறைத்து, 5%-க்கும் கீழ் கொண்டுவருதல்	31.03.2007	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.5%	
2004	மொத்த வருவாய் வரவுகளில் வருவாய் பற்றாக்குறை ஒவ்வொரு ஆண்டும் 3 முதல் 5 சதவீதம் குறைத்து, 5 சதவீதத்திற்குக் கீழ் கொண்டு வருதல்	31.03.2008	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 3%	
2005	வருவாய் பற்றாக்குறை இலக்கு மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்கு மாற்றியமைத்தல்	2008-2009 (5%-க்கும் கீழ்) & 2008-2009-க்குள் நீக்குதல்	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.25% முதல் 0.30% வரை குறைத்து, 31.03.2008ஆம் நாள்க்குள் அதனை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 3%-க்கு மிகாமல் இருக்கச் செய்தல்	
2010 - பிப்ரவரி	வருவாய் பற்றாக்குறை மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்குகளை மாற்றியமைத்தல்	2010-11 (நீக்குதல்)	31.03.2011	
2010 - டிசம்பர்	வருவாய் பற்றாக்குறை மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்குகளை மாற்றியமைத்தல்	31.03.2011 (5%-க்கு மிகாமல்) & 2011-2012-க்குள் நீக்குதல்	31.03.2012	
2011	நிலுவைக் கடன் இலக்கு நிர்ணயித்தல்			மொத்த நிலுவைக் கடன் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பின்வரும் அளவுகளுக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும்: 2011-12-இல் 24.5%; 2012-13-இல் 24.8%; 2013-14-இல் 25.0%; 2014-15-இல் 25.2%; மற்றும் அதன் பிறகு நிர்ணயிக்கப்படக்கூடிய அளவில் பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.

திருத்த ஆண்டு	முதன்மை மாற்றம்	வருவாய் பற்றாக்குறை இலக்கு	நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்கு	நிலுவைக் கடன் இலக்கு
2015	வருவாய் பற்றாக்குறை இலக்கு மாற்றியமைத்தல்	31.03.2016 (5%-க்கு மிகாமல்) & 2016-2017-க்குள் நீக்குதல்		
2016	வருவாய் பற்றாக்குறை இலக்கு மாற்றியமைத்தல்	31.03.2019 (5%-க்கு மிகாமல்) & 2019-2020-க்குள் நீக்குதல்		
2017	நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்கு மாற்றியமைத்தல்		31.03.2018	
2020- ஜூலை	மொத்த வருவாய் வரவுகளில் வருவாய் பற்றாக்குறை ஒவ்வொரு ஆண்டும் 3 முதல் 5 சதவீதம் குறைத்தல்	2021-2022-க்குள் நீக்குதல்		
2020 - செப்டம்பர்	நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்கு மாற்றியமைத்தல்		31.03.2022	
2021	வருவாய் பற்றாக்குறை மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்குகளை மாற்றியமைத்தல்	2023-2024 க்குள் நீக்குதல்	31.03.2024	
2023	வருவாய் பற்றாக்குறை மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்குகளை மாற்றியமைத்தல்	2025-2026 -க்குள் நீக்குதல்	31.03.2025	
2025	வருவாய் பற்றாக்குறை இலக்கு மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை இலக்கு மாற்றியமைத்தல்	2026-2027 - க்குள் நீக்குதல்	31.03.2026	

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு நிதிப் பொறுப்புடைமைச் சட்டம், 2003 மற்றும் அதன் திருத்தங்கள்

6.5. கடன் மற்றும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதத்திற்கான உச்சவரம்பு

6.12. நிலையான பொதுக் கடன் மேலாண்மைக்கு, ஒரு அரசின் கடன் இருப்பானது அதன் பொருளாதாரத்தின் அளவோடு வலுவாக இணைக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். என்.கே. சிங் தலைமையிலான நிதிப் பொறுப்புடைமை மற்றும் வரவு-செலவுத் திட்ட மேலாண்மை மறுஆய்வுக் குழு (2017), மாநில அரசுகளுக்கான கடன் மற்றும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு இடையேயான விகிதத்தின்

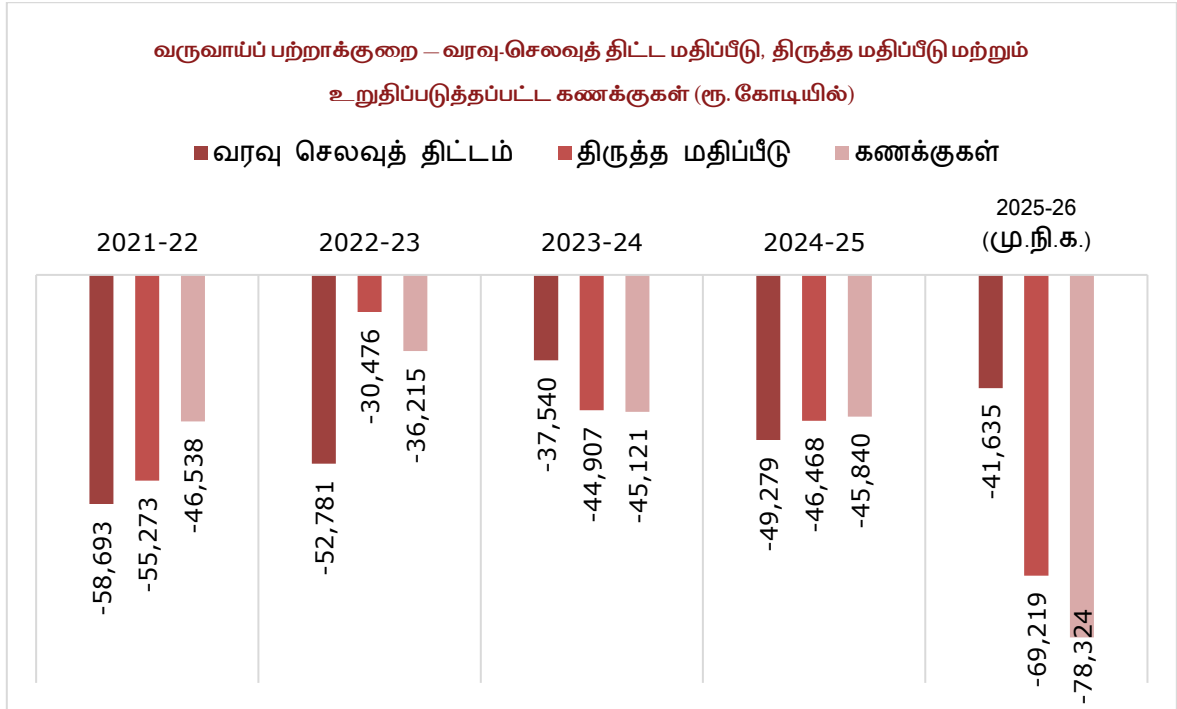
உச்சவரம்பை 20 சதவீதமாக நிர்ணயிக்கப் பரிந்துரைத்தது; இந்த அளவானது நீண்டகால நிதிக் கட்டமைப்பின் நிலைத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகும். இந்த அளவுகோலுடன் ஒப்பிடுகையில், 2025-26 ஆம் ஆண்டில் முதல்நிலை கணக்குகளின்படி தமிழ்நாட்டின் நிலுவைக் கடன்கள் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 28.3 சதவீதமாக இருப்பது, நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்து வருவதைக் காட்டுகிறது.

6.13. தமிழ்நாட்டின் சொந்தச் சட்டக் கட்டமைப்பு, கூடுதல் தளர்வுகளைக் கொண்டதாக இருப்பினும், கட்டுப்படுத்தும் உச்சவரம்பை வகுத்துள்ளது. தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிர்வாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டம், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கடனின் உச்சவரம்பை 25.2 சதவீதமாக வகுத்துள்ளது. ஆனால், அந்த ஆண்டின் நிலுவைப் பொறுப்புகள் 28.7 சதவீதமாக உயர்ந்து நின்றதுடன், அதற்குப் பிந்தைய ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 27 சதவீத்திற்கு மேலேயே நீடித்து, 2025-26 முதல்நிலை கணக்குகளின்படி 28.3 சதவீதத்தை எட்டியுள்ளது.

6.14. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, என்.கே. சிங் குழு பரிந்துரைத்த 20 சதவீத அளவிலான நீண்ட கால நிதி நிலைத்தன்மை விதிமுறையில் தொடர்புடைய அளவுகோலுக்கு இணங்காத நிலையில் தமிழ்நாடு உள்ளது. தற்போதைய போக்கு நீடித்தால், 15-வது நிதிக் குழு நிர்ணயித்துள்ள மாநிலத்துக்கான வழிகாட்டி இலக்கான 28.70 சதவீத அளவையும் கடந்துவிடும் அபாயகரமான நிலையை அது நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இது வெறும் கணக்கீட்டு முறை சார்ந்த பொருண்மை மட்டுமல்ல; மாறாக, நிதி நிர்வாகத்தின் அடிப்படையான விதிகளைத் தொடர்ச்சியாக மீறி வரும் ஒரு கட்டமைப்பு ரீதியான குறைபாட்டை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

6.6 வரவு-செலவுத் திட்ட நம்பகத்தன்மையில் இடைவெளி

6.15. தமிழ்நாட்டின் நிதிநிலைப் போக்கிற்கு இணையாகத் தொடரும் ஒரு கட்டமைப்புசார் குறைபாடு என்பது, முக்கிய நிதி அளவீடுகளில் வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள், திருத்த மதிப்பீடுகள் மற்றும் இறுதிக் கணக்குகள் ஆகியவற்றிற்கிடையே நிலவும் சீரான முரண்பாடாகும். வருவாய், செலவினம் மற்றும் பற்றாக்குறை குறியீடுகளில் நிலவும் இந்த முரண்பாடு, மாநிலத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டச் சுழற்சியில் நிகழும் ஒரு தொடர் நிகழ்வாக மாறியுள்ளதுடன், இது வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் நம்பகத்தன்மை சார்ந்த ஒரு முக்கியப் பிரச்சினையாக இந்தியத் தணிக்கைத்துறைத் தலைவரால் (CAG) சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

படம் 6.3: வருவாய்ப் பற்றாக்குறை – வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, திருத்த மதிப்பீடு மற்றும் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட கணக்குகள் (ரூ. கோடியில்)

6.16. இப்போக்கு ஒரு சீரான வரிசைமுறையைப் பின்பற்றுகிறது. நிதியாண்டின் தொடக்கத்தில் சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, அறிவிக்கப்பட்ட நிதித்தொகுப்பு இலக்குகளுக்கு இணங்க, ஒட்டுமொத்த நிதிநிலை சீராக இருப்பது போன்ற ஒரு தோற்றத்தை உருவாக்குகிறது. ஆனால், நிதியாண்டின் போக்கில், திட்டமிட்டதை விட அதிகரிக்கும் செலவினங்கள் அல்லது கணிப்புகளை விடக் குறையும் வருவாய் வரவுகளின் விளைவாக, நிதியாண்டின் மத்தியில் சமர்ப்பிக்கப்படும் திருத்த மதிப்பீடு முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. இறுதிக் கணக்குகள் தொகுக்கப்பட்டு தணிக்கை செய்யப்படும்போது, அதன் முடிவுகள் தொடக்க நிலை வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டிலிருந்து பெருமளவில் மாறுபடுகின்றன. இதன் விளைவாக, மிகச் சாதகமான ஒரு நிதிநிலையே சட்டமன்றத்திற்கும் பொதுமக்கள் பார்வைக்கும் திட்டமிட்ட முறையில் முன்வைக்கப்படுகிறது. இப்போக்கு, பல ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு நிதித்தொகுப்புக் கூறுகளிலும் தொடரும் நேர்வில், இதனை கணிப்புத் துல்லியமின்மை என்று மட்டுமே கூறிவிட இயலாது: மாறாக, சட்டமன்றக் கண்காணிப்பு மற்றும் நிதிப் பொறுப்புக்கான ஒரு கருவியாக உள்ள வரவு-செலவுத் திட்டக் கணிப்புகளின் நம்பகத்தன்மை குறித்த மிக அடிப்படையான கேள்விகளை இது எழுப்புகிறது.

6.17. இந்த இடைவெளி எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கக்கூடும் என்பதற்கு வருவாய்ப் பற்றாக்குறையே சான்றாகும். 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும், தணிக்கை செய்யப்பட்ட கணக்குகளில் இறுதியாகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட வருவாய்ப் பற்றாக்குறையானது, வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டை விட இருமுறை மிகக் கணிசமான அளவில் அதிகரித்துள்ளது; இதில் அண்மைக்கால

பற்றாக்குறையானது தொடக்கத்தில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட தொகையை விட மிக அதிகளவாக உள்ளது. கட்டுப்படுத்தக்கூடிய மற்றும் குறைந்துவரும் பற்றாக்குறையாகச் சட்டமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்டவை, ஒவ்வொரு முறையும் கணிப்புகளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட இறுதி விளைவுகளையே கொண்டுள்ளன.

அத்தியாயம் 7

பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிபந்தனைக்குட்பட்ட
பொறுப்புகள் மற்றும் மோசமடைந்து வரும் நிதிநிலை

அத்தியாயம் 7: நிபந்தனைக்குட்பட்ட பொறுப்புகள் மற்றும் மோசமடைந்து வரும் நிதி நிலை

7.1. இருப்புநிலைக் குறிப்பின் மறைக்கப்பட்ட மறுபக்கம்

7.1. கடன், 2025-26 ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் நிலை கணக்குகளின்படி, 10 இலட்சம் கோடி ரூபாயான கடன் தொகையானது, சந்தைக் கடன்கள், நிறுவனக் கடன்கள் மற்றும் பொதுக் கணக்குப் பொறுப்புகள் ஆகியவற்றின் வாயிலாக மாநில அரசு பெற்ற நேரடிக் கடன்களை உள்ளடக்கியது. மாநில அரசின் உத்தரவாதம் மற்றும் மறைமுக ஆதரவின் பேரில், மாநிலப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், சட்டப்படியான வாரியங்கள் மற்றும் சிறப்பு நோக்கு நிறுவனங்கள் பெறும் கடன்கள் இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. இந்தப் பொறுப்புகள் மாநில அரசிற்குரிய நிபந்தனைக்குட்பட்ட பொறுப்புகளாகும்: கடன் பெற்ற நிறுவனம், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறினால், மாநில அரசின் உத்தரவாதம் செயல்படுத்தப்பட்டு, அந்தப் பொறுப்பு மாநில அரசின் கணக்குப் புத்தகங்களில் உறுதியானதாக மாறும்.

7.2. அனைத்து மாநில அரசுகளிடமும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட பொறுப்புகள் அதிகரித்து வருவதை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. ஒருங்கிணைந்த அனைத்து மாநிலங்களின் அளவில், 2016-17 ஆம் ஆண்டில் நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் தோராயமாக 2 சதவீதமாக இருந்த நிபந்தனைக்குட்பட்ட பொறுப்புகள், 2024 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திற்குள் 3.9 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. தமிழ்நாட்டின் நிலை இதில் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகக் கூடியதாக உள்ளது. 2021 ஆம் ஆண்டு மார்ச் இறுதி நிலவரப்படி, மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி

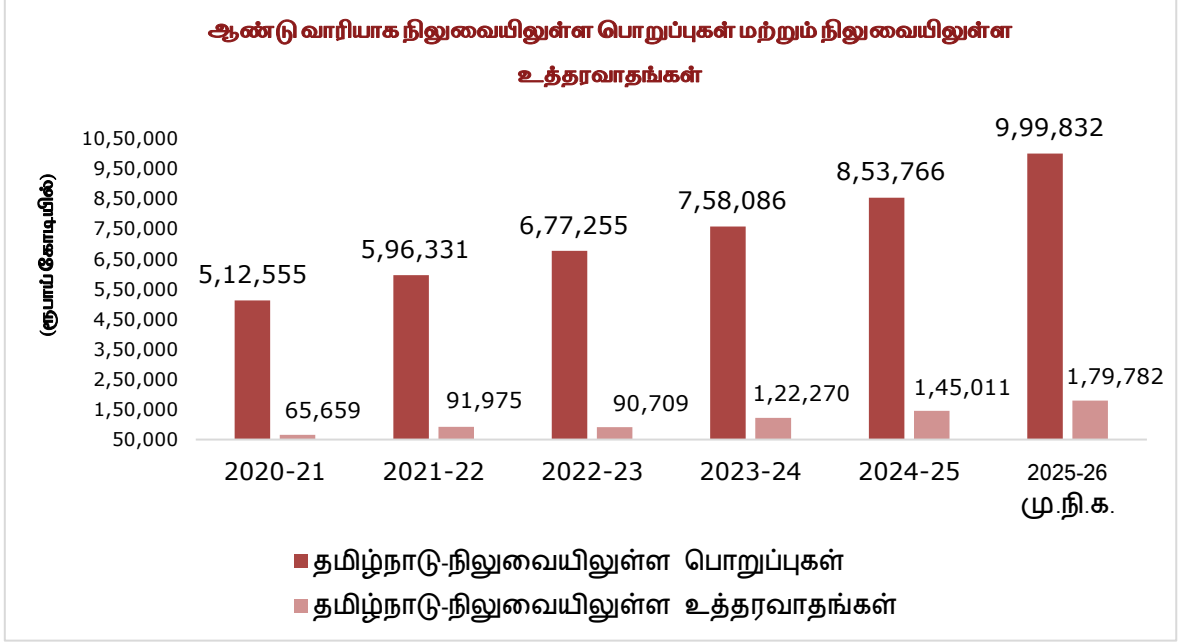
மதிப்பில் 3.7 சதவீதமாக இருந்த நிலுவை உத்தரவாதங்கள், 2026 ஆம் ஆண்டு 5.1 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது.

7.2. நிலுவையிலுள்ள அரசு உத்தரவாதங்கள்

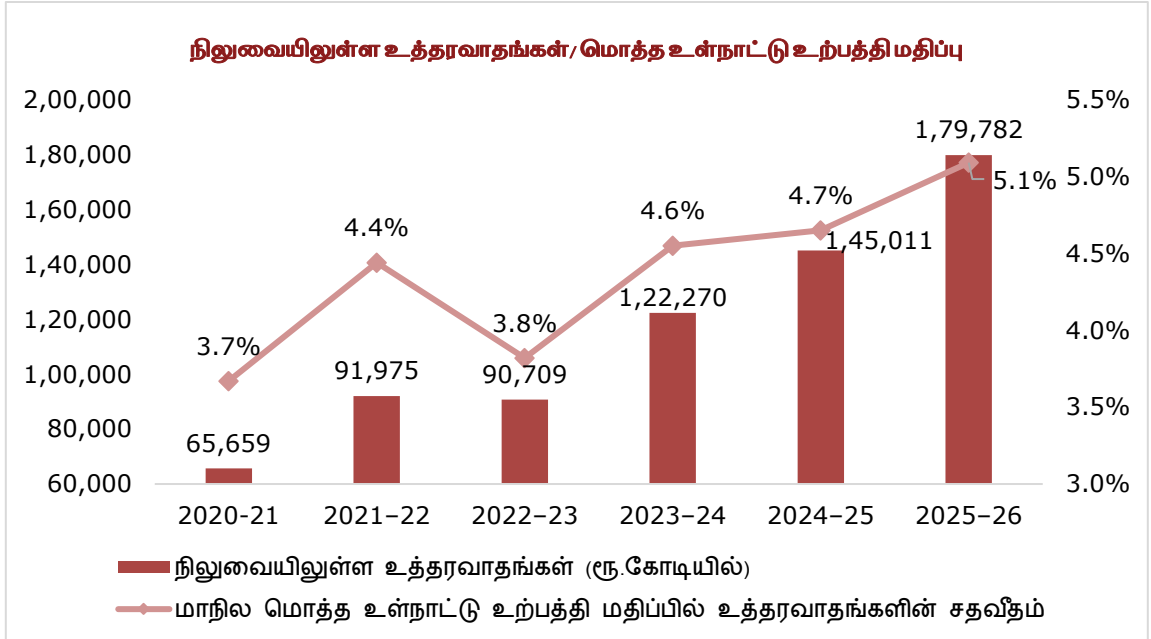
7.3. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், நட்டத்தில் இயங்கும் மாநில பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிதித் தேவைகள் மற்றும் மானியத்துடன் இணைந்த செயல்பாட்டு மூலதனத் தேவைகளின் அதிகரிப்பு ஆகியவற்றால் நிலுவையில் உள்ள அரசு உத்தரவாதங்களின் அளவு கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. 2021 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் 65,659 கோடி ரூபாயாக இருந்த நிலுவை உத்தரவாதங்களின் மதிப்பு 31.03.2026 ஆம் நாளன்று, 1,79,782 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. அதாவது, ஐந்து ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ மூன்று மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. மேலும், மாநிலம் இதுவரை பதிவு செய்துள்ள மிக உயர்ந்த உத்தரவாதச் சுமையாகவும் இது உள்ளது. மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியுடன் ஒப்பிடுகையில், 2021 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் 3.7 சதவீதமாக இருந்த உத்தரவாதங்களின் விகிதம், 2025-26 ஆம் ஆண்டு 5.1 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. பொருளாதார உற்பத்தியுடன் ஒப்பிடுகையில் அதிக அளவிலான உத்தரவாதச் சுமையைக் கொண்ட மாநிலங்களில் தற்போது தமிழ்நாடு இடம்பெற்றுள்ளது.

7.4. 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிருவாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டத்தின்படி, நிலுவையிலுள்ள உத்தரவாதங்கள், முந்தைய ஆண்டின் மொத்த வருவாய் வரவுகளில் நூறு சதவீதம் அல்லது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் பத்து சதவீதம், இதில் எது குறைவாக உள்ளதோ அந்த அளவிற்குள் வழங்க வேண்டும் என்பதைக் கட்டாயமாக்குகிறது. அடுத்த இரண்டு பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப் போன்று, நிலுவையிலுள்ள உத்தரவாதங்கள் நிதிநிலை

நிருவாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட நிதி வரம்பை ஒட்டியே அதிகரித்து வருகின்றன.

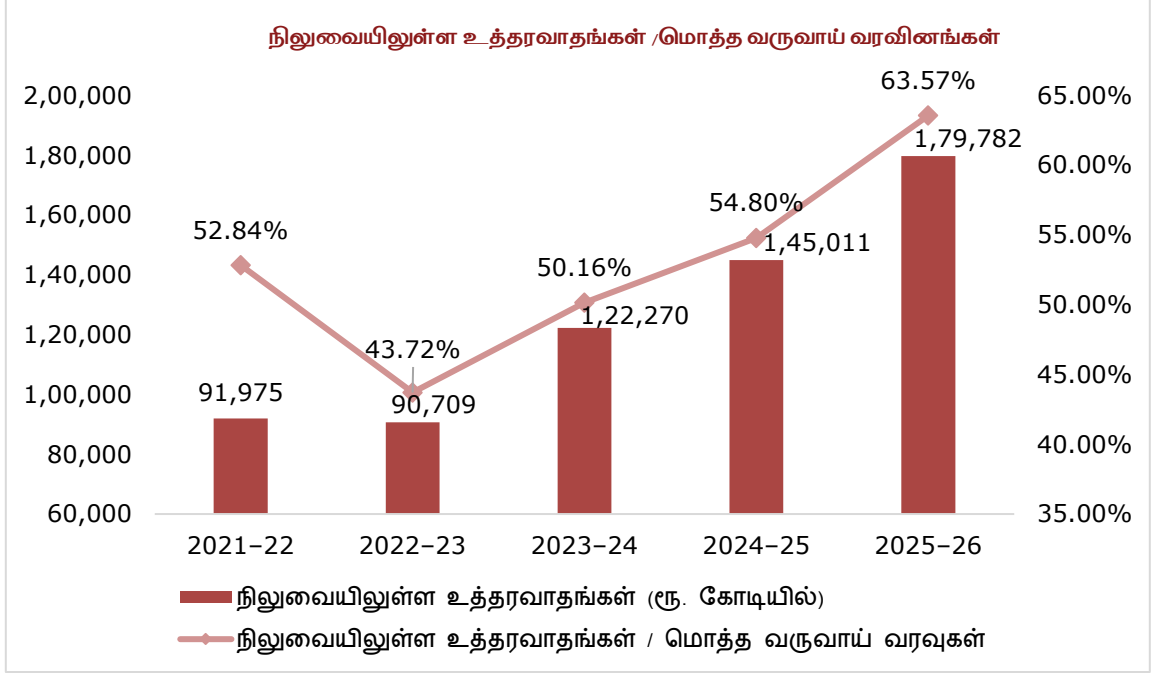

படம் 7.1: ஆண்டுக்கு ஆண்டு நிலுவையிலுள்ள பொறுப்புகள் மற்றும் நிலுவையிலுள்ள உத்தரவாதங்கள் (ரூபாய் கோடியில்)

படம் 7.2: நிலுவையிலுள்ள அரசு உத்தரவாதங்கள் - முழுமையான அளவிலும் மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் சதவீதமாகவும்

7.5. அரசு அளித்துள்ள உத்தரவாதங்களால் ஏற்படும் நிதிச் சுமையின் அளவை மதிப்பிடுவதற்கான மற்றொரு முறையானது, மாநிலத்தின் நேரடி நிலுவைக் கடன்களுடன் ஒப்பிடுகையில் அந்த உத்தரவாதங்களின் அளவு எவ்வளவாக உள்ளது என்பதை கவனிப்பதே இரண்டாவது கண்ணோட்டமாகும். இந்த விகிதமானது, 2020-21-ஆம் ஆண்டில் 12.8 சதவீதமாக இருந்த நிலையில், 2025-26-ஆம் ஆண்டில் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 18.0 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. அதாவது, ஐந்தாண்டுகளில் இது 40.4 சதவீத உயர்வை பதிவு செய்துள்ளது. மாநிலத்தின் மொத்த நிதிச் சுமையில் இந்த அளவீடு இன்றிமையாத ஒன்றாகும். மாநிலம் திருப்பிச் செலுத்த ஒப்புக்கொண்ட ஒவ்வொரு ஐந்து ரூபாய் நேரடி கடனுக்கும் இணையாக, உத்தரவாதக் கணக்கின் கீழ் கூடுதலாக ஒரு ரூபாய் மதிப்பிலான நிபந்தனைப் பொறுப்பு உள்ளது. இந்தப் பொறுப்பானது, அத்தியாயம் 2-இல் ஆராயப்பட்ட மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் சதவீத விகிதத்தில் இடம்பெறுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், கடன் பெற்ற நிறுவனங்கள் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறினால் மாநிலம் இந்தக் கடனை ஏற்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாகும்.

படம் 7.3: மொத்த வருவாய் வரவுகளில் நிலுவையில் உள்ள அரசு உத்தரவாதங்களின் பங்கு 2021-22 முதல் 2025-26 (முதல் நிலைக் கணக்குகள்) வரை (ரூபாய் கோடியில்/சதவீதத்தில்)

7.6. பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிதி நிலை மோசமடைந்து வருவதால், அரசின் உத்தரவாதம் இல்லாமல் அவற்றால் கடன் பெற முடியாத சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. மின்சாரத் துறை நிறுவனங்கள், போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மற்றும் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஆகியவற்றின் செயல்பாட்டு இழப்புகள் அதிகரித்துள்ளதால், அவற்றின் கடன் தேவைகளும் அதிகரித்துள்ளன; இதனால், ஒவ்வொரு முறையும் கூடுதலாகக் கடன் பெறப்படும்போது, அரசின் புதிய உத்தரவாதம் தேவைப்படுகிறது. அந்த வகையில், இந்த உத்தரவாதங்களின் மொத்த அளவு என்பது பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிதி நெருக்கடியைக் காட்டும் ஒரு பின்தங்கிய குறியீடாக (lagging indicator) அமைவதுடன், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மீதான சீர்திருத்தங்கள் ஒத்திவைக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்டதைக் காட்டுகிறது.

7.3. நிறுவன வாரியான நிதிப் பொறுப்பு வெளிப்பாடு

7.7. மாநில மின் நிறுவனங்கள் - எதிர்பாராப் பொறுப்புகளின் மிகப்பெரிய ஒற்றை ஆதாரமாக மின் துறை திகழ்கிறது. முன்னாள் தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மானக் கழகத்திலிருந்து உருவான நான்கு நிறுவனங்களான தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் (TNPDC), தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி கழகம் (TNPGL), தமிழ்நாடு மின் தொடரமைப்புக் கழகம் (TANTRANSCO) மற்றும் தமிழ்நாடு பசுமை எரிசக்திக் கழகம் (TNGECL) ஆகியவற்றின் மீது நிலுவையில் உள்ள மாநில அரசு உத்தரவாதங்களின் மதிப்பு 31.03.2026 அன்றுள்ளவாறு, 1,41,898 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இது மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் சுமார் 4 சதவீதத்திற்கும், மாநில அரசின் நிலுவைக் கடனில் சுமார் 14 சதவீதத்திற்கும் சமமாகும். இதில் தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் மட்டும் 99,810 கோடி ரூபாய் அளவிலான பொறுப்பையும் கொண்டுள்ளது; தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி கழகம், மேலும் 40,224 கோடி ரூபாய் அளவிலான பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது.

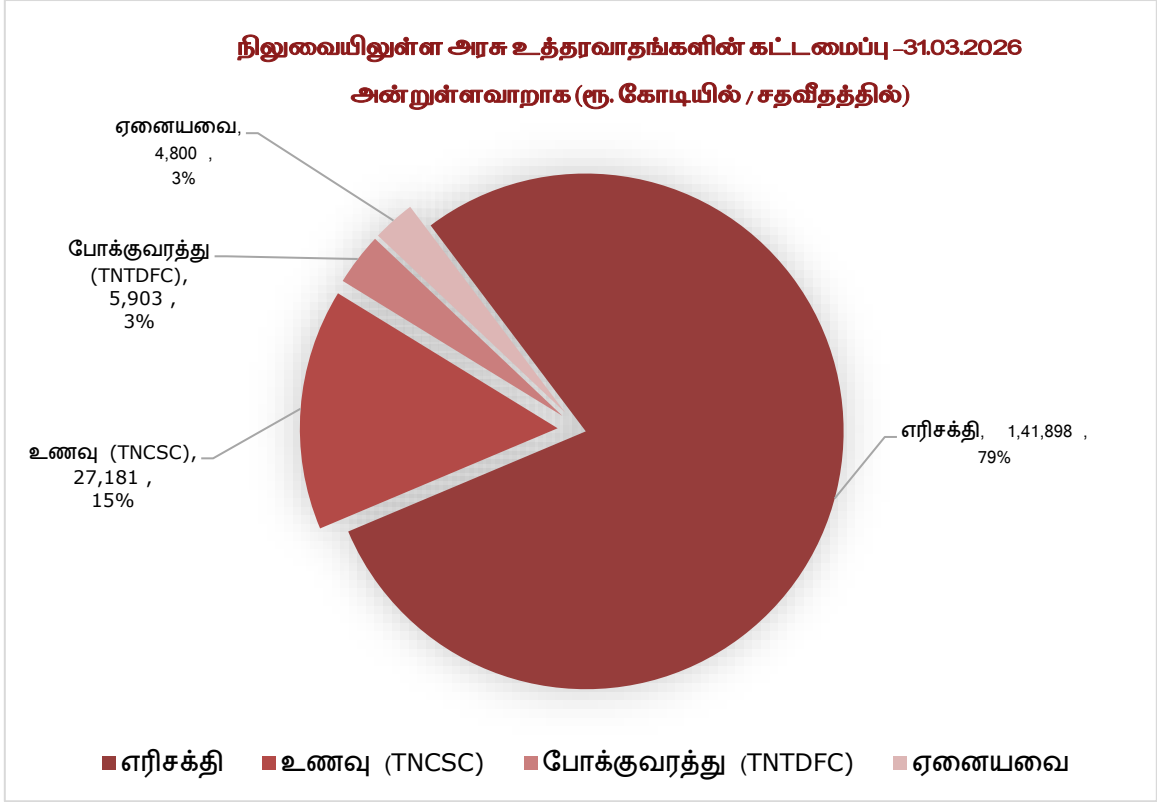
7.8. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் (TNCSC) - தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், அதன் செயல்பாட்டு மூலதனத் தேவைகளை, குறிப்பாக பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ், அனைவருக்கும் அரிசி கொள்முதல் மற்றும் விநியோகம் செய்வதற்கான தேவைகளை, வங்கிகளின் கூட்டமைப்பிடமிருந்து பெறும் ரொக்கக் கடன் வசதிகள் வாயிலாக நிறைவு செய்கிறது. இதற்கு, மாநில அரசின் உத்தரவாதங்கள் பிணையமாக அளிக்கப்படுகின்றன. 31.3.2026 அன்றுள்ளவாறு, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மீதான நிலுவை உத்தரவாதத் தொகை 27,181 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. மின் துறைக்கு அடுத்தபடியாக இது இரண்டாவது மிகப்பெரிய தனிப்பட்ட நிதிப் பொறுப்பு கொண்டதாகும். மாநில அரசு

உணவு மானியத் தொகையை குறித்த கால அளவில் திருப்பிச் செலுத்துகிறது; இருப்பினும், இத்தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் ஏற்படும் தாமதங்கள் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் கடன் பெறும் தேவை மற்றும் வட்டிச் செலவு ஆகியவற்றை அதிகரிக்கின்றன.

7.9. மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் - எட்டு மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் (அரசு விரைவுப் போக்குவரத்துக் கழகம், சென்னை மாநகரப் போக்குவரத்துக் கழகம் மற்றும் ஆறுமண்டல தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள்) திரண்ட இழப்பை சந்தித்து வருகின்றன. இந்த இழப்பினை சமாளிப்பதற்குத் தேவையான நிதி, மாநில அரசின் உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில் தமிழ்நாடு போக்குவரத்து வளர்ச்சி நிதி நிறுவனத்தால் திரட்டப்படும் கடன்கள் வாயிலாகப் பெறப்படுகிறது. மேலும், பேருந்தின் பயன்பாட்டு ஆண்டுகள் அதிகரிப்பு மற்றும் மூலதன முதலீட்டுப் பற்றாக்குறை ஆகியவை செயல்பாட்டுத் திறனைக் குறைத்துள்ளது. இதனால் இந்நிறுவனங்களுக்குத் தொடர் இழப்பும், பணப்புழக்கத் தட்டுப்பாடும் ஏற்படுகிறது.

7.10. ஏனைய பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் - குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான உத்தரவாதப் பொறுப்புகளைக் கொண்ட ஏனைய நிறுவனங்களில் பின்வருபவை அடங்கும்: தமிழ்நாடு நீர் வளப் பாதுகாப்பு மற்றும் நதிகள் மறுசீரமைப்புக் கழகம் (3,049 கோடி ரூபாய்), குடிநீர் மற்றும் துப்புரவு சேர்ம நிதி (Water and Sanitation Pooled Fund - 421 கோடி ரூபாய்), தமிழ்நாடு சிமெண்ட் நிறுவனம் (271 கோடி ரூபாய்), கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் (200 கோடி ரூபாய்), தமிழ்நாடு ஊரக வீட்டு வசதி மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டுக் கழகம் (154 கோடி ரூபாய்) மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சிறுபான்மையினர் மற்றும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கான

மூன்று சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகங்கள் (கூட்டாக 547 கோடி ரூபாய்). உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அனைத்து நிறுவனங்களின் பொறுப்புகளையும் கணக்கிடுகையில், 31.03.2026 அன்றுள்ளவாறு, மாநில அரசின் மொத்த நிலுவை உத்தரவாதத் தொகை 1,79,782 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இது, மாநிலம் இதுவரை பதிவு செய்துள்ளதிலேயே மிக அதிகபட்ச உத்தரவாதப் பொறுப்பு அளவாகும்.

படம் 7.4: நிலுவையிலுள்ள அரசு உத்தரவாதங்களின் கட்டமைப்பு - 31.03.2026 அன்றுள்ளவாறு (ரூபாய் கோடியில்/சதவீதத்தில்)

7.11. மாநிலத்தின் நேரடிக் கடனைக் காட்டிலும் அதன் நிபந்தனைக் கடன் வேகமாக அதிகரிக்கும்போது, மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மொத்தக் கடன் விகிதமானது, மாநிலத்தின் உண்மையான நிதிசார் இடர்பாட்டை குறைவாகவே காட்டுகிறது. இத்தகைய இடர்பாடுகள் மாநிலத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையிலிருந்து

அந்தக் கடனுக்குப் பொறுப்பான தொடர்புடைய நிறுவனங்களின் நிதிநிலை அறிக்கைக்கு மாற்றப்படும் போக்கு காணப்படுகிறது. முந்தைய அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளவாறான, பரந்த அளவிலான நிதிநிலைச் சரிவுக்கு ஏற்ப, இத்தகைய சூழலை எதிர்கொண்டு சமாளிப்பதற்கான மாநிலத்தின் திறனும் குறைந்துள்ளது. எனவே, நிபந்தனைப் பொறுப்புகள் தொடர்பான உண்மையான இடர்பாடுகளின் சாத்தியக்கூறுகளை மதிப்பிடுவதற்கு, பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் இலாபம் ஈட்டும் திறன், பணப்புழக்கத் திறன், கடன் தீர்க்கும் திறன் மற்றும் ஒட்டுமொத்த நிதிச் செயல்பாடு போன்ற குறியீடுகளின் அடிப்படையில் விரிவான அளவீட்டு மற்றும் பகுப்பாய்வு ரீதியிலான இடர்பாடு மதிப்பீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

7.4. மோசமடைந்து வரும் மாநிலப் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிதிநிலை

7.12. தமிழ்நாட்டில் செயல்பாட்டிலுள்ள 78 பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் சுமார் 2.54 இலட்சம் பணியாளர்கள் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். இப்பொதுத்துறை நிறுவனங்களால் மின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம், பொதுப் போக்குவரத்து, நுகர்பொருள் வழங்கல், வீட்டுவசதி, தொழில் மேம்பாடு, நிதி மற்றும் பல்வேறு சிறிய அளவிலான வணிக மற்றும் மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகள் நடைபெறுகிறது.

7.13. பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் ஒட்டுமொத்த நிதிநிலைப் போக்குகள் தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் இழப்புகளைக் கொண்டதாகவே உள்ளது. மின்சாரம், போக்குவரத்து மற்றும் நுகர்பொருள் வழங்கல் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் மொத்தக் கடன் அளவு, 31.03.2026 அன்றுள்ளவாறாக 3.18 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இது கீழ்க்கண்டவாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 7.1: 31.3.2026 அன்று நிலவரப்படி எரிசக்தித் துறை, போக்குவரத்துத் துறைகள் மற்றும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நிலுவைக் கடன் (தோராயமானது)

மாநிலப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்	நிலுவைக் கடன் (ரூபாய் கோடியில்)
தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் (முந்தைய தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மானக் கழகம் / தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம்)	1,07,365
தமிழ்நாடு மின் உற்பத்திக் கழகம்	1,03,128
தமிழ்நாடு பசுமை எரிசக்தி கழகம்	5,672
தமிழ்நாடு மின் தொடரமைப்புக் கழகம்	30,965
அரசு போக்குவரத்து நிறுவனங்கள்	43,865
தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்	27,181
மொத்தம்	3,18,176

ஆதாரம்: மாநில பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் ஆவணங்கள்

7.14. 31.3.2026 நிலவரப்படி குடிநீர் வழங்கல் துறைசார் வாரியங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 7,776 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இது கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 7.2: நீர்சார் துறை வாரியங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு

நிறுவனத்தின் பெயர்	ஏற்பட்ட இழப்பு (ரூபாய் கோடியில்)
சென்னை பெருநகர குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் கழிவு நீர் அகற்று வாரியம்	4,961
தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் வாரியம்	2,815
மொத்தம்	7,776

ஆதாரம்: தொடர்புடைய வாரியங்கள் / கழகங்களின் ஆவணங்கள்

7.15. இந்நிறுவனங்களின் நிலையற்ற நிதி நிலைக்கு முக்கிய காரணம், செயல்பாட்டுச் செலவுகளை முழுமையாக ஈடுசெய்ய இயலாமையே ஆகும். இதனால், புதிய

மூலதனச் சொத்துகளில் முதலீடு செய்வதற்கு அல்லது ஏற்கனவே உள்ள சொத்துகளைச் சரியாகப் பராமரிப்பதற்கு குறைவான அளவே நிதி உள்ளது அல்லது உபரி நிதி கிடைப்பதில்லை. இது செயல்பாட்டுத் திறனைக் குறைத்து செலவுகளை அதிகரிப்பதோடு, ஏற்க இயலா அளவிற்கு கடன் வாங்குதல், பெருகிவரும் கடன் சேவைப் பொறுப்புகள் மற்றும் தொடரும் நிதி இழப்புகள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஒரு மீள முடியாக சூழலை உருவாக்குகிறது.

7.16. இவ்வகை நிதி இழப்புகள் ஒரு சில நிறுவனங்களிலேயே பெருமளவில் உள்ளன: மின் துறை நிறுவனங்களே பெரும்பகுதி இழப்பிற்குக் காரணமாக உள்ளதுடன், போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் மற்றும் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும் மேலும் இழப்பிற்குப் பங்களிக்கின்றன.

7.5. பொதுத்துறை மின் நிறுவனங்கள்

7.17. தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம், தமிழ்நாடு மின் உற்பத்திக் கழகம், தமிழ்நாடு பசுமை எரிசக்திக் கழகம் மற்றும் தமிழ்நாடு மின் தொடரமைப்புக் கழகம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுமம், மாநிலத்தின் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பட்டியலில் நிதிசார் இடர்பாடுகளுக்கான மிகப்பெரிய ஒற்றை மூலமாகத் திகழ்கிறது. 2026 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31 நிலவரப்படி, தமிழ்நாடு மின்சார வாரிய குழுமத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிலுவைக் கடன் 2,47,130 கோடி ரூபாயாகவும், ஏற்பட்ட இழப்பு 1,82,361 கோடி ரூபாயாகவும் உள்ளது. இவை வெறும் எதிர்பாரா பொறுப்புகள் அல்ல; மாறாக, ஏற்கனவே உருவான கடன் பொறுப்புகளாகும். மாநில அரசு ஆண்டுதோறும் கட்டண மானியங்கள், இழப்பை ஈடுசெய்யும் மானியங்கள்

மற்றும் பங்கு மூலதனம் அளித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் இவற்றுக்கான நிதியைத் தொடர்ந்து வழங்கி வருகிறது.

அட்டவணை 7.3: தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுமம் – ஒருங்கிணைந்த கடன் மற்றும் ஒட்டுமொத்த இழப்புகள் (2026 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31நிலைவரப்படி) (ரூபாய் கோடிகளில்)

நிறுவனம்	நிலுவைக் கடன் (ரூபாய் கோடிகளில்)	ஏற்பட்ட இழப்பு (ரூபாய் கோடிகளில்)
தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் (பகிர்மானம்)	1,07,365	1,18,674
தமிழ்நாடு மின் உற்பத்திக் கழகம் (உற்பத்தி)	1,03,128	50,661
தமிழ்நாடு பசுமை எரிசக்திக் கழகம் (பசுமை எரிசக்தி)	5,672	3,466
தமிழ்நாடு மின் தொடரமைப்புக் கழகம் (தொடரமைப்பு)	30,965	9,560
தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுமத்தின் மொத்தம்	2,47,130	1,82,361

ஆதாரம்: மாநில பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் ஆவணங்கள்

7.18. பத்தாண்டு காலமாக செயல்பாட்டு இழப்புகளுக்கு கடன் மூலம் நிதியளிக்கப்பட்டதால், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுமத்தின் கடன் அதிகரித்துள்ளது. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுமத்தின் கடன் 2021 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1,67,861 கோடி ரூபாயாக இருந்தது; இது 2026 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திற்குள் 2,47,130 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்தது. 2024-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மூன்றாகப் பிரிக்கும் நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து, அதிலிருந்து உருவான புதிய நிறுவனங்கள் இந்தக் கடன் சுமையைத் தொடர்ந்து சுமக்கின்றன. தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் மட்டும் 1,07,365 கோடி ரூபாய் நிலுவைக்

கடனைக் கொண்டுள்ளது. அதே வேளையில் தமிழ்நாடு மின் உற்பத்திக் கழகம் 1,03,128 கோடி ரூபாய் கடனைக் கொண்டுள்ளது. மின் தொடரமைப்புக்கான நிறுவனமான தமிழ்நாடு மின் தொடரமைப்புக் கழகம், கூடுதலாக 30,965 கோடி ரூபாய் கடன் சுமையைக் கொண்டுள்ளது. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனமான தமிழ்நாடு பசுமை எரிசக்திக் கழகம், 5,672 கோடி ரூபாய் கடன் சுமையைக் கொண்டுள்ளது.

7.19. மின்சார விநியோகத்திற்கான சராசரிச் செலவு (ACS) மற்றும் பெறப்பட்ட சராசரி வருவாய் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான வேறுபாடு தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மானக் கழகத்தின் இழப்புகளுக்கு அடிப்படையான செயல்பாட்டுக் காரணமாகும். 2021-22 வரையிலான தொடர்ச்சியாக ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மின் கட்டணங்கள் மாற்றியமைக்கப்படவில்லை: இதனால் 2021-22-ல் மின்சார விநியோகத்திற்கான சராசரிச் செலவு மற்றும் பெறப்பட்ட சராசரி வருவாய் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான வேறுபாடு யூனிட் ஒன்றிற்கு 1.58 ரூபாயாக அதிகரித்தது. 2022-23-ஆம் ஆண்டில் நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டுடன் ஆண்டுதோறும் இணைக்கப்பட்ட பல்லாண்டு மின் கட்டண நிர்ணய முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம், இந்த நிலைமையில் சிறிதளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

அட்டவணை 7.4: தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் (TNPDC) – மின் விநியோகத்திற்கான சராசரி செலவு மற்றும் சராசரி வருவாய்க்கு இடையேயான இடைவெளியின் போக்கு, 2021-22 முதல் 2025-26 வரை (ஒரு அலகிற்கு ரூபாயில்)

ஆண்டு	விற்பனை செய்யப்பட்ட மின்சாரம் (மில்லியன் அலகுகளில்)	சராசரி வருவாய் வரவு	மின் விநியோகத்திற்கான சராசரி செலவு	வருவாய் இடைவெளி	வருவாய் இடைவெளி (இழப்புக்கான நிதியுதவி நீங்கலாக)
2021-22	82,076	7.65	9.23	-1.58	-2.40
2022-23	87,916	9.37	10.61	-1.24	-2.68
2023-24	92,735	10.66	11.14	-0.48	-2.32
2024-25	96,803	10.37	10.42	-0.05	-1.70
2025-26 (திருத்த மதிப்பீடுகள்)	99,885	10.41	10.37	+0.04	-1.60

ஆதாரம்: மாநிலப் பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் ஆவணங்கள்.

7.20. இந்த வருவாய் இடைவெளி வெகுவாகக் குறைந்து, 2024-25-இல் ஒரு அலகிற்கு -0.05 என்ற அளவை எட்டி, 2025-26-இல் தற்காலிகமாக சற்று நேர்மறையான நிலையை (ஒரு அலகிற்கு +0.04) எட்டியுள்ளது. இருப்பினும், இந்த இடைவெளி குறைவு என்பது செயல்பாட்டுத் திறனாலோ அல்லது நுகர்வோரிடமிருந்து மின் விநியோகச் செலவு முழுமையாக வசூலிக்கப்பட்டதாலோ ஏற்பட்டதல்ல. மாறாக, மின் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்ட போதிலும், நிதி நிலையில் குறிப்பிடத்தக்க கட்டமைப்பு ரீதியான முன்னேற்றம் சிறிதளவே ஏற்பட்டது. சராசரி மின் விநியோகச் செலவு மற்றும் சராசரி வருவாய் இடையேயான இடைவெளி குறைவதற்குக் காரணம், மின் துறைக்கான கூடுதல் கடன் பெறுதல் குறித்த வழிகாட்டுதல்களின் கீழ் ஒன்றிய அரசு விதித்த நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில், இழப்பை ஈடுகட்ட அரசு வழங்கிய பெரும்

நிதி உதவியாகும். 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான ஐந்து ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட இந்த நிதியுதவியின் அளவு அட்டவணை 7.5-இல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 7.5: தமிழ்நாடு மின்சார வாரிய குழுமத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசு வழங்கிய உதவி, 2021-22 முதல் 2025-26 வரை (ரூபாய் கோடியில்)

உதவியின் தன்மை	2021-22	2022-23	2023-24	2024-25	2025-26
மின் கட்டண மானியம்	8,932	13,784	15,066	15,772	16,951
இழப்பீட்டு நிதி	7,123	12,315	17,117	16,077	10,102
பங்கு மூலதனம்	378	58	172	350	6,425
உதய்-கடன் பொறுப்பேற்பு	4,563	—	—	—	—
ஆண்டு மொத்தம்	20,996	26,157	32,355	32,199	33,478

ஆதாரம்: மாநில பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் ஆவணங்கள்

7.21. இந்த ஐந்து ஆண்டு காலத்தில், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுமத்திற்கு வழங்கப்பட்ட மொத்த உதவித்தொகை சுமார் 1,45,185 கோடி ரூபாயாகும். ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படும் இந்த ஆதரவுத் தொகை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது. 2021-22-ல் 20,996 கோடி ரூபாயாக இருந்த இத்தொகை, 2025-26-ல் 33,478 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது, ஐந்து ஆண்டுகளில் 59.45 சதவீத உயர்வாகும்.

7.22. BSES இராஜ்தானி பவர் லிமிடெட் மற்றும் ANR எதிர் 'இந்திய அரசு மற்றும் பிறர்' இடையிலான வழக்கில், 'ஒழுங்குமுறைச் சொத்துக்கள்' குறித்து மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் பிறப்பித்துள்ள உத்தரவு, ஒரு புதிய மற்றும் பெரும் நிதிச் சூழலையும் உருவாக்கியுள்ளது; இதனால் நிலைமை மேலும் சிக்கலாகிறது. மின் கட்டணம்

அல்லது மானியம் மூலம் இதுவரை வசூலிக்கப்படாத 59,000 கோடி ரூபாய் மதிப்பிலான கடந்தகாலச் செலவுகள் மற்றும் தாமதச் செலுத்துகைக்கான கூடுதல் கட்டண விதிகள் 2022 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கட்டணங்கள் ஆகியவற்றை, 01.04.2024 முதல் ஏழு ஆண்டுகளுக்குள், அதாவது 31.03.2031 -க்குள் மின் நுகர்வோரிடமிருந்து கட்டணமாகவோ அல்லது மாநில அரசிடமிருந்து மானியமாகவே வசூலிக்குமாறு மாண்பும உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. இவ்வழக்கில் மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், தற்போதைய உத்தரவின்படி, 2026-27 முதல் 2030-31 வரையிலான காலகட்டத்தில் ஆண்டுக்கு சுமார் 11,800 கோடி ரூபாய் அளவிலான கூடுதல் நிதிப் பொறுப்பு இதுவாகும்.

7.23. மின் கட்டண மானியம் மற்றும் இழப்பீட்டை ஈடுசெய்யும் மானியங்கள் வழங்கப்பட்ட போதிலும், தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம், சராசரி மின் விநியோகச் செலவு மற்றும் சராசரி வருவாயை சாராத, மாதாந்திர தொடர் ரொக்கப் பற்றாக்குறையை எதிர்கொள்கிறது. மின் கொள்முதல், கடன் சேவை மற்றும் செயல்பாட்டுச் செலவுகள் ஆகியவற்றுக்கான கட்டணங்களைச் செலுத்த வேண்டிய பொறுப்புகள் மாதந்தோறும் ஏற்படுவதால் இந்தப் பற்றாக்குறை உருவாகிறது. அட்டவணை 7.6 தோராயமான மாதாந்திர பணப்புழக்க நிலவரத்தை விவரிக்கிறது.

**அட்டவணை 7.6: தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகம் (TNPDC) – மாதாந்திர
பணப்புழக்க நிலை (நிதி ஆண்டு 2025-26)**

(ரூ. கோடியில் - மாதம் ஒன்றிற்கு)

வரவினங்கள்	ரூபாய் கோடியில்	செலுத்துகைகள்	கோடி ரூபாயில்
வருவாய் வசூல்கள்	6,000	மின் கொள்முதல் , (மின் உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மானக் கழகம், தமிழ்நாடு பசுமை எரிசக்திக் கழகம், தமிழ்நாடு மின் தொடரமைப்புக் கழகம்)	6,450
தமிழக அரசின் மின்கட்டண மானியம்	1,250	பணியாளர் செலவினங்கள்	1,000
தமிழக அரசின் இழப்பு நிதியுதவி மானியம்	1,250	செயல்பாட்டுச் செலவினங்கள்	500
		வட்டி நிலுவை	1,200
		கடன் திருப்பிச் செலுத்துதல்கள்	1,500
		ஏனையவை	350
மொத்த வரவினங்கள்	8,500	மொத்த செலுத்துகைகள்	11,000
மாதாந்திரக் கட்டமைப்புசார் பற்றாக்குறை		ஒரு மாதத்திற்கு 2,500 கோடி ரூபாய்	

ஆதாரம்: மாநில பொதுத்துறை நிறுவனத்தின் ஆவணங்கள்

7.24. மாதந்தோறும் ஏற்படும் 2,500 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையானது, ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ 30,000 கோடி ரூபாய் அளவிலான பணப்புழக்க இடைவெளியை உருவாக்குகிறது. இந்த இடைவெளி குறுகிய காலக் கடன்கள், மின் கொள்முதல் செய்யப்படும் நிறுவனங்களுக்கான நிலுவைக் கட்டணங்கள் மற்றும் மூலதனச் செலவுகளை ஒத்திவைத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் ஈடுசெய்யப்படுகிறது. 31.03.2026 நிலவரப்படி, உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மற்றும் அரசுத் துறைகளிடமிருந்து வர வேண்டிய நிலுவைத் தொகை 7,710 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இதில், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் பங்கு மட்டும் 4,270 கோடி ரூபாயாகும். தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகத்தின் வருவாய் பற்றாக்குறையில் கணிசமான பகுதி,

ஒரு பொதுத்துறை நிறுவனம் மற்றொரு நிறுவனத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகையைச் செலுத்தாததால் ஏற்பட்டதாகும். இது, அரசுத் துறைகளுக்கு இடையிலான சுழற்சிமுறைப் பொறுப்பு என்பதை உணர்த்துகிறது.

7.25. மின்கட்டண வீதங்கள், மானியங்களை முறைப்படுத்துதல், கடன் மறுசீரமைப்பு மற்றும் செயல்பாட்டுச் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான தீர்வுக்கான கட்டமைப்பு இல்லாத நிலையில், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் குழுமம் மாநில நிதி ஆதாரத்தில் தொடர்ந்து அதிகப் பங்கினை எடுத்துக்கொள்ளும்: இது உற்பத்திசார் செலவினங்களை முடக்குவதுடன், கட்டமைப்பு ரீதியான சமநிலையின்மையை மேலும் தீவிரப்படுத்தும்.

அட்டவணை 7.7: 2020-21 முதல் 2025-26 வரையிலான காலகட்டத்தில் மின்துறை நிறுவனங்களின் நிலுவையிலுள்ள கடன் மற்றும் ஒட்டுமொத்த இழப்புகளைக் காட்டும் அறிக்கை (ரூ. கோடியில்)

ஆண்டு	நிலுவையிலுள்ள கடன்	ஒட்டுமொத்த இழப்பு
2020-21	1,67,860.50	1,45,439.50
2021-22	1,83,360.06	1,59,738.00
2022-23	1,95,549.22	1,71,413.74
2023-24	2,11,990.87	1,75,984.31
2024-25	2,27,536.80	1,79,393.68
2025-26 (Provision)	2,47,129.99	1,82,361.02

ஆதாரம்: மாநிலப் பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் ஆவணங்கள்.

7.6. அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள்

7.26. அரசு விரைவுப் போக்குவரத்துக் கழகம் (SETC), சென்னை மாநகரப் போக்குவரத்துக் கழகம் (MTC) மற்றும் ஆறு மண்டல தமிழ்நாடு அரசுப்

போக்குவரத்துக் கழகங்கள் (TNSSTC - சும்பகோணம், மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம், விழுப்புரம், திருநெல்வேலி) ஆகிய எட்டு அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் ஒட்டுமொத்த இழப்புகளும், அரசு வழங்கும் நிதியுதவி மற்றும் வங்கி கடன்களின் மூலம் ஈடுசெய்யப்படும். செயல்பாட்டுச் செலவுகளை ஈடுகட்ட, செயல்பாடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் தொடர்ந்து போதுமானதாக இல்லை. மூலதன முதலீடுகள் தள்ளிவைக்கப்பட்டுள்ளதால், பேருந்துகள் பயன்படுத்தப்படும் ஆண்டு அதிகரித்துள்ளதுடன், செயல்பாட்டுத் திறமையின்மையைப் பெருக்கி, பராமரிப்புச் செலவுகளையும் உயர்த்தியுள்ளது.

7.27. அனைத்து அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் ஒட்டுமொத்த இழப்புகள், 2020-21ஆம் ஆண்டில் 41,826 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 2025-26ஆம் ஆண்டில் 72,667 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது, ஐந்து ஆண்டுகளில் 73.74 சதவீத உயர்வாகும். இதே காலத்தில், ஒட்டுமொத்த நிலுவைப் பொறுப்புகள் 33,190 கோடி ரூபாயிலிருந்து 61,642 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது 85.72 சதவீத உயர்வாகும்.

அட்டவணை 7.8: அனைத்து மாநிலப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் நிலுவையிலுள்ள பொறுப்புகள், மொத்த இழப்பு மற்றும் நிகர ஆண்டு இழப்பு (ரூபாய் கோடியில்)

விவரங்கள்	2020-21	2025-26	மாற்றம்
நிகர ஆண்டு இழப்பு	8,318	4,725	-43.19%
திரண்ட இழப்பு	41,826	72,667	73.74%
மொத்த நிலுவைக் கடன்கள்	33,190	61,642	85.72%

ஆதாரம்: அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் ஆவணங்கள்

7.28. அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் இந்த நிதி நெருக்கடியானது, மாறுபடும் செலவினங்களை வருவாய் ஈட்டலுக்குள் முழுமையாகக் கொண்டு வரப்படாததன் நேரடி விளைவு மட்டுமே அல்ல. இது ஒரு கட்டமைப்பு சார்ந்த பிரச்சனையாகும்; பெரும்பாலும் கட்டாயச் செலவினங்களின், வருவாயை விட மிக அதிவேகமாக வளர்ந்துள்ள செலவின அடிப்படையே, இப்பிரச்சினைக்கு மூல காரணமாகும்.

அட்டவணை 7.9: மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு ஏற்படும் முக்கியச் செலவுகள் (ரூபாய் கோடியில்)

விவரங்கள்	2020-21	2025-26	மாற்றம்
பணியாளர் செலவு	8,767	12,559	+43%
டீசல் செலவு	1,962	5,598	+185%
ஓய்வூதிய செலவு	1,280	2,380	+86%
வட்டி செலவு	1,581	3,122	+97%
மொத்தம்	13,590	23,659	+74%

ஆதாரம்: அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் ஆவணங்கள்

7.29. 2020-21-ஆம் ஆண்டில் 13,590 கோடி ரூபாயாக இருந்த மொத்த முதன்மைச் செலவினங்கள், 2025-26-ஆம் ஆண்டில் 23,660 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து, இந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் இருமடங்காக அதிகரித்துள்ளன. ஏற்கனவே மிகப்பெரிய செலவினமாக இருக்கும் பணியாளர் செலவுகள், அடுத்தடுத்த ஊதியத் திருத்தங்கள் மற்றும் பெரிய அளவிலான நிறுவனக் கட்டமைப்பின் காரணமாக 43 சதவீத வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளன. கடந்த காலப் பணிப் பொறுப்புகளின் தொடர்ச்சியான தாக்கம் மேலும் தீவிரமடைந்து வருவதால், ஓய்வூதியச் செலவுகள் 86 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளன. ஆண்டுதோறும் ஏற்படும் செயல்பாட்டுப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்வதற்காகத் திரட்டப்பட்ட கடன்களின் நேரடி விளைவாக,

வட்டிச் செலவுகள் 97 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளன. டீசல் செலவுகள் இருமடங்கிற்கும் மேலாக அதிகரித்துள்ளன. இது, எரிபொருள் விலை உயர்வு மற்றும் விரிவுபடுத்தப்பட்ட சேவை அளவுகள் ஆகிய இரண்டையும் பிரதிபலிப்பதுடன், பெரும்பாலும் அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு செலவினமாகவும் உள்ளது.

7.30. வேகமாக அதிகரித்து வரும் செலவினங்களுக்கு மத்தியில், செயல்பாட்டு வருவாய் ஏறக்குறைய தேக்க நிலையிலேயே உள்ளது. 2025-26 ஆம் ஆண்டில் மொத்த செயல்பாட்டு வருவாய் 7,852 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. 2019-20 ஆம் ஆண்டில் இது 9,028 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் பெயரளவு மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மற்றும் மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் மொத்தச் செலவினங்கள் ஆகிய இரண்டும் இருமடங்காக அதிகரித்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மையான மதிப்பீட்டின்படி, வருவாய் பெருமளவு சரிவைக் கண்டுள்ளது. செலவினங்களின் உயர்விற்கு ஏற்ப பயணக் கட்டணங்கள் திருத்தியமைக்கப்படாததே இதற்கான முதன்மைக் காரணமாகும்.

அட்டவணை 7.10: அனைத்து மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் செயல்பாட்டு வருவாய் (ரூபாய் கோடியில்)

விவரங்கள்	2019-20	2025-26	2019-20 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஏற்பட்ட மாற்றம்
செயல்பாட்டு வருவாய்	8,827.39	7,646.61	-13.38%
ஏனைய வருவாய் மானியம் நீங்கலாக	200.40	205.06	-2.33%
மொத்தம்	9,027.79	7,851.67	-13.03%

ஆதாரம்: அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் ஆவணங்கள்

7.31. பெருந்தொற்றுக்கு முந்தைய முழுமையான இறுதி ஆண்டான 2019-20-ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்போது, தற்போதைய நிலையை தெளிவாகக் காணலாம். பணவீக்கம் மற்றும் புதிய வழித்தட விரிவாக்கங்கள் இருந்தபோதிலும், 2019-20-ஆம் ஆண்டின் செயல்பாட்டு வருவாயான 9,028 கோடி ரூபாயுடன் ஒப்பிடும்போது, 2025-26-ஆம் ஆண்டில் ஒட்டுமொத்த செயல்பாட்டு வருவாய் 7,852 கோடி ரூபாயாக மட்டுமே உள்ளது. இது, ஆறு ஆண்டுகளில் பெயரளவு மதிப்பின் அடிப்படையில் 13 சதவீத சரிவாகும். இது, கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய மீண்டெழுந்த கதை அல்ல, மாறாகப் பயணக் கட்டணங்கள் நீண்டகாலமாகத் திருத்தியமைக்கப்படாததால் ஏற்பட்டுள்ள ஆழமான வருவாய் வீழ்ச்சியாகும்.

7.32. அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் இந்த நிதி நிலையை, அவற்றின் கட்டமைப்புப் பிரச்சனையைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும் ஒரேயொரு செயல்பாட்டு விகிதாச்சாரமாகக் சுருக்கிக் கூறிவிட முடியும். அனைத்து போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் இயக்கப்படும் ஒரு கிலோமீட்டருக்கான செலவு 78.81 ரூபாயாக உள்ளது. ஆனால், ஒரு கிலோமீட்டருக்கான வருவாய் வரவு 25.97 ரூபாய் மட்டுமே. இதனால் ஒரு கிலோமீட்டருக்கு 52.84 ரூபாய் செயல்பாட்டு இழப்பு ஏற்படுகிறது. இந்த இடைவெளியின் ஒரு பகுதி டீசல் மானியம், மாணவர் சலுகைகள் மற்றும் மகளிருக்கான இலவசப் பயணக் கட்டணம் ஆகியவற்றிற்கான அரசு மானியங்கள் மூலம் ஈடுசெய்யப்படுகிறது. எனினும், இதன் அடிப்படையான பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் இன்னும் போதுமான அளவில் தீர்க்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

7.33. இந்தச் சுழற்சியை உடைக்கும் எந்தவொரு வழிமுறையும் இச்சூழலில் கண்டறியப்படவில்லை. கட்டணத் திருத்தங்கள் அரிதாக மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படுவதோடு, போதுமான அளவிலும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

பொதுப் போக்குவரத்தில் மாறிவரும் பொருளாதாரச் சூழலுக்கு ஏற்ப, வழித்தடங்கள், பேருந்து ஒதுக்கீடு மற்றும் பணியாளர் விதிமுறைகள் ஆகியவற்றில் இயக்கச் சீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. 2017-18 ஆம் ஆண்டில் அரசு கடன்கள் பங்கு மூலதனமாக மாற்றப்பட்ட நடவடிக்கை, அக்காலத்தில் கணக்கில் காட்டப்பட்ட கடன் சுமையைக் குறைத்தாலும், அது சிக்கலுக்கான மூல காரணத்தைத் தீர்வு செய்யாமல், அதன் அறிகுறிகளை மட்டுமே கையாண்டது. மேலும், சேவையைத் தொடர்ந்து வழங்க ஏதுவாக தமிழ்நாடு போக்குவரத்து வளர்ச்சி நிதி நிறுவனத்திடமிருந்தும், அரசிடமிருந்தும் கடன் பெறுவது அவசியமானதாக உள்ளது. சேவையை தொடர்ந்து வழங்குவது மொத்தக் கடனைப் பொறுத்தது என்பதால் இந்தக் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்த எதிர்காலத்தில் நிதியுதவி வழங்கப்பட வேண்டும்.

7.34. அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் சிக்கல்கள் முக்கியமற்ற நிதிச்சிக்கல்கள் அல்ல. அவை 61,642 கோடி ரூபாய் நிலுவைக் கடன் மற்றும் 72,667 கோடி ரூபாய் ஒட்டுமொத்த இழப்புகளுடன், மாநிலத்தின் விரிவான இருப்பு நிலை அறிக்கையில் காணப்படும் மிகப்பெரிய நிதி சார்ந்த சுமை கொண்டவையாகத் திகழ்கின்றன.

7.7 தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்

7.35. மாநிலத்தின் பொது விநியோகத் திட்ட செயல்பாட்டின் முதுகெலும்பாக தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் திகழ்கிறது. இது, விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் மற்றும் பிற பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்து, அவற்றை பதப்படுத்தி சேமித்து வைப்பதோடு, மாநிலம் முழுவதும் உள்ள தகுதியுள்ள குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு சுமார் 38,404 நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் உணவு தானியங்கள், சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள் மற்றும் சமையல் எண்ணெய் ஆகியவற்றை விநியோகம் செய்கிறது. மேலும், இக்கழகம் தமிழ்நாட்டில் இந்திய அரசின் நெல்

மற்றும் கேழ்வரகு கொள்முதலுக்கான ஒருங்கிணைப்பு முகமையாகவும் செயல்படுகிறது. அத்துடன், இலவச அரிசி விநியோகம், பொங்கல் பரிசுத் தொகுப்புகள் மற்றும் பேரிடர் நிவாரணம் உள்ளிட்ட சிறப்பு நலத்திட்டங்களையும் இது செயல்படுத்தி வருகிறது.

7.36. இக்கழகத்தின் நிதிநிலை குறித்த விவரங்களை அதன் வரவு-செலவுக் கணக்கின் மூலம் தெளிவாக அறிந்துக் கொள்ளலாம். இவை, இந்திய அரசு மற்றும் தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து பெறப்படும் மானியத் தொகைகளுக்கும், கழகத்தின் கொள்முதல், விநியோகம் மற்றும் கடன் சேவை தொடர்பான கடப்பாடுகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை வெளிக்காட்டுகின்றன.

அட்டவணை 7.11: தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் முக்கிய நிதி அளவீடுகள் (ரூபாய் கோடியில்)

ஆண்டு	வரவினங்கள்	செலுத்துகைகள்	உபரி / பற்றாக்குறை	நிலுவையில் உள்ள செயல்பாட்டு மூலதனக் கடன்
2021-22	18,534	24,739	-6,205	17,500
2022-23	23,188	22,021	1,167	20,000
2023-24	18,539	20,206	-1,667	19,600
2024-25	22,293	23,459	-1,166	20,410
2025-26*	25,533	30,778	-5,245	27,181

ஆதாரம்: நிறுவனத்தின் ஆவணங்கள் - *2025-26: தணிக்கை செய்யப்படாதது.

7.37. இந்தக் கணக்கீட்டில் உள்ள மூன்று அம்சங்கள் கவனமாகப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியவை.

- முதலாவதாக, குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஐந்து ஆண்டுகளில், 2022-23-ல் மட்டுமே தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மிகையான நிதியை பதிவு செய்தது.

அந்த மிகை என்பது செயல்பாட்டு ரீதியான முன்னேற்றத்தின் அறிகுறி அல்ல. அது, பொங்கல் தொகுப்பு மற்றும் கோவிட் பெருந்தொற்று நிவாரண விநியோகங்களால் செலவுகள் அதிகரித்திருந்த முந்தைய ஆண்டில் தாமதமாக மானியத் தொகைகள் பெறப்பட்டதையே வெளிக்காட்டுகிறது. அமைப்பு ரீதியாகப் பார்த்தால், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் தொடர்ந்து நிதிப் பற்றாக்குறையையே எதிர்கொண்டு வருகிறது. தொடர்ந்து வரவினங்கள் செலவினங்களை விடக் குறைவாகவே உள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதிய செயல்பாட்டு மூலதனக் கடனைப் பெறுவதன் மூலமே இந்தப் பற்றாக்குறை ஈடுசெய்யப்படுகிறது.

- இரண்டாவதாக, பற்றாக்குறையின் போக்கு மிக வேகமாக மோசமடைந்து வருகிறது. 2024-25-ல் 1,166 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்திருந்த பற்றாக்குறை, 2025-26-இல் 5,245 கோடி ரூபாயாகப் பெருமளவு அதிகரித்தது. இது கோவிட் பெருந்தொற்றால் பாதிக்கப்பட்ட 2020-21 மற்றும் 2021-22 ஆகிய ஆண்டுகளில் காணப்பட்ட நிலைக்கு ஏறக்குறைய சமமானதாகும். இதற்குக் முக்கியக் காரணம் நெல் கொள்முதல் ஆகும். 2024-25-ல் 41.15 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக இருந்த நெல் கொள்முதல், 2025-26-ல் 63.51 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக உயர்ந்தது; அதாவது, ஒரே ஆண்டில் 22.36 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் (54.34 சதவீதம்) அதிகரித்துள்ளது. மொத்தக் கொள்முதல் செலவுகள் 9,854 கோடி ரூபாயிலிருந்து, 15,869 கோடி ரூபாயாக, அதாவது, 6,015 கோடி ரூபாய் அதிகரித்தது. இதற்கேற்ப மானிய வரவுகள் அதிகரிக்காததால், ஒரு பெரிய நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது.

- மூன்றாவதாக, நிலுவையில் உள்ள செயல்பாட்டு மூலதனக் கடன் 2021-22-ல் 17,500 கோடி ரூபாயிலிருந்து, 2025-26-ல் 27,181 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இது 55.32 சதவீதம் உயர்வாகும். இந்தக் கடன்கள் அனைத்தும் ஓராண்டு முதிர்வு காலம் கொண்ட குறுகிய காலக் கடன்களாகும். இவை, ஆண்டுதோறும் புதுப்பிக்கப்படுவதோடு தமிழ்நாடு அரசின் உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில் பெறப்படுபவை ஆகும். வட்டிச் சுமை 2021-22-ல் 736 கோடி ரூபாயிலிருந்து 2025-26-ல் 1,795 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் ஆண்டுச் செலவினங்களில் வட்டி செலுத்துதல் இப்போது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிப்பதுடன், தொடர்ந்து அதிகரித்தும் வருகிறது. இத்தொகை கொள்முதலுக்கோ அல்லது விநியோகத்திற்கோ பயன்படாமல், இதற்கு முன்திரண்ட பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டுவதற்கு மட்டுமே செலவிடப்படுவதால், இது முற்றிலும் பலனளிக்காத ஒரு செலவினமாகும்.

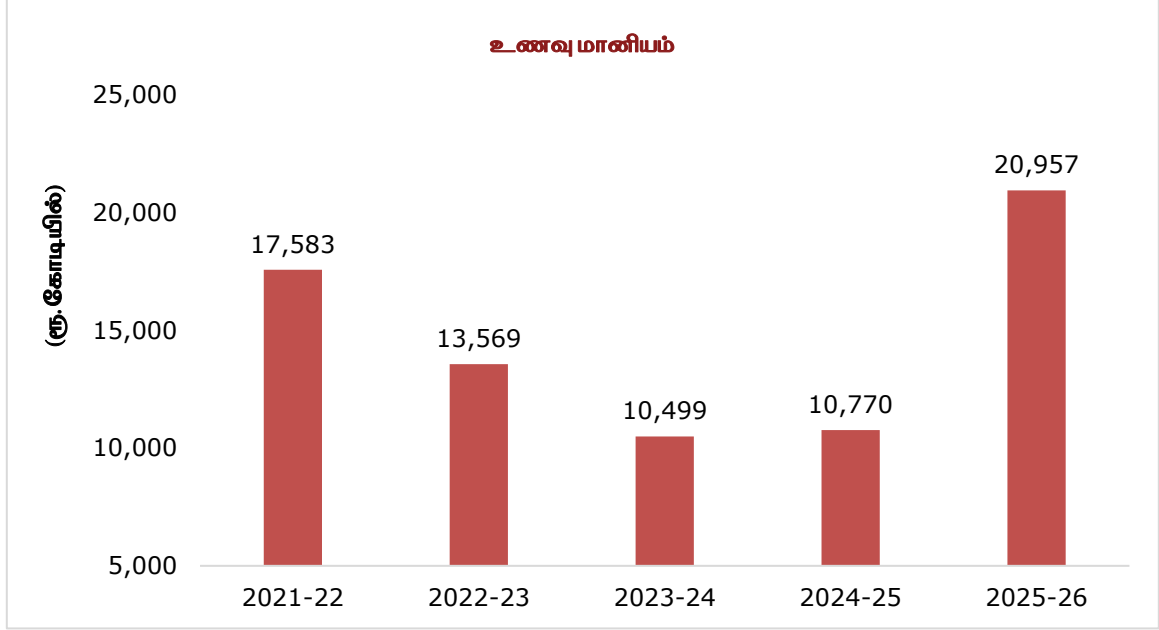
7.38. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கென சொந்த வருவாய் ஆதாரங்கள் ஏதும் இல்லை. அதன் வரவினங்கள் அனைத்தும் கிட்டத்தட்ட இந்திய அரசு மற்றும் தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து பெறப்படும் மானியங்களையே சார்ந்திருக்கின்றன. மாநிலத்தின் நிதி நெருக்கடிகள், இந்திய அரசிடமிருந்து வர வேண்டிய தொகையைத் திரும்பப் பெறுவதில் ஏற்படும் தாமதம் அல்லது 2025-26-ல் கொள்முதல் அதிகரிப்பு போன்ற திடீர் செலவின உயர்வுகள் காரணமாக இந்த மானியங்கள் தாமதமாகும்போதோ அல்லது நிறுவனத்தின் உண்மையான செலவினங்களை விடக் குறைவாக இருக்கும்போதோ, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் தனது செயல்பாட்டு மூலதனக் கடன்கள் மூலம் அந்த இடைவெளியை ஈடுசெய்கிறது.

அரசு, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு வழங்க வேண்டிய, ஆனால் இன்னும் மாற்றப்படாத மானியத் தொகை, 2020-21-ல் 6,582 கோடி ரூபாயாக இருந்த நிலையில், 2024-25-ல் 17,990 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது; மேலும் 2026 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாத நிலவரப்படி இது சுமார் 24,000 கோடி ரூபாயை எட்டும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

7.39. பெறப்பட வேண்டிய இந்தத் தொகை, மாநிலத்தின் முக்கிய நிதிப் பற்றாக்குறை அல்லது கடன் புள்ளிவிவரங்களில் எங்கும் இடம்பெறுவதில்லை. இது, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் இருப்புநிலைக் குறிப்பில் பல்வகை கடனாளிகள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், நடைமுறையில் இது மாநிலத்தின் ஒத்திவைக்கப்பட்ட பொறுப்பைக் குறிக்கிறது. அதாவது, வரவு-செலவுத் திட்டம் மூலம் நிதியளிக்கப்படாமல், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் வங்கிக் கடன்கள் மூலம் நிதியளிக்கப்படும் ஒரு அரசுப் பொறுப்பாக இது உள்ளது. இக்கடன்களுக்குத் தமிழ்நாடு அரசின் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுவதோடு, இவற்றிற்கான வட்டிச் செலவுகளும் இறுதியில் பொது நிதியிலிருந்தே செலுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய கணக்கியல் முறை உண்மையான நிதிச் செலவை மறைக்கிறது. ஆனால், பொருளாதார நடைமுறை என்னவென்றால், மாநிலம் தனது மானிய நிலுவைத் தொகையைச் சந்தை வட்டி விகிதத்திலான உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட வணிகக் கடன்கள் மூலம் நிதியளித்து வருகிறது.

7.40. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு அரசு வழங்கும் நேரடி உணவு மானியம் மற்றும் பொங்கல் பண்டிகைக்கான பரிசுத் தொகை பணப் பரிமாற்றங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கணக்கிடும்போது, இத்தொகை

2021-22-ல் 17,583 கோடி ரூபாயாக இருந்த நிலையில், 2025-26-ல் 19 சதவீதம் அதிகரித்து, 20,957 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது.

படம் 7.5: 2021-22 முதல் 2025-26 வரை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு வழங்கப்பட்ட உணவு மானியம் (ரூபாய் கோடியில்)

7.41. பொங்கல் பண்டிகைக்கான பரிசுத் தொகுப்புகள் மற்றும் ரொக்க உதவி ஆகியவை இந்த நிதிப் பொறுப்பின் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதலுக்குரிய கூறுகளாக இருந்து வருகின்றன. 2016 முதல் 2026 வரையிலான பதினொரு ஆண்டுகளில், தமிழ்நாடு அரசு இத்திட்டங்களின் கீழ் மொத்தம் 24,023 கோடி ரூபாய் அனுமதித்துள்ளது. இது, ஆண்டுக்குச் சராசரியாக சுமார் 2,184 கோடி ரூபாயாகும். இதற்கான ஆண்டு ஒதுக்கீடு 2017 ஆம் ஆண்டில் 200 கோடி ரூபாயிலிருந்து, 2021 ஆம் ஆண்டில் 5,605 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. 2026-ஆம் ஆண்டின் பொங்கல் ரொக்க உதவித் தொகை மட்டுமே 6,688 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இத்தொகைகளின் அதிகரித்துவரும் அளவும், மாறுபடும் தன்மையும் எதிர்கால நிதித் திட்டமிடலைக் கடினமாக்குகின்றன. அத்துடன், ஏற்கனவே கட்டமைப்பளவில்

பெரியதாக உள்ள மானியப் பொறுப்புடன், சீரற்றதாகவும், அரசியல் சார்ந்ததாகவும் இது அமைகிறது.

7.42. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் என்பது வழக்கமாக கருதப்படுவது போல் இழப்பு ஏற்படுத்தும் நிறுவனம் அல்ல. இது ஒரு நலத்திட்டச் செயல்பாட்டு அமைப்பாகும். இதன் செலவுகள் அனைத்தும் அரசால் முழுமையாக ஈடுசெய்யப்பட வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். எனவே, இது ஏற்படுத்தும் நிதிசார் இடர் என்பது மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் அல்லது மின்துறை நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தும் இடரிலிருந்து மாறுபட்ட தன்மையைக் கொண்டது: இது வணிக ரீதியான தோல்வி குறித்த இடர் அல்ல: மாறாக, மானியத் தொகையின் பற்றாக்குறை, செலவுத் தொகையைத் திரும்பப் பெறுவதில் ஏற்படும் தாமதம் மற்றும் செலுத்தப்பட வேண்டிய பொறுப்புகள் ஒத்திவைக்கப்படுவதால் பெருகும் கூடுதல் செலவுகள் ஆகியவை சார்ந்த இடராகும்.

7.8. மொத்த நிதிசார் இடர்

7.43. மாநிலத்தின் நிலுவையிலுள்ள நேரடியாக பெற்ற கடன் அளவை மட்டும் கருதி மாநிலத்தின் மொத்த நிதிசார் இடரை மதிப்பிடக்கூடாது. மாறாக, நலத்திட்ட உதவிகளைச் செயல்படுத்தத் தேவைப்படும் நிதியைத் திரட்ட பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மூலம் பெறப்பட்ட கடன்கள் மற்றும் அந்நிறுவனங்களுக்கு அரசு வழங்கிய கடன் உத்தரவாதங்கள், அவை திருப்பிச் செலுத்தப்படாத பட்சத்தில் அரசால் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதால் இவற்றையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்.

7.44. மாநிலத்தின் நிலுவைக் கடன் 10 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உள்ள நிலையில், முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டவாறு, முக்கிய பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் கடன்

3.18 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இதில் பெருவாரியான கடன், அரசின் உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில் பெறப்பட்டவையாகும். இத்தகைய உத்தரவாதங்களின் மொத்த மதிப்பு 1.80 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகும்.

7.45. நலத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியதால் பொது நிறுவனங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளை ஈடுசெய்ய முந்தைய அரசுகள் பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கான நிதியை வழங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால், இவை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. அல்லது பொதுமக்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் கூடுதல் நிதி திரட்டும் நடவடிக்கைகளை அந்நிறுவனங்கள் மூலம் மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும். இது மாநிலத்தின் நிதி நிலையில் தற்போது ஒரு பெரும் நிதிசார் இடராக உருவெடுத்துள்ளது.

7.46. பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் கடன் விவரங்கள் தனித்தனியாகக் கிடைத்தாலும், அவற்றை மாநில அரசின் கடன் சுமையுடன் ஒட்டுமொத்தமாக இணைத்துப் பார்க்கும்போதுதான், மாநில அரசின் மீதான மொத்த நிதிசார் இடர் மற்றும் கடன் சுமை குறித்த முழுமையான நிலவரத்தை அறிய முடியும்.

அத்தியாயம் 8

கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய நிதி
ஒருங்கிணைப்பில் தோல்வி

அத்தியாயம் 8: கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய நிதிநிலை சீரமைப்பில் தோல்வி (2021-22 முதல் 2025-26 வரை)

8.1. ஐந்தாண்டு காலகட்டம்: அமைப்பும் விளைவும்

8.1. 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான ஐந்தாண்டு காலமே இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் மையப் பகுப்பாய்வுக் காலம் ஆகும். இந்தக் காலகட்டத்தில்தான், கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய பொருளாதார மீட்சியானது நிதி சீரமைப்பதற்கான சூழல்களை உருவாக்கியது; இக்காலகட்டத்தில்தான் தமிழ்நாட்டிற்கு இணையான மாநிலங்கள், அச்சூழல்களைப் பயன்படுத்தித் தங்களின் நிதி நிலையை மீட்டெடுத்தன. ஆனால், தமிழ்நாட்டின் நிதிநிலைக் குறியீடுகள் அதற்கு நேர் எதிரான திசையில் நகர்ந்தன.

8.2. 2020-21 பெருந்தொற்று ஆண்டானது, ஒவ்வொரு மாநிலமும் எதிர்கொண்ட புறக்காரணங்களால் நிலையற்ற தன்மையைக் கொண்டிருந்தன. மேலும், மாநிலங்கள், அதிகளவு கடன் பெற்று செலவினங்களை மேற்கொள்ள மத்திய அரசு சட்டப்பூர்வமாக அனுமதித்தது. அடுத்து வந்த ஆண்டுகள் ஒரு மாறுபட்ட சூழலை முன்வைத்தன. அவை ஒரு மீட்சிக் காலமாக அமைந்தன: முக்கியமான தொழில்மயமான மாநிலங்கள், பெயரளவிலான மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஏறத்தாழ 13 முதல் 14 சதவீதம் வரையிலான கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதத்தில் வளர்ந்தன. சரக்கு மற்றும் சேவை வரி இழப்பீடு ஜூன் 2022 வரை முழுமையாக தொடர்ந்தது. இது ஒரு தற்காலிகப் பாதுகாப்பை வழங்கியது. இந்தியா முழுவதும் ஒட்டுமொத்த வரி வருவாய் வலுவாக இருந்தது. நிதி வாய்ப்புகளை சரியான முறையில் கணக்கிட்டு, கோவிட் பெருந்தொற்று காலத்தின் அதிகப்படியான

கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும், வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை சமநிலையில் அல்லது சமநிலைக்கு அருகாமையில் கொண்டுவரவும், அடுத்த பொருளாதாரச் சுழற்சிக்கான சூழலை மீண்டும் உருவாக்கவும் மாநிலங்களுக்கு இக்காலகட்டம் வாய்ப்பளித்தது.

8.3. இருப்பினும், தமிழ்நாடு இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. அதிகப்படியான கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தி, நிதிநிலையை சீரமைப்பதற்குப் பதிலாக, மாநில அரசு தனது முக்கிய நிதிநிலைக் குறியீடுகளைத் தடம் மாறச் செய்து விட்டது. அந்தக் காலகட்டத்தின் முடிவில், இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு குறியீடுகள் மிகவும் பலவீனமான நிலையில் இருந்தன.

அட்டவணை 8.1: தமிழ்நாட்டின் நிதிநிலைக் குறியீடுகள் 2021-22 முதல் 2025-26 வரை (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)

குறியீடு	ஆய்வுக்காலத் தொடக்கம் (2021-22)	முடிவுறும் காலம் (2025-26)
வருவாய் பற்றாக்குறை (ரூ. கோடி)	46,538	78,324
மாநில சொந்த வரி வருவாய் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	5.93%	5.45%
மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவையிலுள்ள கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகள்	28.7%	28.3%
மூலதனச் செலவினம் / மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	1.79%	1.44%
பொறுப்பேற்றச் செலவினம் / மொத்த வருவாய் வரவுகள்	60.4%	64.4%

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு அரசின் வரவு செலவு திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI-GSDP அறிக்கை

8.4. இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் காணப்பட்ட போக்கு ஒரு சீரான முறையைக் கொண்டுள்ளது. 2021-22 ஆம் ஆண்டின் மீட்சியானது, பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய

சுழற்சியின் அதே கட்டத்தில் ஒப்பிடக்கூடிய இணை மாநிலங்கள் பதிவுசெய்தவற்றுடன் பெருமளவில் ஒத்துப்போனது: 2022-23 ஆம் ஆண்டு சரிவு கண்ட வருவாய்ப் பற்றாக்குறையானது, இடைக்காலக் காரணிகளைச் சார்ந்திருந்தது: மேலும் 2023-24 முதல், அரசின் நிதிநிலை எல்லா நிலைகளிலும், துறைகளிலும் பலவீனமடைந்து, ஒவ்வொரு முக்கியக் குறியீட்டிலும் சரிவைச் சந்தித்தது. அந்தப் பலவீனம் எந்தவொரு வெளிப்புற காரணிகளாலும் ஏற்படவில்லை. அது, அரசின் அதிகார வரம்பிற்குள் எடுக்கப்பட்ட மற்றும் ஒத்திவைக்கப்பட்ட முடிவுகளின் தொகுப்பால் ஏற்பட்டது.

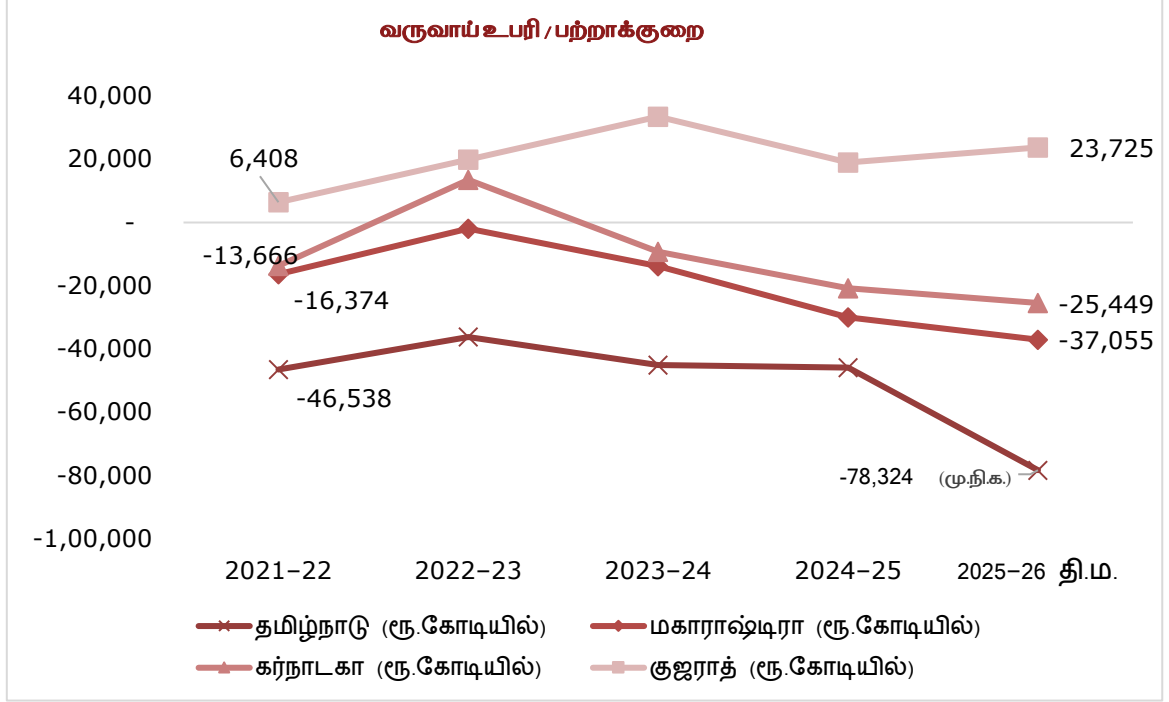
8.2. வருவாய்ப் பற்றாக்குறை: போக்குகளும் எல்லை கடந்த பொறுப்புகளும்

8.5. இக்காலகட்டத்தில் என்ன நடந்தது என்பதற்கு வருவாய் பற்றாக்குறைப் போக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும். 2021-22 மற்றும் 2022-23-ஆம் ஆண்டுக்கு இடையில் பற்றாக்குறை தொகை சரிவடைந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகத் தோன்றினாலும், ஆழமான பகுப்பாய்வில், கோவிட் பெருந்தொற்று ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட மோசமான நிலையின் விளைவே இந்த முன்னேற்றம் என்பது தெரியவருகிறது. இந்த முன்னேற்றத்திற்குப் பின்னால், இரண்டு தற்காலிக காரணிகள் இருந்தன. முதலாவது, பெருந்தொற்று ஆண்டுகளில் கடைபிடிக்கப்பட்ட செலவினக் கட்டுப்பாடு அல்லது சிக்கன நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சியாகும். இதில், பணியாளர்களுக்கான அகவிலைப்படி மீதான கட்டுப்பாடு, ஈடுசெய் விடுப்பு ஒப்புவிப்பு நிறுத்தம், கொள்முதல், பயணம் போன்ற பல வகை செலவினங்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை அடங்கும். இரண்டாவது, முத்திரைக் கட்டணம் மற்றும் பதிவுக் கட்டணம், மோட்டார் வாகன வரி வருவாய் போன்ற பிரிவுகளில் ஏற்பட்ட மீட்சியாகும். இவை, ஊரடங்குகள் உட்பட பல காரணங்களால் பெருந்தொற்றுக்

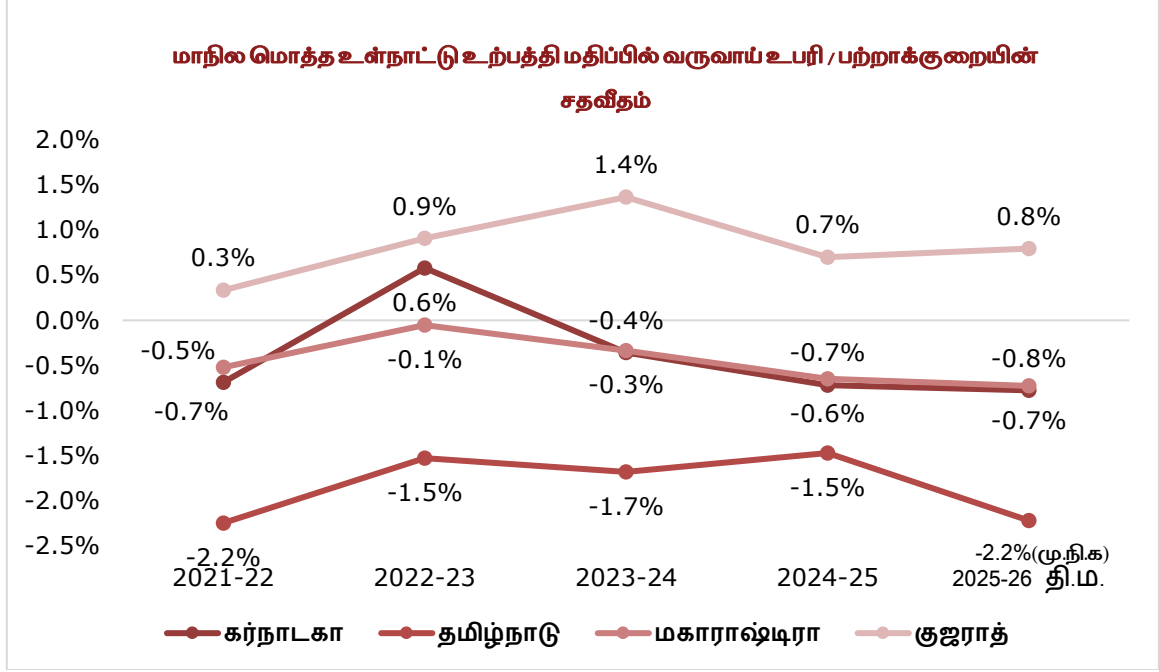
காலத்தில் ஒத்திவைக்கப்பட்ட பரிவர்த்தனைகளுடன் தொடர்புடையவை. இந்தக் காலகட்டத்தில் அரசால் குறிப்பிடத்தக்க வருவாய் பெருக்க நடவடிக்கைகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படாத நிலையில், வரி வருவாயில் திடீரென ஒரு ஏற்றம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதையும் இது விளக்குகிறது. அதாவது, கோவிட் ஆண்டுகளில் ஒத்திவைக்கப்பட்ட நுகர்வு அல்லது பரிவர்த்தனை சார்ந்த வருவாய் வசூலானது, 2021-22 மற்றும் 2022-23 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வழக்கமான வருவாய் வளர்ச்சியுடன் சேர்ந்து, பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடுகையில் வரி வளர்ச்சியில் விளக்க முடியாத ஒரு திடீர் மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. அதன் பின்னர், அந்த வரி வளர்ச்சி, அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் மீண்டும் ஒரு சரிவினை நோக்கித் திரும்பியது.

8.6. எனவே, வருவாய்ப் பற்றாக்குறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம், உண்மையில், கோவிட் பெருந்தொற்று ஆண்டுகளின் ஒத்திவைக்கப்பட்ட வருவாய் மற்றும் மேற்கொள்ளப்படாத செலவினங்களின் விளைவாகவே இருந்தன. இதனால், இந்த முன்னேற்றங்கள் தற்காலிகமானவையாக இருந்தனவே தவிர, வருவாய் அல்லது செலவின ஆதாரங்களின் எந்தவொரு கட்டமைப்பு சார்ந்த வலுவூட்டலாக இருக்கவில்லை. இந்த மேம்பாடு, கட்டமைப்பு சார்ந்த நிலைத்தன்மையை விட, தற்காலிக காரணிகளையே சார்ந்திருந்தது என்பது, அதே காலகட்டத்தில் மிகை அல்லது சமநிலையை எட்டிய மற்ற இணை மாநிலங்களின் அனுபவத்திலிருந்தும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. கீழே உள்ள வரைபடங்களில் காணப்படுவது போல, அனைத்து இணை மாநிலங்களும் 2021-22 மற்றும் 2022-23 ஆம் ஆண்டுகளில், மொத்தமாகவும், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் சதவீதமாகவும், வருவாய் பற்றாக்குறை குறைந்துள்ளதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. முந்தைய ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்போது, 2023-24 ஆம் ஆண்டில் அனைத்து மாநிலங்களும்

மோசமான வருவாய்ப் பற்றாக்குறையைக் கொண்டிருந்தன. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய முதல் இரண்டு ஆண்டுகளின் போக்கு தற்காலிகமானதே தவிர, கட்டமைப்பு சார்ந்ததல்ல என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

படம் 8.1: வருவாய் உபரி / பற்றாக்குறை - இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு - 2021-22 முதல் 2025-26 (திருத்த மதிப்பீடு) வரை (ரூபாய் கோடியில்)

படம் 8.2: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வருவாய் உபரி / பற்றாக்குறையின் சதவீதம் - இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பீடு - 2021-22 முதல் 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு வரை

8.7. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, 2023-24 ஆம் ஆண்டு முதல் வருவாய் பற்றாக்குறை அதிகரித்தது; 2024-25 ஆம் ஆண்டில் தொகையளவில் பெரிய அளவில் மாற்றமின்றி இருந்தது. பின்னர், 2025-26 ஆம் ஆண்டில் கடுமையாக உயர்ந்து, மாநிலம் இதுவரை பதிவுசெய்ததிலேயே மிக உயர்ந்த அளவை எட்டியது. இந்தக் காலகட்டத்தில், மற்ற இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், மாநிலத்தின் நிதி அளவீடுகளில் ஏற்பட்ட சரிவு மிக மோசமானதாக இருந்தது. 2025-26 ஆம் ஆண்டின் 78,324 கோடி ரூபாய் வருவாய் பற்றாக்குறை (மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.22 சதவீதம்) என்பது, கோவிட் பெருந்தொற்றால் பாதிக்கப்பட்ட 2020-21 ஆம் ஆண்டை விட அதிகமாகவும், மாநிலம் இதுவரை பதிவு செய்ததிலேயே மிக அதிகமான வருவாய்ப் பற்றாக்குறையும் ஆகும்.

அட்டவணை 8.2: வருவாய்ப் பற்றாக்குறையின் போக்கு, 2021-22 முதல் 2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்) வரை

ஆண்டு	வருவாய்ப் பற்றாக்குறை (ரூபாய் கோடியில்)	மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திமதிப்பில் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையின் சதவீதம்	குறிப்புகள்
2021-22	46,538	2.25%	மீட்சி ஆண்டு: சரக்கு மற்றும் சேவை வரி இழப்பீடு அமலில் இருந்தது
2022-23	36,215	1.53%	முழுமையளவில் சிறிய மாற்றம்: நிலையற்ற காரணிகள்
2023-24	45,121	1.68%	சிதைவின் தொடக்கம்
2024-25	45,840	1.47%	பெரிய மாற்றமில்லை
2025-26 (முதல்நிலைக் கணக்குகள்)	78,324	2.22%	இதுவரை இல்லாத அளவு உயர்வு

ஆதாரம்: தமிழக வரவு செலவு திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI-GSDP அறிக்கை

8.3 வீழ்ச்சிக்கான நான்கு அடிப்படைக் காரணங்கள்

8.8. மேலே விவரிக்கப்பட்ட வருவாய்ப் பற்றாக்குறையின் போக்கு, ஒரு குறுகிய காலச் சரிவாகவும், பின்னர் 2023-24 முதல் விரிவடைந்தது. மாநிலத்தின் பிற குறியீடுகளிலும் இப்போக்கு தொடர்ந்து காணப்பட்டது என்பதைப் பின்வரும் பகுதிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்தத் திருப்பத்தினால் ஏற்பட்ட தாக்கம் என்ன என்பதே கேள்வி. 2022-23 -லிருந்து 2023-24 -ஆம் ஆண்டிற்கு மாறிய காலகட்டத்தில் நான்கு வளர்ச்சிக் காரணிகள் ஒன்றிணைந்தன. அவற்றின் பொதுவான இயல்பு என்னவென்றால், அவ்வகைத்தின் கட்டுப்பாடுகளும் மாநில அரசிடமே இருந்தன.

அது மாநிலத்தின் நேரடி கொள்கை முடிவாக, அல்லது நீண்டகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட அரசு செய்ய வேண்டிய நிகழ்விற்கான பொறுப்பாகும். இந்த நான்கில் எதுவுமே, புறக்காரணிகளால் ஏற்பட்ட பொருளாதார இடர்பாடுகளுடன் தொடர்பில்லாதவை.

8.9. முதலாவதாக, இணையான வருவாய் ஈட்டும் திட்டம் இல்லாமல், பெரிய புதிய தொடர் செலவினங்கள் கொண்ட திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்த ஆண்டுகளில் பல பெரிய தொடர் செலவினங்கள் கொண்ட திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன அல்லது விரிவுபடுத்தப்பட்டன. மாநிலத்தின் அடையாளம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை வரையறுக்கும் கருவியாக தமிழ்நாட்டின் சமூக நலத்திட்டங்கள் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகின்றன. பல்வேறு அரசியல் காலகட்டங்களில் அடுத்தடுத்து வந்த மாநில அரசுகள், மரபாக பல பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக இத்திட்டங்களை தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வந்தன. எனவே, இப்பிரிவில் தமிழ்நாட்டின் நலத்திட்டங்கள் குறித்தோ, அல்லது இந்தக் காலகட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்ட தனிப்பட்ட திட்டங்கள் குறித்தோ விமர்சனம் செய்யவில்லை. இருப்பினும், இங்கு விவாதிக்கப்படும் நிதிப் பிரச்சினை, இந்த நிதி ஒதுக்கீடுகளின் பொறுப்புகள் பற்றியது அல்ல, மாறாக மாநில அரசின் செயல்பாடுகளில் உள்ள சமச்சீரற்ற தன்மையைப் பற்றியதாகும்.

8.10. குறைந்து வந்த வருவாய் ஆதாரத்திற்கு எதிராக, பெரிய புதிய தொடர் செலவினங்கள் கொண்ட திட்டங்களை இந்த ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட முக்கிய நிதிப் போக்கின் விளைவாகும். அவற்றுள் மிகப்பெரியது நேரடிப் பணப் பரிமாற்றம் செய்யப்படும் கலைஞர் மகளிர் உரிமைத்தொகைத் திட்டத்தின் அறிமுகம் ஆகும். இத்திட்டம் இல்லாமல், கடன் தள்ளுபடிகளுக்கான ஒதுக்கீடுகள், மகளிருக்கான

இலவசப் பேருந்துப் பயணம், ஆண் மற்றும் பெண் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு நேரடிப் பணப் பரிமாற்றம், சமூகப் பாதுகாப்புப் பணப் பரிமாற்றத் திட்டங்களில் ஏற்பட்ட உயர்வுகள் ஆகியவையும் அரசின் பொறுப்புகளை அதிகரித்த மற்ற திட்டங்களாகும்.

8.11. மொத்தத்தில், புதிய மற்றும் விரிவாக்கப்பட்ட இந்தப் பொறுப்புகள், 2024-25 ஆம் நிதியாண்டில் தொடர்ச்சியாக வருடாந்திர செலவினத்தில் சுமார் 20,000 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக கூடுதலாக்கியது. இது, அந்த ஆண்டில் பதிவுசெய்யப்பட்ட வருவாய் பற்றாக்குறையில் ஏறக்குறைய பாதியாகும். இத்திட்டங்கள் குறிப்பிடத்தக்க நேரடி நன்மைகளையும், நேர்மறையான புறவிளைவுகளையும் கொண்டிருந்தாலும், அதற்கான வருவாயைப் பெருக்கும் முயற்சிகளுடன் சேர்த்து அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.

8.12. இரண்டாவதாக, மாநிலத்தின் சொந்த வரி தொடர்பான குறிப்பிட்ட சீர்திருத்தங்கள் மேலும் ஒத்திவைக்கப்பட்டன அல்லது குறைந்த அளவிலேயே செயல்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவிற்குள் இவற்றை மேற்கொள்ள மாநிலத்திற்கு நேரடி அதிகாரம் இருந்தபோதிலும், அவை மேலும் ஒத்திவைக்கப்பட்டன அல்லது சரக்கு மற்றும் சேவை வரி இழப்பீட்டுத் தொகை நிறுத்தப்பட்டதால் ஏற்பட்ட வருவாய் இழப்பை ஈடுசெய்ய முடியாத அளவிற்கு மிகக் குறைந்த அளவிலேயே செயல்படுத்தப்பட்டன.

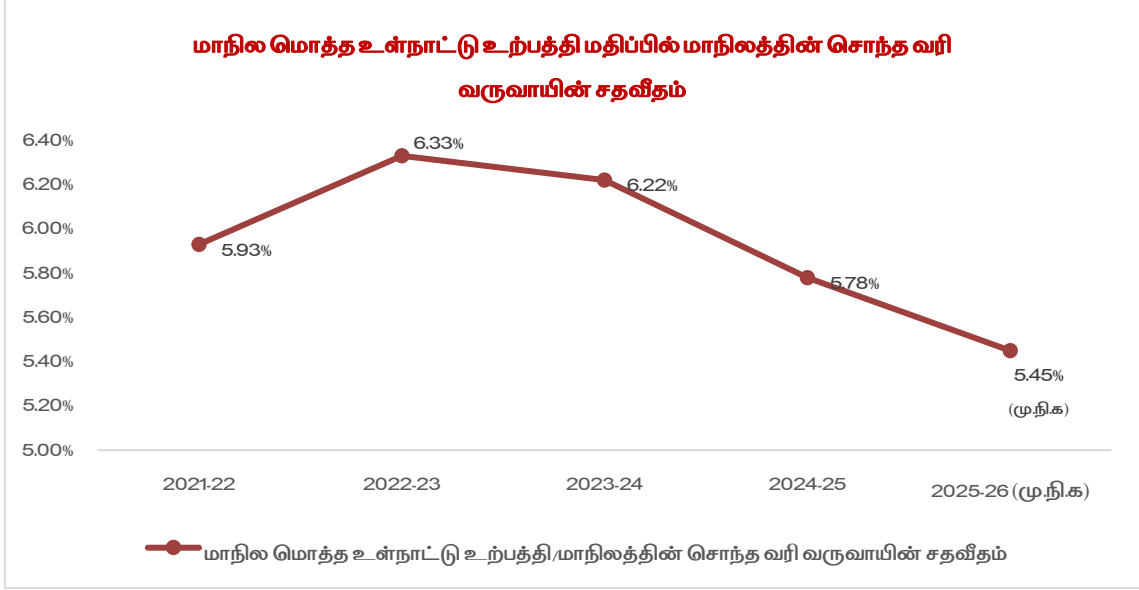
a) சரக்கு மற்றும் சேவை வரி : சரக்கு மற்றும் சேவை வரி மாற்றத்திற்கான கால அவகாசம், மாநிலத்தின் சொந்த வருவாய் ஆதாரத்தைப் பெருக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (மாநிலங்களுக்கான இழப்பீடு) 2017 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் மூலம், ஜூலை 2017 முதல் ஜூன் 2022

வரையிலான ஐந்து ஆண்டுகாலத்திற்கு பாதுகாப்பு வளையத்தை உருவாக்கியது. இக்காலகட்டத்தில், தமிழ்நாடு 66,185 கோடி ரூபாயை இழப்பீடாகப் பெற்றது. இந்த இழப்பீட்டுத் திட்டம் முடிவடையும் நாள் குறித்து 2017-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஒவ்வொரு மாநிலங்களும் தெரிந்திருந்தன. இத்திட்டம் முடிவுக்கு வருவதைக் கருத்தில் கொண்டு, மாநிலங்கள் தங்களின் சொந்த வருவாய் ஆதாரங்களை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. இருப்பினும், ஒவ்வொரு ஆண்டும், இந்திய அரசால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட வருவாய்க்கும், தமிழ்நாடு அரசால் வசூலிக்கப்பட்ட வருவாய்க்கும் இடையிலான இடைவெளி தொடர்ந்து அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. இழப்பீடு பெறும் தகுதி 2022-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்துடன் முடிவடைந்தாலும், மாநிலத்தின் வருவாய் திரட்டல் எதிர்பார்த்த வேகத்தில் இருக்கவில்லை. மேலும், சரக்கு மற்றும் சேவை வரியினை முறையாக மதிப்பிடப்படாமை மற்றும் வணிகவரித் துறையில் நிலவிய அமைப்பு ரீதியான ஊழல் காரணமாக சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வசூலில் வருவாய் இழப்புகள் போன்ற குறைபாடுகளும் காணப்பட்டன.

- b) முத்திரைத்தாள் கட்டண வழிகாட்டி மதிப்புகள்: இவை, சொத்துகள் பதிவு மூலம் கிடைக்கும் வருவாய்க்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன: இவற்றை மாற்றி அமைக்கும் முழு அதிகாரமும் மாநில அரசிடமே உள்ளது. இக்காலகட்டம் முழுவதும், பெரும்பாலான சொத்து வகைகள் மற்றும் நிலபகுதிகளில் வழிகாட்டி மதிப்புகள் சந்தை மதிப்புகளை விடக் கணிசமாகக் குறைவாகவே இருந்தன. இதன் விளைவாக, முத்திரைத்தாள் கட்டண வருவாயின் வளர்ச்சி மாநிலத்தின் நிலம் - கட்டடங்கள் விற்பனை சந்தை நடவடிக்கைகளின் மூலம் கிடைத்திருக்க வேண்டிய வருவாய் அளவை விடக் கணிசமாகக் குறைவாகவே இருந்தது.

c) மாநில ஆயத்தீர்வை வரி: மாநில ஆயத்தீர்வை வரி வசூலில் பிற இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, தமிழ்நாடு குறைவான வசூலுடன் இறுதி இடத்தில் உள்ளது. இக்காலகட்டத்தில், கர்நாடகாவின் 11.7 சதவீத கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதத்துடன் ஒப்பிடும்போது, தமிழ்நாட்டின் வருவாய் வளர்ச்சி 9.5 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்தது. இது, இணை மாநிலங்களின் குழுவிலேயே மிக குறைவான வளர்ச்சி வேகமாகும். மேலும், மாநிலத்தின் கருவூலத்திற்குச் செலுத்தப்படாத ஒரு இணையான வருவாய் வசூல் முறையும் நடைமுறையில் இருந்தது.

8.13. வருவாய் பற்றாக்குறையின் போக்கை, சொந்த வரி வருவாயின் போக்கு நெருக்கமாக பிரதிபலிக்கிறது. ஏற்கனவே, குறிப்பிடப்பட்ட மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் காரணிகளின் தாக்கத்தால், மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் மற்றும் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பிற்கு இடையிலான விகிதம் 2021-22-ஆம் ஆண்டில் 5.93 சதவீதத்திலிருந்து 2022-23-ஆம் ஆண்டில் 6.33 சதவீதமாக அதிகரித்தது. 2023-24 முதல், இந்த விகிதம் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் முறையே 6.22, 5.78 மற்றும் 5.45 சதவீதம் எனச் சரிவைக் கண்டது; இதில் இறுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்ட 5.45 சதவீதமே, மாநிலம் பதிவு செய்துள்ள மிகக் குறைந்த மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மற்றும் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய்க்கும் இடையிலான விகிதமாகும்.

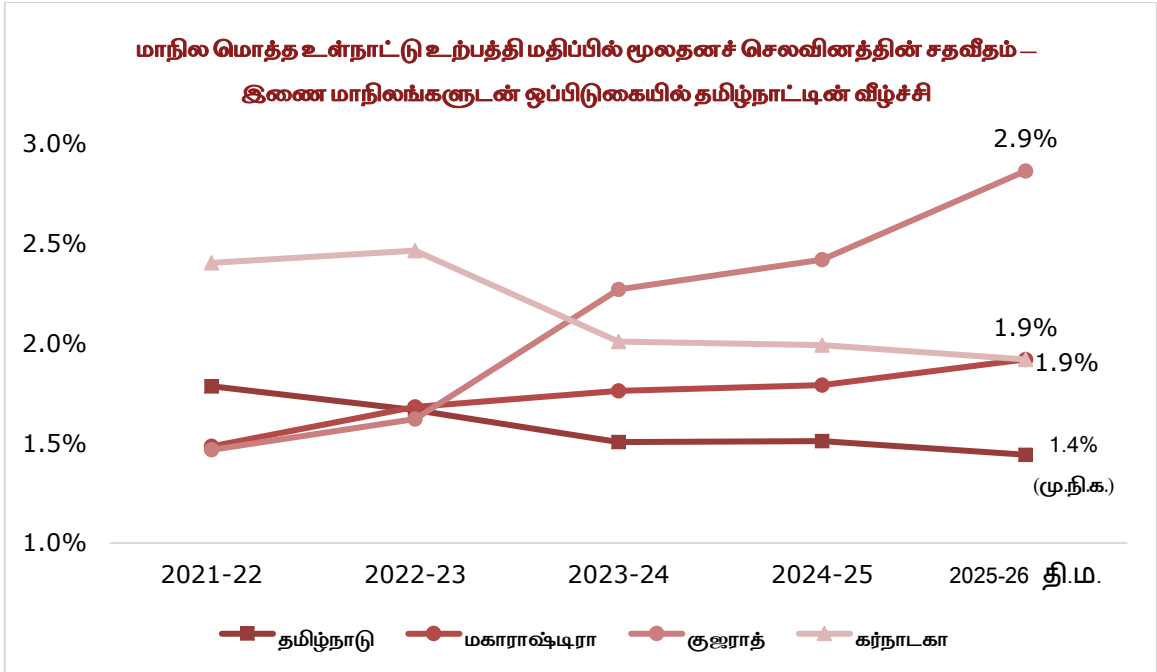
படம் 8.3: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயின் சதவீதம் 2021-22 முதல் 2025-26 (முதல் நிலை கணக்குகள்) வரை

8.14. அத்தியாயம் 4-இல் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளபடி, 2023-24 முதல் ஏற்பட்ட சரிவுக்கான காரணிகள் அந்தக் காலகட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட நிர்வாக மற்றும் கொள்கை முடிவுகளால் ஏற்பட்டவையே தவிர, பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட எந்தவொரு சரிவினாலும் ஏற்படவில்லை. முத்திரைத்தாள் வழிகாட்டி மதிப்புகள் சந்தை அளவை விட கணிசமாகக் குறைவாகவே இருந்தன: மற்ற நான்கு இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மாநில ஆயத்தீர்வை வரி வருவாய் மிக குறைவான வேகத்திலேயே வளர்ந்தது; சராசர வருவாய் தேக்கமடைந்து காணப்பட்டது. மேலும், மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஒப்பீட்டு மாநிலங்களின் வளர்ச்சி ஆகிய இரண்டோடும் ஒப்பிடும்போது, சரக்கு மற்றும் சேவை வரி வருவாய் வளர்ச்சி மிகவும் ஏமாற்றமளிக்கும் வகையிலேயே இருந்தது. பல்வேறு நிலைகளில் நிலவிய முறையற்ற வசூல், ஊழல் மற்றும் வருவாய் இழப்புகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு மறைமுக அமைப்பு, முறையான வருவாய் திரட்டலை மேலும் சீர்குலைத்தது.

8.15. இந்தத் தொகையை கணக்கிட முடியும். மாநில அரசு, 2022-23 ஆம் ஆண்டில் இருந்த மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும் அதன் சொந்த வரி வருவாய்க்கும் இடையேயான விகிதமான 6.33 சதவீதத்தை எஞ்சிய காலத்திற்கும் தக்கவைத்திருந்தால், 2023-24 ஆம் ஆண்டு முதலான மூன்று ஆண்டுகளில் சொந்த வரி வருவாயின் இழப்பு தோராயமாக 51,000 கோடி ரூபாயாக இருந்திருக்கும். அதாவது, 2023-24-ஆம் ஆண்டில் 2,984 கோடி ரூபாயும், 2024-25 -ஆம் ஆண்டில் 17,242 கோடி ரூபாயும், 2025-26-ஆம் ஆண்டில் 30,964 கோடி ரூபாயாகும். இதுவே இந்த வீழ்ச்சியினால் இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட வருவாய் இழப்பாகும். அத்தியாயம் 4-இல் ஆராயப்பட்டவாறு, 2006-07 ஆம் ஆண்டில் மாநிலம் எட்டிய வரலாற்று உச்சமான 8.94 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுவது, நீண்ட கால இடைவெளி கொண்டதாகும். இருப்பினும், இந்த ஐந்தாண்டு காலப் பகுதியில் எடுக்கப்பட்ட கொள்கை முடிவுகளே 2022-23-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிந்தைய பற்றாக்குறைக்கு நேரடியான காரணமாகும்.

8.16. மூன்றாவதாக, மூலதன உருவாக்கத்திற்கு குறைந்த அல்லது மிகச் சொற்பமான கவனமே செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இது, பன்மடங்கு பெருக்குதல் விளைவின் மூலம் பொருளாதாரத்திற்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்குப் பதிலாக, நடப்புச் செலவினங்களுக்கு நிதியளிப்பதற்காகவே செலவினங்கள் செய்யப்படும் சூழ்நிலையை நோக்கி மாநிலத்தைத் தள்ளியுள்ளது. வேறுவிதமாகக் கூறுவதானால், அதிகரித்து வரும் வருவாய் சார்ந்த பொறுப்புகளால் மூலதனச் செலவினங்கள் குறைகிறது. இந்த முழு காலகட்டத்திலும் மூலதனச் செலவின விகிதம் சரிவைக் கண்டுள்ளது. குறிப்பாக, 2023-24 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த வீழ்ச்சி மிகக் கடுமையாக இருந்துள்ளது. 2021-22-ஆம் ஆண்டில் மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 1.79 சதவீதமாகவும், 2022-23-ஆம் ஆண்டில் 1.67 சதவீதமாகவும் இருந்த விகிதம்,

2023-24-ஆம் ஆண்டில் 1.51 சதவீதமாகக் குறைந்து, 2024-25-ஆம் ஆண்டிலும் 1.51 சதவீதமாக நிலைபெற்று, பின்னர், 2025-26-ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலை கணக்குகளில் 1.44 சதவீதத்தை எட்டியது. இது, மாநிலத்தின் நிதி நிலை நிருவாகப் பொறுப்புடமைக் சட்ட அமலாக்கத்திற்கு பிந்தைய வரலாற்றில் மிகக் குறைந்த அளவுகளில் ஒன்றாகும்.

படம் 8.4: மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் மூலதனச் செலவினத்தின் சதவீதம் –
இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழ்நாட்டின் வீழ்ச்சி - 2021-22 முதல் 2025-26 திருத்த மதிப்பீடு வரை

8.17. ஒட்டுமொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் குஜராத் மாநிலம் 2.9 சதவீதமும், கர்நாடகா மற்றும் மகாராஷ்டிரா 1.9 சதவீதமும், தமிழ்நாடு 1.44 சதவீதமும் மூலதன உருவாக்கத்திற்காக ஒதுக்குகின்றன. மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழ்நாட்டின் ஒதுக்கீடு மிகக் குறைவானதாகும். இது, குஜராத்தின் அளவில் பாதிக்கும் குறைவானதாகும். மாநில அரசு 2021-22 ஆம் ஆண்டின் மூலதனச் செலவின விகிதமான 1.79 சதவீதத்தை, 2023-24 ஆம் ஆண்டு முதலான அடுத்தடுத்த

ஆண்டுகளில் தக்கவைத்திருந்தால், அந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இழந்த மூலதன உருவாக்கம் ஏறத்தாழ 28,217 கோடி ரூபாயாக இருந்திருக்கும். அதாவது, 2023-24-ஆம் ஆண்டில் 7,520 கோடி ரூபாயும், 2024-25-ஆம் ஆண்டில் 8,585 கோடி ரூபாயும், 2025-26-ஆம் ஆண்டில் 12,112 கோடி ரூபாயுமாக இருந்திருக்கும். இதனைச் செயல்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில், 28,217 கோடி ரூபாய் என்பது தோராயமாக 1,000 கிலோமீட்டர் நீளமுள்ள நான்கு வழி விரைவுச்சாலை, 30 பெரிய அதிநவீனப் பன்னோக்கு மருத்துவமனைகள் அல்லது 2,000 மேல்நிலைப் பள்ளிக் கட்டடங்களை உருவாக்குவதற்கு இணையான ஒரு பெரும் தொகையாகும்.

8.18. இதன் விளைவுகள், குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தைத் தாண்டி நீண்ட காலத்திற்கு உணரப்படும். பொது உள்கட்டமைப்பைப் பின்பற்றியே தனியார் முதலீடுகள் வருகின்றன. இந்தக் காலகட்டத்தில் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1.5 முதல் 2.9 சதவீதம் வரை மூலதனச் செலவினத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ள இணை மாநிலங்கள், நாட்டின் புதிய உற்பத்தித் துறை முதலீடுகளில் பெரும் பங்கை ஈர்க்கும் மாநிலங்களாகவும் விளங்குகின்றன. கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து சரிந்து வரும் தமிழ்நாட்டின் மூலதனச் செலவின விகிதம், வரும் ஆண்டுகளில் அதன் அடிப்படைப் போக்கு சரிசெய்யப்பட்டாலும் கூட, அதற்கு அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் அதன் கூட்டுத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

8.19. நான்காவதாக, செயல்பாட்டிலுள்ள பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் கட்டமைப்பு குறைபாடு. இழப்பில் இயங்கும் மூன்று முக்கிய மாநில பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் எந்த ஒரு நிறுவனமும் தங்களின் கட்டமைப்பு குறைபாடுகளுக்கு எந்த ஒரு தீர்வையும் காணாமல், மேலும் கடுமையான ஒரு காலகட்டத்திற்குள்

நுழைந்தன. பரந்த பொதுநலனை நோக்கமாகக் கொண்ட புதிய நலத்திட்டங்களுக்கு கூடுதல் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்ட வேண்டியிருந்தது, ஆனால் அதில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இது பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் கடன் மற்றும் இழப்பு அதிகரிப்பதற்கு வழிவகுத்தது.

8.20. இக்காலகட்டத்தில், வரவு-செலவுத் திட்ட நிதிநிலைக் குறியீடுகளில் இடம்பெறாத, ஆனால் காலப்போக்கில் வரவு-செலவுத் திட்டக் கணக்கில் மீண்டும் வந்து சேரும் மாநில அரசின் பொறுப்புகள் கணிசமாக அதிகரித்தன. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் தோராயமாக 91,975 கோடி ரூபாயாக நிலுவையில் இருந்த மாநில அரசின் உத்தரவாதங்கள், 2025-26 ஆம் ஆண்டில் 1,79,782 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்தது. இது, ஏறத்தாழ 88,000 கோடி ரூபாய் உயர்வாகும்.

8.21. அரசின் ஒத்திவைக்கப்பட்ட செலுத்துதல்களுக்கு ஈடாக, மாநிலப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் தங்களின் செயல்பாட்டு மூலதனக் கடன்களை விரிவுபடுத்தியதன் மூலம், இந்தப் போக்கு மேலும் வலுப்பெற்றது. இதற்கு மிக முக்கிய உதாரணமாகத் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தைக் குறிப்பிடலாம். வர வேண்டிய மானிய நிலுவைத்தொகை அதிகரித்து வந்த போதிலும், அதன் நடைமுறை மூலதனக் கடன் 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 17,500 கோடி ரூபாயிலிருந்து 2025-26 ஆம் ஆண்டில் 27,181 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்தது. வரவு-செலவுத் திட்ட வருவாய்க் கணக்கிலிருந்து செலவினங்களை மாற்றுவதுடன், இறுதியில் மாநில அரசு கருவூலத்திற்கே சமையாக மாறக்கூடிய எதிர்பாராத மற்றும் பகுதியாக நிதி சார்ந்த பொறுப்புகளையும் உருவாக்குவதே இதன் முக்கிய விளைவாகும்.

8.22. இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாகவே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியவை. இவை அனைத்தும் சேர்ந்து அடுத்தடுத்த பிரிவுகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நிதிப் போக்கிற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. நிதி நிலைகள் பல காரணங்களால் மாறக்கூடும் என்பதால் இக்காலகட்டத்தின் தனிச்சிறப்பு என்பது இந்த நிதிநிலைப் போக்கு மாறியதுடன், இம்மாற்றத்திற்கான காரணிகள் ஒவ்வொன்றும் மாநில அரசின் சொந்தக் கொள்கை அதிகாரம் அல்லது நேரடிப் பொறுப்பிற்குள் அமைந்திருந்ததாகும். பின்வரும் பிரிவுகள் இவற்றின் தாக்கங்களை ஒவ்வொரு குறியீடுகளின் வாரியாக விரிவாக விளக்குகின்றன.

8.4. இணை மாநிலங்களுடனான கடன் நிலை: சீரமைப்பில் மந்தநிலை

8.23. மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் விகிதம், வருவாய் குறியீடுகளைப் போல இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைத் தீவிரமாக வெளிப்படுத்தவில்லை என்றாலும், பிற இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்விகிதம், 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 28.8 சதவீதத்திலிருந்து, 2022-23 ஆம் ஆண்டில் 28.5 சதவீதமாகக் குறைந்ததுடன், 2024-25 ஆம் ஆண்டில் 27.4 சதவீதம் வரை மிதமாகக் குறைந்தது. எனினும், 2025-26 ஆம் ஆண்டில் இது மீண்டும் உயர்ந்து 28.3 சதவீதமாகப் பதிவாகியுள்ளது. இக்குறைவு, உண்மையான முன்னேற்றமாக இருந்தபோதிலும், மாநிலத்தின் பிற இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இது மிகவும் குறைந்த அளவிலான முன்னேற்றமாகும்: மேலும், இந்தச் சரிவு தொடக்க நிலையில் தமிழ்நாட்டின் பிற இணை மாநிலங்களை விட உயர்ந்ததாக இருந்தது.

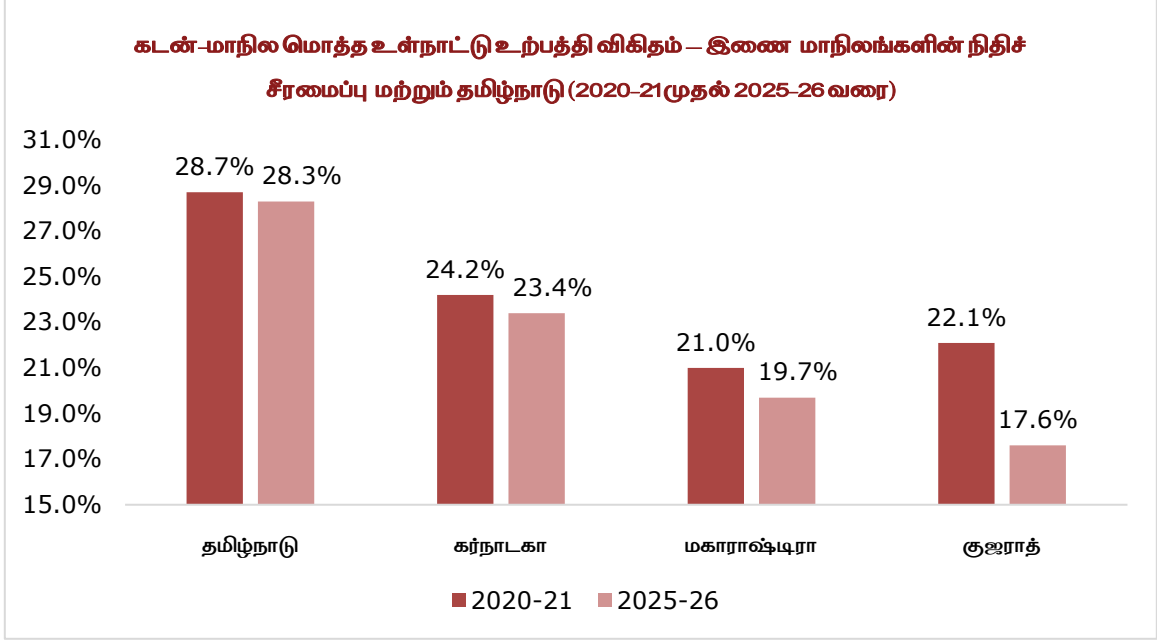
**அட்டவணை 8.3: கடன் - மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதத்தின் போக்கு –
இணை மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு**

மாநிலம்	2020-21	2025-26
தமிழ்நாடு	28.7%	28.3%
கர்நாடகம்	24.2%	23.4%
மகாராஷ்டிரா	21.0%	19.7%
குஜராத்	22.1%	17.6%

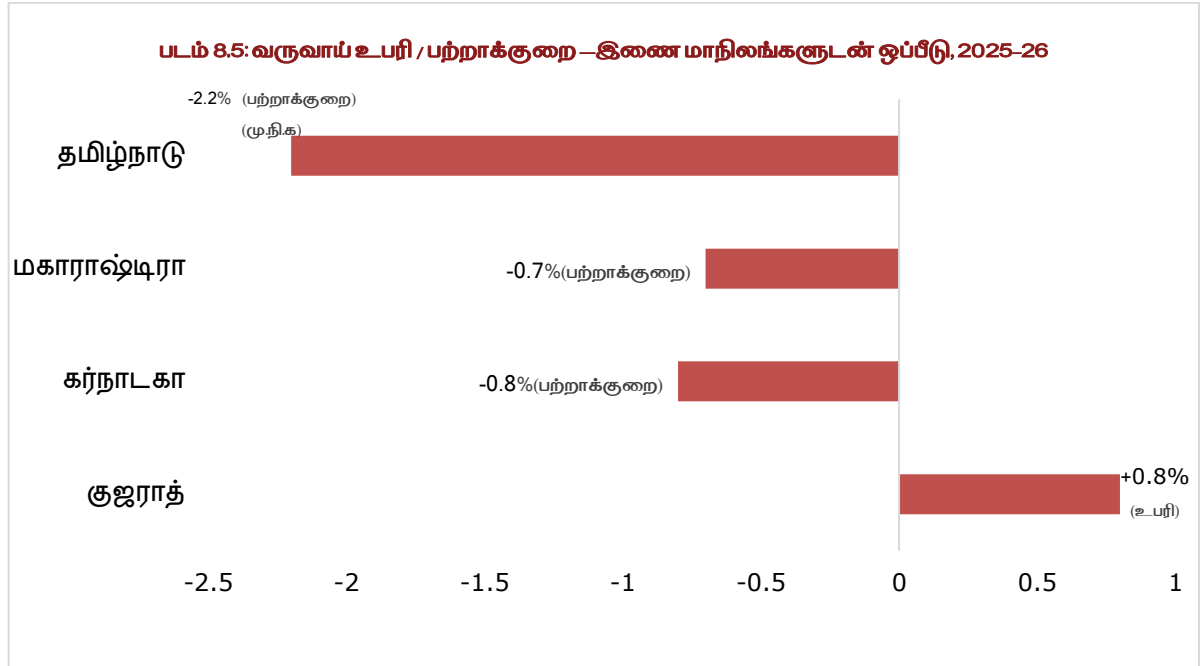
ஆதாரம்: இந்திய கணக்கு மற்றும் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் மாநில நிதிகள், மாநில வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்கள் மற்றும் MoSPI -GSDP அறிக்கை.

8.24. இந்த மூன்று இணை மாநிலங்களும் தங்களின் கடன் சுமையை சீரமைத்துள்ளன. தமிழ்நாடு மட்டுமே குறைந்தளவாக 0.4 சதவீதப் புள்ளிகள் குறைந்துள்ளது. நிதிநிலை நிருவாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டத்தின் பரிந்துரைப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட 25.2 சதவீத அளவுகோலைக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் மீறியதாகும்.

8.25. வருவாய்க் கணக்கின் அடிப்படையில் ஒப்பீடு மேற்கொள்ளும்போது, இணை மாநிலங்கள் நிலை சரியாக உள்ளது. கடனைப் பொறுத்தவரை ஒரே இலக்கு நோக்கி செல்லும் மற்ற மாநிலங்களை விட உயர் நிலையிலேயே உள்ளது. வருவாய் கணக்கைப் பொறுத்தவரை மாநிலம் தனித்த நிலையில் உள்ளது.

படம் 8.5: கடன்-மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் – இணை மாநிலங்களின் நிதிச் சீரமைப்பு மற்றும் தமிழ்நாடு (2020-21 முதல் 2025-26 வரை) (சதவீதத்தில்)

படம் 8.6: வருவாய் உபரி / பற்றாக்குறை – இணை மாநிலங்களின் ஒப்பீடு, 2025-26 (சதவீதத்தில்)

8.26. 2025-26 ஆம் ஆண்டில், குஜராத் மாநிலம் தனது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.8 சதவீத அளவிலான வருவாய் உபரியை மதிப்பிட்டுள்ளது. கர்நாடகா

மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநிலங்கள் முறையே 0.8 சதவீதம் மற்றும் 0.7 சதவீதம் என்ற அளவில், சமநிலைக்கு அண்மைய வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை மதிப்பிட்டுள்ளன. இதனுடன் ஒப்பிடுகையில், தமிழ்நாட்டின் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.2 சதவீதமாக உள்ளது. இது, கர்நாடகா மற்றும் மகாராஷ்டிராவின் பற்றாக்குறையை விட இரு மடங்கிற்கு அதிகமானதாகவும், குஜராத்தின் உபரி வருவாய்க்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட எதிர் திசையிலும் உள்ளது. வருவாய்க் கணக்கின் நிதிநிலை அளவிடும் முக்கியக் குறியீட்டின் அடிப்படையில், தமிழ்நாடு தனது பாரம்பரிய இணை மாநிலங்களின் குழுவில் தனித்துவமான நிலையைக் கொண்ட மாநிலமாக உள்ளது.

8.5. இந்த ஐந்து ஆண்டுகளின் கண்டறிதல்கள்

8.27. 2021-22 முதல் 2025-26 வரையிலான ஐந்து ஆண்டுகள், நீண்டகால நிதிப் போக்கின் தனித்துவமான கட்டமாக அமைந்துள்ளது. இது, கோவிட் பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தைய இம்மீட்சிக் காலத்தில் மாநில அரசின் கொள்கை முடிவுகளின் விளைவாக மீண்டும் நிதிநிலைச் சீர்கேட்டிற்கு வழிவகுத்தது. இக்காலகட்டத்தில் இரண்டு முக்கியக் கண்டறிதல்கள் சுருக்கமாக காணப்படுகிறது.

8.28. முதலாவதாக, தொடக்கநிலையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் பிற இணை மாநிலங்களின் முன்னேற்றத்துடன் ஒத்திருந்தாலும், அது நிலைத்தன்மை பெறவில்லை. 2021-22 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டின் நிதி நிலை மீட்பு நிலை, பிற இணை மாநிலங்களின் மீட்சியுடன் பெருமளவில் ஒத்திருந்தது. மேலும், 2022-23 ஆம் ஆண்டில் காணப்பட்ட குறைந்த வருவாய்ப் பற்றாக்குறையும், மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயில் ஏற்பட்ட கணிசமான வளர்ச்சியும் பெரும்பாலும் தற்காலிக காரணிகளின் விளைவாகும். பெருந்தொற்றுக் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்த

செலவினக் கட்டுப்பாடுகளும் முத்திரைத்தாள் வரி, மோட்டார் வாகன வரி போன்ற பரிவர்த்தனை சார்ந்த வருவாய்களின் மீட்பு ஆகியவையும் அதற்குக் காரணமாக அமைந்தன. இவற்றில் எதுவும் வருவாய் அல்லது செலவின அடித்தளத்தின் நிலைத்தன்மையை வெளிப்படுத்தாத காரணத்தால் அந்த முன்னேற்றம் நீடித்த நிலைத்தன்மையைப் பெறவில்லை.

8.29. இரண்டாவதாக, 2023-24 ஆம் ஆண்டு முதலான கொள்கை முடிவுகளின் நேரடி விளைவால் நிதி நிலையில் சமநிலையின்மை ஏற்பட்டது. புறக்காரணிகள், கட்டமைப்பு ரீதியான குறைபாடு அல்லது முன் கணிப்பில் ஏற்பட்ட பிழை ஆகியவற்றால் இச்சமநிலையின்மை ஏற்படவில்லை. மாறாக முந்தைய அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டவாறு, 2023-24 முதல் ஏற்படுத்தப்பட்ட நான்கு முக்கிய கொள்கை மாற்றங்களின் ஒருங்கிணைந்த விளைவால் ஏற்பட்டதாகும்.

8.30. இனி வரும் ஆண்டுகளில் இதன் தாக்கம் மிகத்தெளிவானது. நிதி நிலை சீரமைப்பிற்கான காலகட்டம் முடிவடைந்துள்ளது. அத்தியாயம் 2-இல் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ள மக்கள்தொகை சார்ந்த பரிமாணம், அதாவது தமிழ்நாட்டின் உழைக்கும் வயதினரின் மக்கள் தொகை படிப்படியாக குறைந்து வரும் நிலையானது, மக்கள்தொகை சாதகமாக இருக்கும் நிலையில் நிதி நிலைச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளக்கூடிய கால அவகாசம் தொடர்ந்து குறைந்து வருவதை உணர்த்துகிறது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு நிதி நிலைக் குறியீட்டின் இறுதி ஆண்டுத் தரவுகளிலும் காணப்படும் இந்தச் சீர்கேட்டின் ஒட்டுமொத்தச் பாதிப்பே, தமிழ்நாட்டு மக்கள்முன் முழுமையாகவும் வெளிப்படையாகவும் இவ்வரசால் முன்வைக்கப்படும் தொடர்ந்து வரும் சுமையாகும். அதேவேளையில், மாநிலத்தின் நீண்டகால நலத்திட்ட மரபைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்து, அந்த மரபை பொறுப்புடன்

நிலைநிறுத்துவதற்குத் தேவையான வருவாய் திரட்டல், செலவினத் திறன் மேம்பாடு, தூய்மையான மற்றும் ஊழலற்ற ஆட்சி ஆகியவற்றை மேற்கொள்வதற்கும் அரசு உறுதியூண்டுள்ளது.

அத்தியாயம் 9

2026-27 ஆம் நிதியாண்டிற்கான சவால்கள்

அத்தியாயம் 9 – 2026-27 ஆம் நிதியாண்டிற்கான சவால்கள்

9.1. இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம் என்பது, தேர்தல் நடைபெறும் ஆண்டில் புதிய அரசு பொறுப்பேற்று திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் தாக்கல் செய்யும் வரையில், இடைப்பட்ட காலத்திற்கான அத்தியாவசியச் செலவினங்களுக்கு சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காக, தாக்கல் செய்யப்படும் வருவாய் மற்றும் செலவினங்களின் நிதிநிலை அறிக்கை ஆகும். அரசின் கொள்கைகளில் பெரிய மாற்றங்கள், குறிப்பிடத்தக்க புதிய வரி சீர்திருத்தங்கள் அல்லது கூடுதல் வருவாய் திரட்டுதல்கள் ஆகியவற்றை தவிர்ப்பதே இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சமாகும். இது, அடிப்படையில் இயல்பான செயல்பாட்டு நிலைக்கான ஓர் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை பிரதிபலிக்கிறது.

9.1. 2026-27 ஆம் ஆண்டு இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டம் : ஓர் ஆய்வு

வருவாய் வரவினங்கள்

9.2. மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் 2,29,579 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2025-26 ஆம் நிதியாண்டிற்கான முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி, வருவாய் 1,92,493 கோடி ரூபாயாகும். தற்போதைய இயல்பான செயல்பாட்டு நிலையில் எவ்வித மாற்றமுமின்றி, 19 சதவீத வளர்ச்சி இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது சாத்தியமற்ற ஒன்றாகும். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் வளர்ச்சி விகிதம் முறையே 6.8 மற்றும் 7.7 சதவீதமாக இருந்துள்ளது.

9.3. இந்த வெள்ளை அறிக்கை, ஏற்கனவே தனது முந்தைய அத்தியாயங்களில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, மாநில அரசின் வரி நிர்வாகத்தில் காணப்படும் கசிவுகளின்

காரணமாக வரி வருவாய் ஈட்டும் திறனில் தொய்வடைந்துள்ளது. தற்போதுள்ள வரி விகிதங்களை மாற்றியமைக்காமலேயே இன்னும் கூடுதலான வருவாயை ஈட்டி சாதனை புரிந்திருக்க இயலும். வரி நிர்வாக குறைபாட்டின் காரணமாக இயல்பான செயல்பாட்டு நிலையின்படி இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நியாயமான வளர்ச்சி விகிதம் சுமார் 8 சதவீதம் மட்டுமே இருக்க இயலும். மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் ஏறத்தாழ 2,08,000 கோடி ரூபாயாக இருக்கும். இதன் அடிப்படையில், இயல்பான செயல்பாட்டு நிலையில் மாநில சொந்த வரி வருவாய் 21,000 கோடி ரூபாய் வரையில் கூடுதலாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 12 சதவீத வளர்ச்சி ஏற்படும் என நேர்மறையாகக் கருத்தில் கொண்டாலும், சொந்த வரி வருவாயில் 14,000 கோடி ரூபாய் கூடுதல் மதிப்பீடு அமைந்திருக்கும்.

9.4. 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 26,373 கோடி ரூபாயாக இருந்த மாநில சொந்த வரியல்லாத வருவாய், 2026-27 ஆம் ஆண்டின் மதிப்பீட்டளவில் 27,704 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இது தற்போதைய இயல்புநிலை தூழலில் (BAU) ஓரளவிற்குச் சரியானதாகவே உள்ளது.

9.5. முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 56,819 கோடி ரூபாயாக உள்ள மத்திய வரிகளின் பங்கீடு 10.1 சதவீத வளர்ச்சியைப் பெற்று, 62,531 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது ஒன்றிய மேற்கொள்ளும் நிதி ஒதுக்கீட்டை அப்படியே பிரதிபலிக்கிறது. இதனை மாற்றியமைக்கும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இல்லை. ஒன்றிய அரசின் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் நிதிப் பகிர்வுத் தொகுப்பில் ஏற்படும் திரண்ட வரி ஒதுக்கீடுகளுக்கு ஏற்ப, இந்த வரவும் மாற்றத்திற்குட்படும்.

9.6. மத்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் மானியங்களுக்கான மதிப்பீடு, முதல் நிலை கணக்குகளின்படி 18,078 கோடி ரூபாயாக உள்ளது. இது, 24,762 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது, சமக்ரா சிக்ஷா அபியான் திட்டத்தின் கீழ் 5,000 கோடி ரூபாய் மானியமாக வழங்கப்படும் என்பதை உள்ளடக்கியது. ஆனால், மானியங்களை விடுவிப்பதற்கு முன்னிபந்தனையாக மும்மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒன்றிய அரசின் நிலைப்பாட்டைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, அதுவும் சாத்தியமற்றதாகத் தெரிகிறது.

9.7. ஒன்றிய அரசிடமிருந்து கிடைக்கப் பெறும் மானியங்கள் குறையும் என்பதை கணக்கில் கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, மாநில சொந்த வரி வருவாயில் 12 சதவீத வளர்ச்சி காணப்படும் என நேர்மறையாக கணக்கில் கொண்டாலும், வருவாய் வரவுகள் சுமார் 14,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிகமாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வருவாய் செலவினம்

9.8. கடந்த ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட கூடுதல் பணியாளர் சேர்க்கை மற்றும் இந்த ஆண்டு எதிர்பார்க்கப்படும் அதிக அளவிலான அகவிலைப்படி உயர்வு ஆகியவற்றைக் கணக்கில் கொண்ட பின்பு, 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 1,22,065 கோடி ரூபாயாக இருந்த சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதிய செலவினங்கள், தற்போதைய இயல்பான சூழலில், அச்செலவினங்களுக்கு 1,39,701 கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டது நியாயமானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

9.9. உதவித்தொகைகளும் நிதிமாற்றங்களும்' என்ற கணக்குத் தலைப்பின் கீழ், முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படியான 1,62,536 கோடி ரூபாய் 2026-27 ஆம் ஆண்டு 1,56,108 கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மதிப்பீட்டில் மிக முக்கியமான

சில விடயங்கள் விடுபட்டுள்ளன. கடந்த 3 ஆண்டுகளாக தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகத்திற்கு ஆண்டுதோறும் சுமார் 16,000 கோடி ரூபாய் இழப்பீட்டு நிதி வழங்கப்பட்டு வந்துள்ள நிலையில், வருவாய் கணக்கிற்கான இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இது முற்றிலும் விடுபட்டுள்ளது. மேலும், குறைவான கட்டணங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டதால் தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகத்திற்கு ஏற்பட்ட மொத்த இழப்புகளைக் குறிக்கும் 'ஒழுங்குமுறைச் சொத்துக்களை' தீர்வுசெய்வதற்காக, மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றத்தின் உத்தரவுப்படி தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகத்திற்குத் தொகை செலுத்த வேண்டியிருப்பதால், ஆண்டுதோறும் கூடுதலாக 11,800 கோடி ரூபாய் செலவு ஏற்படும்.

9.10. இதன் காரணமாக, உதவித்தொகைகளும் நிதி மாற்றங்களும் 27,800 கோடி ரூபாய் குறைவாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வருவாய் பற்றாக்குறை

9.11. 2025-26 ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீட்டில் வருவாய் பற்றாக்குறை 69,219 கோடி ரூபாயாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், தற்போதைய முதல்நிலைக் கணக்குகள் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு நிலையை காட்டுகின்றன. 2025-26 ஆம் ஆண்டுக்கான வருவாய் பற்றாக்குறை 78,324 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. 2026-27 ஆம் ஆண்டுக்கான இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் வருவாய் பற்றாக்குறை 48,696 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

9.12. வருவாய் வரவுகளில் 14,000 கோடி ரூபாய் மிகை மதிப்பீட்டையும், வருவாய் செலவினங்களில் 27,800 கோடி ரூபாய் குறைவான மதிப்பீட்டையும் கருத்தில்

கொள்ளும்போது, வருவாய் பற்றாக்குறை சுமார் 41,800 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைவாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தற்போதைய சூழல் தொடர்ந்தால், நடப்பு நிதியாண்டில் வருவாய் பற்றாக்குறை சுமார் 90,500 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நிதிப் பற்றாக்குறை

9.13. 2025-26 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீட்டில் நிதிப் பற்றாக்குறை 1,24,007 கோடி ரூபாயாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி அது 1,33,208 கோடி ரூபாயாக உள்ளது என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது அவசியமாகிறது. 2026-27 ஆம் ஆண்டில், தற்போதைய சூழல் தொடர்ந்தால், வருவாய் செலவினங்களில் உள்ள விடுபடல்கள், வருவாய் வரவுகளின் மிகை மதிப்பீடுகள் மற்றும் 2026-27 ஆம் ஆண்டிற்கு மட்டுமே உரிய முக்கிய செலவின இனங்களுக்கான மதிப்பீடு இல்லாதிருத்தல் ஆகிய காரணங்களால், 1,21,949 கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ள நிதிப் பற்றாக்குறையானது தற்போதைய சூழல் தொடர்ந்தால், 41,800 கோடி ரூபாய் வரை அதிகரித்து, சுமார் 1,63,750 கோடி ரூபாயை எட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது..

நிதிப் பற்றாக்குறைக்கான நிதியளிப்பு

9.14. நிதிப் பற்றாக்குறையானது, அந்த ஆண்டில் பெறப்படும் நிகர கூடுதல் கடன்கள் (கடன் திரும்பச் செலுத்துதல்களைக் கணக்கில் கொண்ட பின்னர்), ரொக்க இருப்புகளைப் பயன்படுத்துதல், கூடுதல் வளங்களைத் திரட்டுதல் மற்றும் செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் ஈடுசெய்யப்படுகிறது.

9.15. எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினை என்னவென்றால், மாநில அரசு தான் விரும்பியபடி கடன் வாங்குவதற்கான சுதந்திரம் இல்லை. இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 293(3) பிரிவின் கீழ், இந்திய அரசின் அனுமதியுடன் மட்டுமே மாநில அரசு கடன் பெற முடியும், மேலும், இந்திய அரசு அனைத்து மாநில அரசுகளின் நிகர கடன் உச்சவரம்பை மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 3 சதவீதமாக நிர்ணயித்துள்ளது.

9.16. இந்திய அரசு, 2026-27 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாட்டு மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பை 38,32,705 கோடி ரூபாயாகக் கணித்து, அதற்கான நிகர கடன் உச்சவரம்பை 1,14,981 கோடி ரூபாயாக நிர்ணயித்துள்ளது. மேலும், நடப்பு நிதியாண்டில் மேற்கொள்ளப்படவுள்ள சீர்திருத்தங்களின் அடிப்படையில் மூலதன முதலீட்டிற்கான மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறப்பு உதவித் திட்டத்தின் கீழ், 2026-27 ஆம் ஆண்டுக்கு மாநில அரசு நியாயமான முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் 7,000 கோடி ரூபாய் கூடுதல் கடன் வரம்பிற்கான அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

9.17. மாநில அரசு, ஒருங்கிணைந்த ஓய்வூதியத் திட்டம் அல்லது தேசிய ஓய்வூதியத் திட்டத்திற்கு வழங்கும் பங்களிப்புகளின் அடிப்படையில், கூடுதல் கடன்களைப் பெறுவதற்கு இந்திய அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 11,000 கோடி ரூபாய் வரையிலான கூடுதல் கடன் வரம்பைப் பெறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன. இருப்பினும், இந்திய அரசு தனது ஒருங்கிணைந்த ஓய்வூதியத் திட்டத்திற்கு இணையாக தமிழ்நாடு உறுதியளிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத் திட்டத்தை இந்த நோக்கத்திற்காக ஏற்றுக்கொள்வதைப் பொறுத்தே இது அமையும். 15-வது நிதிக் குழுவின்

பரிந்துரையின்படி, மின்சாரத் துறை சீர்திருத்தங்களுக்காக மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 0.5 சதவீதம் வரை கூடுதல் கடன்களைப் பெற இந்திய அரசு இதுவரை அனுமதித்து வந்துள்ளது. ஆனால், 2026-27 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த வசதியைத் தொடர்வது குறித்து 16-வது நிதிக் குழு தனது அறிக்கையில் ஏதும் குறிப்பிடப்படவில்லை மேலும், சுமார் 19,163 கோடி ரூபாய் மதிப்பிலான இக்கூடுதல் கடன் வசதியை இந்திய அரசு தொடர்ந்து வழங்குமா என்பது குறித்து இதுவரை தெளிவு இல்லாத நிலையே உள்ளது.

9.18. தமிழ்நாடு உறுதியளிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத் திட்டம் குறித்த இந்திய அரசின் முடிவு மற்றும் மின்சாரத் துறைக்கான 0.5 சதவீத கூடுதல் கடன் வரம்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பின்னரும், நிதிப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க எதிர்பார்க்கக்கூடிய அதிகபட்சக் கடன் வரம்பு 1,52,144 கோடி ரூபாயாகும். எனவே, மதிப்பிடப்பட்ட நிதிப் பற்றாக்குறையை சரி செய்வதற்கு 11,600 கோடி ரூபாய் நிதி இடைவெளி உள்ளது: இதனை கூடுதல் வளங்களைத் திரட்டுவதன் மூலமும், செலவினங்களை முறைப்படுத்துவதன் மூலமும் மட்டுமே ஈடுசெய்ய முடியும். மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் 12% என்ற சாதகமான நிலையை எட்டுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்தக் கணக்கீடுகள் அமைந்துள்ளன என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய் வளர்ச்சி 8%-ஆக இருக்கும் பட்சத்தில், இந்த இடைவெளி மேலும் 7,700 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் அதிகரிக்கும். மூலதனச் செலவினங்களை 5,000 கோடி ரூபாய் வரை குறைக்க முடியும் என்றாலும், அது விரும்பத்தக்கது அல்ல.

9.19. மேற்சொன்ன மதிப்பீடு, வருவாய் நிலையில் இயல்பான செயல்பாட்டுச் செலவினங்களையும், அத்தியாவசிய மற்றும் ஏற்கனவே உறுதியளிக்கப்பட்ட

மேம்பாட்டுச் செலவினங்களையும் மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதை குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகும். முந்தைய அரசால் உருவாக்கப்பட்ட, ஏற்கனவே உறுதியளிக்கப்பட்ட செலவினங்களுக்கு நிதியளிப்பதற்காக மட்டுமே மிக அதிக அளவில் கடன் பெற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பது மிகவும் மோசமான நிலையாகும். மேலும், வருவாய் திரட்டும் முயற்சிகள் தீவிரப்படுத்தப்பட்டு, செலவினங்களில் நிதிக் கட்டுப்பாடு கடைப்பிடிக்கப்படாத வரையில், மாநிலத்தின் நிதிநிலையில் கூடுதல் செலவினங்களுக்கு இடமளிக்கும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. இதில் கவலைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால், தமிழ்நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு புதிய அரசு அறிமுகப்படுத்தத் திட்டமிட்டுள்ள புதிய திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான நிதிச் சமைகள் மேற்கண்ட மதிப்பீட்டில் கணக்கில் கொள்ளப்படவில்லை.

9.2. முன்னோக்கிச் செல்லும் வழி

9.20. எனவே, நடப்பு ஆண்டின் குறுகிய காலத்திற்கும், அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளைக் கொண்ட நடுத்தர காலத்திற்கும் நிலைமை மிகவும் சவாலானதாகவே உள்ளது. இருப்பினும், நம்பிக்கை இழக்கத் தேவையில்லை. கடந்த சில ஆண்டுகளாக வருவாய் வரவுகளின் வளர்ச்சியை முடக்கியுள்ள வருவாய் ஈட்டும் துறைகளில் நிலவும் கசிவுகள் மற்றும் ஊழல்களைத் தடுப்பதன் மூலம், மாநிலத்தின் வருவாயை பெருமளவு அதிகரிக்க முடியும். நிர்வாக முறைகேடுகளைக் குறைப்பதன் மூலமும், பொருட்கள் மற்றும் பணிகளைப் பெறுவதற்கான செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமும், மக்களுக்குச் சென்றடையும் சேவைகள் மற்றும்

திட்டப் பணிகளையும் பெருமளவில் மேம்படுத்த முடியும். இதைச் சாத்தியமாக்க பெருமளவிலான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருக்கும்.

9.21. மாநில அரசின் நிதி நிலைமை மிகவும் நெருக்கடியான சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளதுடன், மிகக் கடுமையான சவால்களையும் முன்வைத்துள்ளது. இத்தகைய சவால்கள் இருந்தபோதிலும், மாநில அரசு தனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் உறுதியாக உள்ளது. நிதி நிலைமை அனுமதிக்கும் வரையில், அவற்றை இயன்றவரை விரைவாக செயல்படுத்த அரசு உறுதிபூண்டுள்ளது. இதற்காக, வருவாய் ஆதாரங்களை அதிகரிப்பதில் அரசு தொடர்ந்து தீவிரமாக செயல்பட வேண்டியிருக்கும். அதேவேளையில், கூடுதல் வருவாய்கள் கிடைக்கப் பெறுவதன் அடிப்படையில் தனது வாக்குறுதிகளை படிப்படியாக நிறைவேற்றும்.

அத்தியாயம் 10

முடிவுரை

அத்தியாயம் 10: முடிவுரை

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்

வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.

– திருக்குறள் 941

“மருத்துவ நூல்களில் கூறப்படும் வாதம், பித்தம், கபம் என்ற மூன்றும் அளவுக்கு மிகுந்தாலும், குறைந்தாலும் நோய் உண்டாகும்”

10.1. ஐயன் திருவள்ளுவரின் கருத்துப்படி, மனித உடலின் சமநிலை அது கூறப்பட்ட பின்னணியைக் கடந்து, எக்காலத்திற்கும் பொருந்திப் போகும் ஓர் அற்புதமான உண்மையை உணர்த்துகிறது. மனித உடலின் நல்வாழ்வு குறித்து அவர் உரைத்தது, மாநிலத்தின் நிதி நிலைமைக்கும் முற்றிலும் பொருந்தும். மாநில நிதி நிலையில் தொடர்ந்து நீடித்து வரும் கட்டமைப்பின் சமச்சீரற்ற தன்மையை சீரமைக்காவிட்டால், அதுவே இறுதியில் பெரும் நெருக்கடியாக உருவெடுக்கும்.

10.1. ஆறு ஆய்வு முடிவுகள்

10.2. 2021-22 ஆம் ஆண்டு முதல் 2025-26 ஆம் ஆண்டு வரையிலான கோவிட் காலத்திற்குப் பிந்தைய ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் நிதிநிலைமை எவ்வாறு இருந்துள்ளது என்பதை முந்தைய ஒன்று முதல் எட்டு அத்தியாயங்களும் விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளன. இந்த விரிவான ஆய்வின் பயனாக ஆறு முதன்மையான ஆய்வு முடிவுகள் தற்போது நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

10.3. முதலாவதாக, 01.04.2021 அன்று இருந்த மாநிலத்தின் நிலுவைக் கடன் அளவு 5.13 இலட்சம் கோடி ரூபாயிலிருந்தது, 31.3.2026 வரையிலான ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் தோராயமாக இரண்டு மடங்கு உயர்ந்து, 10 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக

உயர்ந்துள்ளது. மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்போடு ஒப்பிடுகையில் நிலுவையிலுள்ள கடனின் விகிதம், கோவிட் காலத்திற்குப் பிந்தைய ஆண்டுகள் முழுவதிலும் எவ்வித மாற்றமுமின்றித் தொடர்ந்து மிக அதிக அளவிலேயே நீடித்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலை கணக்குகளின்படி 28.3 சதவீதமாக இருக்கிறது. கோவிட் பெருந்தொற்றின் உச்சகட்டத்திற்குப் பின்னர் இதனை கணிசமாகக் குறைப்பதில் இணை மாநிலங்கள் இலக்கை அடைந்திருந்தாலும், தமிழ்நாட்டில் அத்தகைய சீரமைப்பு ஏற்படவில்லை. மாநிலம் தற்போது எதிர்கொண்டு வரும் உழைக்கும் வயதுடைய மக்கள் தொகையின் விகிதம் குறைந்து வரும் சூழலைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, இந்நிலைமை இன்னும் கூடுதல் கவலைக்குரியதாகிறது.

10.4. **இரண்டாவதாக**, வட்டி செலுத்துதலுக்கான தொகை, மாநிலத்தின் மொத்த வருவாய் வரவினங்களில் தோராயமாக 23 சதவீதத்தையும், மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாயில் தோராயமாக 35 சதவீதத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி 67,050 கோடி ரூபாயாக உள்ள ஆண்டு வட்டிச் செலவினம், மாநிலத்தின் ஆண்டு மூலதனச் செலவினத்தை காட்டிலும் தோராயமாக மூன்றில் ஒரு பங்கு அதிகமாக உள்ளது. புதிய சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்கு செலவிடுவதை விட, கடந்த காலக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கே மாநில அரசு தற்போது அதிக அளவில் செலவு செய்து வருகிறது.

10.5. **மூன்றாவதாக**, வருவாய் பற்றாக்குறை, தற்போது ஒரு கட்டமைப்பு ரீதியிலானப் பிரச்சினையாக மாறிவிட்டது. 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி, மாநிலத்தின் வரலாற்றிலேயே இதுவரை இல்லாத நிலையில் 78,324 கோடி ரூபாய் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை எட்டும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது, மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 2.2 சதவீதம் என்பதோடு,

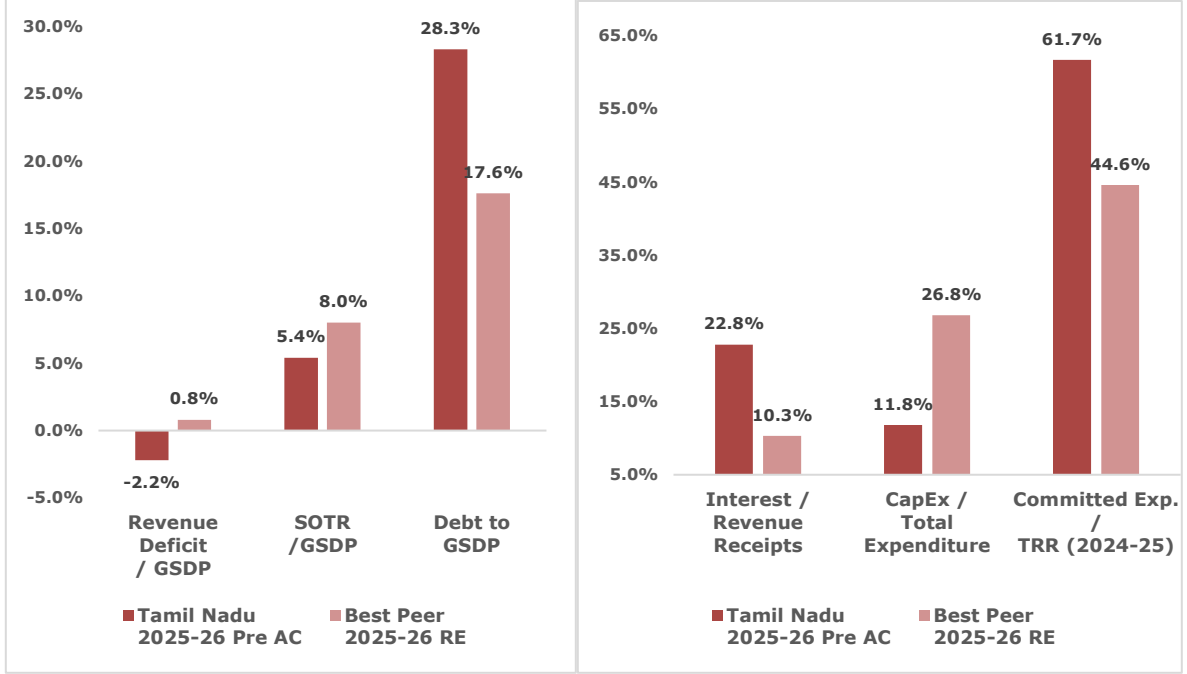
இது, கோவிட் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் பதிவான பற்றாக்குறையின் அளவைக் காட்டிலும் தொகையளவில் மிக அதிகமானதாகும். மாநில அரசு தற்போது முதலீட்டிற்காக அல்லாமல், அன்றாட நடப்பு செலவினங்களுக்கே கடன் வாங்கி வருகிறது.

10.6. **நான்காவதாக**, மாநிலத்தின் சொந்த வரி வசூல் திறன் சரிவைச் சந்தித்துள்ளது. மாநிலத்தின் சொந்த வரி வருவாய்க்கும், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பிற்கும் இடையிலான விகிதம், 2021-22 ஆம் ஆண்டில் 5.93 சதவீதமாக இருந்து, 2025-26 ஆம் ஆண்டின் முதல்நிலைக் கணக்குகளின்படி தோராயமாக 5.45 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இது, மாநில அளவில் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் மிகக் குறைந்த சதவீதம் என்பதோடு, கோவிட் பெருந்தொற்றிற்குப் பிந்தைய காலக்கட்டத்தில் ஒப்பீட்டு அளவுகோலாகக் கருதப்பட்ட ஏனைய இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஏற்பட்டுள்ள மிகக் கடுமையான சரிவாகும்.

10.7. **ஐந்தாவதாக**, ஒட்டுமொத்த வருவாய் வரவினங்களில் பொறுப்பேற்றச் செலவினங்களின் சதவீதம், இணை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழ்நாட்டில்தான் மிக அதிக அளவில் உள்ளது. இது, மூலதனச் செலவினங்கள் மற்றும் புதிய முதலீடுகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டினை பெருமளவு குறைத்து. மொத்தச் செலவினத்தில் மூலதனச் செலவினத்தின் விகிதம், 11.8 சதவீதமாக உள்ளது. இது, ஒப்பீட்டு அளவுகோலாகக் கருதப்படும் நான்கு மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகக் குறைந்த அளவாகும்..

10.8. **ஆறாவதாக**, நிபந்தனைப் பொறுப்புகள், மாநிலத்தின் கடனின் உண்மையான நிலையை, மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் தோராயமாக 13.18 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உயர்த்துவதோடு, மாநிலத்தின் நிதி நிர்வாகத்திற்குப் பெரும் நிதி அபாயத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

**முக்கிய ஆய்வு முடிவுகள் – தமிழ்நாடும் இணையான பிற மாநிலங்களும் –
2025-26 திருத்த மதிப்பீடுகள்**

படம் 10.1: முக்கிய ஆய்வு முடிவுகள் – தமிழ்நாடும் இணையான பிற மாநிலங்களும்
2025-26 திருத்த மதிப்பீடுகள் (சதவீதத்தில்)

10.2. ஒட்டுமொத்தப் பாதிப்பு

10.9. இந்த ஆறு முடிவுகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாத தனித்தனியானவை அல்ல. இவை அனைத்தும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்து, மாநில நிதி நிலைமையின் ஒட்டுமொத்த வீழ்ச்சியை மேலும் வேகப்படுத்தும் வெவ்வேறு வடிவங்களே ஆகும். வருங்கால தலைமுறையினர் சுமக்க வேண்டிய கடன் சுமையானது, தற்போது தவிர்க்கவே முடியாத ஒரு நிரந்தரப் பாதிப்பாக மாறிவிட்டது. ஆட்சியில் எந்த அரசு இருந்தாலும், முந்தைய கடன்களுக்கான வட்டி மற்றும் அசலைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய நிதிப் பொறுப்புகள், குறைந்தது இன்னும் இருபது ஆண்டுகளுக்காவது நீடிக்கும். இந்தியாவின் பிற பெரிய மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகையில், உழைக்கும் வயதுடைய

மக்கள் தொகையின் சாதகமான வரம்பு தமிழ்நாட்டிற்கு மிகக் குறைந்த காலத்திற்கு இருக்கும் நிலை உள்ளது. தற்போது அந்தச் சாதகமான வாய்ப்புக் காலம் மிக வேகமாக முழுமையடைந்து ஒரு முடிவை நோக்கிச் சென்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாநிலத்திற்கு அவசியமாகத் தேவைப்படும் இந்த நிதிச் சீரமைப்பை குறுகி வரும் சாதகமான காலத்திற்குள்ளேயே நாம் செய்து முடிக்க வேண்டும். இல்லையெனில், தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் முதியவர்களின் எண்ணிக்கை காரணமாக, உழைக்கும் திறனுள்ளவர்கள் மீது பெரும் சுமை ஏற்படும். வருங்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய எதிர்பாராத நிதிசார் நெருக்கடிகளின்போது, அதற்கு எதிரான நிதிக் கொள்கை சுழற்சியை அரசு மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பையும் இது தற்போது முற்றிலுமாக முடக்கியுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் போட்டித்திறன் சரிவைச் சந்தித்துள்ள நிலைமை மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. கோவிட் பெருந்தொற்றிற்குப் பிந்தைய ஐந்து ஆண்டு காலக்கட்டத்தில் கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் ஆகிய மாநிலங்கள் தங்களது நிதிநிலைக் குறியீடுகளை கணிசமாக மேம்படுத்தி அல்லது வலுப்படுத்தியுள்ள வேளையில், இந்த குறியீடுகள் தமிழ்நாட்டில் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது.

10.10. இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 2026-27 ஆம் ஆண்டிற்கான வருவாய் செலவினம் சுமார் 27,800 கோடி ரூபாய் அளவில் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதே வேளையில் வருவாய் வரவினங்கள் 14,000 கோடி ரூபாய் அளவில் மிகையாகக் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட மாற்றங்களின் விளைவாக, வருவாய் பற்றாக்குறையானது இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த 46,696 கோடி ரூபாய் என்பதிலிருந்து 90,500 கோடி ரூபாய் வரை உயரும். இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில்

1.22 இலட்சம் கோடி ரூபாய் என மதிப்பிடப்பட்ட நிதிப் பற்றாக்குறையானது, சுமார் 1.64 இலட்சம் கோடி ரூபாய் என்ற அளவை எட்ட வாய்ப்புள்ளது.

10.11. இத்தகைய அதிகரித்த பற்றாக்குறையைச் ஈடு செய்வதற்காக நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவது மிகவும் கடினமாக இருக்கும். ஏனெனில், மின்சாரத் துறைக்கான 0.5 சதவீத கூடுதல் கடன்களையும் சேர்த்து, அதிகபட்சமாக எதிர்பார்க்கப்படும் கடன் வாங்கும் வரம்பு தோராயமாக 1.52 லட்சம் கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஆகும். மேலும், தமிழ்நாடு உறுதியளிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத் திட்டத்திற்கான அரசின் பங்களிப்பு 11,600 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுக்கும்.

10.3. இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் நோக்கம்

10.12. பொதுமக்களுக்கு நிதி நிலைமை குறித்து விளக்கமளிப்பது என்ற ஒற்றை நோக்கத்தோடு இந்த வெள்ளை அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. இங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ள நிதி நிலை சீர்குலைவு, கடந்த காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை தேர்வுகள், நிர்வாக முடிவுகள் மற்றும் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த விளைவே ஆகும். இதைச் சீரமைக்க வருவாய் பெருக்கம், செலவின மேலாண்மை, பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் சீர்திருத்தம் மற்றும் கடன் மேலாண்மை ஆகியவற்றில் தொடர்ச்சியான மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்த முயற்சி ஒரு வரவு-செலவுத் திட்ட காலகட்டத்தோடு நின்றவிடாமல், அதைக் கடந்தும் தொடர வேண்டிய ஒரு செயல்பாடாகும். எனவே, இந்த ஆண்டில் புதிய திட்டங்களைத் தொடங்குவதற்கான நிதி வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும். பொதுமக்களுக்கு கூடுதல் சுமையை ஏற்படுத்தாமல் வருவாய் இழப்புகளைத் தடுத்தல், ஊழலை ஒழிக்கச் சிறந்த நடைமுறைகளை மீண்டும் செயல்படுத்துதல்

மற்றும் கூடுதல் வருவாய் வழிகளைக் கண்டறிதல் ஆகியவையே நிலையான நிதி மேலாண்மைக்கான ஒரே தீர்வாகும்.

10.13. துல்லியமாக கணக்கிடுவதும், நேர்மையுடன் முன்வைப்பதுமே ஒரு சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கான முதல் படியாகும். அதுவே இந்த அறிக்கையின் நோக்கமாகும்.

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்

உள்ளத் தனையது உயர்வு.

— திருக்குறள் 595

“மலர்நீரின் ஆழத்திற்கு ஏற்ப உயர்வது போல, மனிதனது உயர்வும் ஊக்கமும் எவ்வளவு உயர்வாக உள்ளதோ அதுபோல வாழ்க்கை உயரும்.”

10.14. தலைமையின் தூய்மையான சிந்தனையும், நேர்மையான நிர்வாகத் திறனும் எந்த அளவிற்கு உயரிய நோக்கம் கொண்டதாக இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்குத்தான் அந்த மாநிலத்தின் ஆற்றலும் மேலோங்கும் என்பதை அய்யன் திருவள்ளுவரின் வரிகள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளை ஈந்த மண்ணாகவும், தெற்காசியாவிலேயே முதலாவது சட்டமன்ற மரபைத் தோற்றுவித்த பெருநிலமாகவும், இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மனிதவள மேம்பாட்டு அளவீடுகளில் மிகச் சிறந்த முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ள மாநிலமாகவும் தொடர்ந்து விளங்கும் தமிழ்நாடு, தற்போதைய நிதி நிலையை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துவதற்கான நிறுவன ரீதியிலான வளங்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே, இந்த வெள்ளை அறிக்கை இம்மாநில மக்களின்முன் வைக்கப்படுகிறது.